Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1580/2007,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2007

neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla

(EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EY) N:o 292/2008, annettu 1 päivänä huhtikuuta 2008	L 90	3	2.4.2008
►**M2**	Komission asetus (EY) N:o 352/2008, annettu 18 päivänä huhtikuuta 2008	L 109	9	19.4.2008
►**M3**	Komission asetus (EY) N:o 498/2008, annettu 4 päivänä kesäkuuta 2008	L 146	7	5.6.2008
►**M4**	Komission asetus (EY) N:o 514/2008, annettu 9 päivänä kesäkuuta 2008	L 150	7	10.6.2008
►**M5**	Komission asetus (EY) N:o 590/2008, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2008	L 163	24	24.6.2008
►**M6**	Komission asetus (EY) N:o 853/2008, annettu 18 päivänä elokuuta 2008	L 232	3	30.8.2008
►**M7**	Komission asetus (EY) N:o 1050/2008, annettu 24 päivänä lokakuuta 2008	L 282	10	25.10.2008
►**M8**	Komission asetus (EY) N:o 1221/2008 annettu 5 päivänä joulukuuta 2008	L 336	1	13.12.2008
►**M9**	Komission asetus (EY) N:o 1277/2008, annettu 17 päivänä joulukuuta 2008	L 339	76	18.12.2008
►**M10**	Komission asetus (EY) N:o 1327/2008, annettu 19 päivänä joulukuuta 2008	L 345	24	23.12.2008
►**M11**	Komission asetus (EY) N:o 313/2009, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2009	L 98	24	17.4.2009
►**M12**	Komission asetus (EY) N:o 434/2009, annettu 26 päivänä toukokuuta 2009	L 128	10	27.5.2009
►**M13**	Komission asetus (EY) N:o 441/2009, annettu 27 päivänä toukokuuta 2009	L 129	10	28.5.2009
►**M14**	Komission asetus (EY) N:o 635/2009, annettu 14 päivänä heinäkuuta 2009	L 191	3	23.7.2009
►**M15**	Komission asetus (EY) N:o 771/2009, annettu 25 päivänä elokuuta 2009	L 223	3	26.8.2009
►**M16**	Komission asetus (EY) N:o 772/2009, annettu 25 päivänä elokuuta 2009	L 223	20	26.8.2009
►**M17**	Komission asetus (EY) N:o 1031/2009, annettu 29 päivänä lokakuuta 2009	L 283	47	30.10.2009
►**M18**	Komission asetus (EU) N:o 1256/2009, annettu 15 päivänä joulukuuta 2009	L 338	20	19.12.2009

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 8, 13.1.2010, s. 43 (1580/2007)

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1580/2007,

annettu 21 päivänä joulukuuta 2007

neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ([1]) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 ([2]) ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan erityissäännöistä, direktiivien 2001/112/EY ja 2001/113/EY ja asetusten (ETY) N:o 827/68, (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96, (EY) N:o 2826/2000, (EY) N:o 1782/2003 ja (EY) N:o 318/2006 muuttamisesta sekä asetuksen (EY) N:o 2202/96 kumoamisesta 26 päivänä syyskuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1182/2007 ([3]) ja erityisesti sen 42 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksella (EY) N:o 1182/2007 muutetaan aiempaa hedelmä- ja vihannesalan järjestelmää, josta säädetään asetuksessa (EY) N:o 2200/96, asetuksessa (EY) N:o 2201/96 ja tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2202/96 ([4]).

(2) Nykyiset hedelmä- ja vihannesalan soveltamissäännöt ovat lukuisissa asetuksissa, joista monia on useasti muutettu. Kyseisiä soveltamissääntöjä on tarpeen muuttaa hedelmä- ja vihannesalan järjestelmään asetuksella (EY) N:o 1182/2007 tehtyjen muutosten vuoksi sekä kokemusten perusteella. Muutosten mittavuuden takia kaikki soveltamissäännöt olisi selkeyden vuoksi sisällytettävä uuteen erilliseen asetukseen.

(3) Sen vuoksi seuraavat komission asetukset olisi kumottava:

— asetus (EY) N:o 3223/94 ([5]), annettu 21 päivänä joulukuuta 1994, hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

— asetus (EY) N:o 1555/96 ([6]), annettu 30 päivänä heinäkuuta 1996, lisätuontitullien soveltamista hedelmä- ja vihannesalalla koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä,

— asetus (EY) N:o 961/1999 ([7]), annettu 6 päivänä toukokuuta 1999, hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden antamien sääntöjen soveltamisalan laajentamista koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä,

([1]) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 6/2005 (EUVL L 2, 5.1.2005, s. 3).
([2]) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.
([3]) EUVL L 273, 17.10.2007, s. 1.
([4]) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 49. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.
([5]) EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 756/2007 (EUVL L 172, 30.6.2007, s. 41).
([6]) EYVL L 193, 3.8.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 977/2007 (EUVL L 217, 22.8.2007, s. 9).
([7]) EYVL L 119, 7.5.1999, s. 23.

▼B

— asetus (EY) N:o 544/2001 ([1]), annettu 20 päivänä maaliskuuta 2001, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista säännöistä toimintarahastoille myönnettävän lisärahoitustuen osalta,

— asetus (EY) N:o 1148/2001 ([2]), annettu 12 päivänä kesäkuuta 2001, kaupan pitämisessä hedelmä- ja vihannesalalla sovellettavista vaatimustenmukaisuustarkastuksista,

— asetus (EY) N:o 2590/2001 ([3]), annettu 21 päivänä joulukuuta 2001, Sveitsissä ennen Euroopan yhteisöön tuontia tehtävien hedelmien ja vihannesten kaupan pitämisen vaatimustenmukaisuustarkastustoimien hyväksymisestä,

— asetus (EY) N:o 1791/2002 ([4]), annettu 9 päivänä lokakuuta 2002, Marokossa ennen Euroopan yhteisöön tuontia tehtävien tuoreiden hedelmien ja vihannesten kaupan pitämisen vaatimustenmukaisuustarkastustoimien hyväksymisestä,

— asetus (EY) N:o 2103/2002 ([5]), annettu 28 päivänä marraskuuta 2002, Etelä-Afrikassa ennen yhteisöön tuontia tehtävien tuoreiden hedelmien ja vihannesten kaupan pitämisen vaatimustenmukaisuustarkastusta koskevien toimien hyväksymisestä,

— asetus (EY) N:o 48/2003 ([6]), annettu 10 päivänä tammikuuta 2003, erilajisten tuoreiden hedelmien ja vihannesten sekoituksia sisältäviä myyntipakkauksia koskevista säännöistä,

— asetus (EY) N:o 606/2003 ([7]), annettu 2 päivänä huhtikuuta 2003, Israelissa ennen yhteisöön tuontia tehtävien tuoreiden hedelmien ja vihannesten kaupan pitämisen vaatimustenmukaisuustarkastustoimien hyväksymisestä,

— asetus (EY) N:o 761/2003 ([8]), annettu 30 päivänä huhtikuuta 2003, Intiassa ennen yhteisöön tuontia tehtävien tuoreiden hedelmien ja vihannesten kaupan pitämisen vaatimustenmukaisuustarkastustoimien hyväksymisestä,

— asetus (EY) N:o 1432/2003 ([9]), annettu 11 päivänä elokuuta 2003, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tuottajaorganisaatioiden hyväksynnän ja tuottajaryhmittymien esihyväksynnän osalta,

— asetus (EY) N:o 1433/2003 ([10]), annettu 11 päivänä elokuuta 2003, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä toimintarahastojen, toimintaohjelmien ja taloudellisen tuen osalta,

— asetus (EY) N:o 1943/2003 ([11]), annettu 3 päivänä marraskuuta 2003, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä esihyväksytyille tuottajaryhmittymille myönnettävien tukien osalta,

---

([1]) EYVL L 81, 21.3.2001, s. 20.
([2]) EYVL L 156, 13.6.2001, s. 9. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 408/2003 (EUVL L 62, 6.3.2003, s. 8).
([3]) EYVL L 345, 29.12.2001, s. 20.
([4]) EYVL L 272, 10.10.2002, s. 7.
([5]) EYVL L 324, 29.11.2002, s. 11.
([6]) EYVL L 7, 11.1.2003, s. 65.
([7]) EUVL L 86, 3.4.2003, s. 15.
([8]) EUVL L 109, 1.5.2003, s. 7.
([9]) EUVL L 203, 12.8.2003, s. 18.
([10]) EUVL L 203, 12.8.2003, s. 25. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 576/2006 (EUVL L 100, 8.4.2006, s. 4).
([11]) EUVL L 286, 4.11.2003, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 222/2005 (EUVL L 39, 11.2.2005, s. 17).

▼B

— asetus (EY) N:o 103/2004 ([1]), annettu 21 päivänä tammikuuta 2004, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan interventiojärjestelmän ja markkinoiltapoistamisjärjestelmän osalta,

— asetus (EY) N:o 1557/2004 ([2]), annettu 1 päivänä syyskuuta 2004, Uudessa-Seelannissa ennen yhteisöön tuontia tehtävien eräisiin tuoreisiin hedelmiin sovellettavien kaupan pitämisen vaatimustenmukaisuutta koskevien tarkastustoimien hyväksymisestä,

— asetus (EY) N:o 179/2006 ([3]), annettu 1 päivänä helmikuuta 2006, tuontitodistusmenettelyn perustamisesta kolmansista maista tuotavia omenoita varten,

— asetus (EY) N:o 430/2006 ([4]), annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, Senegalissa tuoreiden hedelmien ja vihannesten alalla ennen yhteisöön tuontia sovellettavien kaupan pitämisen vaatimustenmukaisuutta koskevien tarkastustoimien hyväksymisestä,

— asetus (EY) N:o 431/2006 ([5]), annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, Keniassa tuoreiden hedelmien ja vihannesten alalla ennen yhteisöön tuontia sovellettavien kaupan pitämisen vaatimustenmukaisuutta koskevien tarkastustoimien hyväksymisestä,

— asetus (EY) N:o 1790/2006 ([6]), annettu 5 päivänä joulukuuta 2006, Turkissa ennen yhteisöön tuontia tehtävien tuoreiden hedelmien ja vihannesten kaupan pitämisen vaatimustenmukaisuutta koskevien tarkastustoimien hyväksymisestä,

(4) Olisi annettava asetuksen (EY) N:o 1182/2007 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

(5) Hedelmä- ja vihannestuotteille olisi vahvistettava markkinointivuodet. Koska alalla ei ole enää asianomaisten tuotteiden satokausien mukaisia tukijärjestelmiä, kaikkien markkinointivuosien olisi oltava kalenterivuoden pituisia.

(6) Asetuksessa (EY) N:o 1182/2007 säädetään, että komissio voi vahvistaa hedelmä- ja vihannestuotteiden kaupan pitämisen vaatimuksia, ja sen 2 artiklan 7 kohdassa säädetään, että nykyisiä yksittäisiä asetuksia, joissa säädetään tällaisista vaatimuksista, olisi sovellettava kunnes uudet vaatimukset vahvistetaan.

(7) Kaupan pitämisen vaatimuksiin liittyvistä poikkeuksista olisi säädettävä tiettyjen joko merkitykseltään hyvin vähäisten ja/tai täsmällisten tai kaupan pitämisen alkuvaiheessa tapahtuvien toimintojen tai jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta.

(8) Kaupan pitämisen vaatimusten mukaisten merkintöjen olisi oltava selvästi näkyvillä pakkauksessa/etiketissä.

(9) Eri tuoreiden hedelmien ja vihannesten lajeja sisältävät kuluttajille tarkoitetut pakkaukset yleistyvät markkinoilla vastauksena eräiden kuluttajien kysyntään. Kaupankäynnin oikeudenmukaisuuden varmistamiseksi samassa pakkauksessa myytävien tuoreiden hedelmien ja vihannesten on oltava laadultaan samanlaiset. Tämä voidaan varmistaa soveltamalla yleissäännöksiä sellaisten tuotteiden osalta, joille ei ole vahvistettu yhteisön vaatimuksia. Olisi vahvistettava merkintävaatimukset, kun pakkaus sisältää eri hedelmä- ja vihanneslajien sekoituksia. Niiden olisi oltava lie-

([1]) EUVL L 16, 23.1.2004, s. 3.
([2]) EUVL L 283, 2.9.2004, s. 3.
([3]) EUVL L 29, 2.2.2006, s. 26.
([4]) EUVL L 79, 16.3.2006, s. 7.
([5]) EUVL L 79, 16.3.2006, s. 9.
([6]) EUVL L 339, 6.12.2006, s. 8.

▼B

vempiä kuin kaupan pitämisen vaatimukset ennen kaikkea merkintään käytettävissä olevan tilan huomioon ottamiseksi.

(10) Kunkin jäsenvaltion olisi nimettävä tarkastusviranomaiset, jotka vastaavat vaatimustenmukaisuustarkastusten suorittamisesta kussakin kaupan pitämisen vaiheessa. Jonkin näistä viranomaisista olisi oltava vastuussa muiden nimettyjen viranomaisten välisestä yhteydenpidosta ja koordinoinnista.

(11) Toimijoiden ja näiden luonteenomaisten piirteiden tuntemus on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden tutkimukset voidaan kohdentaa oikein, ja sen vuoksi jokaisessa jäsenvaltiossa olisi laadittava hedelmä- ja vihannesalan toimijoista tietokanta.

(12) Vaatimustenmukaisuustarkastukset olisi tehtävä näytteiden perusteella, ja niissä olisi keskityttävä toimijoihin, joilla vaatimustenvastaisten tavaroiden riski on suurin. Jäsenvaltioiden on laadittava omille kansallisille markkinoilleen luonteenomaisten piirteiden perusteella säännöt, joiden mukaan tarkastukset suunnataan tiettyihin toimijaluokkiin. Avoimuuden vuoksi on suotavaa, että kansalliset säännöt toimitetaan komissiolle tiedoksi.

(13) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tuoreiden hedelmien ja vihannesten vienti kolmansiin maihin on kaupan pitämisen vaatimusten mukaista ja todistettava se siten kuin säädetään Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomissiossa tehdyn tuoreiden hedelmien ja vihannesten sekä kuivien ja kuivattujen hedelmien standardointia koskevassa Geneven pöytäkirjassa sekä hedelmien ja vihannesten kansainvälisten vaatimusten soveltamista koskevassa OECD:n järjestelmässä.

(14) Tuoreiden hedelmien ja vihannesten kolmansista maista tulevan tuonnin olisi oltava kaupan pitämisen vaatimusten tai muiden niitä vastaavien vaatimusten mukaista. Näiden tavaroiden vaatimustenmukaisuus on sen vuoksi tarkastettava ennen niiden tuomista yhteisön tullialueelle, lukuun ottamatta sellaisia pienikokoisia eriä, joiden vaatimustenvastaisuusriskin tarkastusviranomaiset arvioivat vähäiseksi. Eräiden kolmansien maiden, joissa vaatimustenmukaisuus voidaan taata tyydyttävällä tavalla, tarkastusviranomaisten voidaan sallia tehdä tarkastus ennen vientiä. Tätä mahdollisuutta käytettäessä jäsenvaltioiden olisi tarkastettava säännöllisesti kolmansien maiden tarkastusviranomaisten ennen vientiä tekemien tarkastusten tehokkuus/laatu ja ilmoitettava komissiolle näiden tarkastusten tulokset.

(15) Olisi varmistettava, ettei jalostukseen tarkoitettuja tuotteita, joiden ei tarvitse olla kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia, myydä tuoretuotteiden markkinoilla. Tällaiset tuotteet olisi merkittävä asianmukaisesti, ja niiden mukana olisi joissakin tapauksissa/-mahdollisuuksien mukaan oltava tuotteiden loppukäytön osoittava jalostustodistus, jonka avulla tarkastukset voidaan tehdä.

(16) Hedelmille ja vihanneksille, joihin sovelletaan vaatimustenmukaisuustarkastuksia, olisi tehtävä samankaltaiset tarkastukset kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa. Tätä varten olisi sovellettava Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission suosittelemat tarkastuksia koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka puolestaan noudattavat vastaavia OECD:n suosituksia. On kuitenkin tarpeen vahvistaa vähittäismyyntivaiheen tarkastuksia koskevat erityissäännöt.

(17) Olisi säädettävä tuottajaorganisaatioiden hyväksymisestä niiden tuotteiden osalta, joita ne pyytävät. Jos hyväksyntää haetaan yksinomaan jalostettaviksi tarkoitettujen tuotteiden osalta, olisi varmistettava, että tuotteet tosiasiallisesti toimitetaan jalostettaviksi.

(18) Hedelmä- ja vihannesjärjestelmän tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi ja sen varmistamiseksi, että tuottajaorganisaatioiden toimet ovat kestäviä ja tehokkaita, tuottajaorganisaatioiden tilanteen olisi oltava mahdollisimman vakaa. Tuottajaorganisaation jäse-

▼B

nyydellä olisi sen vuoksi oltava vähimmäiskesto. Olisi annettava jäsenvaltioiden tehtäväksi vahvistaa irtisanoutumisajat ja jäsenyyden päättymisen voimaantulopäivät.

(19) Tuottajaorganisaation pääasiallisen ja olennaisen toiminnan olisi liityttävä tarjonnan keskittämiseen ja kaupan pitämiseen. Tuottajaorganisaatioille olisi kuitenkin sallittava toisenlaistakin kaupallista tai muuta toimintaa. Yhteistyötä tuottajaorganisaatioiden välillä olisi kannustettava sallimalla, että yksinomaan toiselta hyväksytyltä tuottajaorganisaatiolta ostettujen hedelmien ja vihannesten kaupan pitämistä ei oteta huomioon tehtäessä päätoimintaa ja muuta toimintaa koskevia laskelmia. Teknisten apuvälineiden käyttöön antamisen osalta on asianmukaista sallia myös, että tuottajaorganisaation jäsen voi antaa käyttöön tällaisia apuvälineitä.

(20) Tuottajaorganisaatiot voivat olla osallisina tytäryrityksissä, jotka kasvattavat niiden jäsenten tuotannon lisäarvoa. Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat tällaisen kaupan pidetyn tuotannon arvon laskemista. Tällaisten tytäryritysten päätoiminnan olisi mukautumiseen tarvittavan siirtymäkauden jälkeen oltava sama kuin tuottajaorganisaation.

(21) Olisi vahvistettava asetuksessa (EY) N:o 1182/2007 säädettyjen tuottajaorganisaatioiden liittojen, kansainvälisten tuottajaorganisaatioiden ja kansainvälisten tuottajaorganisaatioiden liittojen hyväksymistä ja toimintaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Johdonmukaisuuden vuoksi niiden olisi oltava mahdollisimman pitkälti tuottajaorganisaatioita koskevien sääntöjen mukaisia.

(22) Tarjonnan keskittämisen helpottamiseksi olisi kannustettava olemassa olevia tuottajaorganisaatioita sulautumaan uusien organisaatioiden luomiseksi ja vahvistettava sulautumista syntyneiden organisaatioiden toimintaohjelmien sulautumista koskevat säännöt.

(23) Unohtamatta periaatteita, joiden mukaan tuottajaorganisaatiot perustetaan tuottajien aloitteesta ja ovat tuottajien valvonnassa, jäsenvaltioiden olisi annettava vahvistaa edellytykset, joiden täyttyessä muut luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt hyväksytään tuottajaorganisaation ja/tai tuottajaorganisaatioiden liiton jäseniksi.

(24) Sen varmistamiseksi, että tuottajaorganisaatiot todellakin edustavat vähintään tiettyä määrää tuottajia, jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla estetään mahdollisesti tuottajaorganisaation suurimmasta tuotantomäärästä vastaavan vähemmistön liian hallitseva asema tuottajaorganisaation hallinnossa ja toiminnassa.

(25) Yhteisön erilaisten tuotanto- ja kaupanpitämisedellytysten huomioon ottamiseksi jäsenvaltioiden olisi vahvistettava edellytykset, jotka koskevat esihyväksynnän myöntämistä hyväksymissuunnitelman esittäville tuottajaryhmittymille.

(26) Vakaiden ja hedelmä- ja vihannesjärjestelmän tavoitteiden toteutumiseen kestävällä tavalla vaikuttamaan pystyvien tuottajaorganisaatioiden perustamisen edistämiseksi esihyväksyntä pitäisi myöntää ainoastaan tuottajaryhmittymille, jotka voivat osoittaa valmiutensa täyttää kaikki hyväksymisedellytykset määräajassa.

(27) Olisi vahvistettava tiedot, jotka tuottajaryhmittymän on hyväksyntäsuunnitelmassa annettava. Jotta tuottajaryhmittymät voisivat paremmin täyttää hyväksymisedellytykset, on tarpeen antaa lupa muuttaa hyväksymissuunnitelmia. Tätä varten olisi säädettävä, että jäsenvaltiot voivat pyytää tuottajaryhmittymiltä korjaavia toimenpiteitä suunnitelman toteuttamisen varmistamiseksi.

(28) Tuottajaryhmittymä voi olla hyväksymisedellytysten mukainen ennen hyväksymissuunnitelman valmistumista. Olisi annettava

▼B

säännökset, joiden perusteella tällaiset ryhmittymät voivat esittää hyväksymishakemuksen samaan aikaan kuin toimintaohjelmaluonnoksen. Johdonmukaisuuden vuoksi hyväksynnän myöntämisen tuottajaryhmittymälle on merkittävä sen hyväksymissuunnitelman päättymistä, ja säädetty tuki olisi keskeytettävä. Investointien monivuotisen rahoituksen huomioon ottamiseksi investointitukeen kelpoiset investoinnit olisi kuitenkin voitava siirtää toimintaohjelmiin.

(29) Tuottajaryhmittymien perustamis- ja hallintokustannusten kattamiseen tarkoitetun tukijärjestelmän moitteettoman soveltamisen helpottamiseksi kyseinen tuki olisi myönnettävä kiinteämääräisenä. Tälle kiinteämääräiselle tuelle olisi vahvistettava enimmäismäärä talousarviorajoitteiden huomioon ottamiseksi. Lisäksi erikokoisten tuottajaryhmittymien erilaisten taloudellisten tarpeiden huomioon ottamiseksi kyseinen enimmäismäärä olisi mukautettava suhteessa tuottajaryhmittymän kaupan pidettävän tuotannon arvoon.

(30) Johdonmukaisuuden vuoksi ja sen varmistamiseksi, että siirtyminen hyväksytyn tuottajaryhmittymän asemaan olisi kitkaton, tuottajaryhmittymiin olisi sovellettava samoja tuottajaorganisaatioiden päätoimintaa ja kaupan pidetyn tuotannon arvoa koskevia sääntöjä.

(31) Sulautumistapauksissa tukea olisi myönnettävä sulautumisesta syntyville tuottajaryhmittymille uusien tuottajaryhmittymien rahoitustarpeiden huomioon ottamiseksi ja tukijärjestelmän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

(32) Toimintaohjelmille myönnettävän tuen järjestelmän käytön helpottamiseksi tuottajaorganisaatioiden kaupan pidetty tuotanto olisi määriteltävä selkeästi; tässä yhteydessä olisi määriteltävä myös se, mitkä tuotteet voidaan ottaa huomioon, sekä kaupan pitämisen vaihe, jossa tuotteiden arvo määritellään. Vuotuisten vaihtelujen tai riittämättömien tietojen varalta olisi myös luotava muita kaupan pidettävän tuotannon määrittelemisessä käytettäviä laskentamenetelmiä. Järjestelmän väärinkäytön estämiseksi tuottajaorganisaatioille ei pitäisi yleensä antaa mahdollisuutta muuttaa viitekausia ohjelman aikana.

(33) Tuen sääntöjenmukaisen käytön varmistamiseksi olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat toimintarahastojen hallinnointia ja jäsenten maksuosuuksia jättäen kuitenkin mahdollisimman paljon joustovaraa, edellyttäen, että kaikki tuottajat voivat hyötyä toimintarahastosta ja osallistua demokraattisesti sen käyttöä koskeviin päätöksiin.

(34) Olisi säädettävä kestävien toimintaohjelmien kansallisen strategian sekä ympäristötoimia koskevan kansallisen säännöstön soveltamisalasta ja rakenteesta, jotta voidaan optimoida taloudellisten varojen jako ja parantaa strategian laatua.

(35) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi vahvistettava toimintaohjelmien jättämis- ja hyväksymismenettelyt, päivämäärät mukaan luettuina, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida tietoja riittävässä määrin ja jotta ohjelmiin voidaan sisällyttää tai poistaa niistä toimenpiteitä ja toimia. Koska ohjelmia hallinnoidaan vuotuiselta perustalta, tiettyyn päivämäärään mennessä hyväksymättä jääneitä ohjelmia olisi lykättävä vuodella.

(36) Toimintaohjelmien muuttamiseksi seuraavaa vuotta varten olisi luotava menettely, jotta ohjelmia voidaan muuttaa vuosittain sellaisten uusien olosuhteiden perusteella, joita ei voitu alun perin ennustaa. Lisäksi toimenpiteitä ja toimintarahaston suuruutta olisi pystyttävä muuttamaan ohjelman jokaisena täytäntöönpanovuonna. Kaikkiin muutoksiin olisi sovellettava tiettyjä rajoituksia ja edellytyksiä, jotka jäsenvaltioiden on määriteltävä; näihin on sisällyttävä muutosten pakollinen ilmoittaminen toimivaltaisille

▼B

viranomaisille, jotta voidaan varmistaa, että hyväksyttyjen ohjelmien yleiset tavoitteet pysyvät samoina.

(37) Taloudellisen ja oikeusvarmuuden vuoksi olisi laadittava luettelo toimista ja menoista, jotka eivät voi sisältyä toimintaohjelmiin.

(38) Jotta estettäisiin perusteettoman edun aiheutuminen yksityiselle osapuolelle, jonka yhteydet organisaatioon ovat katkenneet investoinnin taloudellisena käyttöaikana, yksittäisillä tiloilla tehtävien investointien osalta olisi vahvistettava säännökset, joilla organisaatiolle annetaan lupa periä takaisin investoinnin jäljelle jäävä arvo, jos investoinnin omistaja on jäsen tai organisaatio.

(39) Järjestelmän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi täsmennettävä tukihakemuksiin sisällytettävät tiedot ja tuen maksamismenettelyt. Kassavirtavaikeuksien välttämiseksi tuottajaorganisaatioiden käyttöön olisi luotava ennakkomaksujen ja niihin liittyvien tarkoitustenmukaisten vakuuksien järjestelmä. Samasta syytä käytettävissä olisi oltava vaihtoehtoinen järjestelmä, jossa jo aiheutuneet menot korvataan.

(40) Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat kriisinhallinta- ja kriisinehkäisytoimenpiteiden soveltamisalaa ja soveltamista. Kyseisissä säännöissä olisi annettava mahdollisimman paljon joustovaraa ja sallittava nopea soveltaminen kriisitilanteissa, minkä vuoksi jäsenvaltioiden ja tuottajaorganisaatioiden olisi annettava tehdä päätökset itse. Säännöillä olisi kuitenkin estettävä väärinkäytökset ja rajoitettava eräiden toimenpiteiden käyttöä, myös taloudelliselta kannalta. Myös kasvien terveyteen ja ympäristöön liittyvien vaatimusten noudattaminen olisi varmistettava.

(41) Olisi vahvistettava markkinoiltapoistoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt toimenpiteen mahdollisen merkittävyyden huomioon ottamiseksi. Olisi erityisesti annettava säännöt, jotka koskevat korotetun tuen järjestelmää, kun kyseessä ovat markkinoilta poistetut hedelmät ja vihannekset, jotka jaetaan ilmaiseksi elintarvikeapuna hyväntekeväisyysjärjestöjen tai muiden laitosten välityksellä. Lisäksi olisi vahvistettava markkinoiltapoistoon liittyvät enimmäistukimäärät sen varmistamiseksi, ettei markkinoiltapoistoa käytetä pysyvästi tuotteiden vaihtoehtoisena jakelutienä markkinoille saattamisen sijasta. Jos tuotteelle on vahvistettu asetuksen (EY) N:o 2200/96 liitteessä V yhteisön markkinoiltapoistamiskorvauksen enimmäistaso, sitä olisi sovellettava, joskin hieman korotettuna, koska tällaiset markkinoiltapoistot ovat nykyään yhteisrahoitettuja. Kun kyseessä ovat tuotteet, joiden osalta ei ole vielä esiintynyt liiallisen markkinoiltapoiston riskiä, jäsenvaltioiden olisi annettava vahvistaa tuen enimmäistasot. On kuitenkin aiheellista vahvistaa kaikissa tapauksissa samoista syistä tuottajaorganisaatiokohtaiset enimmäismäärät, jotka kutakin tuotetta voidaan poistaa markkinoilta.

(42) Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat kansallista taloudellista tukea, jota jäsenvaltiot voivat myöntää sellaisilla yhteisön alueilla, joilla tuottajien järjestäytymisaste on erityisen alhainen, sekä määriteltävä tällainen alhainen järjestäytymisaste. Olisi säädettävä nykyisin sovellettavan mukaisesti kyseisen kansallisen tuen hyväksymismenettelyistä, yhteisön korvauksen hyväksymismenettelyistä ja määrästä sekä takaisinmaksun osuudesta.

(43) Olisi annettava yksityiskohtaiset säännöt (erityisesti menettelysäännökset) jotka koskevat hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden liittojen vahvistamien sääntöjen soveltamisalan laajentamista kaikkiin tietyn talousalueen toimijoihin. Jos tuote myydään korjuusopimuksen perusteella, olisi täsmennettävä, minkä sääntöjen soveltamisala laajennetaan koskemaan tuottajia ja minkä ostajia.

▼B

(44) Yhteisön omenantuottajat ovat viime aikoina olleet vaikeuksissa muun muassa eräiden eteläisellä pallonpuoliskolla sijaitsevien kolmansien maiden omenien tuonnin merkittävän kasvun vuoksi. Omenien tuonnin seurantaa olisi sen vuoksi parannettava. Soveltuva väline kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi on mekanismi, joka perustuu vakuuden asettamisen sisältävien tuontitodistusten myöntämiseen. Vakuudella taataan niiden toimien toteutuminen, joille kyseisiä todistuksia on haettu. Maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ([1]) säännöksiä samoin kuin maataloustuotteiden vakuusjärjestelmän soveltamista koskevien yhteisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85 ([2]) säännöksiä olisi sovellettava.

(45) Olisi annettava hedelmien ja vihannesten tulohintajärjestelmää koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Koska useimmat pilaantuvat hedelmät ja vihannekset toimitetaan erissä, niiden arvoa on vaikea määritellä. Olisi vahvistettava mahdolliset menetelmät laskea tulohinta, jonka perusteella tuontituotteet luokitellaan yhteisessä tullitariffissa. Olisi erityisesti vahvistettava kiinteät tuontiarvot tuotteiden keskihintojen painotetun keskiarvon perusteella ja säädettävä erityisesti tapauksista, joissa tiettyä alkuperää oleville tuotteille ei ole saatavilla hintoja. Olisi säädettävä vakuuden asettamisesta tietyissä tilanteissa järjestelmän moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi.

(46) Olisi annettava yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat yhteisen tullitariffin mukaisten tuontitullien lisäksi eräille tuotteille määrättävää tuontitullia. Lisätulli voidaan määrätä, jos asianomaisten tuotteiden tuontimäärät ylittävät kynnystasot, jotka vahvistetaan tuotteittain ja soveltamisajanjaksoittain. Yhteisöön matkalla olevista tuotteista ei kanneta lisätullia, minkä vuoksi olisi annettava niitä koskevat erityissäännökset.

(47) Olisi säädettävä käynnissä olevien ohjelmien ja järjestelmien asianmukaisesta seurannasta ja arvioinnista, jotta sekä tuottajaorganisaatiot että jäsenvaltiot voivat arvioida niiden vaikuttavuutta ja tehokkuutta.

(48) Olisi säädettävä tämän asetuksen täytäntöönpanon kannalta tarvittavien tiedonantojen tyypistä, muodosta ja toimitustavasta. Näihin olisi kuuluttava tuottajien ja tuottajaorganisaatioiden jäsenvaltioille toimittamat tiedonannot ja jäsenvaltioiden komissiolle toimittamat tiedonannot; olisi myös säädettävä seuraamuksista, jos tiedonanto myöhästyy tai on virheellinen.

(49) Olisi säädettävä tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 1182/2007 moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi tarvittavista tarkastuksista sekä seuraamuksista, jos havaitaan sääntöjenvastaisuuksia. Kyseisiin toimenpiteisiin olisi kuuluttava yhteisön tasolla vahvistettavia erityistarkastuksia ja seuraamuksia sekä kansallisia lisätarkastuksia ja -seuraamuksia. Tarkastusten ja seuraamusten olisi oltava tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia. Tuottajien oikeudenmukaisen kohtelun varmistamiseksi olisi vahvistettava säännöt, joita sovelletaan kun kyseessä on ilmeinen virhe, ylivoimainen este tai muut poikkeukselliset olosuhteet. Olisi vahvistettava säännöt, joita sovelletaan keinotekoisesti luotuihin tilanteisiin, jotta tällaisten tilanteiden perusteella ei saa tukea.

(50) Olisi vahvistettava säännökset, jotta siirtymä aiemmasta järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn uuteen järjestelmään olisi su-

([1]) EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1913/2006 (EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52).
([2]) EYVL L 205, 3.8.1985, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1913/2006 (EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52).

▼B

juva ja jotta varmistettaisiin asetuksen (EY) N:o 1182/2007 55 artiklassa säädettyjen siirtymäsäännösten asianmukainen täytäntöönpano.

(51) Tukikelpoinen vientimäärä ei saa ylittää määrää, jolle todistus on myönnetty. Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala ja ilmaisujen käyttö

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamista koskevat säännöt.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetuissa asetuksissa käytettyjen ilmaisujen merkitys on sama kuin tässä asetuksessa käytettävillä ilmaisuilla, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

2 artikla

Markkinointivuodet

Asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuodet alkavat 1 päivänä tammikuuta ja päättyvät 31 päivänä joulukuuta.

II OSASTO

TUOTTEIDEN LUOKITTELU

I LUKU

Yleissäännöt

▼M8

2 a artikla

Kaupan pitämisen vaatimukset; tuotteiden haltijat

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 1 kohdan vaatimuksia pidetään kaupan pitämisen yleisvaatimuksina. Kaupan pitämisen yleisvaatimuksia koskevat yksityiskohtaiset tiedot esitetään tämän asetuksen liitteessä I olevassa A osassa.

Hedelmien ja vihannesten, joihin ei sovelleta kaupan pitämisen erityisvaatimuksia, on oltava kaupan pitämisen yleisvaatimusten mukaisia. Jos tuotteiden haltija voi osoittaa tuotteidensa olevan jonkin Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (YK/ECE) hyväksymän sovellettavan standardin mukaisia, niitä pidetään kaupan pitämisen yleisvaatimusten mukaisina.

2. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut kaupan pitämisen erityisvaatimukset esitetään tämän asetuksen liitteessä I olevassa B osassa seuraavien tuotteiden osalta:

a) omenat;

b) sitrushedelmät;

▼M8

c) kiivit;

d) salaatit sekä kähärä- ja siloendiivit;

e) persikat ja nektariinit;

f) päärynät;

g) mansikat;

h) paprikat;

i) syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet;

j) tomaatit.

3. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 3 kohdan soveltamiseksi haltijana pidetään luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka hallussa asianomaiset tuotteet fyysisesti ovat.

▼B

3 artikla

Poikkeukset kaupan pitämisen vaatimusten soveltamisesta

1. ►M8 Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 3 kohdassa säädetään, seuraavien tuotteiden ei tarvitse olla kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia:

a) tuotteet, joihin on selvästi merkitty ilmaisu ”tarkoitettu jalostettavaksi” tai ”eläinten ruokintaan” tai muu vastaava ilmaisu ja jotka on tarkoitettu

i) teolliseen jalostukseen; tai

ii) eläinten ruokintaan tai muuhun ei-elintarvikekäyttöön; ◄

b) tuotteet, jotka tuottaja luovuttaa tilallaan kuluttajalle tämän henkilökohtaisiin tarpeisiin;

c) komission jonkin jäsenvaltion pyynnöstä asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tekemällä päätöksellä tietyn alueen tuotteet, jotka myydään kyseisen alueen vähittäiskaupassa yleisesti tunnettuun, perinteiseen paikalliseen kulutukseen; ja

▼M8

d) tuotteet, jotka on viimeistelty tai leikattu siten, että ne ovat nautintavalmiita tai valmiita käytettäviksi ruoanlaitossa.

▼B

2. ►M8 Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 3 kohdassa säädetään, seuraavien tuotteiden ei tarvitse olla kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia tietyllä tuotantoalueella: ◄

a) tuotteet, jotka viljelijä myy tai toimittaa kauppakunnostus-, pakkaamis- tai varastointipaikkaan tai jotka kuljetetaan tuottajan tilalta tällaiseen paikkaan; ja

b) varastointipaikalta kauppakunnostus- ja pakkaamispaikkaan kuljetettavat tuotteet.

▼M8

3. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1182/2007 113 a artiklan 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää poikkeuksen kaupan pitämisen erityisvaatimuksista tuotteille, jotka esitetään kuluttajille vähittäismyynnissä kuluttajien henkilökohtaista käyttöä varten, tuotteille, joihin on merkitty ilmaisu ”jalostettavaksi tarkoitettu tuote” tai jokin muu vastaava ilmaisu, sekä jalostettaviksi tarkoitetuille tuotteille, jotka ovat muita kuin 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut tuotteet.

3 a. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 3 kohdassa säädetään kaupan pitämisen erityisvaatimusten osalta, ekstraluokkaan kuulumattomissa tuoreissa hedelmissä ja vihanneksissa

▼M8

voi lähettämistä seuraavissa vaiheissa esiintyä vähäistä tuoreuden ja täyden nestejännityksen vähenemistä sekä vähäisiä tuotteiden biologisesta kehittymisestä ja pilaantumisalttiudesta johtuvia muutoksia.

3 b. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 3 kohdassa säädetään, seuraavien tuotteiden ei tarvitse olla kaupan pitämisen yleisvaatimusten mukaisia:

▼M15

a) CN-koodiin 0709 59 kuuluvat muut kuin viljellyt sienet;

▼M8

b) CN-koodiin 0709 90 40 kuuluvat kaprikset;

c) CN-koodiin 0802 11 10 kuuluvat karvasmantelit;

d) CN-koodiin 0802 12 kuuluvat kuorettomat mantelit;

e) CN-koodiin 0802 22 kuuluvat kuorettomat hasselpähkinät;

f) CN-koodiin 0802 32 kuuluvat kuorettomat saksanpähkinät;

g) CN-koodiin kuuluv 0802 90 50 at männynsiemenet; ja

h) CN-koodiin 0910 20 kuuluva sahrami.

▼B

4. Jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle on toimitettava todisteet siitä, että 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetut tuotteet ovat säädettyjen edellytysten ja erityisesti käyttötarkoitusta koskevien edellytysten mukaisia.

4 artikla

Merkinnät

▼M8

1. Tässä luvussa edellytetyt merkinnät on tehtävä selvin ja näkyvin kirjaimin pakkauksen yhdelle sivulle joko suoraan pakkaukseen pysyvästi painettuna tai etikettiin, joka on erottamaton osa pakkausta tai joka on kiinnitetty pakkaukseen.

▼B

2. Irtotavarana toimitettavien, suoraan kuljetusvälineeseen lastattavien tavaroiden osalta 1 kohdassa tarkoitetut merkinnät on tehtävä tavaran saateasiakirjaan tai lomakkeeseen, joka on sijoitettu näkyvälle paikalle kuljetusvälineen sisäpuolelle.

▼M8

3. Kun kyseessä on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu etäsopimus ([1]), kaupan pitämisen vaatimusten mukaisuus edellyttää, että merkinnät ovat saatavilla ennen kuin osto tehdään.

4. Laskuissa ja saateasiakirjoissa kuluttajalle annettua kuittia lukuun ottamatta on mainittava tuotteiden nimi ja alkuperämaa sekä tapauksen mukaan luokka, lajike tai kaupallinen tyyppi, jos kaupan pitämisen erityisvaatimuksessa sitä edellytetään, tai se, että tuote on tarkoitettu jalostettavaksi.

5 artikla

Merkinnät vähittäismyynnissä

Tässä luvussa edellytettyjen merkintöjen on oltava vähittäismyyntivaiheessa selkeitä ja näkyviä. Tuote voidaan panna esille myyntiä varten, jos vähittäismyyjä esittää tuotteen lähellä näkyvästi ja selvästi tiedot tuotteen alkuperästä ja tapauksen mukaan luokasta ja lajikkeesta tai kaupallisesta tyypistä siten, että kuluttajaa ei johdeta harhaan.

([1]) EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

▼M8

Kun kyseessä ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY ([1]) tarkoitetut esipakatut tuotteet, kaupan pitämisen vaatimusten mukaisten tietojen lisäksi on ilmoitettava nettopaino. Nettopainon ilmoittamisvaatimusta ei kuitenkaan sovelleta kappaletavarana myytäviin tuotteisiin, jos niiden lukumäärä on selvästi nähtävissä ja helposti laskettavissa ulkoapäin tai jos tuotteiden lukumäärä on merkitty etikettiin.

6 artikla

Sekoitukset

1. Nettopainoltaan enintään viisi kiloa olevat pakkaukset, jotka sisältävät eri hedelmä- ja vihanneslajien sekoituksia, sallitaan seuraavin edellytyksin:

a) tuotteet ovat tasalaatuisia ja jokainen tuote on asianomaisten kaupan pitämisen erityisvaatimusten mukainen tai kaupan pitämisen yleisvaatimusten mukainen, jos jollekin tuotteelle ei ole vahvistettu kaupan pitämisen erityisvaatimuksia;

b) pakkauksiin on tehty asianmukaiset merkinnät tämän luvun mukaisesti; ja

c) sekoitus ei johda kuluttajaa harhaan.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdan vaatimusta ei sovelleta sekoituksissa oleviin tuotteisiin, jotka eivät ole asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklassa määriteltyjä hedelmä- ja vihannesalan tuotteita.

3. Jos sekoituksissa olevat hedelmät ja vihannekset ovat peräisin useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta, alkuperämaiden täydelliset nimet voidaan tapauksen mukaan korvata jollakin seuraavaista merkinnöistä:

a) ”sekoitus EY:stä peräisin olevia hedelmiä ja vihanneksia”;

b) ”sekoitus muualta kuin EY:stä peräisin olevia hedelmiä ja vihanneksia”;

c) ”sekoitus EY:stä ja muualta kuin EY:stä peräisin olevia hedelmiä ja vihanneksia.

▼B

II LUKU

Kaupan pitämisen vaatimusten noudattamisen tarkastaminen

1 jakso

Yleiset säännökset

▼M8

7 artikla

Soveltamisala

Tässä luvussa vahvistetaan säännöt vaatimustenmukaisuustarkastuksille, jotka ovat hedelmille ja vihanneksille kaikissa kaupan pitämisen vaiheessa tämän luvun mukaisesti tehtäviä tarkastuksia sen varmistamiseksi, että tuotteet ovat kaupan pitämisen vaatimusten sekä tämän osaston muiden säännösten ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 ja 113 a artiklan mukaisia.

([1]) EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.”

▼B

8 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä:

a) yksi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tämän luvun sovellusalaan kuuluvien kysymysten koordinoinnista ja niitä koskevasta yhteydenpidosta, jäljempänä ”koordinointiviranomainen”;

▼M8

b) yksi tai useampi tarkastusviranomainen, joka vastaa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 4 kohdan soveltamisesta, jäljempänä ”tarkastusviranomainen”.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut koordinointiviranomaiset ja tarkastusviranomaiset voivat olla julkisia tai yksityisiä. Jäsenvaltio on kuitenkin kummassakin tapauksessa vastuussa niistä.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle:

a) edellä olevan 1 kohdan mukaisesti nimeämänsä koordinointiviranomaisen nimi sekä posti- ja sähköpostiosoite;

b) edellä olevan 1 kohdan mukaisesti nimeämiensä tarkastusviranomaisten nimet sekä posti- ja sähköpostiosoitteet; ja

c) täsmällinen määritelmä nimettyjen tarkastusviranomaisten toiminta-alasta.

3. Koordinointiviranomainen voi olla tarkastusviranomainen tai yksi tarkastusviranomaisista taikka jokin muu 1 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen.

4. Komissio julkaisee jäsenvaltioiden nimeämien koordinointiviranomaisten luettelon sopivimmaksi katsomallaan tavalla.

9 artikla

Toimijatietokanta

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön hedelmä- ja vihannesalan toimijoista tietokanta, johon kerätään tiedot tässä artiklassa vahvistetuin edellytyksin sellaisten hedelmien ja vihannesten, joille on vahvistettu vaatimukset asetuksen (EY) N:o 1182/2007 2 artiklan mukaisesti, kaupan pitämiseen osallistuvista toimijoista.

▼M8

Jäsenvaltio voi käyttää tätä tarkoitusta varten yhtä tai useampaa muuta tietokantaa, joka on laadittu muita tarkoituksia varten.

”Toimijalla” tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä,

a) jolla on hallussaan hedelmiä tai vihanneksia, joihin sovelletaan kaupan pitämisen vaatimuksia, tarkoituksenaan

i) niiden esillepano tai myyntiin saattaminen myyntitarkoituksessa;

ii) niiden myyminen; tai

iii) niiden muulla tavoin kaupan pitäminen; tai

b) joka tosiasiallisesti toteuttaa jotakin a alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetuista toimista sellaisten hedelmien tai vihannesten osalta, joihin sovelletaan kaupan pitämisen vaatimuksia.

Kolmannen alakohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetut toimet voivat liittyä

a) etämyyntiin internetissä tai muulla tavoin;

b) tällaisiin toimiin, jotka toteuttaa luonnollinen tai oikeushenkilö itse tai kolmannen osapuolen puolesta; ja

▼M8

c) tällaisiin toimiin, jotka toteutetaan yhteisössä ja/tai viennissä kolmansiin maihin ja/tai tuonnissa kolmansista maista.

▼B

2. Jäsenvaltiot päättävät edellytyksistä, joilla seuraavat toimijat otetaan tietokantaan tai jätetään sen ulkopuolelle:

a) toimijat, joiden toiminta on luonteeltaan sellaista, että se vapauttaa ne 3 artiklan nojalla velvollisuudesta noudattaa kaupan pitämisen vaatimuksia; ja

▼M8

b) luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joiden toiminta hedelmä- ja vihannesalalla rajoittuu joko tavaran kuljetuksiin tai vähittäismyyntiin.

3. Kun tietokanta muodostuu useammista erillisistä osista, koordinointiviranomaisen on huolehdittava tietokannan ja sen osien sekä päivitysten yhdenmukaisuudesta. Päivitykset on tehtävä erityisesti vaatimustenmukaisuustarkastuksissa kerättyjen tietojen perusteella.

4. Tietokannassa on oltava kunkin toimijan rekisterinumero, nimi, osoite, johonkin 10 artiklan 2 kohdassa mainittuun riskiluokkaan sijoittamiseksi tarvittavat tiedot ja erityisesti toimijan asema kaupan pitämisen ketjussa, toiminnan laajuutta osoittavat tiedot, tiedot toimijalle aiemmin tehtyjen tarkastusten havainnoista sekä kaikki muut valvonnan kannalta tarpeellisina pidettävät tiedot, kuten laadunvarmistusjärjestelmän tai kaupan pitämisen vaatimusten noudattamiseen liittyvän omavalvontajärjestelmän olemassaoloa koskevat tiedot. Päivitykset on tehtävä erityisesti vaatimustenmukaisuustarkastuksissa kerättyjen tietojen perusteella.

▼B

5. Toimijoiden on toimitettava tiedot, jotka jäsenvaltio katsoo tarpeellisiksi tietokannan luomiseksi ja päivittämiseksi. Jäsenvaltioiden on vahvistettava edellytykset, joilla toimijoiden, jotka eivät ole asettuneet niiden alueelle mutta toimivat sillä, on oltava mukana niiden tietokannassa.

▼M8

2 jakso

Jäsenvaltioiden tekemät vaatimustenmukaisuustarkastukset

10 artikla

Vaatimustenmukaisuustarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaatimustenmukaisuustarkastukset tehdään riskianalyysin perusteella valikoidusti ja riittävällä tiheydellä kaupan pitämisten vaatimusten sekä tämän osaston muiden säännösten ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 ja 113 a artiklan asianmukaisen noudattamisen varmistamiseksi.

Riskien arviointiperusteisiin on kuuluttava 12 a artiklassa tarkoitettu vaatimustenmukaisuustodistus, jonka antaa kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, jonka vaatimustenmukaisuustarkastukset on hyväksytty 13 artiklan mukaisesti. Tällaisen todistuksen olemassaoloa on pidettävä vaatimustenvastaisuusriskiä pienentävänä tekijänä.

Riskin arviointiperusteisiin voi kuulua myös

a) tuotteen luonne, tuotantoajanjakso tai hinta, ilmasto, pakkaus- ja käsittelytoimet, varastointiolosuhteet, alkuperämaa, kuljetusväline tai erän suuruus;

b) toimijoiden koko, asema kaupan pitämisen ketjussa, kaupan pitämä määrä tai sen arvo, tuotevalikoima, toimitusalue tai yritystyyppi, kuten varastointi, lajittelu, pakkaaminen tai myynti;

▼M8

c) aiemmissa tarkastuksissa tehdyt havainnot mukaan luettuina puutteiden lukumäärä ja tyyppi, kaupan pidettyjen tuotteiden tavanomainen laatu, käytettävien teknisten laitteiden taso;

d) toimijoiden laadunvarmistusjärjestelmien tai kaupan pitämisen vaatimusten noudattamiseen liittyvän omavalvonnan luotettavuus;

e) tarkastuksen tekopaikka erityisesti jos se on ensisaapumispaikka yhteisöön, tai tuotteiden pakkaus- tai lastauspaikka;

f) muut tiedot, jotka voivat osoittaa vaatimustenvastaisuusriskin.

2. Riskianalyysin on perustuttava 9 artiklassa tarkoitetun toimijatietokannan tietoihin ja siinä on luokiteltava toimijat riskiluokkiin.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava ennalta

a) erien vaatimustenvastaisuusriskin arviointiperusteet;

b) kunkin riskiluokan riskianalyysin perusteella toimijoiden tai erien ja/tai määrien vähimmäisosuudet, joille on tehtävä vaatimustenmukaisuustarkastus.

Jäsenvaltio voi riskianalyysin perusteella päättää jättää tekemättä valikoidut tarkastukset tuotteille, joihin ei sovelleta kaupan pitämisen erityisvaatimuksia.

3. Jos tarkastuksissa havaitaan merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia, jäsenvaltion on lisättävä toimijoiden, tuotteiden, alkuperien tai muiden seikkojen tarkastuksia.

4. Toimijoiden on annettava tarkastusviranomaisille kaikki tiedot, jotka nämä katsovat tarpeellisiksi vaatimustenmukaisuustarkastusten järjestämiseksi ja tekemiseksi.

11 artikla

Hyväksytyt toimijat

1. Jäsenvaltio voi sallia, että alimpaan riskiluokkaan luokitellut toimijat, jotka antavat kaupan pitämisen vaatimusten noudattamista koskevat erityistakeet, voivat käyttää liitteessä II esitettyä mallia kaikissa pakkauksissa lähetysvaiheessa ja/tai allekirjoittaa 12 a artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuustodistuksen.

2. Lupa myönnetään vähintään yhdeksi vuodeksi.

3. Tämän mahdollisuuden saavien toimijoiden on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) niillä on valvontahenkilöstö, jolla on jäsenvaltion hyväksymä koulutus;

b) niillä on asianmukaiset laitteet tuotteiden kauppakunnostusta ja pakkaamista varten;

c) ne sitoutuvat tekemään vaatimustenmukaisuustarkastuksen lähettämilleen tavaroille, ja niillä on rekisteri, joka sisältää tiedot kaikista tehdyistä tarkastuksista.

4. Jos hyväksytty toimija ei enää täytä lupaedellytyksiä, jäsenvaltion on peruutettava lupa.

5. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, hyväksytyt toimijat voivat varastojen loppumiseen asti jatkaa sellaisten mallien käyttöä, jotka olivat 30 päivänä kesäkuuta 2009 tämän asetuksen mukaisia.

Toimijoille ennen 1 päivää heinäkuuta 2009 myönnetyt luvat ovat voimassa sen ajanjakson, jolle on ne myönnetty.

▼M8

12 artikla

Ilmoituksen hyväksyminen tullissa

1. Tulli voi hyväksyä vienti-ilmoitukset ja/tai tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevat ilmoitukset sellaisten tuotteiden osalta, joihin sovelletaan kaupan pitämisen erityisvaatimuksia, ainoastaan jos

a) tavaroiden mukana on vaatimustenmukaisuustodistus; tai

b) toimivaltainen tarkastusviranomainen on ilmoittanut tulliviranomaisille, että asianomaisille erille on annettu vaatimustenmukaisuustodistus; tai

c) toimivaltainen tarkastusviranomainen on ilmoittanut tulliviranomaisille, että se ei ole antanut asianomaisille erille vaatimustenmukaisuustodistusta, koska 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun riskianalyysin perusteella niitä ei ole tarpeen tarkastaa.

Tämä ei rajoita vaatimustenmukaisuustarkastuksia, joita jäsenvaltiot voivat tehdä 10 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan myös tuotteisiin, joihin sovelletaan liitteessä I esitettyjä kaupan pitämisen yleisvaatimuksia, ja 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jos asianomainen jäsenvaltio katsoo sen tarpeelliseksi 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun riskianalyysin perusteella.

12 a artikla

Vaatimustenmukaisuustodistukset

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää todistuksia, joiden mukaan tuotteet ovat asianomaisten kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia. Liitteessä III esitetään todistus, jota toimivaltaisten viranomaisten on yhteisössä käytettävä.

Jäljempänä 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut kolmannet maat voivat sen sijasta käyttää omaa todistustaan, jos komissio katsoo sen sisältävän vähintään yhteisön todistuksen tietoja vastaavat tiedot. Komissio asettaa kolmansien maiden todistusmallit saataville asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

2. Todistukset voidaan antaa joko paperimuodossa, jossa on alkuperäinen allekirjoitus, tai varmennetussa sähköisessä muodossa tai sähköisellä allekirjoituksella varustettuna.

3. Jokaisessa todistuksessa on oltava toimivaltaisen viranomaisen leima ja todistuksen allekirjoittamaan valtuutetun yhden tai useamman henkilön allekirjoitus.

4. Todistus on annettava jollakin yhteisön virallisista kielistä.

5. Jokaisessa todistuksessa on oltava sarjanumero, josta se voidaan tunnistaa, ja toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä jäljennös jokaisesta myönnetystä todistuksesta.

6. Sen estämättä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat varastojen loppumiseen asti jatkaa sellaisten vaatimustenmukaisuustodistusten käyttöä, jotka olivat 30 päivänä kesäkuuta 2009 tämän asetuksen mukaisia.

▼B

3 jakso

Kolmansien maiden tekemät tarkastukset

13 artikla

Kolmansien maiden ennen yhteisöön tuontia tekemien tarkastusten hyväksyminen

▼M8

1. Komissio voi kolmannen maan pyynnöstä hyväksyä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen kyseisen kolmannen maan ennen yhteisöön tuontia tekemät kaupan pitämisen erityisvaatimusten noudattamista koskevat tarkastukset.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa mainittu hyväksyntä voidaan myöntää sellaisille kolmansille maille, jotka sitä hakevat ja joiden alueella noudatetaan yhteisöön vietävien tuotteiden osalta yhteisön kaupan pitämisen vaatimuksia tai vähintään niitä vastaavia vaatimuksia.

Hyväksynnässä on mainittava kolmannen maan virallinen viranomainen, jonka vastuulla 1 kohdassa tarkoitetut tarkastustoimet toteutetaan. Kyseinen viranomainen vastaa yhteydenpidosta yhteisön kanssa. Hyväksynnässä on mainittava myös ne tarkastusviranomaiset, jäljempänä ”tarkastusviranomaiset”, jotka vastaavat mainittujen tarkastusten toteuttamisesta.

Hyväksyntä voi koskea ainoastaan kyseisestä kolmannesta maasta peräisin olevia tuotteita, ja se voidaan rajata koskemaan ainoastaan tiettyjä tuotteita.

3. Hyväksytyn tarkastusviranomaisen on oltava virallinen tai 2 kohdassa tarkoitetun edustajan virallisesti tunnustama, sen on tarjottava riittävät takeet ja sillä on oltava 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menetelmien tai niitä vastaavien menetelmien mukaisten tarkastusten tekemiseen tarvittava henkilökunta sekä laitteet ja laitteistot.

▼M8

4. Liitteessä IV esitetään niiden maiden luettelo, joiden vaatimustenmukaisuustarkastukset on hyväksytty tämän artiklan mukaisesti, ja asianomaiset tuotteet.

Komissio asettaa asianomaisia virallisia viranomaisia ja tarkastusviranomaisia koskevat tiedot saataville asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

_____

15 artikla

Hyväksynnän keskeyttäminen

Komissio voi peruuttaa hyväksynnän, jos merkittävässä joukossa eriä tai määriä todetaan, että tavarat eivät vastaa kolmannen maan tarkastusviranomaisten myöntämiin vaatimustenmukaisuustodistuksiin merkittyjä tietoja.

_____

_____

▼B

5 jakso

Tarkastusmenetelmä

20 artikla

Tarkastusmenetelmä

1. Tässä luvussa säädetyt vaatimustenmukaisuustarkastukset on loppukuluttajille tapahtuvaa vähittäismyyntivaihetta lukuun ottamatta tehtävä liitteessä VI esitettyä menetelmää noudattaen, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava kuluttajille tapahtuvan vähittäismyyntivaiheen vaatimustenmukaisuustarkastuksia koskevat erityissäännöt.

▼M8

2. Kun tavaroiden on todettu olevan kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia, tarkastusviranomainen voi myöntää liitteessä III esitetyn vaatimustenmukaisuustodistuksen.

▼B

3. Kun tavaroiden on todettu olevan vaatimustenvastaisia, tarkastusviranomaisen on annettava toimijalle tai tämän edustajalle vaatimustenvastaisuusilmoitus. Tavaroita, joille on annettu vaatimustenvastaisuusilmoitus, ei voida siirtää ilman vaatimustenvastaisuusilmoituksen antaneen tarkastusviranomaisen lupaa. Luvan edellytykseksi voidaan asettaa mainitun tarkastusviranomaisen vahvistamien edellytysten noudattaminen.

Toimijat voivat päättää saattaa kaikki tavarat tai osan tavaroista vaatimustenmukaisiksi. Vaatimustenmukaisiksi saatettuja tavaroita ei voida pitää kaupan ennen kuin toimivaltainen tarkastusviranomainen on varmistanut asianmukaisin keinoin, että tavarat on tosiasiallisesti saatettu vaatimustenmukaisiksi. Tarkastusviranomainen myöntää liitteessä III esitetyn vaatimustenmukaisuustodistuksen erälle tai sen osalle vasta kun tavarat on saatettu vaatimustenmukaisiksi.

▼M8

Jos tarkastusviranomainen hyväksyy toimijan pyynnön saattaa tavarat vaatimustenmukaisiksi muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa vaatimustenvastaisuuden toteamiseen johtanut tarkastus tehtiin, toimijan on ilmoitettava tästä vaatimustenvastaisen erän määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle tarkastusviranomaiselle. Vaatimustenvastaisuuden todenneen jäsenvaltion on lähetettävä jäljennös havainnostaan muille asianomaisille jäsenvaltioille, myös vaatimustenvastaisen erän määräpaikkana olevalle jäsenvaltiolle.

▼B

Jos tavaroita ei voida saattaa vaatimustenmukaisiksi eikä käyttää eläinten ravinnoksi, teolliseen jalostukseen tai muuhun tarkoitukseen kuin elintarvikkeeksi, tarkastusviranomainen voi tarvittaessa määrätä toimijan toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asianomaisia tavaroita ei pidetä kaupan.

Toimijoiden on toimitettava jäsenvaltioiden tämän kohdan soveltamisen kannalta välttämättömiksi katsomat tiedot.

▼M8

_____

6 jakso

Tiedonannot

20 a artikla

Tiedonannot

1. Jäsenvaltion, jonka alueella todetaan, että jostakin toisesta jäsenvaltiosta tuleva lähetys ei ole kaupan pitämisen vaatimusten mukainen

▼M8

jo pakattaessa havaittavissa olevien virheiden tai laadun heikkenemisen vuoksi, on ilmoitettava tapauksesta viipymättä komissiolle ja niille jäsenvaltioille, joita asia saattaa koskea.

2. Jäsenvaltion, jonka alueella kolmannesta maasta tulevan tavaraerän vapaaseen liikkeeseen luovutus kielletään kaupan pitämisen vaatimusten noudattamatta jättämisen vuoksi, on ilmoitettava siitä viipymättä komissiolle, jäsenvaltioille, joita asia saattaa koskea, asianomaiselle kolmannelle maalle ja liitteessä IV luetelluille kolmansille maille.

3. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi tarkastus- ja riskianalyysijärjestelmiänsä koskevat määräykset. Niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä tarkastusjärjestelmien jokaisesta muutoksesta.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille yhteenveto vuoden aikana kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa tehtyjen tarkastusten tuloksista seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta mennessä.

5. Tiedonannot on tehtävä komission vahvistamalla tavalla.

▼B

III OSASTO

TUOTTAJAORGANISAATIOT

I LUKU

Vaatimukset ja hyväksyminen

1 j a k s o

M ä ä r i t e l m ä t

21 artikla

Määritelmät

1. Tämän osaston soveltamiseksi

a) ”tuottajalla” tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1182/2007/ 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista viljelijää;

b) ”tytäryrityksellä” tarkoitetaan yritystä, jossa on osallisena yksi tai useampi tuottajaorganisaatio tai niiden liitto ja joka edistää tuottajaorganisaation tai sen liiton tavoitteiden saavuttamista;

c) ”ylikansallisella tuottajaorganisaatiolla” organisaatiota, johon kuuluvista tiloista vähintään yksi sijaitsee eri jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tuottajaorganisaation kotipaikka on;

d) ”ylikansallisella tuottajaorganisaatioiden liitolla” tuottajaorganisaatioiden liittoa, johon kuuluvista organisaatioista vähintään yksi sijaitsee eri jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa liiton kotipaikka on;

e) ”lähentymistavoitteella” Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaista vähiten kehittyneitä jäsenvaltioita ja alueita koskevan toimen tavoitetta 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisen ajanjakson osalta;

f) ”toimenpiteellä” jotakin seuraavista:

i) tuotannonsuunnittelutoimet, käyttöomaisuuden hankinta mukaan luettuna;

ii) tuotteiden laadun parantamiseksi tai säilyttämiseksi tarkoitetut toimet, käyttöomaisuuden hankinta mukaan luettuna;

▼B

iii) kaupan pitämisen parantamistoimet, käyttöomaisuuden hankinta mukaan luettuna, sekä muut kuin vi alakohtaan kuuluvat menekinedistämis- ja tiedotustoimet;

iv) tutkimus ja koetuotanto, kiinteän käyttöomaisuuden hankinta mukaan luettuna;

v) muut kuin vi alakohtaan kuuluvat koulutustoimet ja neuvontapalvelujen käytön lisäämistoimet;

vi) mikä tahansa asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a–f alakohdassa luetelluista kuudesta kriisinehkäisy- ja kriisinhallintavälineestä;

vii) asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut ympäristötoimet, kiinteän käyttöomaisuuden hankinta mukaan luettuna;

viii) muut kuin i, ii, iii, iv ja vii alakohtaan kuuluvat toimet, käyttöomaisuuden hankinta mukaan luettuna, jotka ovat asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden mukaiset;

g) ”toimella” tarkoitetaan erityistoimintaa tai -välinettä, jolla pyritään saavuttamaan tietty toimintatavoite, joka edistää yhden tai useamman asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamista;

h) ”sivutuotteella” tarkoitetaan tuotetta, joka syntyy hedelmä- tai vihannestuotteen kauppakunnostuksesta ja/tai jalostuksesta ja jolla on positiivinen taloudellinen vaikutus mutta joka ei kuitenkaan ole tarkoitettu päätulos;

i) ”ensimmäisellä jalostusasteella” tarkoitetaan hedelmä- tai vihannestuotteen jalostamista joksikin EY:n perustamissopimuksen liitteessä I luetelluksi tuotteeksi. Kaupanpitämistarkoituksessa toteutettua tuoreiden tuotteiden puhdistamista, leikkaamista, viimeistelyä, kuivaamista ja pakkaamista ei pidetä ensimmäisenä jalostusasteena;

j) ilmaisulla ”toimialakohtaisesti”, jota tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1182/2007 10 artiklan 3 kohdan b alakohdassa, tarkoitetaan yhtä tai useampaa asetuksen (EY) N:o 1182/2007 20 artiklan c alakohdassa lueteltua toimea, jonka jäsenvaltio on hyväksynyt ja jota hallinnoivat yhdessä tuottajaorganisaatio tai tuottajaorganisaatioiden liitto ja vähintään yksi elintarviketeollisuuden ja/tai jakeluketjun toimija;

k) ”perusindikaattorilla” tarkoitetaan mitä tahansa indikaattoria, joka kuvastaa tilaa tai suuntausta ohjelmakauden alussa ja josta saa tietoa,

i) jota voidaan käyttää alkutilanteen määrittämistä varten kansallisen strategian laatimiseksi kestäville toimintaohjelmille tai toimintaohjelman laatimiseksi;

ii) joka toimii vertailukohtana arvioitaessa kansallisen strategian tai toimintaohjelman tuloksia ja vaikutuksia; ja/tai

iii) jota voidaan käyttää kansallisen strategian tai toimintaohjelman tulosten ja vaikutuksen tulkinnassa.

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kansallisten oikeus- ja hallintorakenteiden perusteella alueellaan sovellettavat oikeussubjektit asetuksen (EY) N:o 1182/2007 3 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi. Niiden on tarvittaessa annettava myös säännökset, jotka koskevat oikeussubjektin osan selkeää määrittelyä kyseisten artikloiden soveltamiseksi.

▼B

2 jakso

Tuottajaorganisaatioihin sovellettavat vaatimukset

22 artikla

Tuotteet

1. Jäsenvaltion on hyväksyttävä tuottajaorganisaatiot asetuksen (EY) N:o 1182/2007 mukaisesti hyväksymishakemuksessa mainitun tuotteen tai tuoteryhmän osalta, jollei kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä muuta johdu.

2. Jäsenvaltion on hyväksyttävä tuottajaorganisaatiot yksinomaan jalostettaviksi tarkoitettujen tuotteiden osalta, jos se pystyy varmistamaan, että tällaiset tuotteet toimitetaan jalostettaviksi joko hankintasopimusjärjestelmän tai muun järjestelyn kautta.

23 artikla

Jäsenten vähimmäismäärä

Kun jäsenvaltio vahvistaa tuottajaorganisaation jäsenten vähimmäismäärän asetuksen (EY) N:o 1182/2007 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, se voi säätää, että silloin kun hyväksyntää hakeva hakija koostuu kokonaan tai osittain jäsenistä, jotka ovat tuottajien muodostamia oikeussubjekteja tai oikeussubjektin tarkoin määriteltyjä osia, tuottajien vähimmäismäärä voidaan laskea kuhunkin oikeussubjektiin tai oikeussubjektin tarkoin määriteltyyn osaan liittyvien tuottajien lukumäärän perusteella.

24 artikla

Vähimmäisjäsenyysaika

1. Tuottajan jäsenyyden on kestettävä vähintään yhden vuoden ajan.

2. Jäsenyyden irtisanomisesta on ilmoitettava tuottajaorganisaatiolle kirjallisesti. Jäsenvaltioiden on vahvistettava enintään kuuden kuukauden pituiset irtisanoutumisajat ja jäsenyyden päättymisen voimaantulopäivät.

25 artikla

Tuottajaorganisaatioiden rakenne ja toiminta

Jäsenvaltion on varmistettava, että tuottajaorganisaatioilla on riittävä henkilöstö, infrastruktuuri ja välineet asetuksen (EY) N:o 1182/2007 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten noudattamiseksi ja pääasiallisen toiminnan suorittamisen varmistamiseksi erityisesti seuraavien osalta:

a) jäsenten tuotannon tuntemus;

b) jäsenten tuotannon keruu, lajittelu, varastointi ja pakkaaminen;

c) markkinointi ja taloushallinto; ja

d) keskitetty kirjanpito ja laskutusjärjestelmä.

26 artikla

Kaupan pidetyn tuotannon arvo tai määrä

Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi kaupan pidetyn tuotannon arvo tai määrä lasketaan samoin perustein kuin tämän asetuksen 52 ja 53 artiklassa säädetty kaupan pidetyn tuotannon arvo.

▼B

27 artikla

Teknisten apuvälineiden käyttöön antaminen

Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 4 artiklan 1 kohdan e alakohdan soveltamiseksi tuottajaorganisaation katsotaan täyttävän velvollisuutensa, jos se asettaa riittävät tekniset apuvälineet käyttöön itse tai jäsentensä tai tytäryritystensä kautta taikka ulkoistamalla, silloin kun tuottajaorganisaatio on hyväksytty jonkin tuotteen osalta, jonka osalta teknisten apuvälineiden käyttöön antaminen on tarpeen.

28 artikla

Tuottajaorganisaatioiden päätoiminta

1. Tuottajaorganisaation päätoiminnan on liityttävä sen jäsenten niiden tuotteiden tarjonnan keskittämiseen ja markkinoille saattamiseen, joiden osalta organisaatio on hyväksytty.

2. Tuottajaorganisaation omien jäsenten ja muiden tuottajaorganisaatioiden, joiden jäsenten tuotantoa se myy, kaupan pidetyn tuotannon arvo ei saa olla suurempi kuin sen kaiken muun myymän kaupan pidetyn tuotannon arvo.

Laskelmassa otetaan huomioon ainoastaan tuotteet, joiden osalta tuottajaorganisaatio on hyväksytty.

3. Kun sovelletaan 52 artiklan 7 kohtaa, tämän artiklan 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin asianomaisiin tytäryrityksiin 1 päivästä tammikuuta 2012.

29 artikla

Ulkoistaminen

Tuottajaorganisaation toiminnon ulkoistaminen tarkoittaa sitä, että tuottajaorganisaatio tekee asianomaisen toiminnon suorittamiseksi kaupallisen järjestelyn toisen kokonaisuuden kanssa, joka voi myös olla tuottajaorganisaation jäsen tai tytäryhtiö. Tuottajaorganisaatio on kuitenkin vastuussa kyseisen toiminnon suorittamisen varmistamisesta sekä toiminnon suorittamiseen liittyvän kaupallisen järjestelyn kokonaishallinnasta ja -valvonnasta.

Silloin kun tuottajaorganisaatioiden liitto ulkoistaa toiminnon, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

30 artikla

Ylikansalliset tuottajaorganisaatiot

1. Ylikansallisen tuottajaorganisaation kotipaikka on siinä jäsenvaltiossa, jossa sillä on merkittäviä tuotantolaitoksia tai huomattava määrä jäseniä ja/tai jossa se tuottaa merkittävän osan kaupan pidetyn tuotantonsa arvosta.

2. Jäsenvaltio, jossa ylikansallisen tuottajaorganisaation kotipaikka on, vastaa:

a) ylikansallisen tuottajaorganisaation hyväksynnästä;

b) ylikansallisen tuottajaorganisaation toimintaohjelman hyväksymisestä;

c) hyväksymisedellytysten noudattamisen sekä valvonta- ja seuraamusjärjestelmän osalta tarvittavasta hallinnollisesta yhteistyöstä niiden toisten jäsenvaltioiden kanssa, joissa organisaatiolla on jäseniä. Asianomaisten toisten jäsenvaltioiden on annettava kaikki tarvittava apu jäsenvaltiolle, jossa kotipaikka on; ja

▼B

d) kaikkien tarvittavien asiakirjojen toimittamisesta toisen jäsenvaltion pyynnöstä, mukaan luettuna muihin jäsenvaltioihin, joissa organisaatiolla on jäseniä, sovellettava lainsäädäntö käännettynä pyynnön esittäneen jäsenvaltioiden viralliselle kielelle.

31 artikla

Tuottajaorganisaatioiden yhteensulautumat

1. Jos yhteensulautuneilla tuottajaorganisaatioilla oli ennen erilliset toimintaohjelmat, ne voivat jatkaa kyseisiä ohjelmia rinnakkain ja erillisinä yhteensulautuman muodostamista seuraavan vuoden 1 päivään tammikuuta asti. Tällöin asianomaisten tuottajaorganisaatioiden on pyydettävä toimintaohjelmiensa yhteensulauttamista muutoksena 66 artiklan säännösten mukaisesti. Muussa tapauksessa asianomaisten tuottajaorganisaatioiden on viipymättä pyydettävä toimintaohjelmiensa yhteensulauttamista muutoksena 67 artiklan säännösten mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa sitä pyytäville tuottajaorganisaatioille perustelluista syistä luvan jatkaa toimintaohjelmia rinnakkain ja erillisinä niiden sovittuun loppuun asti.

32 artikla

Muut kuin tuottajajäsenet

1. Jäsenvaltiot voivat päättää, voidaanko luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka eivät ole tuottajia, hyväksyä tuottajaorganisaation jäseniksi, ja millä edellytyksillä tämä tapahtuu.

2. Vahvistaessaan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset jäsenvaltioiden on varmistettava erityisesti, että asetuksen (EY) N:o 1182/2007 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 4 kohdan c alakohtaa noudatetaan.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt eivät voi:

a) olla mukana hyväksymisperusteissa;

b) hyötyä suoraan yhteisön rahoittamista toimista.

Jäsenvaltiot voivat 2 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä noudattaen rajoittaa tällaisten henkilöiden oikeutta äänestää asioista, jotka liittyvät toimintarahastoihin, tai evätä tällaisen äänioikeuden.

33 artikla

Tuottajaorganisaatioiden demokraattinen valvonta

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeellisiksi katsomansa toimenpiteet yhden tai useamman tuottajan vallan tai vaikutuksen väärinkäytön estämiseksi tuottajaorganisaation hallinnossa ja toiminnassa; näiden toimenpiteiden on koskettava myös äänioikeuksia.

▼M10

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä rajoittaakseen oikeussubjektin valtuuksia muuttaa tuottaja-organisaation päätöksiä tai hyväksyä tai hylätä tällaiset päätökset silloin, kun tuottajaorganisaatio on oikeussubjektin tarkoin määritelty osa, tai evätäkseen tällaiset valtuudet.

▼B

3 jakso

Tuottajaorganisaatioiden liitot

34 artikla

Tuottajaorganisaatioiden liittojen hyväksyminen

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä asetuksen (EY) N:o 1182/2007 5 artiklan mukaiset tuottajaorganisaatioiden liitot ainoastaan hyväksymishakemuksessa esitettyyn tuotteeseen tai esitettyihin tuotteisiin liittyvien toimien osalta.

2. Tuottajaorganisaatioiden liitto voidaan hyväksyä asetuksen (EY) N:o 1182/2007 5 artiklan mukaisesti, ja se voi toteuttaa tuottajaorganisaation toimia, vaikka sen jäsenet jatkaisivat asianomaisten tuotteiden kaupan pitämistä.

35 artikla

Tuottajaorganisaatioiden liittojen päätoiminta

Tuottajaorganisaatioiden liittoihin sovelletaan 28 artiklan 2 ja 3 artiklan säännöksiä soveltuvin osin.

36 artikla

Tuottajaorganisaatioiden liittojen jäsenet, jotka eivät ole tuottajaorganisaatioita

1. Jäsenvaltiot voivat päättää, voidaanko luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka eivät ole hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioita, hyväksyä tuottajaorganisaation liiton jäseniksi, ja millä edellytyksillä tämä tapahtuu.

2. Hyväksytyn tuottajaorganisaatioiden liiton jäsenet, jotka eivät ole hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioita, eivät voi

a) olla mukana hyväksymisperusteissa;

▼M10

_____

▼B

c) hyötyä suoraan yhteisön rahoittamista toimista.

▼M10

Jäsenvaltiot voivat antaa tällaisten henkilöiden äänestää toimintaohjelmiin liittyvistä päätöksistä, rajoittaa tällaista äänioikeutta tai evätä tällaisen äänioikeuden.

▼B

37 artikla

Tuottajaorganisaatioiden ylikansalliset liitot

1. Tuottajaorganisaatioiden ylikansallisen liiton kotipaikka on jäsenvaltiossa, jossa tällä liitolla on merkittävä määrä siihen kuuluvia organisaatioita ja/tai jossa siihen kuuluvat organisaatiot tuottavat merkittävän osan kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

2. Jäsenvaltio, jossa tuottajaorganisaatioiden ylikansallisen liiton kotipaikka on, vastaa:

a) liiton hyväksynnästä;

b) tarvittaessa liiton toimintaohjelman hyväksymisestä;

c) hyväksymisedellytysten noudattamisen sekä valvonta- ja seuraamusjärjestelmän osalta tarvittavasta hallinnollisesta yhteistyöstä niiden

▼B

toisten jäsenvaltioiden kanssa, joihin liittoon kuuluvat organisaatiot ovat sijoittautuneet. Asianomaisten toisten jäsenvaltioiden on annettava kaikki tarvittava apu jäsenvaltiolle, jossa kotipaikka on; ja

d) kaikkien tarvittavien asiakirjojen toimittamisesta toisen jäsenvaltion pyynnöstä, mukaan luettuna muihin jäsenvaltioihin, joissa organisaatiolla on jäseniä, sovellettava lainsäädäntö käännettynä pyynnön esittäneen jäsenvaltioiden viralliselle kielelle.

4 jakso

Tuottajaryhmittymät

38 artikla

Hyväksymissuunnitelman esittäminen

1. Oikeussubjektin tai oikeussubjektin tarkoin määritellyn osan on jätettävä asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hyväksymissuunnitelma sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa oikeussubjektin kotipaikka on.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava

a) vähimmäisperusteet, jotka oikeussubjektin tai oikeussubjektin tarkoin määritellyn osan on täytettävä voidakseen jättää hyväksymissuunnitelman;

b) hyväksymissuunnitelmien laatimista, sisältöä ja täytäntöönpanoa koskevat säännöt;

c) ajanjakso tuottajaorganisaatiosta lähtemisen jälkeen, jonka aikana tuottajaorganisaation entinen jäsen ei saa liittyä tuottajaryhmittymään niiden tuotteiden osalta, joiden osalta edellinen tuottajaorganisaatio oli hyväksytty; ja

d) hyväksymissuunnitelman hyväksymistä, valvontaa ja toteutusta koskevat hallinnolliset menettelyt.

39 artikla

Hyväksymissuunnitelman sisältö

Hyväksymissuunnitelman luonnoksen on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

a) alkutilanteen kuvaus erityisesti tuottajajäsenten lukumäärän osalta, täydelliset tiedot jäsenistä, tuotannosta (myös kaupan pidetyn tuotannon arvo), kaupanpitämisestä ja perusrakenteista, mukaan luettuina tuottajaryhmittymän yksittäisten jäsenten perusrakenteet, jos tuottajaryhmittymä aikoo niitä käyttää;

b) päivämäärä, jona suunnitelman täytäntöönpano ehdotetaan aloitettavaksi, sekä suunnitelman kesto, joka ei voi olla viittä vuotta pidempi; ja

c) hyväksynnän saamista varten toteutettavat toimet.

40 artikla

Hyväksymissuunnitelman hyväksyminen

1. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös hyväksymissuunnitelman luonnoksesta kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut suunnitelman ja kaikki siihen liittyvät todistusasiakirjat.

2. Tehtyään 113 artiklassa tarkoitetut tarkastukset toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on tapauksen mukaan

a) hyväksyttävä suunnitelma ja myönnettävä esihyväksyntä;

b) vaadittava muutoksia ehdotukseen;

▼B

c) hylättävä suunnitelma.

Tarvittaessa hyväksyntä voidaan myöntää ainoastaan suunnitelmalle, johon on tehty b alakohdan mukaisesti vaaditut muutokset.

Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava päätöksestään oikeussubjektille tai oikeussubjektin tarkoin määritellylle osalle.

41 artikla

Hyväksymissuunnitelman täytäntöönpano

1. Hyväksymissuunnitelma on pantava täytäntöön vuosijaksoina 1 päivästä tammikuuta alkaen. Jäsenvaltio voi sallia, että tuottajaryhmittymä jakaa vuosijakson puolivuotuisiin jaksoihin.

Hyväksymissuunnitelman on alettava 39 artiklan b alakohdan mukaan ehdotetun päivämäärän mukaisesti

a) 1 päivänä tammikuuta, joka seuraa toimivaltaisen kansallisen viranomaisen suunnitelmalle myöntämää hyväksyntää;

b) välittömästi suunnitelman hyväksymispäivän jälkeen.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä edellytykset, joilla tuottajaryhmittymät voivat pyytää muutoksia suunnitelmaan sen täytäntöönpanoaikana. Näihin hakemuksiin on liitettävä tarvittavat todisteasiakirjat.

3. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on esitettyjä todisteita tarkasteltuaan tehtävä päätös muutospyynnöistä kolmen kuukauden kuluessa muutoshakemuksen vastaanottamisesta. Kaikki muutoshakemukset, joista ei ole tehty päätöstä edellä mainitussa määräajassa, katsotaan hylätyiksi.

42 artikla

Hakemukset, joilla haetaan hyväksyntää tuottajaorganisaatiolle

Tuottajaryhmittymä, joka panee täytäntöön hyväksymissuunnitelman, voi milloin tahansa esittää hyväksymishakemuksen asetuksen (EY) N:o 1182/2007 4 artiklan mukaisesti. Hakemus on joka tapauksessa jätettävä ennen asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden päättymistä.

Ryhmittymä voi hakemuksen jättöpäivästä lähtien esittää toimintaohjelmaluonnoksen 64 artiklan mukaisesti.

43 artikla

Tuottajaryhmittymän päätoiminta

Tuottajaryhmittymiin sovelletaan 28 artiklan säännöksiä soveltuvin osin.

44 artikla

Kaupan pidetyn tuotannon arvo

1. Tuottajaryhmittymiin sovelletaan 52 artiklan säännöksiä soveltuvin osin.

2. Jos kaupan pidetyn tuotannon arvo on laskenut tuottajaryhmittymän vastuuseen ja valvontaan kuulumattomista syistä, joista esitetään jäsenvaltiolle asianmukaiset perustelut, kaupan pidetyn tuotannon arvo on vähintään 65 prosenttia viimeisimmän vuosijakson kattavassa edellisessä tukihakemuksessa tai edellisissä tukihakemuksissa ilmoitetusta, jäsenvaltion tarkastamasta arvosta, ja jollei tällaista ole, hyväksytyssä hyväksymissuunnitelmassa alun perin ilmoitetusta arvosta.

▼M15

3. Kaupan pidetyn tuotannon arvo lasketaan sillä jaksolla, jolle tukea haetaan, sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

▼B

45 artikla

Hyväksymissuunnitelmien rahoittaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja tukitasoja alennetaan puolella siltä osin kuin kyseessä on kaupan pidetty tuotanto, jonka arvo ylittää 1 000 000 euroa.

2. Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun tukeen sovelletaan enimmäismäärää, joka on kunkin tuottajaryhmittymän osalta 100 000 euroa vuosijaksoa kohden.

3. Jos jonkin osion täytäntöönpano ei kestä kokonaista kalenterivuotta, 2 kohdassa tarkoitettua enimmäismäärää alennetaan suhteellisesti.

4. Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tuki maksetaan

a) vuotuisina tai puolivuotuisina erinä hyväksymissuunnitelman kunkin vuotuisen tai puolivuotuisen toteuttamisjakson lopussa; tai

b) vuosijakson osan kattavina erinä, jos suunnitelman täytäntöönpano alkaa vuosijakson aikana tai jos asetuksen (EY) N:o 1182/2007 4 artiklan mukainen hyväksyntä myönnetään ennen vuosijakson päättymistä.

Eriä laskiessaan jäsenvaltiot voivat käyttää perustana kaupan pidettyä tuotantoa, joka on tuotettu muuna ajanjaksona kuin sinä, jonka osalta erä maksetaan, jos tämä on valvontasyistä perusteltua. Kyseisten ajanjaksojen välisen eron on oltava asianomaista ajanjaksoa lyhyempi.

5. Edellä olevassa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin määriin sovelletaan Euroopan keskuspankin viimeisintä ennen sen ajanjakson ensimmäistä päivää julkaisemaa valuuttakurssia, jonka osalta kyseisiä tukia myönnetään.

46 artikla

Tuki hyväksyntää varten tehtäviin investointeihin

Kun kyseessä ovat tämän asetuksen 39 artiklan c alakohdassa tarkoitetut hyväksymissuunnitelman täytäntöönpanoon liittyvät investoinnit, joihin myönnettävästä tuesta säädetään asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 3 kohdan b alakohdassa,

a) investoinnit, jotka saattavat aiheuttaa kilpailun vääristymistä organisaation muussa taloudellisessa toiminnassa, ovat kiellettyjä; ja

b) suoraan tai välillisesti tällaista toimenpidettä hyödyttävät investoinnit rahoitetaan suhteessa siihen, missä määrin ne hyödyttävät niitä aloja tai tuotteita, joita esihyväksyntä koskee.

47 artikla

Tukihakemus

1. Tuottajaryhmittymän on jätettävä yksi asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tukia koskeva hakemus kolmen kuukauden kuluessa kunkin tämän asetuksen 45 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun vuotuisen tai puolivuotuisen jakson päättymisestä. Hakemuksessa on ilmoitettava kaupan pidetyn tuotannon arvo jaksolla, jolle tukea haetaan.

2. Puolivuotuisia jaksoja koskevia tukihakemuksia voidaan jättää vain, jos hyväksymissuunnitelma on jaettu 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin puolivuotuisiin jaksoihin. Kaikkiin tukihakemuksiin on liitettävä tuottajaryhmittymän kirjallinen ilmoitus siitä, että se:

a) noudattaa ja tulee noudattamaan asetuksen (EY) N:o 1182/2007 ja tämän asetuksen säännöksiä; ja

▼B

b) ei ole saanut, ei saa eikä tule saamaan suoraan tai välillisesti päällekkäistä yhteisön tai kansallista rahoitusta hyväksymissuunnitelman mukaisesti täytäntöönpantaviin toimiin, jotka saavat tämän asetuksen mukaista yhteisön rahoitusta.

3. Jäsenvaltion on vahvistettava tuen maksamisen määräaika, joka ei saa missään tapauksessa olla myöhäisempi kuin kuusi kuukautta hakemuksen vastaanottamisesta.

48 artikla

Tukikelpoisuus

Jäsenvaltioiden on arvioitava, ovatko tuottajaryhmittymät kelpoisia tämän asetuksen mukaiseen tukeen voidakseen vahvistaa, että tuki on asianmukaisesti perusteltu ottaen huomioon kyseisen tuottajaryhmittymän jäseninä oleville tuottajaorganisaatioille tai -ryhmittymille mahdollisesti aiemmin myönnetyn julkisen tuen edellytykset ja myöntämispäivä sekä jäsenten mahdolliset siirtymiset tuottajaorganisaatioiden ja -ryhmittymien välillä.

49 artikla

Yhteisön rahoitusosuus

1. Yhteisön rahoitusosuus asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta tuesta on

▼M10

a) 75 prosenttia lähentymistavoitekelpoisilla alueilla, ja

b) 50 prosenttia muilla alueilla.

Jäsenvaltio maksaa tuen loppuosan kiinteämääräisenä. Tukihakemuksessa ei ole tarpeen esittää todisteita tuen käytöstä.

▼B

2. Yhteisön rahoitusosuus asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta tuesta pääomatukena tai pääomatukiekvivalenttina ilmaistuna on tukikelpoisista investointikustannuksista enintään

a) 50 prosenttia lähentymistavoitekelpoisilla alueilla; ja

b) 30 prosenttia muilla alueilla.

Kyseisten jäsenvaltioiden on sitouduttava maksamaan tukikelpoisista investointikustannuksista vähintään viisi prosenttia.

Tuensaajien rahoitusosuus tukikelpoisista investointikustannuksista on vähintään

a) 25 prosenttia lähentymistavoitekelpoisilla alueilla; ja

b) 45 prosenttia muilla alueilla.

50 artikla

Yhteensulautumat

1. Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 3 kohdassa säädettyä tukea voidaan myöntää tai edelleen myöntää esihyväksytyille tuottajaryhmittymille, jotka ovat syntyneet kahden tai useamman, esihyväksytyn tuottajaryhmittymän yhteensulautumisesta.

2. Laskettaessa 1 kohdan mukaisen tuen määrää sulautumisen tuloksena syntynyt tuottajaryhmittymä korvaa sulautuvat osapuolet.

3. Kun kaksi tai useampi tuottajaryhmittymää sulautuu, uutta kokonaisuutta koskevat sen tuottajaryhmittymän oikeudet ja velvollisuudet, jolle oli ensimmäisenä myönnetty esihyväksyntä.

4. Jos esihyväksytty tuottajaryhmittymä sulautuu hyväksytyn tuottajaorganisaation kanssa, syntyneellä kokonaisuudella ei voi enää olla

▼B

mahdollisuutta esihyväksyntään tuottajaryhmittymänä eikä asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun tukeen. Syntynyttä kokonaisuutta pidetään edelleen hyväksyttynä tuottajaorganisaationa, jos se noudattaa sovellettavia vaatimuksia. Tuottajaorganisaation on tarvittaessa pyydettävä muutosta toimintaohjelmaansa, jolloin sovelletaan 31 artiklaa soveltuvin osin.

Tuottajaryhmittymän ennen yhteensulautumista toteuttamat toimet ovat kuitenkin edelleen tukikelpoisia hyväksymissuunnitelmassa esitetyin edellytyksin.

51 artikla

Hyväksynnän seuraukset

1. Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 3 kohdassa säädetty tuki lakkautetaan, kun hyväksyntä on myönnetty.

2. Jos esitetään tämän asetuksen mukainen toimintaohjelma, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, ettei hyväksymissuunnitelmaan sisältyville toimenpiteille myönnetä päällekkäistä rahoitusta.

3. Tukikelpoiset investoinnit tai asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetut kustannukset voidaan siirtää toimintaohjelmiin, jos ne ovat tämän asetuksen säännösten mukaiset.

4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava määräaika, joka alkaa hyväksymissuunnitelman täytäntöönpanon jälkeen ja johon mennessä tuottajaryhmittymä on hyväksyttävä tuottajaorganisaationa. Määräaika on enintään neljä kuukautta.

II LUKU

Toimintarahastot ja -ohjelmat

1 jakso

Kaupan pidetyn tuotannon arvo

52 artikla

Laskennan perusta

1. Tämän luvun soveltamiseksi tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvo lasketaan tuottajaorganisaation jäsenten sen tuotannon arvon perusteella, jonka osalta asianomainen tuottajaorganisaatio on hyväksytty.

2. Kaupan pidetyn tuotannon arvo sisältää tuottajaorganisaatiosta lähtevien tai siihen liittyvien jäsenten tuotannon. Jäsenvaltioiden on määriteltävä edellytykset kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi.

3. Jäsenvaltio voi sallia, että tuottajaorganisaatio sisällyttää kaupan pidetyn tuotannon arvoon sivutuotteiden arvon.

4. Kaupan pidetyn tuotannon arvo sisältää asetuksen (EY) N:o 1182/2007 10 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti markkinoilta poistettujen tuotteiden arvon, sellaisena kuin se on arvioitu tuottajaorganisaation edellisvuonna kaupan pitämien kyseisten tuotteiden keskihintana.

▼M10

5. Kaupan pidetyn tuotannon arvoon sisällytetään ainoastaan tuottajaorganisaation jäsenten tuotanto, jonka tuottajaorganisaatio pitää kaupan. Tuottajaorganisaation jäsenten tuotanto, jonka oman organisaation osoittama toinen tuottajaorganisaatio pitää kaupan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ([1]) 125 a artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti, sisällytetään toisen tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvoon.

([1]) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

▼B

6. Kaupan pidetty tuotanto on laskutettava ”tuottajaorganisaatiosta” -vaiheessa

a) tapauksen mukaan tuotteena, joka on pakattu tai kauppakunnostettu tai joka on läpikäynyt ensimmäisen jalostusasteen;

b) ilman arvonlisäveroa; ja

c) ilman sisäisiä kuljetuskustannuksia, jos tuottajaorganisaation keskitettyjen keräys- tai pakkauskeskusten ja tuottajaorganisaation jakelupisteen välinen etäisyys on suuri. Jäsenvaltioiden on säädettävä eri jalostus-, toimitus- tai kuljetusvaiheissa laskettuun tuotteiden laskutusarvoon sovellettavista alennuksista.

7. Kaupan pidetyn tuotannon arvo voidaan myös laskea ”tytäryrityksestä” -vaiheessa 6 kohdassa vahvistetuin edellytyksin, edellyttäen, että vähintään 90 prosenttia tytäryrityksen pääomasta on

a) tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton omistuksessa; tai

b) tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden liiton sellaisten jäsenten omistuksessa, jotka ovat osuuskuntia, jos tämä edistää asetuksen (EY) N:o 1182/2007 3 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa lueteltujen tavoitteiden saavuttamista ja jos jäsenvaltio tämän sallii.

8. Jos tuotanto vähenee sääolosuhteiden, eläin- tai kasvitautien tai tuholaisten vuoksi, mahdolliset näistä syistä III luvun 6 jaksossa tarkoitettujen satovakuutustoimenpiteiden tai tuottajaorganisaation hallinnoimien vastaavien toimenpiteiden yhteydessä saatavat vakuutuskorvaukset voidaan lisätä kaupan pidetyn tuotannon arvoon.

53 artikla

Viitejakso

1. Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuen vuotuinen enimmäismäärä lasketaan vuosittain 12 kuukauden pituisen viitekauden aikana kaupan pidetyn tuotannon arvon perusteella. Jäsenvaltioiden on määriteltävä tämä viitekausi.

2. Jäsenvaltion on vahvistettava kullekin tuottajaorganisaatiolle viitekausi, joka on

a) 12 kuukauden ajanjakso, joka alkaa aikaisintaan toimintaohjelman täytäntöönpanovuotta edeltävän kolmannen vuoden 1 päivänä tammikuuta ja loppuu viimeistään saman vuoden 1 päivänä elokuuta; tai

b) keskiarvo kolmen peräkkäisen 12 kuukauden mittaiselta ajanjaksolta, joka alkaa toimintaohjelman täytäntöönpanoa edeltävän viidennen vuoden 1 päivänä tammikuuta ja loppuu viimeistään saman vuoden 1 päivän elokuuta.

3. Asianomaisen tuottajaorganisaation tilikauden on vastattava kyseistä 12 kuukauden mittaista ajanjaksoa.

Viitekausi ei voi vaihdella toimintaohjelman aikana asianmukaisesti perusteltuja tilanteita lukuun ottamatta.

4. Jos jonkin tuotteen arvo on laskenut tuottajaorganisaation vastuuseen ja valvontaan kuulumattomista syistä, joista esitetään jäsenvaltiota tyydyttävät asianmukaisesti perustellut todisteet, 1 kohdassa tarkoitetun kaupan pidetyn tuotannon arvo on vähintään 65 prosenttia asianomaisen tuotteen edellisen viitekauden arvosta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut syyt on perusteltava asianmukaisesti.

▼M13

5. Jos hiljattain hyväksytyllä tuottajaorganisaatiolla ei 2 kohdan soveltamiseksi ole esittää tarpeeksi tietoa aiemmin kaupan pidetystä tuotannosta, kaupan pidetyn tuotannon arvoksi voidaan katsoa tuottajaorganisaa-

▼M13

tion hyväksymistä varten esittämän kaupan pidettävän tuotannon arvo. Se lasketaan kaupan pidetyn tuotannon keskiarvona siltä ajalta kyseisenä kolmena vuonna, jona tuottajaorganisaation jäseninä hyväksymishakemuksen jättöhetkellä olleilla tuottajilla oli tosiasiallista tuotantoa.

▼B

6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tietojen keräämiseksi sellaisten tuottajaorganisaatioiden, jotka eivät ole esittäneet toimintaohjelmaa, kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

7. Poiketen siitä, mitä 1 ja 6 kohdassa säädetään, kaupan pidetyn tuotannon arvo viitekaudella lasketaan sen aikana sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

2 jakso

Toimintarahastot

54 artikla

Hallinnointi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimintarahastoa hallinnoidaan niin, että ulkoiset tilintarkastajat voivat vuosittain tunnistaa, tarkastaa ja varmentaa toimintarahastoon liittyvät menot ja tulot.

55 artikla

Toimintarahastojen rahoitus

Tuottajaorganisaation on vahvistettava asetuksen (EY) N:o 118/2007 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun toimintarahastoon osoitettava rahoitusosuus.

Kaikkien tuottajien on voitava hyötyä toimintarahastosta, ja kaikkien tuottajien on voitava osallistua demokraattisesti päätöksiin, jotka koskevat tuottajaorganisaation rahastojen käyttöä ja toimintarahastoihin osoitettavia rahoitusosuuksia.

56 artikla

Arvioidun määrän ilmoittaminen

Tuottajaorganisaation on annettava jäsenvaltiolle tiedoksi viimeistään 15 päivänä syyskuuta arvio yhteisön rahoitusosuudesta ja osuudesta, jonka tuottajaorganisaatio ja sen jäsenet suorittavat toimintarahastoon seuraavaksi vuodeksi, samanaikaisesti toimintaohjelmien tai muutosten hyväksymispyyntöjen kanssa.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa päivämäärän, joka on myöhäisempi kuin 15 päivä syyskuuta.

Toimintarahastojen arvioidun määrän laskenta perustuu toimintaohjelmiin ja kaupan pidetyn tuotannon arvoon. Laskelmassa on eriteltävä menot, jotka johtuvat kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteistä ja muista toimenpiteistä.

3 jakso

Toimintaohjelmat

57 artikla

Kansallinen strategia

1. Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kansallisen strategian yleisrakenne ja sisältö on vahvistettava 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen liitteessä VII esitettyjen suuntaviivojen mukaisesti. Jäsenvaltion on ennen kyseistä päivämäärää määriteltävä sen yleisrakenne ja sisältö. Strategiaan voi sisältyä alueellisia elementtejä.

▼B

Kansalliseen strategiaan on sisällytettävä kaikki jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1182/2007 III osaston ja tämän osaston mukaisesti tekemät päätökset ja antamat määräykset.

2. Kansallinen strategia, joka sisältää asetuksen (EY) N:o 1182/2007 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kansallisen säännöstön, on laadittava ennen toimintaohjelmaluonnoksen jättämistä minä tahansa vuonna. Kansallinen säännöstö sisällytetään kansalliseen strategiaan sen jälkeen kun se on toimitettu komissiolle ja sitä on mahdollisesti muutettu asetuksen (EY) N:o 1182/2007 12 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

3. Jäsenvaltion vastuulla tehtävä alkutilanteen määrittäminen on osa kansallisen strategian laatimisprosessia. Siinä on määriteltävä ja arvioitava tarpeet ja niiden tärkeysluokittelu, toimintaohjelmiin liittyvät tavoitteet ensisijaisten tarpeiden tyydyttämiseksi, odotetut tulokset ja määrälliset tavoitteet suhteessa alkutilanteeseen sekä soveltuvimmat välineet ja toimet kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava myös kansallisen strategian ja sen toimintaohjelmien kautta tapahtuvan täytäntöönpanon seuranta ja arviointi.

Kansallista strategiaa voi muuttaa erityisesti seurannan ja arvioinnin perusteella. Tällaiset muutokset on tehtävä ennen toimintaohjelmaluonnosten jättämistä minä tahansa vuonna.

5. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansallisessa strategiassaan enimmäisprosenttimäärät yksittäisten toimenpiteiden ja/tai toimityyppien ja/tai menojen rahoitukselle eri toimenpiteiden välisen tasapainon varmistamiseksi.

58 artikla

Ympäristötoimia koskeva kansallinen säännöstö

1. Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 12 artiklan 1 kohdassa säädetyn tiedoksiannon lisäksi jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista kansallisen säännöstön muutoksista, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1182/2007 12 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua menettelyä. Komissio asettaa säännöstön muiden jäsenvaltioiden saataville asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

2. Säännöstössä on vahvistettava ympäristötoimien alustava luettelo ja jäsenvaltiossa asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan 3 kohdan noudattamiseksi sovellettavat edellytykset sekä ilmoitettava jokaisen valitun ympäristötoimen osalta seuraavat tiedot:

a) annettu sitoumus tai annetut sitoumukset; ja

b) toimen perustelut, jotka pohjautuvat sen mahdollisiin ympäristövaikutuksiin suhteessa ympäristöön liittyviin tarpeisiin ja tavoitteisiin.

59 artikla

Jäsenvaltion täydentävät säännöt

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa asetusta (EY) N:o 1182/2007 ja tätä asetusta täydentäviä sääntöjä, jotka koskevat toimintaohjelmien mukaisten toimenpiteiden, toimien tai menojen tukikelpoisuutta.

60 artikla

Suhde maaseudun kehittämisohjelmiin

1. Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden kattamille toimille ei saa myöntää tukea asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti hyväksytyissä jäsenvaltioiden maaseudun kehittämisohjelmissa.

2. Jos asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaista tukea on poikkeuksellisesti myönnetty kyseisen asetuksen 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti

▼B

toimenpiteille, jotka voisivat olla tukikelpoisia tämän asetuksen mukaisesti, jäsenvaltion on varmistettava, että tuensaaja voi saada tietylle toimelle tukea vain yhdestä järjestelmästä.

Kun jäsenvaltio sisällyttää tällaisia poikkeuksia käsittäviä toimenpiteitä maaseudun kehittämisohjelmiinsa, sen on varmistettava, että tämän asetuksen 57 artiklassa tarkoitetussa kansallisessa strategiassa vahvistetaan perusteet ja hallinnolliset säännöt, joita se soveltaa maaseudun kehittämisohjelmissa.

▼M10

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien toimenpiteiden tukitaso ei saa tarvittaessa ylittää maaseudun kehittämisohjelmaan liittyviin toimenpiteisiin sovellettavaa tukitasoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 3 kohdan, 103 d artiklan 1 ja 3 kohdan ja 103 e artiklan sekä tämän asetuksen 49 artiklan soveltamista.

▼B

Ympäristötoimiin myönnettävä tuki – kiinteän käyttöomaisuuden hankintaa lukuun ottamatta – voi olla enintään asetuksen (EY) N:o 1698/2005 liitteessä maatalouden ympäristötuille vahvistettujen enimmäismäärien suuruinen. Kyseisiä määriä voidaan poikkeuksellisissa tapauksissa korottaa tämän asetuksen 57 artiklassa tarkoitetussa kansallisessa strategiassa perusteltujen erityisolosuhteiden vuoksi.

▼M10

Neljättä alakohtaa ei sovelleta ympäristötoimiin, jotka eivät liity suoraan tai välillisesti yksittäiseen lohkoon.

▼B

61 artikla

Toimintaohjelmien sisältö ja tukikelpoiset menot

1. Toimintaohjelmien on sisällettävä:

a) kuvaus alkutilanteesta käyttäen tarvittaessa liitteessä XIV lueteltuja perusindikaattoreita;

b) ohjelman tavoitteet tuotanto- ja myyntinäkymät huomioon ottaen, selvitys siitä, miten ohjelma edistää kansallista strategiaa, sekä vakuutus siitä, että ohjelma on yhdenmukainen kansallisen strategian kanssa, myös toimien välisen tasapainon osalta. Tavoitteiden kuvauksessa on viitattava kansallisessa strategiassa määriteltyihin tavoitteisiin sekä esitettävä mitattavissa olevat tavoitteet ohjelman täytäntöönpanon edistymisen seuraamisen helpottamiseksi;

c) yksityiskohtainen kuvaus toteutettavista toimenpiteistä, mukaan luettuina kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet ja erilliset toimet, sekä keinot tavoitteiden saavuttamiseksi ohjelman jokaisen täytäntöönpanovuoden osalta; kuvauksessa on esitettävä, missä määrin eri ehdotetut toimenpiteet

   i) täydentävät muita toimenpiteitä ja ovat niiden kanssa yhdenmukaisia, mukaan luettuina muista Euroopan yhteisön rahastoista rahoitettavat tai niistä myönnettävään tukeen kelpoiset toimenpiteet ja erityisesti maaseudun kehittämistuki. Tältä osin on myös tapauksen mukaan viitattava erityisesti edellisissä toimintaohjelmissa toteutettuihin toimenpiteisiin;

   ii) eivät aiheuta riskiä kaksinkertaisesta rahoituksesta Euroopan yhteisön rahastoista;

d) ohjelman kesto; ja

e) rahoitukselliset seikat, erityisesti

   i) rahoitusosuuksien laskutapa ja taso;

   ii) toimintarahaston rahoitusmenettely;

   iii) eritasoisten maksuosuuksien perustelut; ja

▼B

iv) ohjelman kunakin täytäntöönpanovuonna toteutettavien toimien talousarvio ja aikataulu.

2. Eri ympäristötoimia voidaan yhdistää, jos ne täydentävät toisiaan ja ovat yhteensopivia.

Jos ympäristötoimia yhdistetään, tukitasossa on otettava huomioon yhdistämisestä johtuvat tulonmenetykset ja lisäkustannukset.

3. Investoinnit, leasing-vuokrauksena tehdyt investoinnit mukaan luettuina, joiden lyhennysaika ylittää toimintaohjelman keston, voidaan siirtää seuraavalle toimintaohjelmalle asianmukaisin taloudellisin perustein ja erityisesti tapauksissa, joissa verotuksellinen poistoaika on yli viisi vuotta.

Investointeja korvattaessa niiden jäljelle jäävä arvo

a) lisätään tuottajaorganisaation toimintarahastoon; tai

b) vähennetään korvauskustannuksista.

Investointeja tai toimia voidaan toteuttaa tuottajaorganisaatioiden jäsenten yksittäisillä tiloilla, jos ne edistävät toimintaohjelman tavoitteiden saavuttamista. Jäsenvaltion on varmistettava, että jäsenen lähtiessä organisaatiosta investointi tai sen jäljelle jäävä arvo peritään takaisin, jollei jäsenvaltio toisin säädä.

4. Toimintaohjelmiin ei saa sisältyä liitteessä VIII esitetyssä luettelossa tarkoitettuja toimia tai menoja.

5. Toimintaohjelmissa aiheutuvista menoista ovat tukikelpoisia ainoastaan tosiasiallisesti aiheutuvat menot. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sen sijaan vahvistaa ennakkoon asianmukaisesti perusteltuina kiinteät määrät seuraavissa tapauksissa:

a) liitteessä VIII mainitaan tällaisista kiinteistä määristä;

b) kyseessä ovat maantiekuljetuksiin verrattuina ulkoiset, kilometriä kohden vahvistetut ylimääräiset kuljetuskustannukset, jotka aiheutuvat ympäristösyistä tehdyistä rautatie- ja/tai laivaliikennekuljetuksista; ja

c) kyseessä ovat asetuksen (EY) N:o 1974/2006 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketut ympäristötoimista johtuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset.

Jäsenvaltioiden on tarkistettava tällaiset määrät vähintään joka viides vuosi.

6. Jotta toimi olisi tukikelpoinen, sen soveltamisalaan kuuluvista tuotteista on arvona ilmaistuna yli 50 prosenttia oltava tuotteita, joiden osalta tuottajaorganisaatio on hyväksytty. Jotta tuotteet voidaan lukea kyseiseen 50 prosenttiin, niiden on tultava kyseisen tuottajaorganisaation jäseniltä tai toisen tuottajaorganisaation jäseniltä. Arvon laskennassa sovelletaan 52 artiklan asiaa koskevia sääntöjä.

62 artikla

Vaadittavat asiakirjat

Toimintaohjelmien mukana on oltava erityisesti

a) todisteet toimintarahaston perustamisesta;

b) tuottajaorganisaation kirjallinen sitoumus noudattaa asetuksen (EY) N:o 1182/2007 ja tämän asetuksen säännöksiä; ja

c) tuottajaorganisaation ja sen jäsenten kirjallinen sitoumus siitä, etteivät ne ole ottaneet eivätkä tule ottamaan vastaan suoraan tai välillisesti muuta yhteisön tai kansallista rahoitusta tämän asetuksen mukaisesti tukea saaviin toimiin.

▼B

63 artikla

Osittaiset toimintaohjelmat

1. Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 5 artiklan mukaisesti jäsenvaltio voi antaa hyväksytylle tuottajaorganisaatioiden liitolle luvan esittää oman osittaisen toimintaohjelmansa, joka koostuu toimista, jotka kaksi tai useampi jäsenenä olevaa tuottajaorganisaatiota on yksilöinyt toimintaohjelmissaan mutta ei ole toteuttanut.

2. Osittaisiin toimintaohjelmiin sovelletaan samoja sääntöjä kuin muihin toimintaohjelmiin, ja niitä tarkastellaan yhdessä jäseninä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmien kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

▼M10

a) toimet rahoitetaan kokonaan tuottajaorganisaatioiden liittojen jäsenten, jotka ovat tuottajaorganisaatioita, maksuosuuksilla, jotka maksetaan kyseisten tuottajaorganisaatioiden toimintavaroista. Asetuksen 36 artiklan mukaiset tuottajaorganisaatioiden liittojen jäsenet, jotka eivät ole tuottajaorganisaatioita, voivat kuitenkin osallistua toimien rahoitukseen jäsenenä olevien tuottajaorganisaatioiden maksuosuuteen suhteutetulla summalla sillä edellytyksellä, että kyseiset jäsenet ovat tuottajia tai niiden osuuskuntia;

▼B

b) toimet ja vastaavat maksuosuudet luetellaan kunkin osallistuvan tuottajaorganisaation toimintaohjelmassa; ja

c) kaksinkertaisen tuen riskiä ei ole ja 60 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

64 artikla

Jättämisen määräaika

Tuottajaorganisaation on jätettävä toimintaohjelmat tuottajaorganisaation kotipaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi viimeistään niiden täytäntöönpanoa edeltävän vuoden 15 päivänä syyskuuta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää myöhemmästä päivämäärästä.

Jos oikeussubjekti tai sen tarkoin määritelty osa, tuottajaryhmittymä mukaan luettuna, jättää hakemuksen, jolla se hakee hyväksyntää tuottajaorganisaationa, se voi samanaikaisesti jättää hyväksyttäväksi ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun toimintaohjelman. Ohjelman hyväksymisen edellytyksenä on, että hyväksyntä saadaan viimeistään 65 artiklan 2 kohdassa säädettynä määräpäivänä.

65 artikla

Päätös

1. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on tapauskohtaisesti

a) hyväksyttävä asetuksen (EY) N:o 1182/2007 ja tämän luvun vaatimukset täyttävät rahastovarat ja ohjelmat;

b) hyväksyttävä ohjelmat edellyttäen, että tuottajaorganisaatiot hyväksyvät tietyt muutokset; tai

c) hylättävä ohjelmat kokonaan tai osittain.

2. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on tehtävä päätökset ohjelmista ja rahastoista viimeistään niiden esittämisvuoden 15 päivänä joulukuuta.

Jäsenvaltioiden on annettava kyseiset päätökset tuottajaorganisaatioiden tiedoksi viimeistään 15 päivänä joulukuuta.

Toimivaltainen kansallinen viranomainen voi kuitenkin asianmukaisesti perustelluista syistä tehdä päätökset toimintaohjelmista ja rahastoista vii-

▼B

meistään hakemuksen jättöpäivää seuraavana 20 päivänä tammikuuta. Hyväksyntäpäätöksessä voidaan määrätä, että menot ovat tukikelpoisia hakemuksen jättöpäivää seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta alkaen.

66 artikla

Seuraavien vuosien toimintaohjelmien muutokset

1. Tuottajaorganisaatio voi viimeistään 15 päivänä syyskuuta hakea toimintaohjelmaan seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta sovellettavia muutoksia, mukaan luettuna tarvittaessa sen voimassaolon jatkaminen siten, että sen kokonaiskesto on enintään viisi vuotta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin siirtää hakemusten jättöpäivää myöhemmäksi.

2. Muutoshakemusten mukana on oltava todistusasiakirjat, joissa esitetään muutosten syy, luonne ja vaikutukset.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä toimintaohjelmaan haettavia muutoksia koskevat päätökset viimeistään 15 päivänä joulukuuta.

Jäsenvaltio voi kuitenkin asianmukaisesti perustelluista syistä tehdä päätökset toimintaohjelmien muutoksista viimeistään hakemuksen päivämäärää seuraavana 20 päivänä tammikuuta. Hyväksyntäpäätöksessä voidaan määrätä, että menot ovat tukikelpoisia hakemuksen jättöpäivää seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta alkaen.

67 artikla

Vuoden aikana toimintaohjelmiin tehtävät muutokset

1. Jäsenvaltiot voivat itse määritteleminsä edellytyksin sallia toimintaohjelmiin vuoden aikana tehtävät muutokset.

2. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa vuoden aikana tuottajaorganisaatioille luvan:

a) panna toimintaohjelma täytäntöön ainoastaan osittain;

b) muuttaa toimintaohjelman sisältöä, mukaan luettuna tarvittaessa sen voimassaolon jatkaminen enintään viideksi vuodeksi;

▼M5

c) suurentaa alun perin hyväksyttyä toimintarahaston määrää enintään 25 prosentilla ja pienentää sitä jäsenvaltion vahvistamalla prosenttiosuudella edellyttäen, että toimintaohjelman yleiset tavoitteet säilyvät samoina. Jäsenvaltio voi korottaa tätä prosenttiosuutta, kun kyseessä on 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuottajaorganisaatioiden sulautuminen ja 94 a artiklan soveltaminen.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä edellytykset toimintaohjelmien muuttamiseksi vuoden aikana ilman toimivaltaisen kansallisen viranomaisen ennakkohyväksyntää. Muutokset ovat tukikelpoisia ainoastaan silloin, kun tuottajaorganisaatio ilmoittaa niistä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.

68 artikla

Toimintaohjelmien muoto

1. Toimintaohjelmat on pantava täytäntöön vuosittain 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta.

2. Toimintaohjelman, joka on hyväksytty viimeistään 15 päivänä joulukuuta, soveltaminen alkaa seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä.

Sellaisten ohjelmien täytäntöönpanoa, jotka on hyväksytty 15 päivän joulukuuta jälkeen, lykätään yhdellä vuodella.

▼B

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, jos 65 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa tai 66 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa sovelletaan, kyseisten säännösten mukaisesti hyväksytyn toimintaohjelman täytäntöönpanon on alettava viimeistään sen hyväksymistä seuraavana 31 päivänä tammikuuta.

4 jakso

Tuki

69 artikla

Hyväksytty tukimäärä

Kuten asetuksen (EY) N:o 1182/2007 13 artiklan 3 kohdassa edellytetään, jäsenvaltion on ilmoitettava hyväksytty tukimäärä tuottajaorganisaatioille ja tuottajaorganisaatioiden liitoille viimeistään 15 päivänä joulukuuta.

Jos sovelletaan tämän asetuksen 65 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa tai 66 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa, jäsenvaltion on ilmoitettava hyväksytty tukimäärä viimeistään 20 päivänä tammikuuta.

70 artikla

Hakemukset

1. Tuottajaorganisaatioiden on esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle tukea tai sen loppuosaa koskeva hakemus kunkin sellaisen toimintaohjelman osalta, jolle tukea haetaan, viimeistään sitä vuotta, jolle tukea haetaan, seuraavan vuoden 15 päivänä helmikuuta.

2. Hakemuksiin on liitettävä todistusasiakirjat, jotka liittyvät seuraaviin:

a) haettu tuki;

b) kaupan pidetyn tuotannon arvo;

c) jäsenten tai tuottajaorganisaation omat maksuosuudet;

d) toimintaohjelmaan liittyvät menot;

e) kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin liittyvät menot eriteltyinä toimittain;

f) kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin käytetty osuus toimintavaroista eriteltynä toimittain;

g) asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan 2 kohdan, 9 artiklan 3 kohdan a tai b alakohdan ja 10 artiklan noudattaminen;

▼C1

h) kirjallinen vakuutus siitä, ettei se ole ottanut vastaan kaksinkertaista yhteisön tai kansallista rahoitusta tämän asetuksen mukaisesti tukea saaviin toimenpiteisiin ja/tai toimiin; ja

▼B

i) todisteet toimen toteuttamisesta, jos haetaan 61 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kiinteään määrään perustuvaa tukea.

3. Hakemukset voivat kattaa ohjelmoidut menot, jotka eivät kuitenkaan ole toteutuneet, jos voidaan osoittaa, että:

a) kyseisiä toimia ei voitu toteuttaa viimeistään toimintaohjelman täytäntöönpanovuoden 31 päivänä joulukuuta syistä, joihin asianomainen tuottajaorganisaatio ei voinut vaikuttaa,

b) kyseiset toimet voidaan toteuttaa seuraavan vuoden 30 päivään huhtikuuta mennessä; ja

c) tuottajaorganisaation vastaava maksuosuus säilyy toimintarahastossa.

▼B

Tuki maksetaan ja 72 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetettu vakuus vapautetaan ainoastaan, jos todisteet ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen ohjelmoitujen menojen toteuttamisesta toimitetaan viimeistään sitä vuotta, jolle menot oli ohjelmoitu, seuraavan vuoden 30 päivänä huhtikuuta, ja sillä perusteella, että oikeus tukeen on tosiasiallisesti syntynyt.

4. Jos hakemukset esitetään 1 kohdassa säädetyn päivämäärän jälkeen, tukea vähennetään yhdellä prosentilla jokaista myöhästymispäivää kohden.

Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä hakemukset 1 kohdassa säädetyn päivämäärän jälkeen, jos tarvittavat tarkastukset on tehty ja 71 artiklassa säädettyä maksumääräaikaa on noudatettu.

71 artikla

Tuen maksaminen

Jäsenvaltioiden on maksettava tuki viimeistään ohjelman täytäntöönpanovuotta seuraavan vuoden 15 päivänä lokakuuta.

72 artikla

Ennakkomaksut

1. Jäsenvaltio voi sallia, että tuottajaorganisaatiot hakevat ennakkoa siitä tuen osasta, joka vastaa toimintaohjelmasta kolmen tai neljän kuukauden kuluessa ennakkomaksuhakemuksen esittämiskuukaudesta alkaen aiheutuvia menoja.

2. Ennakkomaksuhakemukset on jätettävä jäsenvaltion päättämällä tavalla, joko kolmen kuukauden osalta tammi-, huhti-, heinä- ja lokakuussa tai neljän kuukauden osalta tammi-, touko- ja syyskuussa.

Minkään vuoden ennakkomaksut eivät saa yhteensä ylittää 80:tä prosenttia toimintaohjelmalle myönnettävän tuen alunperin hyväksytystä määrästä.

3. Asetuksen (ETY) N:o 2220/85 mukaisesti ennakoiden maksamisen edellytyksenä on sellaisen vakuuden asettaminen, joka vastaa 110:tä prosenttia kyseisestä ennakosta.

Jäsenvaltioiden on säädettävä edellytyksistä, joilla varmistetaan, että toimintarahastoon maksettavat maksuosuudet on peritty tämän asetuksen 54 ja 55 artiklan mukaisesti ja että aiemmat ennakkomaksut on tosiasiallisesti käytetty.

4. Vakuuksien vapauttamista voidaan hakea koko kuluvan ohjelmavuoden aikana, ja hakemuksiin on liitettävä asianmukaiset todistusasiakirjat.

Vakuudet vapautetaan 80 prosenttiin maksettujen ennakoiden määrästä.

5. Asetuksen (ETY) N:o 2220/85 20 artiklassa tarkoitettu ensisijainen vaatimus on toimintaohjelmissa esitettyjen toimien toteuttaminen tämän asetuksen 62 artiklan b ja c alakohdassa vahvistettujen sitoumusten mukaisesti.

Jos ensisijaista vaatimusta ei täytetä tai 62 artiklan b ja c alakohdassa vahvistettuja sitoumuksia rikotaan vakavasti, vakuudet menetetään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta V luvun 3 jaksossa säädettyjen muiden seuraamusten soveltamista.

Jollei muita vaatimuksia täytetä, vakuutta vähennetään suhteessa todetun sääntöjenvastaisuuden vakavuuteen.

6. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ennakkomaksuihin liittyvät vähimmäismäärät ja määräajat.

▼B

73 artikla

Osittaiset maksut

Jäsenvaltiot voivat sallia, että tuottajaorganisaatiot hakevat sen tuen osan maksamista, joka vastaa toimintaohjelmasta aiheutuneita menoja.

Hakemuksia voidaan jättää milloin tahansa, mutta enintään kolme kertaa vuodessa. Hakemuksiin on liitettävä asiaankuuluvat todistusasiakirjat.

Tukien osia koskeviin hakemuksiin liittyvät maksut eivät saa yhteensä ylittää 80:tä prosenttia toimintaohjelman tuen alunperin hyväksytystä määrästä tai todellisista menoista riippuen siitä, kumpi määrä on pienempi.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa osittaisiin maksuihin liittyvät vähimmäismäärät ja määräajat.

III LUKU

Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet

1 jakso

Yleiset säännökset

74 artikla

Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden valinta

Jäsenvaltio voi säätää, että yhtä tai useampaa asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan 2 kohdassa lueteltua toimenpidettä ei sovelleta sen alueella.

75 artikla

Lainat kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden rahoittamiseksi

Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden rahoittamiseksi asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti otetut lainat, joiden takaisinmaksuaika on toimintaohjelman kestoa pidempi, voidaan siirtää seuraavaan toimintaohjelmaan asianmukaisesti perustelluista taloudellisista syistä.

2 jakso

Markkinoiltapoisto

76 artikla

Määritelmä

Tässä jaksossa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua markkinoiltapoistoa. Tätä lukua sovellettaessa ”markkinoilta poistetuilla tuotteilla” ja ”tuotteilla, joita ei saateta myyntiin”, tarkoitetaan tuotteita, jotka on poistettu markkinoilta.

77 artikla

Kaupan pitämisen vaatimukset

1. Jos tuotteelle on vahvistettu asetuksen (EY) N:o 1182/2007 2 artiklan 2 ja 7 kohdassa tarkoitetut kaupan pitämisen vaatimukset ja kyseisiä tuotteita poistetaan markkinoilta, niiden on oltava kyseisten vaatimusten mukaisia tuotteen ulkoasua ja merkitsemistä koskevia määräyksiä lukuun ottamatta. Kaikenkokoiset tuotteet voidaan poistaa markkinoilta irtotavarana sillä edellytyksellä, että luokan II vaatimuksia noudatetaan erityisesti laadun ja kokoluokan osalta.

▼B

Asianomaisissa vaatimuksissa määriteltyjen minituotteiden on kuitenkin oltava sovellettavien kaupan pitämistä koskevien vaatimusten mukaisia, tuotteen ulkoasua ja merkitsemistä koskevat säännökset mukaan luettuina.

2. Jos tuotteelle ei ole vahvistettu kaupan pitämisen vaatimuksia, markkinoilta poistettavien tuotteiden on oltava liitteessä IX esitettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisia. Jäsenvaltiot voivat antaa näitä vähimmäisvaatimuksia täydentäviä säännöksiä.

78 artikla

Ilmaisjakelua varten toteutettujen markkinoiltapoistojen kolmen vuoden keskiarvo

Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu markkinoilta poistettu viiden prosentin enimmäismäärä lasketaan niiden tuotteiden kokonaismäärien aritmeettisen keskiarvon perusteella, joiden osalta tuottajaorganisaatio on hyväksytty ja jotka on pidetty kaupan tuottajaorganisaation välityksellä edeltävien kolmen vuoden aikana.

Vastikään hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden osalta hyväksyntää edeltävien markkinointivuosien tiedot ovat

a) tuottajaryhmittymän vastaavat tiedot, jos tuottajaorganisaatio oli aikaisemmin tuottajaryhmittymä; tai

b) hyväksymishakemukseen sovellettava määrä.

79 artikla

Markkinoiltapoistotoimista ennalta ilmoittaminen

1. Tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden liittojen on ilmoitettava toimivaltaisille kansallisille viranomaisille jokaisesta suunnitellusta markkinoiltapoistotoimesta ennalta kirjallisena televiestinä tai sähköisenä viestinä. Ilmoituksessa on erityisesti esitettävä luettelo interventioon saatetuista tuotteista ja niiden tärkeimmistä ominaisuuksista asianomaisten kaupan pitämisen vaatimusten suhteen, arvio jokaisen tuotteen määrästä, suunniteltu käyttötarkoitus sekä paikka, jossa markkinoilta poistetuille tuotteille voidaan tehdä 110 artiklassa tarkoitetut tarkastukset. Ilmoituksissa on oltava todistus siitä, että markkinoilta poistetut tuotteet ovat kaupan pitämisen vaatimusten tai 77 artiklassa tarkoitettujen vähimmäisvaatimusten mukaisia.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava erityisesti määräaikojen osalta tuottajaorganisaatioihin sovellettavat yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettuja ilmoituksia.

3. Jäsenvaltion on 2 kohdassa tarkoitetussa määräajassa:

a) joko tehtävä 110 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tarkastus, ja jos tarkastuksessa ei havaita sääntöjenvastaisuuksia, sallittava markkinoiltapoistotoimi sellaisena kuin se on todettu tarkastuksessa; tai

b) 110 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jätettävä tekemättä 110 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tarkastus ja ilmoitettava siitä tällöin tuottajaorganisaatiolle kirjallisena tai sähköisenä viestinä ja sallittava markkinoiltapoistotoimi sellaisena kuin se on ilmoitettu.

80 artikla

Tuki

1. Yhteisön ja tuottajaorganisaation rahoitusosuuden muodostama tuki liitteessä X tarkoitettujen tuotteiden markkinoiltapoistoille voi olla enintään kyseisessä liitteessä vahvistettujen määrien suuruinen. Muiden tuotteiden osalta jäsenvaltioiden on vahvistettava tuen enimmäismäärät.

▼M1

2. Markkinoilta poistettujen tuotteiden määrä voi olla minkä tahansa tuotteen osalta enintään 5 prosenttia minkä tahansa tuottajaorganisaation kaupan pitämän tuotannon määrästä. Määriä, jotka poistetaan markkinoilta jollain asetuksen (EY) N:o 1182/2007 10 artiklan 4 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetulla tavalla tai millä tahansa muulla jäsenvaltioiden 81 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksymällä tavalla, ei kuitenkaan oteta huomioon kyseisessä osuudessa.

▼B

Kaupan pidetyn tuotannon määrän lasketaan edeltävien kolmen vuoden kaupan pidetyn tuotannon määrän keskiarvona. Jos tätä tietoa ei ole saatavilla, käytetään sen tuotannon, jonka osalta tuottajaorganisaatio on hyväksytty, kaupan pidettyä määrää.

▼M1

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen prosenttiosuuksien on oltava kolmen vuoden vuotuisia keskiarvoja, joiden vuotuinen sallittu ylitys on 3 prosenttia.

▼B

81 artikla

Markkinoilta poistettujen tuotteiden käyttötarkoitukset

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava markkinoilta poistettujen tuotteiden sallitut käyttötarkoitukset. Niiden on annettava säännökset sen varmistamiseksi, että markkinoiltapoistoilla tai tuotteiden käyttötarkoituksella ei ole kielteisiä vaikutuksia ympäristöön eikä kasvien terveyteen. Tuottajaorganisaatioille näiden säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset ovat tukikelpoisia osana toimintaohjelmassa markkinoiltapoistoille myönnettävää tukea.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin käyttötarkoituksiin kuuluvat myös asetuksen (EY) N:o 1182/2007 10 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu ilmaisjakelu ja muut vastaavat jäsenvaltion hyväksymät käyttötarkoitukset.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen yhteydenpitoa ja yhteistyötä tuottajaorganisaatioiden ja niiden vastaanottajien välillä, jotka ne ovat näiden pyynnöstä hyväksyneet ilmaisjakelua varten.

3. Tuotteita voidaan toimittaa jalostusteollisuudelle vain, jos kilpailu ei vääristy asianomaisten tuotannonalojen osalta yhteisössä tai tuontituotteiden osalta.

82 artikla

Kuljetuskustannukset

1. Kaikkien markkinoilta poistettujen tuotteiden ilmaisjakeluun liittyvät kuljetuskustannukset ovat toimintaohjelmassa tukikelpoisia poistamispaikan ja toimituspaikan välimatkan mukaan vahvistettujen, liitteessä XI säädettyjen kiinteiden määrien perusteella.

Komissio määrittelee merikuljetusten osalta kuljetuskustannukset, jotka voidaan ottaa huomioon todellisten kuljetuskustannusten ja kuljetusmatkan pituuden perusteella. Näin laskettu korvaus ei voi ylittää kustannuksia, jotka syntyisivät, jos kuljetus tapahtuisi maalla ja kattaisi lastauspaikan ja teoreettisen purkauspaikan välisen lyhyimmän matkan. Liitteessä XI esitettyihin määriin sovelletaan korjauskerrointa 0,6.

2. Kuljetuskustannukset maksetaan osapuolelle, jolle kulut kyseisestä kuljetuksesta ovat tosiasiallisesti aiheutuneet.

Niiden maksamisen edellytyksenä on sellaisten tositteiden esittäminen, jotka osoittavat erityisesti:

a) edunsaajina olevien organisaatioiden nimet;

b) kyseisten tuotteiden määrän;

▼B

c) edunsaajana olevien organisaatioiden suorittaman haltuunoton ja käytetyt kuljetusvälineet; ja

▼M5

d) markkinoiltapoistopaikan ja toimituspaikan välinen etäisyys.

▼B

83 artikla

Lajittelu- ja pakkauskustannukset

1. Markkinoilta ilmaisjakelua varten poistettujen tuoreiden hedelmien ja vihannesten lajittelu- ja pakkauskustannuksiin voidaan myöntää toimintaohjelmassa kiinteää tukea, joka on 132 euroa nettotonnilta, jos tuotteet ovat alle 25 kilogrammaa nettopainoltaan olevissa pakkauksissa.

2. Ilmaisjakeluun tarkoitettujen tuotteiden pakkauksissa on oltava Euroopan yhteisön tunnus ja yksi tai useampi liitteessä XII esitetyistä merkinnöistä.

3. Lajittelu- ja pakkauskustannukset maksetaan nämä toimet toteuttaville tuottajaorganisaatioille.

Niiden maksamisen edellytyksenä on sellaisten tositteiden esittäminen, jotka osoittavat erityisesti:

a) edunsaajina olevien organisaatioiden nimet;

b) kyseisten tuotteiden määrän; ja

c) edunsaajana olevien organisaatioiden suorittaman haltuunoton ja esittämismuodon.

84 artikla

Markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajia koskevat edellytykset

1. Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 10 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajien on sitouduttava

a) noudattamaan tämän asetuksen säännöksiä;

b) pitämään asianomaisista toimista yksityiskohtaista varasto- ja rahoituskirjanpitoa;

c) suostumaan yhteisön sääntöjen mukaisiin tarkastuksiin; ja

d) toimittamaan todisteet asianomaisten tuotteiden lopullisesta käyttötarkoituksesta haltuunottoilmoituksen (tai vastaavan asiakirjan) muodossa; kyseisessä asiakirjassa on todistettava, että kolmas osapuoli on ottanut markkinoilta poistetut tuotteet haltuunsa ilmaisjakelua varten.

Jäsenvaltio voi kuitenkin päättää, että vastaanottajien ei tarvitse pitää ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua kirjanpitoa, jos ne ottavat vastaan vain vähäisiä määriä ja riski on alhainen. Kyseinen päätös ja sen perustelut on kirjattava;

2. Osapuolten, jotka ottavat vastaan markkinoilta poistettuja tuotteita muita käyttötarkoituksia varten, on sitouduttava

a) noudattamaan tämän asetuksen säännöksiä;

b) pitämään asianomaisista toimista yksityiskohtaista varasto- ja rahoituskirjanpitoa, jos jäsenvaltio katsoo sen asianmukaiseksi siitä huolimatta, että tuote on denaturoitu ennen toimitusta;

c) suostumaan yhteisön sääntöjen mukaisiin tarkastuksiin; ja

d) olemaan hakematta lisätukea asianomaisista tuotteista tuotetulle alkoholille, jos markkinoilta poistetut tuotteet on tarkoitettu tislattavaksi.

▼B

3 jakso

Raakana korjaaminen ja korjaamatta jättäminen

85 artikla

Raakana korjaamisen ja korjaamatta jättämisen määritelmät

1. ”Raakana korjaaminen” tarkoittaa markkinoille kelpaamattomien tuotteiden korjaamista kokonaan tietyllä alueella ennen tavanomaisen sadonkorjuun alkua. Asianomaiset tuotteet eivät voi olla ennen raakana korjaamista vaurioituneita sääolosuhteiden, tautien tai muiden syiden vuoksi.

2. ”Korjaamatta jättäminen” tarkoittaa, että kyseiseltä alueelta ei saada lainkaan kaupallista tuotantoa tavanomaisen tuotantosyklin aikana. Tuotteiden hävittämistä sääolosuhteiden tai taudin vuoksi ei kuitenkaan pidetä korjaamatta jättämisenä.

3. Raakana korjaamisen ja korjaamatta jättämisen on oltava täydentäviä ja poikkeavia suhteessa tavanomaisiin viljelymenetelmiin.

86 artikla

Raakana korjaamisen ja korjaamatta jättämisen soveltamisedellytykset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava raakana korjaamisen ja korjaamatta jättämisen osalta seuraavat toimenpiteet:

a) annettava toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännökset, mukaan luettuina korjaamatta jättämistä ja raakana korjaamista koskevia ennakkoilmoituksia, niiden sisältöä ja määräaikoja sekä maksettavan korvauksen tasoa ja toimenpiteiden soveltamista koskevat säännökset, sekä laadittava toimenpiteiden mukaisesti tukikelpoisten tuotteiden luettelo;

b) annettava säännökset sen varmistamiseksi, ettei toimenpiteillä ole kielteisiä vaikutuksia ympäristöön eikä kasvien terveyteen;

c) varmistettava, että toimenpiteiden asianmukainen toteuttaminen voidaan varmistaa, ja olla hyväksymättä toimenpiteiden soveltamista, jos näin ei ole;

d) toteutettava tällainen valvonta sen varmistamiseksi, että toimenpiteet toteutetaan asianmukaisesti, myös a ja b alakohdassa mainittujen säännösten suhteen.

2. Tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden liittojen on ilmoitettava toimivaltaisille kansallisille viranomaisille jokaisesta suunnitellusta raakana korjaamisesta tai korjaamatta jättämisestä ennalta kirjallisena televiestinä tai sähköisenä viestinä.

Niiden on sisällytettävä jokaisen vuoden ensimmäiseen tiettyä tuotetta koskevaan ilmoitukseen analyysi odotetusta markkinatilanteesta, joka on perusteena raakana korjaamiselle tai korjaamatta jättämiselle.

3. Raakana korjaamista ja korjaamatta jättämistä ei voi soveltaa samaan tuotteeseen samalla alueella samana vuonna eikä kahtena perättäisenä vuonna.

4. Yhteisön ja tuottajaorganisaation rahoitusosuuden muodostaman korvauksen määrä raakana korjaamisesta ja korjaamatta jättämisestä on hehtaarikohtainen tuki, jonka jäsenvaltio vahvistaa 1 kohdan a alakohdan mukaisesti

a) tasolle, joka kattaa vain toimenpiteen soveltamisesta aiheutuvat lisäkustannukset, ottaen huomioon ympäristöön ja kasvinsuojeluun liittyvät toimet, jotka ovat tarpeen 1 kohdan b alakohdan mukaisesti annettavien säännösten noudattamiseksi; tai

b) tasolle, joka on enintään 90 prosenttia 80 artiklassa tarkoitetusta markkinoiltapoiston enimmäistukitasosta.

▼B

4 jakso

menekinedistäminen ja tiedotus

87 artikla

Menekinedistämis- ja tiedotustoimien täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on annettava yksityiskohtaiset säännökset, jotka koskevat menekinedistämis- ja tiedotustoimenpiteiden täytäntöönpanoa. Kyseisten säännösten on mahdollistettava toimenpiteiden nopea soveltaminen tarvittaessa.

2. Menekinedistämis- ja tiedotustoimenpiteiden on täydennettävä asianomaisen tuottajaorganisaation parhaillaan soveltamia menekinedistämis- ja tiedotustoimia.

5 jakso

Koulutus

88 artikla

Koulutustoimien täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on annettava koulutustoimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännökset.

6 jakso

Satovakuutus

89 artikla

Satovakuutustoimenpiteiden tavoitteet

Tuottajaorganisaation on hallinnoitava satovakuutustoimenpiteitä, joilla edistetään tuottajien tulojen takaamista ja tuottajaorganisaatioille ja/tai niiden jäsenille aiheutuvien markkinatappioiden kattamista silloin kun niihin vaikuttavat luonnonkatastrofit, sääolosuhteet tai tapauksen mukaan taudit tai tuholaiset.

90 artikla

Satovakuutustoimenpiteiden täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on annettava toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännökset, joihin kuuluvat myös toimenpiteet sen varmistamiseksi, että satovakuutustoimenpiteet eivät vääristä kilpailua vakuutusmarkkinoilla.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää toimintarahastosta tukea saavien satovakuutustoimenpiteiden tukemiseksi kansallista lisärahoitusta. Satovakuutukseen osoitettavan julkisen tuen kokonaismäärä voi kuitenkin olla enintään:

a) 80 prosenttia kustannuksista, kun kyseessä ovat vakuutusmaksut, jotka tuottaja on maksanut luonnonkatastrofeihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetysten varalta;

b) 50 prosenttia kustannuksista, kun kyseessä ovat vakuutusmaksut, jotka tuottaja on maksanut seuraavien varalta:

   i) a alakohdassa tarkoitetut menetykset ja muut epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset; ja

   ii) eläin- tai kasvitautien tai tuholaisten aiheuttamat menetykset.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa vahvistettua enimmäismäärää sovelletaan myös silloin kun yhteisön taloudellisen tuen osuus toimintarahastolle on muutoin 60 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1182/2007 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

▼B

3. Satovakuutustoimenpiteet eivät voi kattaa vakuutusmaksuja, jotka korvaavat tuottajalle yli 100 prosenttia tulonmenetyksistä ottaen huomioon muut korvaukset, joita tuottaja saa muista vakuutettuun riskiin liittyvistä tukijärjestelmistä.

4. Tässä artiklassa ilmaisulla ”luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevat epäsuotuisat sääolot” on sama merkitys kuin komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 ([1]) 2 artiklan 8 kohdassa.

7 jakso

Sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen

91 artikla

Sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukemisen edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on annettava sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuviin hallinnollisiin kustannuksiin liittyvän toimenpiteen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännökset.

2. Sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuviin hallinnollisiin kustannuksiin myönnettävän tuen on sijoitusrahaston ensimmäisenä, toisena ja kolmantena toimintavuonna oltava seuraavassa vahvistettu osuus tuottajaorganisaation rahoitusosuudesta sijoitusrahastoon sen ensimmäisenä, toisena ja kolmantena toimintavuonna:

a) 10, 8 ja 4 prosenttia jäsenvaltioissa, jotka liittyivät Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen;

b) 5, 4 ja 2 prosenttia muissa jäsenvaltioissa.

3. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa enimmäismäärän, jonka tuottajaorganisaatio voi saada tukea sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuviin hallinnollisiin kustannuksiin.

8 jakso

Valtiontuet kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin

92 artikla

Yksityiskohtaiset säännökset kansallisissa strategioissa

Jäsenvaltion, joka maksaa valtiontukea asetuksen (EY) N:o 1182/2007 43 artiklan toisen kohdan c alakohdan mukaisesti, on annettava yksityiskohtaiset säännökset kyseisen säännöksen täytäntöönpanemiseksi kansallisessa strategiassaan.

IV LUKU

Kansallinen taloudellinen tuki

▼M13

93 artikla

Tuottajien järjestäytymisaste

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 e artiklan 1 kohdan soveltamiseksi tuottajien järjestäytymisastetta pidetään jäsenvaltion jollakin alueella erityisen alhaisena, jos tuottajaorganisaatiot, tuottajaorganisaatioiden liitot ja tuottajaryhmittymät ovat pitäneet kaupan sellaisten kolmen viimeisimmän vuoden aikana, joista on saatavilla tietoja, alle 20 prosenttia kyseisen alueen hedelmä- ja vihannestuotannon keskiarvosta.

([1]) EUVL L 358, 16.12.2006, s. 3.

▼M13

Kansallista taloudellista tukea voidaan myöntää ainoastaan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun alueen hedelmä- ja vihannestuotannolle.

▼B

94 artikla

Lupa maksaa kansallista taloudellista tukea

1. ►M5 Jäsenvaltion on pyydettävä komissiolta lupa myöntää asetuksen (EY) N:o 1182/2007 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kansallista taloudellista tukea toimintaohjelmiin, jotka pannaan täytäntöön jonakin kalenterivuonna viimeistään mainitun vuoden 31 päivänä tammikuuta. ◄

▼M13

Pyynnön mukana on oltava todisteet siitä, että tuottajien järjestäytymisaste asianomaisella alueella on erityisen alhainen tämän asetuksen 93 artiklan mukaisesti ja että tukea myönnetään ainoastaan kyseisen alueen hedelmä- ja vihannestuotannolle, sekä tiedot asianomaisista tuottajaorganisaatioista, tuen määrästä ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 b artiklan mukaisista maksuosuuksista.

▼B

2. Komissio hyväksyy tai hylkää pyynnön kolmen kuukauden kuluessa sen esittämisestä. Ellei komissio vastaa tämän määräajan kuluessa, pyyntö katsotaan hyväksytyksi.

▼M5

94 a artikla

Toimintaohjelman muuttaminen

Tuottajaorganisaation, joka aikoo hakea kansallista taloudellista tukea, on tarvittaessa muutettava toimintaohjelmaansa 67 artiklan mukaisesti.

▼B

95 artikla

Kansallisen taloudellisen tuen hakeminen ja maksaminen

Tuottajaorganisaation on haettava kansallista taloudellista tukea ja jäsenvaltion on maksettava se 70–73 artiklan mukaisesti.

96 artikla

Yhteisön korvauksen enimmäisosuus kansallisen taloudellisen tuen osalta

Yhteisön korvauksen osuus kansallisen taloudellisen tuen osalta on 60 prosenttia tuottajaorganisaatiolle myönnetystä kansallisesta taloudellisesta tuesta.

97 artikla

Yhteisön korvaus kansallisen taloudellisen tuen osalta

▼M5

1. Jäsenvaltion on haettava yhteisön korvausta sellaisen hyväksytyn kansallisen taloudellisen tuen osalta, joka on tosiasiallisesti maksettu tuottajaorganisaatioille, ennen ohjelman täytäntöönpanoa seuraavan toisen vuoden 1 päivää tammikuuta.

Pyynnön mukana on oltava todisteet siitä, että asetuksen (EY) N:o 1182/2007 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä on noudatettu edeltävistä neljästä vuodesta kolmena, tiedot asianomaisista tuottajaorganisaatioista ja tosiasiallisesti maksetun tuen määrästä sekä toimintarahaston kuvaus, jossa ovat eriteltyinä kokonaismäärä ja rahoitusosuudet yhteisöltä, jäsenvaltiolta (kansallinen taloudellinen tuki), tuottajaorganisaatioilta sekä jäseniltä.

▼B

2. Komissio joko hyväksyy tai hylkää pyynnön.

3. Kun yhteisön korvaus tuen osalta on hyväksytty, tukikelpoiset menot on ilmoitettava komissiolle komission asetuksen (EY) N:o 883/2006 ([1]) 5 artiklassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

V LUKU

Yleiset säännökset

1 jakso

Tiedonannot

98 artikla

Tuottajaorganisaatioiden raportit

1. Tuottajaorganisaatioiden on toimitettava tukihakemusten liitteenä vuosikertomukset toimintarahastojen täytäntöönpanosta.

Raporteissa on annettava seuraavat tiedot:

a) edellisenä vuonna toteutetut toimintaohjelmat;

b) toimintaohjelmiin tehdyt tärkeimmät muutokset; ja

c) arvioidun ja haetun tuen väliset erot.

2. Vuosiraportissa on esitettävä jokaisen täytäntöönpannun toimintaohjelman osalta:

a) toimintaohjelmat saavutukset ja tulokset tapauksen mukaan liitteessä XIV esitettyjen yhteisten tuotos- ja tulosindikaattorien perusteella ja tarvittaessa kansallisessa strategiassa esitettyjen täydentävien tuotos- ja tulosindikaattorien perusteella; ja

b) yhteenveto ohjelman hallinnoinnissa esiintyneistä ongelmista sekä ohjelman täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteutetut toimenpiteet.

Vuosiraportissa on tapauksen mukaan mainittava, millaiset tehokkaat järjestelyt on otettu käyttöön kansallisen strategian ja asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti ympäristön suojaamiseksi ympäristöpaineilta, joita toimintaohjelmassa rahoitettavat investoinnit mahdollisesti lisäävät.

3. Toimintaohjelman viimeisenä vuonna 1 kohdassa tarkoitetun vuosiraportin korvaa loppuraportti.

Loppuraportista on käytävä ilmi, missä määrin ohjelmien tavoitteet on saavutettu. Siinä on selvitettävä toimia ja/tai menetelmiä koskevat muutokset sekä yksilöitävä ohjelman täytäntöönpanon onnistumiseen tai epäonnistukseen vaikuttaneet tekijät, jotka on otettu tai otetaan huomioon seuraavia toimintaohjelmia valmisteltaessa tai voimassa olevia toimintaohjelmia muutettaessa.

4. Jos tuottajaorganisaatio ei toimita jäsenvaltiolle tässä asetuksessa tai asetuksessa (EY) N:o 1182/2007 edellytettyä tiedonantoa tai jos tiedonanto on jäsenvaltioiden hallussa olevien puolueettomien tietojen perusteella virheellinen, jäsenvaltion on keskeytettävä asianomaisen tuottajaorganisaation hyväksyntä seuraavan vuoden ajaksi kunnes toimitetaan asianmukainen tiedonanto, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen erityissäännösten soveltamista.

Jäsenvaltion on annettava tämän asetuksen 99 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa vuosiraportissa tiedot tällaisista tapauksista.

([1]) EUVL L 171, 23.6.2006, s. 1.

▼B

99 artikla

Jäsenvaltioilta edellytetyt tiedonannot

1. Jäsenvaltion on nimettävä yksi toimivaltainen viranomainen vastaamaan komission ja jäsenvaltioiden välisestä viestinnästä, joka koskee tuottajaorganisaatioita, tuottajaryhmittymiä ja tuottajaorganisaatioiden liittoja. Sen on ilmoitettava komissiolle nimeämisestä ja annettava sille tiedoksi viranomaisen yhteystiedot.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta kyseisen vuoden osalta hyväksytty toimintarahaston kokonaismäärä kaikkien toimintaohjelmien osalta. Tiedonannossa on mainittava selkeästi toimintarahaston kokonaismäärä ja kokonaismäärä, jolla yhteisö rahoittaa kyseistä toimintarahastoa. Määrät on eriteltävä määriin, jotka johtuvat kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteistä ja muista toimenpiteistä.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä marraskuuta tuottajaorganisaatioita ja tuottajaryhmittymiä sekä edellisen vuoden toimintarahastoja, toimintaohjelmia ja hyväksymissuunnitelmia koskeva vuosiraportti. Vuosiraportin on sisällettävä erityisesti liitteessä XIII esitetyt tiedot.

2 jakso

Tarkastukset

100 artikla

Yksilöllisen tunnistuksen järjestelmä

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkiin saman tuottajaorganisaation tai tuottajaryhmittymän jättämiin tukihakemuksiin sovelletaan yksilöllisen tunnistuksen järjestelmää. Tunnistustavan tulee olla yhteensopiva neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ([1]) 18 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun tunnistetietojen kirjaamisjärjestelmän kanssa.

101 artikla

Tukihakemukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tukihakemusten, hyväksymishakemusten, toimintaohjelmien hyväksymispyyntöjen sekä maksupyyntöjen jättämistä koskevista asianmukaisista menettelyistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen erityissäännösten soveltamista.

102 artikla

Otanta

Jos tarkastukset on aiheellista tehdä otantana, jäsenvaltioiden on varmistuttava näiden tarkastusten luonteen ja suoritustiheyden sekä riskianalyysin perusteella, että tarkastukset soveltuvat asianomaiseen toimenpiteeseen.

103 artikla

Hallinnolliset tarkastukset

Hallinnolliset tarkastukset on tehtävä kaikille tukihakemuksille ja maksupyynnöille, ja niiden on koskettava kaikkia seikkoja, jotka on mahdollista ja tarkoituksenmukaista tarkastaa hallinnollisin keinoin. Menettelyissä on vaadittava, että toteutetut toimet, tarkastustulokset ja poikkeavuuksien vuoksi toteutetut toimenpiteet kirjataan.

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

▼B

104 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Jokaisesta paikalla tehtävästä tarkastuksesta on laadittava seurantaraportti, jonka perusteella on mahdollista tutkia tehtyihin tarkastuksiin liittyviä tietoja. Raportissa on ilmoitettava erityisesti:

a) tarkastettu tukijärjestelmä ja -hakemus;

b) läsnä olleet henkilöt;

c) tarkastetut toimet, toimenpiteet ja asiakirjat; ja

d) tarkastuksen tulokset.

2. Tuensaajalle voidaan antaa mahdollisuus allekirjoittaa raportti, ilmoittaa olleensa paikalla tarkastuksen aikana ja lisätä huomautuksiaan. Jos havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, tuensaajalle voidaan antaa jäljennös seurantaraportista.

3. Paikalla tehtävistä tarkastuksista voidaan antaa ennakkoilmoitus edellyttäen, että tarkastuksen tavoite ei vaarannu. Ennakkoilmoitukset olisi annettava mahdollisimman myöhään.

4. Tässä asetuksessa säädetyt paikalla tehtävät tarkastukset ja muut yhteisön säännöissä säädetyt tarkastukset on tehtävä mahdollisuuksien mukaan samanaikaisesti. Eri viranomaiset voivat kuitenkin vuonna 2008 tehdä paikalla tarkastuksia eri aikoihin.

105 artikla

Hyväksymishakemusten ja toimintaohjelmien hyväksyminen

1. Ennen kuin jäsenvaltio hyväksyy tuottajaorganisaation asetuksen (EY) N:o 1182/2007 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, sen on tehtävä ennen hyväksynnän myöntämistä tuottajaorganisaatiolle paikalla tarkastus hyväksymisedellytysten noudattamisen varmistamiseksi.

2. Ennen kuin toimivaltainen kansallinen viranomainen hyväksyy toimintaohjelman 65 artiklan mukaisesti, sen on tarkastettava hyväksyttäväksi esitetty toimintaohjelma ja tapauksen mukaan muutospyyntö kaikin soveltuvin keinoin, paikalla tehtävä tarkastus mukaan luettuna. Tarkastusten on koskettava erityisesti:

a) edellä olevan 61 artiklan 1 kohdan a, b ja e alakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen paikkansapitävyyttä;

b) sitä, ovatko ohjelmat asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan, kansallisen säännöstön ja kansallisen strategian mukaisia;

c) toimien ja ehdotettujen menojen tukikelpoisuutta;

d) ohjelmien johdonmukaisuutta ja teknistä laatua sekä sitä, ovatko arviot, tukisuunnitelma ja täytäntöönpanosuunnitelma perusteltuja. On tarkistettava myös, onko vahvistettu mitattavissa olevat tavoitteet niiden saavuttamisen seuraamiseksi, ja voidaanko vahvistetut tavoitteet saavuttaa panemalla täytäntöön ehdotetut toimet; ja

e) hakemuksen kohteena olevien toimien yhdenmukaisuutta sovellettavien kansallisten ja yhteisön sääntöjen kanssa, jotka koskevat erityisesti julkisia hankintoja, valtiontukea ja muita kansallisessa säännöstössä tai kansallisessa strategiassa vahvistettuja asiaankuuluvia pakollisia vaatimuksia.

106 artikla

Toimintaohjelmiin liittyvien tukihakemusten tarkastukset

Jäsenvaltioiden on ennen tuen myöntämistä tehtävä kaikille tukihakemuksille hallinnollisia tarkastuksia ja otantaan perustuvia tarkastuksia paikalla.

▼B

107 artikla

Toimintaohjelmiin liittyvien tukihakemusten hallinnolliset tarkastukset

1. Maksupyyntöjä koskevissa hallinnollisissa tarkastuksissa on tarkastettava erityisesti seuraavat seikat sikäli kuin tämä on kyseisen hakemuksen osalta tarkoituksenmukaista:

a) hakemuksen mukana toimitettu vuosiraportti tai tapauksen mukaan loppuraportti toimintaohjelman täytäntöönpanosta;

b) kaupan pidetyn tuotannon arvo, maksuosuudet toimintarahastoon ja aiheutuneet menot;

c) tuotteiden ja palveluiden toimitus ja ilmoitettujen menojen todenmukaisuus;

d) toteutettujen toimien yhdenmukaisuus hyväksyttyyn toimintaohjelmaan sisältyvien toimien kanssa; ja

e) määrättyjen rahallisten tai muiden rajojen ja enimmäismäärien noudattaminen.

2. Toimintaohjelmassa rahoitettujen maksujen tueksi on esitettävä maksun suorittamisen todistavat laskut tai asiakirjat. Jos tämä ei ole mahdollista, maksujen tueksi on esitettävä vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat. Laskujen on oltava 52 artiklan 7 kohdan mukaisesti tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden liiton, tuottajaryhmittymän tai tytäryrityksen taikka jäsenvaltion luvalla yhden tai useamman sen jäsenen nimiin kirjoitettuja.

108 artikla

Toimintaohjelmiin liittyvien tukihakemusten paikalla tehtävät tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on 70 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tukihakemusten tarkastusten yhteydessä tehtävä tuottajaorganisaatioille tarkastuksia paikalla tuen tai sen loppuosan myöntämisedellytysten noudattamisen varmistamiseksi asianomaisena vuonna.

Tarkastusten on koskettava erityisesti:

a) hyväksymisedellytysten noudattamista asianomaisena vuonna;

b) toimintarahaston käyttöä tiettynä vuonna, ennakkomaksua tai osittaista maksua koskevissa maksupyynnöissä ilmoitetut menot mukaan luettuina; ja

c) toisen tason tarkastuksia, jotka koskevat markkinoiltapoistoon, raakana korjaamiseen ja korjaamatta jättämiseen liittyviä menoja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten on katettava vuosittain merkittävä otos hakemuksista. Jäsenvaltioissa, joissa on enemmän kuin kymmenen hyväksyttyä tuottajaorganisaatiota, otoksen on käsitettävä vähintään 30 prosenttia tuen kokonaismäärästä. Muissa tapauksissa kussakin tuottajaorganisaatiossa on tehtävä tarkastuskäynti vähintään kerran kolmessa vuodessa.

Kukin tuottajaorganisaatio on tarkastettava vähintään kerran ennen toimintaohjelman viimeiseen vuoteen liittyvän tuen tai sen loppuosan maksua.

3. Paikalla tehtävien tarkastusten tulokset on arvioitava sen selvittämiseksi, koskevatko mahdolliset ongelmat koko järjestelmää, jolloin niitä saattaa esiintyä muiden vastaavien toimenpiteiden, tuensaajien tai elinten yhteydessä. Arvioinnissa on määriteltävä myös tällaisten tilanteiden syyt ja mahdollinen tarve suorittaa lisätutkimuksia ja toteuttaa ennaltaehkäiseviä tai korjaavia toimenpiteitä.

▼B

Jos tarkastuksissa paljastuu merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia yhdellä alueella, yhdessä alueen osassa tai jossakin tietyssä tuottajaorganisaatiossa, jäsenvaltion on suoritettava lisätarkastuksia kyseisen vuoden aikana ja korotettava seuraavana vuonna tarkastettavien hakemusten prosenttiosuutta.

4. Jäsenvaltioiden on määriteltävä tarkastettavat tuottajaorganisaatiot riskianalyysin perusteella.

Riskinanalyysissä on otettava erityisesti huomioon

a) tuen määrä;

b) edellisten vuosien aikana tehtyjen tarkastusten tulokset;

c) satunnaisotanta; ja

d) muut jäsenvaltioiden määrittelemät muuttujat, erityisesti, ottavatko tuottajaorganisaatiot osaa jäsenvaltion tai riippumattoman varmennuslaitoksen virallisesti hyväksymään laadunvarmistusohjelmaan.

109 artikla

Toimintaohjelmiin liittyvien toimenpiteiden paikalla tehtävät tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on toimintaohjelmiin liittyvien toimenpiteiden paikalla tehtävissä tarkastuksissa tarkistettava erityisesti seuraavat seikat:

a) toimintaohjelmaan sisältyvien toimien täytäntöönpano;

b) onko toimen täytäntöönpano tai aiottu täytäntöönpano yhdenmukainen hyväksytyssä toimintaohjelmassa kuvatun käytön kanssa;

c) vastaavatko riittävän moniin menokohtiin liittyvät menot laadultaan ja ajoitukseltaan yhteisön säännöksiä ja hyväksyttyjä eritelmiä;

d) onko aiheutuneiden menojen todisteena kirjapitoasiakirjoja tai muita asiakirjoja; ja

e) kaupan pidetyn tuotannon arvo.

2. Kaupan pidetyn tuotannon arvo on tarkistettava kansallisen lainsäädännön mukaisen kirjanpitojärjestelmän tietojen perusteella.

Jäsenvaltio voi tätä varten päättää, että kaupan pidetyn tuotannon arvoa koskeva ilmoitus on varmennettava samalla tavoin kuin kansallisen lainsäädännön mukaisen kirjanpitojärjestelmän tiedot.

Kaupan pidetyn tuotannon arvoa koskeva ilmoitus voidaan tarkistaa ennen asianomaisen tukihakemuksen jättämistä.

3. Paikalla tehtäviin tarkastuksiin on poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta sisällyttävä tarkastuskäynti toimeen, tai jos toimi on aineeton, toimen suorittajaan. Yksittäisillä tiloilla, jotka kuuluvat 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun otokseen, toteutettavien toimien osalta on tehtävä ainakin yksi tarkastuskäynti niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Jäsenvaltio voi kuitenkin päättää olla tekemättä tarkastuskäyntejä pienemmissä toimissa tai kun se katsoo, että tuen saannin edellytysten noudattamatta jättämisen tai toimen toteutumatta jättämisen riski on alhainen. Kyseinen päätös ja sen perustelut on kirjattava.

4. Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava kaikkia tuottajaorganisaation tai sen jäsenten sitoumuksia ja velvoitteita, jotka on tarkastuskäynnin aikana mahdollista tarkastaa.

5. Ainoastaan ne tarkastukset, jotka täyttävät kaikki tämän artiklan vaatimukset, voidaan ottaa huomioon 108 artiklan 2 kohdassa vahvistetun tarkastusprosentin saavuttamista määriteltäessä.

▼B

110 artikla

Markkinoiltapoistotoimien ensimmäisen tason tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä jokaiselle tuottajaorganisaatiolle markkinoiltapoistotoimia koskevia ensimmäisen tason tarkastuksia, joihin kuuluu markkinoilta poistettujen tuotteiden asiakirja- ja tunnistustarkastus ja, tarvittaessa otoksen perusteella, painon fyysinen tarkastus sekä 77 artiklassa tarkoitettujen säännösten noudattamisen tarkastaminen II osaston II luvussa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Tarkastukset on tehtävä 79 artiklan 1 kohdassa säädetyn ilmoituksen vastaanottamisen jälkeen 79 artiklan 2 kohdassa säädetyissä määräajoissa.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa säädettyjen ensimmäisen tason tarkastusten on koskettava 100:aa prosenttia markkinoilta poistettujen tuotteiden määrästä. Kyseisen tarkastuksen jälkeen markkinoilta muutoin kuin ilmaisjakelua varten poistetut tuotteet on denaturoitava tai toimitettava jalostusteollisuudelle toimivaltaisten viranomaisten läsnä ollessa jäsenvaltion 81 artiklan mukaisesti vahvistamin edellytyksin.

Kun tuotteet on tarkoitettu ilmaisujakeluun, jäsenvaltio voi kuitenkin tarkastaa tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä pienemmän prosenttiosuuden, jonka on kuitenkin oltava vähintään 10 prosenttia asianomaisista määristä markkinointivuoden aikana. Tarkastus voidaan tehdä tuottajaorganisaatiossa ja/tai tuotteiden vastaanottajien tiloissa. Jos tarkastuksissa ilmenee merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia, toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä lisätarkastuksia.

111 artikla

Markkinoiltapoistotoimien toisen tason tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on 108 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten yhteydessä tehtävä toisen tason tarkastuksia.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava perusteet, joiden mukaan ne tarkastelevat ja arvioivat riskiä siitä, että jokin tietty tuottajaorganisaatio on toteuttanut lainsäädännön vastaisia markkinoiltapoistotoimia. Näiden perusteiden on koskettava muun muassa aiempien ensimmäisen ja toisen tason tarkastusten aikaisia havaintoja sekä sitä, onko tuottajaorganisaatio ottanut käyttöön jonkinlaisen laadunvarmennusmenetelmän. Jäsenvaltioiden on vahvistettava näiden perusteiden mukaisesti jokaisen tuottajaorganisaation osalta toisen tason tarkastusten vähimmäismäärä.

2. Toisen tason tarkastuksiin kuuluu tuottajaorganisaatioiden ja markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajien tiloissa tehtäviä tarkastuksia sen varmistamiseksi, että yhteisön tuen maksamista koskevia edellytyksiä noudatetaan. Näihin tarkastuksiin on sisällyttävä erityisesti:

a) sen varasto- ja rahoituskirjanpidon tarkastus, jota kaikkien yhden tai useamman markkinoiltapoistotoimen kuluvan markkinointivuoden aikana toteuttavien tuottajaorganisaatioiden on pidettävä;

b) maksupyyntöihin merkittyjen kaupan pidettyjen määrien tarkastaminen erityisesti tarkistamalla varasto- ja rahoituskirjanpito, laskut ja tarvittaessa niiden paikkansapitävyys sekä kyseisten ilmoitusten yhteensopivuus asianomaisten tuottajaorganisaatioiden kirjanpito- ja/tai verotietojen kanssa;

c) kirjanpidon asianmukaisen hoidon tarkastaminen erityisesti tarkastamalla tuottajaorganisaatioiden saamien, maksupyynnöissä ilmoitettujen nettotulojen todenperäisyys, mahdollisten markkinoilta poistamisesta perittyjen kustannusten oikeasuhteisuus, kirjanpitomerkinnät, jotka liittyvät tuottajaorganisaatioiden yhteisön tuen saamiseen ja sen mahdolliseen maksamiseen tuottajaorganisaatioiden jäsenille, sekä tällaisten merkintöjen välinen johdonmukaisuus; ja

▼B

d) maksupyynnöissä ilmoitetun markkinoilta poistettujen tuotteiden määräpaikan ja asianmukaisen denaturoinnin tarkastaminen sekä sen varmistaminen, että tuottajaorganisaatiot ja vastaanottajat noudattavat tämän asetuksen säännöksiä.

3. Edellä olevassa 2 kohdassa tarkoitetut tarkastukset on tehtävä asianomaisille tuottajaorganisaatioille ja niihin liittyville vastaanottajille. Jokaisen tarkastuksen yhteydessä on tarkastettava muun muassa vähintään 5:tä prosenttia tuottajaorganisaatioiden markkinointivuoden aikana markkinoilta poistamista määristä edustava otos markkinoiltapoistotoimia.

4. Edellä olevan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa varasto- ja rahoituskirjanpidossa on eriteltävä kunkin markkinoilta poistettavan tuotteen osalta määrinä seuraavat liikkeet:

a) tuottajaorganisaation jäsenten ja muiden tuottajaorganisaatioiden jäsenten asetuksen (EY) N:o 1182/2007 3 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti toimittama tuotanto;

b) tuottajaorganisaatioiden myynti jaoteltuna tuoremarkkinoille valmistettuihin ja muun tyyppisiin tuotteisiin (mukaan luettuna jalostukseen tarkoitettu raaka-aine); ja

c) markkinoilta poistetut tuotteet.

5. Edellä olevan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tuotteiden määräpaikan tarkastaminen koostuu erityisesti seuraavista:

a) vastaanottajien pitämän erityisen kirjanpidon tarkastaminen pistokokeena ja tarvittaessa sen yhteensopivuus kansallisessa lainsäädännössä edellytetyn kirjanpidon kanssa; ja

b) sovellettavien ympäristöön liittyvien edellytysten noudattamisen tarkastaminen.

6. Jos toisen tason tarkastuksissa havaitaan merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia, toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä perusteellisempia toisen tason tarkastuksia kyseisenä markkinointivuonna ja lisättävä asianomaisille tuottajaorganisaatioille tai niiden liitoille tehtäviä toisen tason tarkastuksia seuraavana markkinointivuonna.

112 artikla

Raakana korjaaminen ja korjaamatta jättäminen

1. Jäsenvaltion on ennen raakana korjaamista tarkastettava paikalla, että asianomaiset tuotteet eivät ole vaurioituneita ja että lohko on pidetty hyvässä kunnossa. Jäsenvaltion on raakana korjaamisen jälkeen tarkastettava, että asianomainen ala on korjattu kokonaan ja että korjatut tuotteet on denaturoitu.

Jäsenvaltion on satokauden jälkeen tarkistettava 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu odotettuun markkinatilanteeseen perustuvan analyysin paikkansapitävyys. Sen on myös analysoitava odotetun ja todellisen markkinatilanteen eroja.

2. Jäsenvaltion on ennen korjaamatta jättämistä tarkastettava paikalla, että asianomainen ala on pidetty kunnossa, että satoa ei ole jo korjattu osittain ja että tuote on hyvin kehittynyt ja olisi yleisesti ottaen laadultaan virheetön, aito ja kauppakelpoinen.

Jäsenvaltion on huolehdittava, että tuotanto denaturoidaan. Jos tämä ei ole mahdollista, sen on varmistettava sadonkorjuukauden aikana yhdellä tai useammalla tarkastuskäynnillä, että satoa ei korjata.

3. Edellä olevan 111 artiklan 1, 2, 3 ja 6 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

▼B

113 artikla

Ennen tuottajaryhmittymän hyväksymissuunnitelman hyväksymistä tehtävät tarkastukset

1. Jäsenvaltion on ennen asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 1 kohdan mukaisen tuottajaryhmittymän hyväksymissuunnitelman hyväksymistä tehtävä oikeussubjektille tai sen tarkoin määritellylle osalle tarkastus paikalla.

2. Jäsenvaltion on todennettava kaikin asianmukaisin keinoin, myös paikalla tehtävin tarkastuksin

a) hyväksymissuunnitelmassa annettujen tietojen oikeellisuus;

b) suunnitelman taloudellinen johdonmukaisuus ja tekninen laatu sekä se, ovatko arviot ja täytäntöönpanosuunnitelma perusteltuja;

c) toimien tukikelpoisuus sekä ehdotettujen menojen tukikelpoisuus ja kohtuullisuus; ja

d) hakemuksen kohteena olevien toimien yhdenmukaisuus sovellettavien kansallisten ja yhteisön sääntöjen kanssa (erityisesti julkisia hankintoja ja valtiontukea koskevien sääntöjen kanssa) sekä muiden kansallisessa säännöstössä tai kansallisessa strategiassa vahvistettujen asiaankuuluvien pakollisten vaatimusten kanssa.

114 artikla

Tuottajaryhmittymien tukihakemusten tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on ennen tuen myöntämistä tehtävä kaikille tuottajaryhmittymien tekemille tukihakemuksille hallinnollisia tarkastuksia ja näytteisiin perustuvia tarkastuksia paikalla.

2. Jäsenvaltioiden on 47 artiklassa tarkoitettujen tukihakemusten jättämisen jälkeen tehtävä tuottajaryhmittymille tarkastuksia paikalla tuen myöntämisedellytysten noudattamisen varmistamiseksi asianomaisena vuonna.

Tarkastusten on koskettava erityisesti:

a) hyväksymisedellytysten noudattamista asianomaisena vuonna; ja

b) kaupan pidetyn tuotannon arvoa sekä hyväksymissuunnitelmaan sisältyvien toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja aiheutuneita menoja.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten on katettava vuosittain merkittävä otos hakemuksista. Otoksen on käsitettävä vähintään 30 prosenttia tuen kokonaismäärästä.

Kaikille tuottajaryhmittymille on tehtävä tarkastus vähintään joka viides vuosi.

4. Sovelletaan 107 ja 109 artiklaa soveltuvin osin.

115 artikla

Kansainväliset tuottajaorganisaatiot ja kansainväliset tuottajaorganisaatioiden liitot

1. Jäsenvaltiolla, jossa kansainvälisen tuottajaorganisaation tai kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden liiton kotipaikka sijaitsee, on kokonaisvastuu kyseiselle tuottajaorganisaatiolle tai liitolle tehtävien tarkastusten järjestämisestä ja tarvittavien seuraamusten soveltamisesta.

2. Muiden jäsenvaltioiden, joiden on annettava 30 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 37 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua hallinnollista yhteistyötä, on tehtävä tällaiset tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion edellyttämät hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset ja ilmoitettava niiden tuloksista. Niiden on noudatettava 1 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion vahvistamia määräaikoja.

▼B

3. Tuottajaorganisaatioon, toimintaohjelmaan ja toimintarahastoon sovelletaan 1 kohdassa tarkoitetussa jäsenvaltiossa sovellettavia sääntöjä. Ympäristöön ja kasvien terveyteen liittyvissä kysymyksissä sekä markkinoiltapoistettujen tuotteiden hävittämisessä sovelletaan kuitenkin sen jäsenvaltion sääntöjä, jossa tuotanto tapahtuu.

3 jakso

Seuraamukset

116 artikla

Hyväksymisedellytysten noudattamatta jättäminen

1. Jäsenvaltion on peruttava tuottajaorganisaation hyväksyntä, jos hyväksymisedellytysten noudattamatta jättäminen on merkittävää ja johtuu tuottajaorganisaation tahallisesta toiminnasta tai vakavasta laiminlyönnistä.

Jäsenvaltion on erityisesti peruttava tuottajaorganisaation hyväksyntä, jos hyväksymisedellytysten noudattamatta jättäminen liittyy

a) 23 tai 25 artiklan, 28 artiklan 1 ja 2 kohdan tai 33 artiklan vaatimusten rikkomiseen; tai

b) tilanteeseen, jossa kaupan pidetyn tuotannon arvo on kahtena perättäisenä vuonna jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1182/2007 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti asettamaa rajaa alhaisempi.

Tämän kohdan mukaisesti tehty hyväksynnän peruutus tulee voimaan päivänä, jona hyväksymisedellytykset eivät enää täyty, jollei kansallisen tason vanhentumisaikoja koskevasta horisontaalisesta lainsäädännöstä muuta johdu.

2. Jos 1 kohtaa ei voida soveltaa, jäsenvaltion on keskeytettävä tuottajaorganisaation hyväksyntä, jos hyväksymisedellytysten noudattamatta jättäminen on merkittävää mutta tilapäistä.

Hyväksynnän ollessa keskeytetty tukea ei saa maksaa. Keskeytys tulee voimaan tarkastuksen tekopäivänä ja päättyy sen tarkastuksen tekopäivänä, joka osoittaa asianomaisten edellytysten täyttyvän.

Hyväksynnän keskeyttäminen ei saa kestää yli 12:ta kuukautta. Jos asianomaiset edellytykset eivät täyty 12 kuukauden kuluessa, hyväksyntä peruutetaan.

▼M5

Jäsenvaltio voi suorittaa maksuja 71 artiklassa vahvistetun määräajan päätyttyä, jos se on tarpeen tämän kohdan soveltamiseksi. Näitä myöhempiä maksuja ei kuitenkaan missään tapauksessa voida enää suorittaa ohjelman täytäntöönpanoa seuraavan toisen vuoden 15 päivän lokakuuta jälkeen.

▼B

3. Muissa tapauksissa, joissa hyväksymisedellytyksiä jätetään noudattamatta, mutta 1 ja 2 kohtaa ei voida soveltaa, jäsenvaltioiden on lähetettävä varoituskirje, jossa esitetään toteutettavat korjaavat toimenpiteet. Jäsenvaltio voi lykätä tuen maksamista, kunnes korjaavat toimenpiteet on toteutettu.

▼M5

Jäsenvaltio voi suorittaa maksuja 71 artiklassa vahvistetun määräajan päätyttyä, jos se on tarpeen tämän kohdan soveltamiseksi. Näitä myöhempiä maksuja ei kuitenkaan missään tapauksessa voida enää suorittaa ohjelman täytäntöönpanoa seuraavan toisen vuoden 15 päivän lokakuuta jälkeen.

▼B

Jos korjaavia toimenpiteitä ei ole toteutettu 12 kuukauden kuluessa, sitä pidetään edellytysten merkittävänä noudattamatta jättämisenä, jolloin sovelletaan 2 kohtaa.

117 artikla

Petokset

1. Jäsenvaltion on peruttava hyväksyntä, jos tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden liiton tai tuottajaryhmittymän todetaan syyllistyneen petokseen asetuksen (EY) N:o 1182/2007 soveltamisalaan kuuluvan tuen osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaisten seuraamusten soveltamista.

2. Jäsenvaltio voi peruuttaa hyväksynnän tai keskeyttää maksut, jos tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden liiton tai tuottajaryhmittymän epäillään syyllistyneen petokseen asetuksen (EY) N:o 1182/2007 soveltamisalaan kuuluvan tuen osalta.

118 artikla

Tuottajaryhmittymät

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava hyväksymissuunnitelmiin 116 ja/tai 119 artiklassa säädettyjä seuraamuksia soveltuvin osin.

2. Sen lisäksi, mitä 1 kohdassa säädetään, jos tuottajaryhmittymää ei hyväksytä tuottajaorganisaatioksi jäsenvaltion 51 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistamassa määräajassa, jäsenvaltion on perittävä takaisin

a) 100 prosenttia tuottajaryhmittymälle maksetusta tuesta, jos hyväksyntää ei myönnetty tuottajaryhmittymän tahallisen toiminnan tai vakavan laiminlyönnin vuoksi; tai

b) 50 prosenttia tuottajaryhmittymälle maksetusta tuesta kaikissa muissa tapauksissa.

119 artikla

Toimintaohjelma

1. Maksut on laskettava todetun tukikelpoisuuden perusteella.

2. Jäsenvaltion on tarkasteltava tuensaajalta vastaanotettua tukihakemusta ja vahvistettava tukikelpoiset määrät. Sen on vahvistettava:

a) määrä, joka olisi maksettava tuensaajalle yksinomaan hakemuksen perusteella;

b) määrä, joka olisi maksettava tuensaajalle hakemuksen tukikelpoisuuden tarkastelun jälkeen.

3. Jos 2 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistettu määrä on yli kolme prosenttia suurempi kuin 2 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettu määrä, tuensaajalle tosiasiallisesti maksettavaan määrään sovelletaan vähennystä. Vähennyksen määrä on 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti laskettujen määrien erotus.

Vähennystä ei kuitenkaan sovelleta, jos tuottajaorganisaatio tai tuottajaryhmittymä voi osoittaa, ettei se ole vastuussa tukeen kelpaamattoman määrän sisällyttämisestä.

4. Edellä olevaa 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin paikalla tehtävissä tarkastuksissa havaittuihin tukeen kelpaamattomiin menoihin.

5. Jos kaupan pidetyn tuotannon arvo ilmoitetaan ja tarkastetaan ennen tukihakemuksen jättämistä, vähennystä sovelletaan kaupan pidetyn tuotannon arvoon, jota käytetään maksettavien määrien laskennassa 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

▼B

6. Jos tuensaajan todetaan tarkoituksellisesti tehneen virheellisen ilmoituksen, asianomainen toimi on suljettava toimintaohjelmaan tai hyväksymissuunnitelmaan liittyvän tuen ulkopuolelle ja mahdolliset kyseisen toimen osalta jo maksetut määrät on perittävä takaisin. Lisäksi tuensaaja on jätettävä seuraavana vuonna kyseisen toimen osalta asianomaisessa toimintaohjelmassa maksettavan tuen ulkopuolelle.

120 artikla

Markkinoiltapoistotoimien ensimmäisen tason tarkastuksiin liittyvät seuraamukset

Jos 110 artiklassa tarkoitetussa tarkastuksessa havaitaan 77 artiklassa tarkoitettuihin kaupan pitämisen vaatimuksiin tai vähimmäisvaatimuksiin liittyviä sääntöjenvastaisuuksia, tuensaajan on maksettava seuraamuksena

a) ►M10 yhteisön rahoitusosuuden ◄ määrä, sellaisena kuin se on laskettuna kaupan pitämisen vaatimukset tai vähimmäisvaatimukset täyttämättömien, markkinoilta poistettujen määrien perusteella, jos kyseiset määrät ovat alle 10 prosenttia 79 artiklan mukaisesti kyseisen markkinoiltapoiston osalta ilmoitetuista määristä;

b) ►M10 yhteisön rahoitusosuuden ◄ määrä kaksinkertaisena, jos kyseiset määrät ovat 10–25 prosenttia ilmoitetuista määristä; tai

c) ►M10 yhteisön rahoitusosuuden ◄ määrä koko 79 artiklan mukaisesti ilmoitetulta määrältä, jos kyseiset määrät ovat yli 25 prosenttia ilmoitetuista määristä.

121 artikla

Muut tuottajaorganisaatioihin sovellettavat seuraamukset markkinoiltapoistotoimien osalta

1. Edellä olevassa 119 artiklassa tarkoitetut seuraamukset liittyvät tukeen, jota on haettu markkinoiltapoistotoimille osana toimintaohjelman menoja.

2. Markkinoiltapoistotoimeen liittyviä menoja pidetään tukeen kelpaamattomina, jos myyntiin saattamattomia tuotteita ei ole hävitetty jäsenvaltion 81 artiklan 1 kohdan mukaisesti säätämällä tavalla tai jos markkinoiltapoistolla tai tuotteiden käyttötarkoituksella on kielteinen vaikutus ympäristöön tai kasvien terveyteen 81 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettujen säännösten vastaisesti.

122 artikla

Markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajiin sovellettavat seuraamukset

Silloin kun 110 ja 111 artiklan mukaisesti tehtyjen tarkastusten yhteydessä todetaan vastaanottajasta johtuvia sääntöjenvastaisuuksia, sovelletaan seuraavia seuraamuksia:

a) tuensaaja menettää mahdollisuutensa ottaa vastaan markkinoilta poistettuja tuotteita; ja

b) markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajien on maksettava takaisin vastaanottamiensa tuotteiden arvo, johon lisätään lajittelu-, pakkaus- ja kuljetuskustannukset jäsenvaltion vahvistamien sääntöjen mukaisesti. ►M5 ——————— ◄

Edellä olevassa a alakohdassa säädetty seuraamus tulee voimaan välittömästi vähintään yhdeksi markkinointivuodeksi, ja sitä jatketaan sääntöjenvastaisuuden vakavuuden mukaan.

▼B

123 artikla

Raakana korjaaminen ja korjaamatta jättäminen

1. Jos raakana korjaamisen osalta havaitaan, että tuottajaorganisaatio ei ole täyttänyt velvoitteitaan, sen on maksettava seuraamuksena korvauksen määrä, joka liittyy alaan, jonka osalta velvoitteita ei ole täytetty. Velvoitteiden täyttämättä jättämiseen kuuluvat tapaukset, joissa

a) jäsenvaltio havaitsee 112 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa tarkistuksessa, että raakana korjaaminen ei ollut tuolloin odotettua markkinatilannetta koskevan analyysin mukaan perusteltua;

b) raakana korjattavaksi ilmoitettu ala ei kuulu raakana korjaamisen toimenpiteen soveltamisalaan; tai

c) alaa ei ole korjattu kokonaan tai tuotantoa ei ole denaturoitu.

2. Jos korjaamatta jättämisen osalta havaitaan, että tuottajaorganisaatio ei ole täyttänyt velvoitteitaan, sen on maksettava seuraamuksena korvauksen määrä, joka liittyy alaan, jonka osalta velvoitteita ei ole täytetty. Velvoitteiden täyttämättä jättämiseen kuuluvat tapaukset, joissa

a) korjaamatta jätetyksi ilmoitettu ala ei kuulu korjaamatta jättämisen soveltamisalaan;

b) sato on kuitenkin korjattu kokonaan tai osittain; tai

c) ympäristölle ja kasvien terveydelle on ollut kielteisiä vaikutuksia, joista tuottajaorganisaatio on vastuussa.

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan seuraamuksia sovelletaan 119 artiklan mukaisesti tukiin tehtyjen vähennysten lisäksi.

124 artikla

Paikalla tehtävän tarkastuksen estäminen

Jos tuottajaorganisaatio taikka sen jäsen tai edustaja estää tarkastuksen paikalla tekemisen, tukihakemus on hylättävä asianomaisten menojen osalta.

125 artikla

Tuen takaisinperiminen

Perusteettomasti maksettu tuki on perittävä tuottajaorganisaatioilta, tuottajaorganisaatioiden liitolta, tuottajaryhmittymiltä tai muilta asianomaisilta toimijoilta takaisin korkoineen. Asetuksen (EY) N:o 796/2004 ([1]) 73 artiklassa vahvistettuja sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin.

Tässä jaksossa säädettyjen hallinnollisten seuraamusten täytäntöönpano ja perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperintä eivät vaikuta sääntöjenvastaisuuksien ilmoittamiseen komissiolle komission asetuksen (EY) N:o 1848/2006 ([2]) mukaisesti.

4 jakso

Toimintaohjelmien ja kansallisten strategioiden seuranta ja arviointi

126 artikla

Yhteiset suoritusindikaattorit

1. Kansallisia strategioita ja toimintaohjelmia on seurattava ja arvioitava toimintaohjelmille vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisessa ta-

([1]) EUVL L 141, 30.4.2004, s. 18.
([2]) EUVL L 355, 15.12.2006, s. 56.

▼B

pahtuneen edistyksen sekä kyseisiin tavoitteisiin liittyvän tehokkuuden ja vaikuttavuuden arvioimiseksi.

2. Edistymistä, tehokkuutta ja vaikuttavuutta on arvioitava yhteisillä suoritusindikaattoreilla, jotka liittyvät täytäntöönpantujen toimintaohjelmien alkutilanteeseen, taloudelliseen toteuttamiseen, tuotokseen, tuloksiin ja vaikutukseen.

3. Yhteiset suoritusindikaattorit luetellaan tämän asetuksen liitteessä XIV.

4. Kansallisessa strategiassa on jäsenvaltion tarpeelliseksi katsoessa määriteltävä rajoitettu määrä kyseiseen strategiaan liittyviä lisäindikaattoreita, jotka vastaavat tuottajaorganisaatioiden täytäntöönpanemiin toimintaohjelmiin liittyviä kansallisia ja/tai alueellisia tarpeita, olosuhteita ja tavoitteita. Tarvittaessa voidaan ottaa käyttöön ympäristötoimenpiteisiin liittyviä lisäindikaattoreita, jotka eivät sisälly yleisiin suoritusindikaattoreihin.

127 artikla

Toimintaohjelmiin liittyvät seuranta- ja arviointimenettelyt

1. Tuottajaorganisaatioiden on varmistettava toimintaohjelmiensa seuranta ja arviointi käyttämällä 126 artiklassa tarkoitettuihin yhteisiin suoritusindikaattoreihin kuuluvia asianmukaisia indikaattoreita ja tapauksen mukaan kansallisessa strategiassa vahvistettuja lisäindikaattoreita.

Niiden on tätä varten otettava käyttöön järjestelmä kyseisten indikaattoreiden kokoamiseksi tarvittavien tietojen keräämiseksi, kirjaamiseksi ja säilyttämiseksi.

2. Seurannan tarkoituksena on arvioida toimintaohjelmalle vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistymistä. Se on toteutettava taloudellisten sekä tuotos- ja tulosindikaattorien avulla. Menettelyn tuloksia on tarkoitus käyttää

a) ohjelman täytäntöönpanon laadun tarkistamiseen;

b) toimintaohjelman muutos- tai tarkistustarpeiden tunnistamiseen tarkoituksena ohjelman tavoitteiden saavuttaminen tai sen hallinnon parantaminen, taloushallinto mukaan luettuna;

c) toimintaohjelman täytäntöönpanoon liittyvien raportointivaatimusten noudattamisen edistäminen.

Seurantatoimien tuloksia koskevat tiedot on sisällytettävä 98 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin vuosiraportteihin, jotka tuottajaorganisaation on toimitettava kansallisen strategian hallinnosta vastaavalle kansalliselle viranomaiselle.

3. Arviointi toteutetaan erillisenä väliarviointiraporttina.

Väliarviointi voidaan laatia erikoistuneen konsulttitoimiston avulla, ja sen tarkoituksena on tarkastella taloudellisten varojen käyttöastetta ja toimintaohjelman tehokkuutta ja vaikuttavuutta sekä ohjelman yleistavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistymistä. Tässä tarkoituksessa on käytettävä yhteisiä indikaattoreita, jotka liittyvät alkutilanteeseen, tuloksiin ja tarvittaessa vaikutuksiin.

Väliarviointiin on tapauksen mukaan kuuluttava laatuarviointi tuloksista ja vaikutuksista, jotka liittyvät ympäristötoimiin, joilla pyritään:

a) torjumaan maaperän eroosioriskiä;

b) vähentämään kasvinsuojeluaineiden käyttöä ja/tai parantamaan niiden hallintaa;

c) suojelemaan elinympäristöjä ja/tai luonnon monimuotoisuutta; tai

d) suojelemaan maisemia.

▼B

Menettelyn tuloksia käytetään

a) parantamaan tuottajaorganisaation hallinnoimien toimintaohjelmien laatua;

b) tunnistamaan tarpeita muuttaa toimintaohjelmaa merkittävästi;

c) edistämään toimintaohjelman täytäntöönpanoon liittyvien raportointivaatimusten noudattamista; ja

d) mahdollistamaan tuottajaorganisaation vastaisuudessa hallinnoimien toimintaohjelmien laadun, tehokkuuden ja vaikuttavuuden parantamiseksi tarvittavan kokemuksen hyödyntämisen.

Väliarviointi on tehtävä toimintaohjelman täytäntöönpanon aikana ja riittävän ajoissa, jotta arvioinnin tulokset voidaan ottaa huomioon seuraavan toimintaohjelman laadinnassa.

Väliarviointiraportti on liitettävä 98 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vastaavaan vuosiraporttiin.

128 artikla

Kansalliseen strategiaan liittyvät seuranta- ja arviointimenettelyt

1. Kansallisen strategian seuranta ja arviointi toteutetaan käyttämällä 126 artiklassa tarkoitettuihin yhteisiin suoritusindikaattoreihin kuuluvia asianmukaisia indikaattoreita ja tapauksen mukaan kansallisessa strategiassa vahvistettuja lisäindikaattoreita.

2. Jäsenvaltion on otettava käyttöön järjestelmä tietojen keräämiseksi, kirjaamiseksi ja säilyttämiseksi atk-muodossa, joka soveltuu 126 artiklassa tarkoitettujen indikaattoreiden kokoamiseen. Tätä varten sen on hyödynnettävä tuottajaorganisaatioiden toimittamia tietoja, jotka liittyvät niiden toimintaohjelmien seurantaan ja arviointiin.

3. Jatkuvan seurannan tarkoituksena on arvioida toimintaohjelmille vahvistettujen tavoitteiden ja päämäärien saavuttamisessa tapahtunutta edistymistä. Se on toteutettava taloudellisten sekä tuotos- ja tulosindikaattorien avulla. Tätä varten on hyödynnettävä tuottajaorganisaatioiden toimittamiin vuosiraportteihin sisältyviä toimintaohjelmien seurantaan liittyviä tietoja. Seurantamenettelyn tuloksia käytetään

a) toimintaohjelmien täytäntöönpanon laadun tarkistamiseen;

b) kansallisen strategian muutos- tai tarkistustarpeiden tunnistamiseen tarkoituksena strategian tavoitteiden saavuttaminen tai sen täytäntöönpanon hallinnon parantaminen, toimintaohjelmien taloushallinto mukaan luettuna; ja

c) kansallisen strategian täytäntöönpanoon liittyvien raportointivaatimusten noudattamisen edistämiseen.

4. Arvioinnin tarkoituksena on arvioida strategian yleistavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistymistä. Se on toteutettava käyttämällä indikaattoreita, jotka liittyvät alkutilanteeseen, tuloksiin ja tarvittaessa vaikutuksiin. Tätä varten on käytettävä toimintaohjelmien seurannan ja väliarvioinnin tuloksia, jotka esitetään tuottajaorganisaatioiden toimittamissa vuosi- ja loppuraporteissa. Arviointimenettelyn tuloksia käytetään

a) parantamaan strategian laatua;

b) tunnistamaan tarpeita muuttaa strategiaa merkittävästi; ja

c) edistämään kansallisen strategian täytäntöönpanoon liittyvien raportointivaatimusten noudattamista.

Arviointiin sisältyy arviointimenettely, joka on vuonna 2012 toteutettava riittävän ajoissa, jotta sen tulokset voidaan sisällyttää erilliseen arviointiraporttiin, joka on liitettävä samana vuonna 99 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun jäsenvaltion vuosiraporttiin. Raportissa on tarkasteltava taloudellisten varojen käyttöastetta, täytäntöönpantujen toimin-

▼B

taohjelmien tehokkuutta, vaikuttavuutta ja vaikutusta strategiassa vahvistettujen tavoitteiden ja päämäärien sekä tapauksen mukaan muiden asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen tavoitteiden osalta. Sen tarkoituksena on mahdollistaa kokemuksen hyödyntäminen, joka on tarpeen tulevien kansallisten strategioiden laadun parantamiseksi, sekä tukikelpoisten tavoitteiden ja päämäärien määritelmien mahdollisten puutteiden tai uusien välineiden määrittämisen tarpeen havaitseminen.

VI LUKU

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen koskemaan talousalueen tuottajia

129 artikla

Talousalueiden luettelon tiedoksiantaminen

Toimitettaessa talousalueiden luettelo asetuksen (EY) N:o 1182/2007 14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti sen on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot sen arvioimiseksi, täyttyvätkö kyseisen asetuksen 14 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset.

130 artikla

Pakollisten sääntöjen tiedoksiantaminen; edustavuus

1. Kun jäsenvaltio antaa asetuksen (EY) N:o 1182/2007 15 artiklan mukaisesti tiedoksi säännöt, jotka se on tehnyt pakollisiksi tietyn tuotteen ja talousalueen osalta, sen on samanaikaisesti ilmoitettava komissiolle

a) tuottajaorganisaatiot tai tuottajaorganisaatioiden liitot, jotka ovat pyytäneet sääntöjen soveltamisalan laajentamista;

b) kyseiseen organisaatioon tai liittoon kuuluvien tuottajien lukumäärä ja asianomaisen talousalueen tuottajien kokonaismäärä; näiden tietojen on koskettava tilannetta soveltamisalan laajentamispyynnön tekohetkellä;

c) talousalueen kokonaistuotanto sekä tuottajaorganisaation tai liiton kaupan pitämä tuotanto viimeisimmältä markkinointivuodelta, jolta nämä tiedot ovat saatavilla;

d) päivämäärä, josta alkaen sääntöjä, joiden soveltamisalan laajentamista haetaan, on sovellettu asianomaiseen tuottajaorganisaatioon tai liittoon; ja

e) päivämäärä, josta alkaen soveltamisalan laajentaminen tulisi voimaan, ja soveltamisen kesto.

2. Jäsenvaltion on asetuksen (EY) N:o 1182/2007 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun edustavuuden määrittämiseksi vahvistettava säännöt, joiden mukaisesti seuraavia ei oteta huomioon:

a) tuottajat, joiden tuotanto on tarkoitettu pääasiassa suoramyyntiin tilalla tai tuotantoalueella;

b) a alakohdassa tarkoitettu suoramyynti;

c) asetuksen (EY) N:o 1182/2007 14 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jalostettaviksi toimitettavat tuotteet, jollei asianomaisia sääntöjä sovelleta niihin kokonaan tai osittain.

▼B

131 artikla

Rahoitusosuudet

Jos jäsenvaltio päättää asetuksen (EY) N:o 1182/2007 17 artiklan mukaisesti, että tuottajaorganisaatioon kuulumattomilla tuottajilla on velvollisuus suorittaa tuottajaorganisaatiolle tuottajajäsenten maksuosuus, sen on toimitettava komissiolle kyseisessä artiklassa vahvistettujen edellytysten noudattamisen arvioimiseksi tarvittavat tiedot. Tällaisiin tietoihin on sisällyttävä erityisesti rahoitusosuuden ja sen yksikkömäärän laskentaperusteet, tuensaajat ja 21 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettujen eri kustannusten luonne.

132 artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen yhtä markkinointivuotta pidemmälle ajanjaksolle

Jos sääntöjen soveltamisalan laajentamista päätetään hakea yhtä markkinointivuotta pidemmälle ajanjaksolle, jäsenvaltion on tarkistettava jokaisen markkinointivuoden osalta, että asetuksen (EY) N:o 1182/2007 14 artiklan 3 kohdassa säädetyt edustavuutta koskevat edellytykset täyttyvät koko laajentamisen soveltamisajan. Jos se toteaa, että edellytykset eivät enää täyty, sen on välittömästi kumottava laajentaminen seuraavan markkinointivuoden alusta lähtien. Sen on välittömästi ilmoitettava kumoamisista komissiolle, joka julkaisee tiedon asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

133 artikla

Korjuusopimuksen perusteella myytävät tuotteet; ostajat

1. Kun tuottajaorganisaatioon kuulumaton tuottaja myy tuotteita korjuusopimuksen perusteella, ostajaa pidetään asetuksen (EY) N:o 1182/2007 liitteessä I olevan 1 kohdan e ja f alakohdassa sekä 3 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen noudattamiseksi kyseisten tuotteiden tuottajana.

2. Asianomainen jäsenvaltio voi päättää, että muut kuin 1 kohdassa tarkoitetut asetuksen (EY) N:o 1182/2007 liitteessä I luetellut säännöt voidaan tehdä pakollisiksi ostajalle, kun tämä vastaa asianomaisesta tuotannosta.

IV OSASTO

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

1 LUKU

Tuontitodistukset

134 artikla

Omenoiden tuontitodistukset

▼M4

1. CN-koodiin 0808 10 80 kuuluvien omenien tuonnista, jota varten on esitettävä tuontitodistus, säädetään komission asetuksen (EY) N:o 376/2008 ([1]) 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa.

▼B

2. Tämän artiklan mukaisesti myönnettyihin tuontitodistuksiin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1291/2000.

([1]) EUVL L 114, 26.4.2008, s. 3.

▼B

3. Tuojat voivat jättää tuontitodistushakemuksia minkä tahansa jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Niiden on merkittävä todistushakemuksen kohtaan 8 on alkuperämaa ja rastittava kyllä-merkintä.

▼M4

4. Tuojien on jätettävä hakemuksensa kanssa asetuksen (ETY) N:o 2220/85 III osaston mukainen vakuus, jolla taataan sitoutuminen tuontiin tuontitodistuksen voimassaoloaikana.

Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos tuontia ei toteuteta tai se toteutetaan ainoastaan osittain tuontitodistuksen voimassaoloaikana.

Tuontitodistuksen voimassaoloajasta ja asetettavan vakuuden määrästä on säädetty mainitun asetuksen (EY) N:o 376/2008 liitteessä II olevassa I osassa.

▼B

5. Tuontitodistukset on myönnettävä välittömästi kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta yhteisössä.

Tuontitodistusten 8 kohdassa on mainittava alkuperämaa, ja kyllä-merkinnän on oltava rastittu.

▼M4

6. Tuontitodistukset ovat voimassa ainoastaan ilmoitetusta maasta peräisin olevien tuotteiden tuonnissa.

▼B

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle joka keskiviikko viimeistään kello 12.00 (Brysselin aikaa) kolmansien alkuperämaiden mukaan jaoteltuina niiden omenien määrä, joille on edellisviikolla myönnetty tuontitodistuksia.

Määrät on ilmoitettava komission ilmoittaman elektronisen järjestelmän avulla.

II LUKU

Tuontitullit ja tulohintajärjestelmä

1 jakso

Tulohintajärjestelmä

135 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

1. Tässä jaksossa vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1182/2007 34 artiklan soveltamista koskevat säännöt.

2. Tämän jakson soveltamiseksi

a) ”erällä” tarkoitetaan tavaraa, josta on esitetty ilmoitus vapaaseen liikkeeseen laskemisesta, ja ilmoitus koskee ainoastaan tavaroita, jotka ovat samaa alkuperää ja kuuluvat yhteen ainoaan yhdistetyn nimikkeistön koodiin; ja

b) ”tuojalla” tarkoitetaan asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ([1]) 4 artiklan 18 kohdassa tarkoitettua tavaranhaltijaa.

([1]) EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1,

▼B

136 artikla

Hintojen ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on jokaisen liitteessä XV olevassa A osassa esitetyn tuotteen ja ajanjakson osalta ilmoitettava komissiolle kunkin markkinapäivän ja alkuperän osalta viimeistään seuraavana työpäivänä kello 12.00 (Brysselin aikaa)

a) kolmansista maista tuotujen, 137 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla edustavilla tuontimarkkinoilla kaupan pidettyjen tuotteiden keskimääräiset edustavat hintanoteeraukset sekä merkittävät muilla markkinoilla tuontituotteiden huomattavien määrien osalta todetut hintanoteeraukset tai edustavien markkinoiden hintanoteerausten puuttuessa merkittävät muilla markkinoilla todetut tuontituotteiden hintanoteeraukset; ja

b) a alakohdassa tarkoitettuja hintanoteerauksia vastaavat kokonaismäärät.

Jos b alakohdassa tarkoitetut kokonaismäärät ovat vähemmän kuin yksi tonni, vastaavia hintoja ei tarvitse ilmoittaa komissiolle.

2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut hintanoteeraukset on todettava:

a) kunkin liitteessä XV olevassa A osassa luetellun tuotteen osalta;

b) kaikkien saatavissa olevien lajikkeiden ja kokoluokkien osalta; ja

c) maahantuoja-/tukkukauppavaiheessa tai tukku-/vähittäismyyntivaiheessa, jos hintanoteerauksia maahantuoja-/tukkukauppavaiheessa ei ole käytettävissä.

Niistä vähennetään seuraavat määrät:

a) 15 prosentin myyntimarginaali Lontoon, Milanon ja Rungisin kaupan keskusten osalta ja 8 prosentin myyntimarginaali muiden kaupan keskusten osalta; ja

b) kuljetus- ja vakuutuskustannukset yhteisön tullialueella tapahtuvien kuljetusten osalta.

Toisen alakohdan mukaisesti vähennettävien kuljetus- ja vakuutuskustannusten osalta jäsenvaltiot voivat vahvistaa vähentämistä varten kiinteät määrät. Nämä vakiomäärät sekä niiden laskemismenetelmät on annettava viipymättä tiedoksi komissiolle.

3. Tukku-/vähittäiskauppavaiheessa todetuista 2 kohdan mukaisista hintanoteerauksista vähennetään ennakolta 9:ää prosenttia vastaava määrä tukkuliikkeen kaupallisen marginaalin huomioon ottamiseksi ja 0,7245 euroa 100 kilogrammaa kohden käsittelykustannusten sekä myyntipaikkaverojen ja -kustannusten huomioon ottamiseksi.

4. Edustavina pidetään:

a) I laatuluokan tuotteiden hintanoteerauksia, jos tämän luokan tuotteiden määrä edustaa vähintään 50:tä prosenttia kaupan pidetyistä kokonaismääristä;

b) I laatuluokan tuotteiden hintanoteerauksia, joita on täydennetty, kun tämän laatuluokan tuotteiden määrä edustaa vähempää kuin 50:tä prosenttia kaupan pidetyistä kokonaismääristä, II laatuluokan hintanoteerauksilla, joita sovelletaan sellaisenaan tuotemäärään, joka riittää kattamaan 50 prosenttia kaupan pidetystä kokonaismäärästä;

c) sellaisenaan sovellettavia II laatuluokan tuotteiden hintanoteerauksia, kun I laatuluokan tuotteet puuttuvat, jollei niihin ole päätetty soveltaa mukautuskerrointa jos näitä tuotteita ei kyseisen lähtömaan tuotantoedellytyksistä johtuen pidetä tavallisesti ja perinteisesti laatuominaisuuksiensa takia kaupan I laatuluokkaan kuuluvina.

▼B

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettua mukautuskerrointa sovelletaan hintanoteerauksiin, kun niistä on vähennetty 2 kohdassa tarkoitetut määrät.

137 artikla

Edustavat markkinat

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tavanomaiset markkinapäivät liitteessä XVI luetelluilla markkinoilla, joita pidetään edustavina markkinoina.

138 artikla

Kiinteät tuontiarvot

1. Komissio vahvistaa kullekin liitteessä XV olevassa A osassa luetellulle tuotteelle ja ajanjaksolle jokaisena työpäivänä kunkin alkuperän osalta kiinteän tuontiarvon, joka on 136 artiklassa tarkoitettujen hintanoteerausten painotettu keskiarvo, josta on vähennetty 100:aa kilogrammaa kohden 5 euron kiinteä määrä sekä arvotullit.

2. Jos kiinteä tuontiarvo vahvistetaan liitteessä XV olevassa A osassa lueteltujen tuotteiden ja soveltamisajanjaksojen osalta tämän jakson mukaisesti, komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ([1]) 152 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua yksikköhintaa ei sovelleta. Tällöin sen korvaa 1 kohdassa tarkoitettu kiinteä tuontiarvo.

3. Jos jonkin tuotteen tietylle alkuperälle ei ole voimassa kiinteää tuontiarvoa, sovelletaan voimassa olevien kiinteiden tuontiarvojen keskiarvoa.

4. Liitteessä XV olevassa A osassa esitettyinä ajanjaksoina sovelletaan kiinteitä tuontiarvoja, kunnes niitä muutetaan. Niiden soveltaminen on kuitenkin lopetettava, jos komissiolle ei ole ilmoitettu mitään edustavaa keskihintaa seitsemään perättäiseen markkinapäivään.

Jos johonkin tuotteeseen ei sovelleta ensimmäisen alakohdan mukaisesti kiinteää tuontiarvoa, kyseiseen tuotteeseen sovellettavan kiinteän tuontiarvon on oltava samansuuruinen kuin viimeisin keskimääräinen kiinteä tuontiarvo.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos kiinteää tuontiarvoa ei ole voitu laskea liitteessä XV olevassa A osassa lueteltujen soveltamisajanjaksojen ensimmäisenä päivänä, kiinteää tuontiarvoa ei sovelleta.

6. Edustavat hintanoteeraukset muunnetaan euroiksi kyseiselle päivälle laskettua edustavaa markkinakurssia käyttäen.

7. Komissio julkaisee euroina ilmaistut kiinteät tuontiarvot asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

139 artikla

Tulohintaperusta

1. Tulohinnan, jonka perusteella liitteessä XV olevassa A osassa luetellut tuotteet luokitellaan Euroopan yhteisöjen tullitariffiin, on oltava tuojan valinnan mukaan yhtä suuri kuin

a) tuotteiden fob-hinta alkuperämaassa, johon on lisätty vakuutus- ja kuljetuskustannukset yhteisön tullialueen rajoille, jos tämä hinta ja nämä kustannukset ovat tiedossa tuotteiden liikkeeseen laskemista koskevan ilmoituksen tekohetkellä. Jos edellä tarkoitetut hinnat ovat yli 8 prosenttia korkeammat kuin asianomaiseen tuotteeseen vapaaseen liikkeeseen laskemista koskevan ilmoituksen tekohetkellä sovellettava kiinteä tuontiarvo, tuojan on asetettava asetuksen (ETY) N:o 2454/93 248 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vakuus. Tällöin

([1]) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1,

▼B

tuotteiden tuontimaksujen lopullinen määrä on yhtä suuri kuin tulli, jonka tuoja olisi maksanut, jos asianomaisen tuotteen luokittelu olisi tehty kyseisen kiinteän arvon perusteella; tai

b) tulliarvo, joka on laskettu asetuksen (ETY) N:o 2913/92 30 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti ja jota sovelletaan ainoastaan kyseisiin tuontituotteisiin. Tällöin tullit on vähennettävä 138 artiklan 1 kohdassa vahvistetuin edellytyksin. Tuojan on tällöin on asetettava asetuksen (ETY) N:o 2454/93 248 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vakuus, joka on yhtä suuri kuin tullit, jotka tuoja olisi maksanut, jos tuotteiden luokittelu olisi tehty kyseiseen erään sovellettavan kiinteän tuontiarvon perusteella; tai

c) kiinteä tuontiarvo, joka on laskettu tämän asetuksen 138 artiklan mukaisesti.

2. Tulohinnan, jonka perusteella liitteessä XV olevassa B osassa luetellut tuotteet luokitellaan Euroopan yhteisöjen tullitariffiin, on oltava tuojan valinnan mukaan yhtä suuri kuin:

a) tuotteiden fob-hinta alkuperämaassa, johon on lisätty vakuutus- ja kuljetuskustannukset yhteisön tullialueen rajoille, jos tämä hinta ja nämä kustannukset ovat tiedossa tuotteiden tulliselvityksen tekohetkellä. Jos tulliviranomaiset edellyttävät vakuuden asettamista asetuksen (ETY) N:o 2454/93 248 artiklan mukaisesti, tuojan on asetettava vakuus, joka vastaa asianomaiseen tuotteeseen sovellettavan tullin enimmäismäärää; tai

b) tulliarvo, joka on laskettu asetuksen (ETY) N:o 2913/92 30 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti ja jota sovelletaan ainoastaan kyseisiin tuontituotteisiin. Tällöin tullit on vähennettävä 138 artiklan 1 kohdassa vahvistetuin edellytyksin. Tuojan on tällöin asetettava asetuksen (ETY) N:o 2454/93 248 artiklan mukaisesti vakuus, joka vastaa asianomaiseen tuotteeseen sovellettavan tullin enimmäismäärää.

3. Jos tulohinta lasketaan tuotteiden fob-hinnan alkuperämaassa perusteella, tulliarvo lasketaan kyseiseen hintaan tapahtuvan asianomaisen myynnin perusteella.

Jos tulohinta lasketaan jollakin 1 kohdan b tai c alakohdassa tai 2 kohdan b alakohdassa säädetyllä menetelmällä, tulliarvo on laskettava samoin perustein kuin tulohinta.

4. Tuojalla on käytettävissään yhden kuukauden määräaika kyseisten tuotteiden myynnistä laskettuna neljän kuukauden määräajan rajoissa vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen hyväksymispäivämäärästä osoittaakseen, että erä on myyty ehdoin, jotka varmistavat 1 kohdan a alakohdassa tai 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen hintojen todenperäisyyden, tai määrittääkseen 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tulliarvon. Yhdenkin edellä mainitun määräajan noudattamatta jättäminen aiheuttaa asetetun vakuuden menettämisen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan soveltamista.

Asetettu vakuus on vapautettava siltä osin kuin todisteet myyntiä koskevien edellytysten noudattamisesta esitetään tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla.

Muutoin vakuus menetetään tuontitullien maksuksi.

5. Toimivaltainen viranomainen voi pidentää 4 kohdassa tarkoitettua neljän kuukauden määräaikaa enintään kolmella kuukaudella tuojan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta.

6. Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat tarkastuksen yhteydessä, ettei tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia ole noudatettu, niiden on perittävä maksettavat tullit asetuksen (ETY) N:o 2913/92 220 artiklan mukaisesti. Perittävien tai vielä perittäviksi jäävien tullien määrää vahvistettaessa on otettava huomioon niille tavaran vapaaseen liikkeeseen luovuttamispäivästä perinnän suorittamispäivään asti kasvanut korko. Sovellettava korkokanta on kansallisessa lainsäädännössä perintätoimien osalta voimassa oleva korkokanta.

▼B

2 jakso

Lisätuontitullit

140 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

1. Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lisätuontitullia, jäljempänä ”lisätuontitulli”, voidaan soveltaa liitteessä XVII lueteltuihin tuotteisiin siinä lueteltuina ajanjaksoina tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin.

2. Lisätullien kynnystasot luetellaan liitteessä XVII.

141 artikla

Määrien ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kunkin liitteessä XVII luetellun tuotteen ja ajanjakson osalta tiedot niistä määristä, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen asetuksen (ETY) N:o 2454/93 308 d artiklassa säädetyssä etuuskohteluun oikeuttavan tuonnin valvontajärjestelmässä.

Ilmoitus on tehtävä keskiviikkoisin viimeistään kello 12.00 (Brysselin aikaa) määristä, jotka on edellisviikolla luovutettu vapaaseen liikkeeseen.

2. Tässä jaksossa tarkoitetuissa tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevissa ilmoituksissa, jotka tulliviranomaiset voivat tavaranhaltijan pyynnöstä hyväksyä ilman, että niissä on tiettyjä asetuksen (ETY) N:o 2454/93 liitteessä 37 tarkoitettuja tietoja, on mainittava kyseisen asetuksen 254 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi kyseisten tuotteiden nettomassa (kg).

Kun asetuksen (ETY) N:o 2454/93 260 artiklassa tarkoitettua yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyä käytetään luovutettaessa tässä asetuksessa tarkoitettuja tuotteita vapaaseen liikkeeseen, yksinkertaistetuissa ilmoituksissa on mainittava muiden vaatimusten lisäksi kyseisten tuotteiden nettomassa (kg).

Kun asetuksen (ETY) N:o 2454/93 263 artiklassa tarkoitettua kotitullausmenetelmää käytetään luovutettaessa tässä asetuksessa tarkoitettuja tuotteita vapaaseen liikkeeseen, kyseisen asetuksen 266 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa on mainittava tuotteiden tunnistamiseksi tarvittavat tiedot sekä kyseisten tuotteiden nettomassa (kg).

Tässä jaksossa tarkoitettujen tuotteiden tuontiin ei sovelleta 266 artiklan 2 kohdan b alakohtaa.

142 artikla

Lisätullin kantaminen

1. Jos todetaan, että vapaaseen liikkeeseen luovutettu määrä jonkin liitteessä XVII luetellun tuotteen ja jonkin soveltamisjakson osalta ylittää vastaavan kynnysmäärän, komissio kantaa lisätullin, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

2. Lisätullia sovelletaan määriin, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen kyseisen tullin ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen edellyttäen, että

a) niiden 139 artiklan mukainen tariffiluokittelu johtaa korkeimman kyseisestä lähtöpaikasta tulevasta tuonnista kannettavan paljoustullin soveltamiseen;

b) tuonti tapahtuu lisätullin soveltamisjakson aikana.

▼B

143 artikla

Lisätullin määrä

Edellä olevan 142 artiklan mukaisesti määrätty lisätulli on yksi kolmasosa kyseiseen tuotteeseen sovellettavasta yhteisen tullitariffin tullista.

Sellaisen tuonnin osalta, johon sovelletaan arvotulliin liittyviä etuuksia, lisätulli on kuitenkin yksi kolmasosa kyseiseen tuotteeseen sovellettavasta paljoustullista siinä määrin, kuin 142 artiklan 2 kohtaa sovelletaan.

144 artikla

Lisätullin soveltamisen poikkeukset

1. Lisätullia ei sovelleta:

a) tuotteisiin, jotka tuodaan osana yhdistetyn nimikkeistön liitteessä VII lueteltuja tariffikiintiöitä;

b) 2 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöön matkalla oleviin tuotteisiin.

2. Yhteisöön matkalla olevina tuotteina pidetään tuotteita, jotka

a) ovat lähteneet alkuperämaasta ennen lisätullin soveltamispäätöstä; ja

b) joiden mukana kuljetettaessa on alkuperämaan lastauspaikalta yhteisössä sijaitsevalle purkamispaikalle voimassa oleva, ennen mainitun lisätullin määräämistä laadittu kuljetusasiakirja.

3. Asianomaisten on esitettävä tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla todiste siitä, että 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät.

Viranomaiset voivat kuitenkin katsoa, että tuotteet ovat lähteneet alkuperämaasta ennen lisätullin soveltamispäivää, jos niille toimitetaan jokin seuraavista asiakirjoista:

a) merikuljetuksen yhteydessä konossementti, josta ilmenee, että lastaaminen on tapahtunut ennen kyseistä päivää;

b) rautatiekuljetuksen yhteydessä alkuperämaan rautatieviranomaisten ennen kyseistä päivää hyväksymä rahtikirja;

c) maantiekuljetuksen yhteydessä alkuperämaassa ennen kyseistä päivää laadittu maantiekuljetussopimus tai muu kuljetusasiakirja, jos yhteisön passitusmenettelyn tai yhteisen passitusmenettelyn osana sovittujen kahden- tai monenvälisten järjestelyjen edellytykset täyttyvät;

d) ilmakuljetuksen yhteydessä lentorahtikirja, josta käy ilmi, että lentoyhtiö on vastaanottanut tuotteet ennen kyseistä päivää.

V OSASTO

YLEIS-, KUMOAMIS-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

145 artikla

Tarkastukset

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarkastukset ja toimenpiteet, jotka ovat tarpeen asetuksen (EY) N:o 1182/2007 ja tämän asetuksen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen tai muun yhteisön lainsäädännön erityissäännösten soveltamista. Niiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, jotta yhteisöjen taloudelliset edut ovat asianmukaisesti suojatut.

▼B

Erityisesti on varmistettava, että

a) kaikki yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä tai kansallisessa säännöstössä tai kansallisessa strategiassa vahvistetut tukikelpoisuusedellytykset voidaan tarkastaa;

b) tarkastusten tekemisestä vastaavilla toimivaltaisilla viranomaisilla on käytettävissään henkilöstöä, joka lukumäärältään, pätevyydeltään ja kokemukseltaan soveltuu tarkastusten tehokkaaseen suorittamiseen; ja

c) säädetään tarkastuksista sen estämiseksi, että tämän asetuksen ja muiden yhteisön tai kansallisten järjestelmien mukaisille toimenpiteille ei myönnetä sääntöjenvastaista kaksinkertaista rahoitusta.

146 artikla

Kansalliset seuraamukset

Tässä asetuksessa tai asetuksessa (EY) N:o 1182/2007 säädettyihin vaatimuksiin liittyvien sääntöjenvastaisuuksien osalta jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisella tasolla sovellettavista seuraamuksista, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, jotta yhteisöjen taloudelliset edut ovat asianmukaisesti suojatut, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tässä asetuksessa tai asetuksessa (EY) N:o 1182/2007 säädettyjen seuraamusten soveltamista.

147 artikla

Keinotekoisesti luodut tilanteet

Tukea ei saa maksaa tuensaajille, joiden osalta on osoitettu, että ne ovat keinotekoisesti luoneet kyseisten tukien saamiseen vaaditut edellytykset saadakseen hyötyä tukijärjestelmän tavoitteiden vastaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tässä asetuksessa tai asetuksessa (EY) N:o 1182/2007 säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.

148 artikla

Tiedonannot

1. Kaikki tämän asetuksen mukaiset tiedonannot jäsenvaltioilta komissiolle on tehtävä komission vahvistamalla tavalla ja vahvistamassa muodossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen erityissäännösten soveltamista.

Jos tiedonanto tehdään vahvistetusta tavasta ja muodosta poikkeavasti, saatetaan katsoa, ettei sitä ole tehty lainkaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen tässä asetuksessa vahvistettujen tiedonantojen määräaikojen noudattamisen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen erityissääntöjen soveltamista.

3. Jos jäsenvaltio ei tee tässä asetuksessa tai asetuksessa (EY) N:o 1182/2007 edellytettyä tiedonantoa tai tiedonanto on komission hallussa olevien puolueettomien tietojen perusteella virheellinen, komissio voi keskeyttää neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ([1]) 14 artiklassa tarkoitetut kuukausimaksut hedelmä- ja vihannesalan osalta osittain tai kokonaan, kunnes toimitetaan asianmukainen tiedonanto.

([1]) EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

▼B

149 artikla

Ilmeiset virheet

Jäsenvaltiolle tämän asetuksen tai asetuksen (EY) N:o 1182/2007 mukaisesti tehtyä tiedonantoa, hakemusta tai pyyntöä voidaan muuttaa milloin tahansa sen jättämisen jälkeen, jos toimivaltainen viranomainen havaitsee ilmeisen virheen.

150 artikla

Ylivoimainen este ja poikkeukselliset olosuhteet

Jos tulee määrätä seuraamus tai peruuttaa tuki tai hyväksyntä tämän asetuksen tai asetuksen (EY) N:o 1182/2007 nojalla, seuraamusta ei määrätä tai hyväksyntää peruuteta, jos kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet.

Ylivoimainen este ja toimivaltaista viranomaista tyydyttävät todisteet on kuitenkin annettava tiedoksi viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa siitä, kun asianomainen henkilö voi ne toimittaa.

151 artikla

Kumoamiset

Kumotaan asetukset (EY) N:o 3223/94, (EY) N:o 1555/96, (EY) N:o 961/1999, (EY) N:o 544/2001, (EY) N:o 1148/2001, (EY) N:o 2590/2001, (EY) N:o 1791/2002, (EY) N:o 2103/2002, (EY) N:o 48/2003, (EY) N:o 606/2003, (EY) N:o 761/2003, (EY) N:o 1432/2003, (EY) N:o 1433/2003, (EY) N:o 1943/2003, (EY) N:o 103/2004, (EY) N:o 1557/2004, (EY) N:o 179/2006, (EY) N:o 430/2006, (EY) N:o 431/2006 ja (EY) N:o 1790/2006.

Kumottuja asetuksia sovelletaan kuitenkin tapauksen mukaan edelleen asetuksen (EY) N:o 1182/2007 55 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.

152 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Sen estämättä, mitä tämän asetuksen 2 artiklassa säädetään, yksinomaan asetuksen (EY) N:o 1182/2007 55 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuosien määritelmiä, jotka olivat olemassa ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

2. Kaikkien vuonna 2007 jätettyjen toimintaohjelmien hyväksymistä koskevat säännöt ovat välittömästi ennen tämän asetuksen soveltamispäivää sovellettavat säännöt.

Toimintaohjelmien, joihin voidaan soveltaa asetuksen (EY) N:o 1182/2007 55 artiklan 3 kohdan a alakohtaa, toteuttamista voidaan jatkaa loppuun saakka, jos ne ovat välittömästi ennen tämän asetuksen soveltamispäivää sovellettavien sääntöjen mukaisia.

Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 66 ja 67 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vahvistaa tarvittavat säännökset, jotta tuottajaorganisaatiot voivat mahdollisimman pian tämän asetuksen voimaantulon jälkeen muuttaa toimintaohjelmiaan asetuksen (EY) N:o 1182/2007 55 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan soveltamiseksi.

▼M1

Jäsenvaltiot voivat määrätä, että menot, jotka aiheutuvat jonkin tuottajaorganisaation vuonna 2008 toteuttamasta yhdestä tai useammasta markkinoilta poistamiseen, menekinedistämiseen, tiedotukseen tai koulutukseen liittyvästä kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteestä ovat tukikelpoisia, vaikka toimintaohjelmaa ei olisi vielä muutettu kyseisten

▼M1

toimenpiteiden sisällyttämiseksi siihen. Tällaisten menojen tukikelpoisuus edellyttää seuraavaa:

a) jäsenvaltion on varmistettava, että sen kansallinen strategia, jonka se on hyväksynyt vuonna 2008 tämän asetuksen mukaisesti, kattaa kyseiset toimenpiteet;

b) toimintaohjelmaa muutetaan vuonna 2008 tämän asetuksen mukaisesti kyseisten toimenpiteiden sisällyttämiseksi siihen ennen asiaan liittyvän tukihakemuksen esittämistä;

c) toimenpiteet ja kaikki niitä koskevat tarkastukset ovat tämän asetuksen mukaisia.

Jäsenvaltiot voivat määrätä, että voimassa olevaan toimintaohjelmaan sisältyvän toimenpiteen muutos, joka on tehty asetuksen (EY) N:o 1182/2007 55 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, kattaa sellaisista toimista aiheutuneet menot, jotka on toteutettu vuonna 2008 jo ennen kyseisen muutoksen tekemistä edellyttäen, että neljännen alakohdan a, b ja c alakohdan edellytyksiä noudatetaan.

▼B

3. Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 55 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi jalostettavaksi toimitettavien raaka-aineiden vähimmäisominaisuuksia ja lopputuotteiden vähimmäislaatuvaatimuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan edelleen niiden jäsenvaltioiden alueilla korjattuun raaka-aineeseen, jotka soveltavat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b tai 143 b c artiklan mukaista siirtymäkauden järjestelyä, ovat asetuksen (EY) N:o 1182/2007 2 artiklassa tarkoitettujen asiaankuuluvien kaupan pitämisen vaatimusten lisäksi säännöt, jotka sisältyvät liitteessä XVIII lueteltuihin komission asetuksiin.

▼M5

4. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 47 artiklan 2 kohdassa säädetään, tuottajaryhmittymät, jotka panevat täytäntöön asetuksen (EY) N:o 1182/2007 55 artiklan 4 kohdan mukaisia hyväksymissuunnitelmia, joita ei ole jaettu puolivuotuisiin jaksoihin, voivat jättää puolivuotuisia jaksoja koskevia tukihakemuksia. Tällaiset hakemukset voivat kattaa ainoastaan sellaisia puolivuotuisia jaksoja, jotka vastaavat ennen vuotta 2008 alkavia vuosijaksoja.

5. Poiketen siitä, mitä 96 artiklassa säädetään, vuonna 2007 täytäntöön pantavien toimintaohjelmien yhteydessä EMOTR:n tukiosastosta rahoitetaan toimintarahastoille myönnettävä lisärahoitustuki, jonka määrä on 50 prosenttia tuottajaorganisaatiolle myönnetystä taloudellisesta tuesta.

6. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla hyväksytyt ja asetuksen (EY) N:o 1182/2007 55 artiklan 4 kohdan nojalla voimassa pysyvät hyväksymissuunnitelmat rahoitetaan asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen määrien mukaisesti, kun kyseessä ovat tuottajaryhmittymät, jotka eivät ole sijoittautuneet 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen yhteisöön liittyneihin jäsenvaltioihin ja perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille yhteisön syrjäisimmille alueille tai asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetuille Egeanmeren pienille saarille.

Asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla hyväksytyt ja mainitun asetuksen 14 artiklan 7 kohdan nojalla voimassa olleet hyväksymissuunnitelmat, jotka pysyvät voimassa asetuksen (EY) N:o 1182/2007 55 artiklan 4 kohdan nojalla, rahoitetaan asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen määrien mukaisesti.

7. Vuoden 2007 markkinoiltapoistoa koskevat yhteisön markkinoiltapoistamiskorvaukset, joita ei ollut suoritettu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007, voidaan asiaan liittyvine tarkastuksineen suorittaa mainitun päivän jälkeen asetuksen (EY) N:o 2200/96 IV osaston mukaisesti, sellaisena kuin se oli mainittuna päivänä voimassa.

▼M5

8. Jos vuonna 2007 tai sitä aiemmin täytäntöönpantuja toimintaohjelmia koskeviin tukihakemuksiin olisi sovellettavissa kyseisellä kaudella toteutettujen toimenpiteiden tai tapahtuneiden laiminlyöntien vuoksi III osaston V luvun 3 jakson mukainen seuraamus mutta jos niihin kyseisenä ajankohtana voimassa olleen lainsäädännön nojalla ei olisi sovellettu yhtä ankaraa tai minkäänlaista seuraamusta, on joko sovellettava kyseistä vähemmän ankaraa seuraamusta tai tarvittaessa oltava asettamatta seuraamusta.

▼M10

9. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 65 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluista syistä tehdä päätöksen vuoden 2009 toimintaohjelmista ja rahastoista viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2009. Hyväksyntäpäätöksessä voidaan määrätä, että menot ovat tukikelpoisia 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen.

10. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 99 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden, jotka lykkäsivät vuoden 2009 toimintaohjelmia koskevia päätöksiä edellisen kohdan mukaisesti, on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2009 arvio vuoden 2009 toimintarahaston määrästä kaikkien toimintaohjelmien osalta. Tiedonannossa on mainittava selkeästi toimintarahaston kokonaismäärä ja kokonaismäärä, jolla yhteisö rahoittaa kyseistä toimintarahastoa. Määrät on eriteltävä määriin, jotka johtuvat kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteistä ja muista toimenpiteistä.

Edellisessä alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on ilmoitettava vuoden 2009 toimintarahaston lopullinen hyväksytty määrä kaikkien toimintaohjelmien osalta edellä tarkoitettu jaottelu mukaan luettuna 15 päivään maaliskuuta 2009 mennessä.

▼M13

11. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 44 artiklan 1 kohdassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 1234/2007 203 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tuottajaryhmittymien kaupan pidetyn tuotannon arvon laskentaan on vuosina 2007, 2008 ja 2009 toteutuneen myynnin osalta sisällytettävä komission asetusten (EY) N:o 1621/1999 ([1]), (EY) N:o 1622/1999 ([2]), (EY) N:o 1535/2003 ([3]) ja (EY) N:o 2111/2003 ([4]) perusteella saadut tuet.

Euroopan unionin jäseniksi 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden tuottajaryhmittymiä, joiden hyväksymissuunnitelmissa on vuonna 2007 alkaneita ja vuonna 2008 päättyneitä vuosijaksoja, koskeva asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vuotuinen tuki lasketaan seuraavien summana: vuoden 2007 asianomaisella osuudella laskutettu myynti kerrottuna asianomaista vuosijaksoa koskevalla määrällä ja vuonna 2008 laskutettu myynti kerrottuna asianomaista vuosijaksoa koskevalla uudella määrällä.

12. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 47 artiklan 1 kohdassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 1234/2007 203 a artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tuottajaryhmittymät voivat jättää mainitun asetuksen 103 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tukea koskevan erillisen hakemuksen asetusten (EY) N:o 1621/1999, (EY) N:o 1622/1999, (EY) N:o 1535/2003 ja (EY) N:o 2111/2003 perusteella saatujen jalostustukien osalta markkinointivuosiksi 2006/2007 ja 2007/2008, jos tukia ei ole otettu huomioon aiemmissa hakemuksissa.

13. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 53 artiklassa säädetään, jos tuottajaorganisaatiot ovat tuottaneet asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä I olevassa IX osassa lueteltuja mausteyrttejä, toisin sanoen sahramia, tuoretta tai jäähdytettyä timjamia, tuoretta tai jäähdytettyä basilikaa, sitruunamelissaa, minttua, mäkimeiramia (*Origanum vulgare*), ros-

([1]) EYVL L 192, 24.7.1999, s. 21.
([2]) EYVL L 192, 24.7.1999, s. 33.
([3]) EUVL L 218, 30.8.2003, s. 14.
([4]) EUVL L 317, 2.12.2003, s. 5.

▼M13

mariinia ja salviaa vuosina 2008 ja 2009, kyseisten tuotteiden kaupan pidetyn tuotannon arvo kyseisinä vuosina toteutettujen toimintaohjelmien osalta on laskettava sen 12 kuukauden jakson, jona toimintaohjelma toteutettiin, kaupan pidetyn tuotannon tosiasiallisena arvona.

▼B

153 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼M8

LIITE I

2 a ARTIKLASSA TARKOITETUT KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET

A OSA

Kaupan pitämisen yleisvaatimukset

1. **Laatua koskevat vähimmäisvaatimukset**

Sallitut poikkeamat huomioon ottaen tuotteiden on oltava

— eheitä,

— terveitä, tuotteita, joissa on mätää tai jotka ovat muuten pilaantuneet ravinnoksi kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, käytännössä vailla näkyviä vieraita aineita,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten mallolle aiheuttamia vaurioita,

— vailla epätavanomaista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Tuotteiden kunnon on oltava sellainen, että ne

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn,

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

2. **Kypsyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset**

Tuotteiden on oltava riittävän kehittyneitä ja kypsiä.

Tuotteiden kypsyysasteen on oltava sellainen, että niiden kypsyminen voi jatkua ja ne voivat saavuttaa riittävän kypsyysasteen.

3. **Sallitut poikkeamat**

Kussakin erässä sallitaan kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta tuotteita, jotka eivät ole laatua koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisia. Kyseiseen prosenttiosuuteen ei voi kuitenkaan kuulua tuotteita, joissa on mätää tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi.

4. **Tuotteen alkuperän merkitseminen**

Alkuperämaan koko nimi. Jäsenvaltioista peräisin olevissa tuotteissa merkintä on tehtävä alkuperämaan kielellä tai sellaisella kielellä, jota määrämaan kuluttajat ymmärtävät. Muissa tuotteissa merkintä on tehtävä kielellä, jota määrämaan kuluttajat ymmärtävät.

B OSA

KAUPAN PITÄMISEN ERITYISVAATIMUKSET

OSA 1: *OMENOIDEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I. **TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ**

Nämä vaatimukset koskevat *Malus domestica* Borkh. -lajin omenoita, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja omenoita lukuun ottamatta.

II. **LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen omenoiden laatu.

▼M8

A. **Vähimmäisvaatimukset**

Ottaen huomioon kullekin luokalle vahvistetut erityismääräykset ja sallitut poikkeamat omenoiden on kaikissa luokissa oltava:

— eheitä,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, käytännössä vailla näkyviä vieraita aineita,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten aiheuttamia vioittumia,

— vailla epätavanomaista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Omenoiden on lisäksi oltava huolellisesti poimittuja.

Omenoiden kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että

— niiden kypsyminen voi jatkua ja ne voivat saavuttaa lajikkeelta edellytetyn kypsyysasteen ([1]) ([2]),

— ne kestävät kuljetuksen ja käsittelyn, sekä

— ne saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. **Laatuluokittelu**

Omenat luokitellaan kolmeen laatuluokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen omenoiden on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava muodoltaan, kooltaan ja väriltään lajikkeelle ([3]) tyypillisiä, ja niiden kannan on oltava vahingoittumaton.

Mallon on oltava täysin vahingoittumaton.

Niiden on oltava virheettömiä, lukuun ottamatta hyvin vähäisiä pintavirheitä, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen omenoiden on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava muodoltaan, kooltaan ja väriltään lajikkeelle ([3]) tyypillisiä.

Mallon on oltava täysin vahingoittumaton.

Niissä voi kuitenkin olla seuraavanlaisia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— vähäinen muotovirhe,

— vähäinen kehitysvirhe,

— vähäinen värivirhe,

— vähäisiä kuoren virheitä, jotka eivät saa olla

  — muodoltaan pitkänomaisten virheiden osalta yli kahden senttimetrin pituisia,

  — muiden virheiden osalta yli yhtä neliösenttimetriä kokonaispinta-alaltaan, lukuun ottamatta hedelmärupea (*Venturia inaequalis*), jonka kokonaispinta-ala saa olla enintään 0,25 neliösenttimetriä,

([1]) Fuji-lajikkeelle ja sen muunnoksille tyypillisten poimintakypsyyttä koskevien lajikeominaisuuksien vuoksi säteittäinen lasittumatauti sallitaan, jos se rajoittuu hedelmän johtosolukkoon.

([2]) Liukenevien kuiva-aineiden pitoisuuden ja kiinteysasteen on sen vuoksi oltava tyydyttäviä.

([3]) Omenoiden väriä ja ruskealaikkuisuutta koskevat perusteet esitetään näiden vaatimusten lisäyksessä yhdessä ohjeellisen lajikeluettelon kanssa.

▼M8

— lievien vaurioiden, jotka eivät saa olla tummuneita, osalta yli yhtä neliösenttimetriä kokonaispinta-alaltaan.

Omenoista voi puuttua kanta, jos se on irronnut siististi eikä kuori kantakuopassa ole vaurioitunut.

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat omenat, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin, mutta jotka ovat edellä määriteltyjen vähimmäisvaatimusten mukaisia ([1]).

Mallossa ei saa olla merkittäviä virheitä.

Hedelmissä voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkonäköön liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muotovirheitä,

— kehitysvirheitä,

— värivirheitä,

— kuoren virheitä, jotka eivät saa olla

— muodoltaan pitkänomaisten virheiden osalta yli neljän senttimetrin pituisia,

— muiden virheiden osalta yli 2,5:tä neliösenttimetriä kokonaispinta-alaltaan, lukuun ottamatta hedelmärupea (*Venturia inaequalis*), jonka kokonaispinta-ala saa olla enintään yksi neliösenttimetri,

— lievien vaurioiden, jotka voivat olla hiukan tummuneita, osalta yli 1,5:tä neliösenttimetriä.

III. **KOKOLAJITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Koko määritetään joko poikkileikkauksen suurimman halkaisijan tai painon mukaan.

Vähimmäiskoko on kaikkien lajikkeiden ja kaikkien luokkien osalta 60 mm, kun koko määritetään halkaisijan mukaan, ja 90 g, kun koko määritetään painon mukaan. Kooltaan pienemmät hedelmät voidaan hyväksyä, jos niiden arvo Brixin asteikolla on vähintään 10,5 ja koko on vähintään 50 mm tai 70 g.

Jotta varmistetaan tasakokoisuus kussakin pakkauksessa,

a) halkaisijan mukaan kokolajiteltujen hedelmien saman pakkauksen hedelmien halkaisijoiden ero saa olla enintään

— 5 mm ekstraluokan hedelmillä ja kerroksittain riveihin pakatuilla I ja II luokan hedelmillä. Kuitenkin Bramley's Seedling -lajikkeiden (Bramley, Triomphe de Kiel) ja Horneburger-lajikkeiden omenilla halkaisijoiden ero saa olla 10 mm, ja

— 10 mm irtotavarana pakkauksessa tai myyntipakkauksessa tarjottavilla I luokan hedelmillä. Kuitenkin Bramley's Seedling -lajikkeiden (Bramley, Triomphe de Kiel) ja Horneburger-lajikkeiden omenilla halkaisijoiden ero saa olla 20 mm; tai

b) painon mukaan kokolajiteltujen hedelmien saman pakkauksen hedelmien painoero saa olla enintään

— 20 prosenttia hedelmien keskipainosta ekstraluokan hedelmillä ja kerroksittain riveihin pakatuilla I ja II luokan hedelmillä, ja

— 25 prosenttia pakkauksen hedelmien keskipainosta irtotavarana pakkauksessa tai myyntipakkauksessa tarjottavilla I luokan hedelmillä.

Irtotavarana pakkauksessa tai kuluttajapakkauksessa tarjottaville II luokan hedelmille ei ole vahvistettu sääntöä yhtenäisestä koosta.

([1]) Omenoiden väriä ja ruskealaikkuisuutta koskevat perusteet esitetään näiden vaatimusten lisäyksessä yhdessä ohjeellisen lajikeluettelon kanssa.

▼M8

IV. SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kussakin pakkauksessa eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia lukumäärästä tai painosta omenoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta jotka täyttävät I luokan vaatimukset tai jotka poikkeuksellisesti hyväksytään kyseisen luokan sallittujen poikkeamien rajoissa.

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta omenoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta jotka täyttävät II luokan vaatimukset tai jotka poikkeuksellisesti hyväksytään kyseisen luokan sallittujen poikkeamien rajoissa.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta omenoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia, lukuun ottamatta hedelmiä, joissa on mätää tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi.

Tämän poikkeaman rajoissa voidaan hyväksyä enintään kaksi prosenttia lukumäärästä tai painosta hedelmiä, joissa on seuraavia virheitä:

— pahoja korkkiutuma- tai lasittumataudin aiheuttamia virheitä,

— vähäisiä arpeutumattomia halkeamia tai repeytymiä,

— hyvin vähäistä pilaantumista,

— hedelmän sisällä olevia tuholaisia ja/tai tuholaisten mallolle aiheuttamia vaurioita.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikissa luokissa:

Kaikissa luokissa sallitaan kymmenen prosenttia määrästä tai painosta hedelmiä, jotka eivät vastaa kokoluokittelua koskevia vaatimuksia. Sallittua poikkeamaa ei sovelleta tuotteisiin, jotka ovat

— 5 millimetriä tai enemmän vähimmäiskokoa pienempiä silloin kun kokoluokka määritetään halkaisijan mukaan,

— 10 grammaa tai enemmän vähimmäispainoa pienempiä silloin kun kokoluokka määritetään painon mukaan.

V. KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää, lajiketta, laatu- ja kokoluokkaa (jos tuotteet lajitellaan koon mukaan) sekä kypsyysastetta olevia omenoita.

Ekstraluokan hedelmien on oltava myös samanvärisiä.

Enintään viiden kilogramman nettopainoiset omenoiden myyntipakkaukset voivat sisältää eri omenalajikkeiden sekoituksia edellyttäen, että ne ovat tasalaatuisia ja kunkin kyseessä olevan lajikkeen osalta samaa alkuperää, kokoluokkaa (jos tuotteet lajitellaan koon mukaan) ja kypsyysastetta.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Omenat on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi asianmukaisella tavalla. Erityisesti yli kolmen kilogramman painoisten myyntipakkausten on oltava riittävän jäykkiä, jotta ne suojaisivat tuotetta asianmukaisesti.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava uusia, puhtaita ja sellaisia, ettei niistä aiheudu tuotteiden ulkoista eikä sisäistä pilaantu-

▼M8

mista. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien merkintöjen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuoren vaurioita.

C. **Kauppakunnostus**

Ekstraluokan hedelmät on pakattava kerroksittain.

VI. MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kunkin pakkauksen samalla sivulla on oltava selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa esipakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai tunnustama pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jota edeltää maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan esipakkauksissa yhteisön alueella sijaitsevan myyjän nimi ja osoite, joita edeltää maininta ”pakattu… varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

B. **Tuote**

— ”Omenoita” jos sisältö ei ole näkyvissä,

— lajikkeen tai lajikkeiden nimi,

— jos kyseessä on eri omenalajikkeiden sekoituksen sisältävä myyntipakkaus, maininta jokaisesta pakkauksessa olevasta lajikkeesta.

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ja mahdollisesti tuotantoalue tai sen kansallinen, alueellinen taikka paikallinen nimitys.

— Jos kyseessä on eri alkuperää olevien eri omenalajikkeiden sekoituksen sisältävä myyntipakkaus, kunkin lajikkeen nimen välittömässä läheisyydessä on mainittava sen alkuperämaa.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka,

— kokoluokka tai kerroksittain pakatuista hedelmistä kappalemäärä.

Jos tunnistusmerkinnät tehdään kokoluokan perusteella, kokoluokka on ilmoitettava

a) niiden hedelmien osalta, joita tasalaatuisuusvaatimukset koskevat, vähimmäis- ja enimmäishalkaisijoina tai -painoina;

b) niiden hedelmien osalta, joita tasalaatuisuusvaatimukset eivät koske, pakkauksen pienimmän hedelmän halkaisijana tai painona, jonka perään lisätään maininta ”ja enemmän” tai ”+” tai muu vastaava ilmaisu tai tarvittaessa maininta pakkauksen suurimman hedelmän halkaisijasta tai painosta.

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos nämä pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

▼M8

Lisäys

1. **Väriperusteet, väriryhmät ja koodit**

Väriryhmä	A (Punaiset lajikkeet)	B (Väriltään punakirjavat lajikkeet)	C (Juovikkaat, kevyesti punertavat lajikkeet)	D (Muut lajikkeet)
	Hedelmän koko pinta on väriltään punainen lajikkeelle ominaisella tavalla	Hedelmän koko pinta on väriltään punakirjava lajikkeelle ominaisella tavalla	Hedelmän koko pinta on väriltään kevyesti punainen, punertava tai juovikas lajikkeelle ominaisella tavalla	
Ekstraluokka	3/4	1/2	1/3	Ei punaista väriä koskevia vaatimuksia
I luokka	1/2	1/3	1/10	
II luokka	1/4	1/10	—	

2. **Ruskealaikkuisuusperusteet**

— *Ryhmä R*: Omenalajikkeet, joille pinnan ruskealaikkuisuus on tyypillinen lajikeominaisuus, eikä virhe.

— Jäljempänä olevassa luettelossa luetelluille lajikkeille, joiden nimen perässä ei ole kirjainta R, ruskealaikkuisuus sallitaan seuraavissa rajoissa:

	Ekstraluokka	I luokka	II luokka	II luokan sallitut poikkeamat
i) Ruskehtavat laikut	— jotka eivät ulotu kantakuoppaa laajemmalle	— jotka voivat ulottua vähän kantakuoppaa laajemmalle	— jotka voivat ulottua kantakuoppaa laajemmalle	— hedelmiä, joista ei ole vakavaa haittaa pakkauksen ulkonäölle ja kunnolle
	— rosottomia	— rosottomia	— lievästi rosoisia	
ii) Ruskealaikkuisuus		Hedelmän pinnasta enintään		
— ohut verkkomainen (joka ei poikkea voimakkaasti hedelmän yleisestä väristä)	— vähäistä erillistä ruskealaikkuisuutta, joka ei vaikuta hedelmän tai pakkauksen yleisulkonäköön	1/5	1/2	— hedelmiä, joista ei ole vakavaa haittaa pakkauksen ulkonäölle ja kunnolle
— tiheä	— ei sallita	1/20	1/3	— hedelmiä, joista ei ole vakavaa haittaa pakkauksen ulkonäölle ja kunnolle
— yhteensä (lukuun ottamatta edellä olevilla edellytyksillä hyväksyttyjä ruskehtavia laikkuja). Ohut ja tiheä ruskealaikkuisuus eivät yhdessä saa missään tapauksessa olla enempää kuin	—	1/5	1/2	— hedelmiä, joista ei ole vakavaa haittaa pakkauksen ulkonäölle ja kunnolle

3. **Ohjeellinen luettelo väriä ja ruskealaikkuisuutta koskevien perusteiden mukaisesti luokitelluista omenalajikkeista**

Luetteloon sisältymättömien lajikkeiden hedelmät on luokiteltava niiden lajikeominaisuuksien mukaisesti.

▼M8

Lajike	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskealaikkuisuus
African Red		B	
Akane	Tohoku 3	B	
Alborz Seedling		C	
Aldas		B	
Alice		B	
Alkmene	Early Windsor	C	
Alwa		B	
Angold		C	
Apollo	Beauty of Blackmoor	C	
Arkcharm	Arkansas No 18, A 18	C	
Arlet		B	R
Aroma		C	
Aroman punaiset muunnokset, esim. Aroma Amorosa		B	
Auksis		B	
Belfort	Pella	B	
Belle de Boskoop ja muunnokset		D	R
Belle fleur double		D	
Berlepsch	Freiherr von Berlepsch	C	
Berlepsch rouge	Red Berlepsch, Roter Berlepsch	B	
Blushed Golden			
Bohemia		B	
Boskoop rouge	Red Boskoop, Roter Boskoop	B	R
Braeburn		B	
Braeburnin punaiset muunnokset, esim.: Hidala Joburn Lochbuie Red Braeburn Mahana Red Mariri Red Redfield Royal Braeburn		A	
Bramley's Seedling	Bramley, Triomphe de Kiel	D	
Brettacher Sämling		D	
Calville (ryhmä)		D	
Cardinal		B	

▼M8

Lajike	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskealaikkuisuus
Carola	Kalco	C	
Caudle		B	
Charden		D	
Charles Ross		D	
Civni		B	
Coromandel Red	Corodel	A	
Cortland		B	
Cox's Orange Pippin ja muunnokset	Cox Orange	C	R
Cox's Orange Pippinin punaiset muunnokset, esim.: Cherry Cox		B	R
Crimson Bramley		D	
Cripps Pink		C	
Cripps Red		C [1]	
Dalinbel		B	
Delblush		D	
Delcorf ja muunnokset, esim.: Dalili Monidel		C	
Delgollune		B	
Delicious ordinaire	Ordinary Delicious	B	
Deljeni		D	
Delikates		B	
Delor		C	
Discovery		C	
Dunn's Seedling		D	R
Dykmanns Zoet		C	
Egremont Russet		D	R
Elan		D	
Elise	Red Delight	A	
Ellison's orange	Ellison	C	
Elstar ja muunnokset, esim.: Daliter Elshof Elstar Armhold Elstar Reinhardt		C	
Elstarin punaiset muunnokset, esim.: Bel-El		B	

▼M8

Lajike	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskealaikkuisuus
Daliest Goedhof Red Elstar Valstar			
Empire		A	
Falstaff		C	
Fiesta	Red Pippin	C	
Florina		B	
Fortune		D	R
Fuji ja muunnokset		B	
Gala		C	
Galan punaiset muunnokset, esim.: Annaglo Baigent Galaxy Mitchgla Obrogala Regala Regal Prince Tenroy		A	
Garcia		D	
Gloster		B	
Goldbohemia		D	
Golden Delicious ja muunnokset		D	
Golden Russet		D	R
Goldrush	Coop 38	D	
Goldstar		D	
Gradigold		D	
Granny Smith		D	
Gravenstein rouge	Red Gravenstein, Roter Gravensteiner	B	
Gravensteiner	Gravenstein	D	
Greensleeves		D	
Holsteiner Cox ja muunnokset	Holstein	D	R
Holstein rouge	Red Holstein, Roter Holsteiner Cox	C	R
Honeycrisp		C	
Honeygold		D	

▼**M8**

Lajike	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskealaikkuisuus
Horneburger		D	
Howgate Wonder	Manga	D	
Idared		B	
Ingrid Marie		B	R
Isbranica	Izbranica	C	
Jacob Fisher		D	
Jacques Lebel		D	
Jamba		C	
James Grieve ja muunnokset		D	
James Grieve rouge	Red James Grieve	B	
Jarka		C	
Jerseymac		B	
Jester		D	
Jonagold ([2]) ja muunnokset, esim.:		C	
Crowngold			
Daligo			
Daliguy	Jonasty		
Dalijean	Jonamel		
Jonagold 2000	Excel		
Jonabel			
Jonabres			
King Jonagold			
New Jonagold	Fukushima		
Novajo	Veulemanns		
Schneica			
Wilmuta			
Jonagored ja muunnokset, esim.:		A	
Decosta			
Jomured	Van de Poel		
Jonagold Boerekamp			
Jomar			
Jonagored Supra			
Jonaveld			
Primo			
Romagold	Surkijn		
Rubinstar			
Red Jonaprince			

▼M8

Lajike	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskealaikkuisuus
Jonalord		C	
Jonathan		B	
Julia		B	
Jupiter		D	
Karmijn de Sonnaville		C	R
Katy	Katja	B	
Kent		D	R
Kidd's orange red		C	R
Kim		B	
Koit		C	
Krameri Tuvioun		B	
Kukikovskoje		B	
Lady Williams		B	
Lane's Prince Albert		D	
Laxton's Superb	Laxtons Superb	C	R
Ligol		B	
Lobo		B	
Lodel		A	
Lord Lambourne		C	
Maigold		B	
Mc Intosh		B	
Meelis		B	
Melba		B	
Melodie		B	
Melrose		C	
Meridian		C	
Moonglo		C	
Morgenduft	Imperatore	B	
Mountain Cove		D	
Mutsu		D	
Normanda		C	
Nueva Europa		C	
Nueva Orleans		B	
Odin		B	
Ontario		B	
Orlovskoje Polosatoje		C	
Ozark Gold		D	

▼**M8**

Lajike	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskealaikkuisuus
Paula Red		B	
Pero de Cirio		D	
Piglos		B	
Pikant		B	
Pikkolo		C	
Pilot		C	
Pimona		C	
Pinova		C	
Pirella		B	
Piros		C	
Rafzubex		A	
Rafzubin		C	
Rajka		B	
Rambour d'hiver		D	
Rambour Franc		B	
Reanda		B	
Rebella		C	
Red Delicious ja muunnokset, esim: Campsur Erovan Evasni Flatrar Fortuna Delicious Otago Red King Red Spur Red York Richared Royal Red Sandidge Shotwell Delicious Stark Delicious Starking Starkrimson Starkspur Topred Trumdor Well Spur		A	

▼M8

Lajike	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskealaikkuisuus
Red Dougherty		A	
Red Rome		A	
Redkroft		A	
Regal		A	
Regina		B	
Reglindis		C	
Reine des Reinettes	Goldparmäne, Gold Parmoné	C	
Reineta Encarnada		B	
Reinette Rouge du Canada		B	
Reinette d'Orléans		D	
Reinette Blanche du Canada	Reinette du Canada, Canada Blanc, Kanadarenette, Renetta del Canada	D	R
Reinette de France		D	
Reinette de Landsberg		D	
Reinette grise du Canada	Graue Kanadarenette	D	R
Relinda		C	
Remo		B	
Renora		B	
Resi		B	
Resista		D	
Retina		B	
Rewena		B	
Roja de Benejama	Verruga, Roja del Valle, Clavelina	A	
Rome Beauty	Belle de Rome, Rome	B	
Rosana	Berner Rosenapfel	B	
Royal Beaut		A	
Rubin		C	
Rubinola		B	
Sciearly		A	
Scifresh		B	
Sciglo		A	
Sciray	GS48	A	
Scired		A	R
Sciros		A	
Selena		B	

▼M8

Lajike	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskealaikkuisuus
Shampion		B	
Sidrunkollane Talioun		D	
Sinap Orlovskij	Orlovski Sinap	D	
Snygold	Earlygold	D	
Sommerregent		C	
Spartan		A	
Splendour		A	
St. Edmunds Pippin		D	R
Stark's Earliest		C	
Štaris	Staris	A	
Sturmer Pippin		D	R
Sügisdessert		C	
Sügisjoonik		C	
Summerred		B	
Sunrise		A	
Sunset		D	R
Suntan		D	R
Sweet Caroline		C	
Talvenauding		B	
Tellisaare		B	
Tiina		B	
Topaz		B	
Tydeman's Early Worcester	Tydeman's Early	B	
Veteran		B	
Vista Bella	Bellavista	B	
Wealthy		B	
Worcester Pearmain		B	
York		B	
Zarja Alatau	Zarya Alatau	D	

([1]) Vähintään 20 prosenttia punaista I ja II luokassa.
([2]) Jonagold-lajikkeelta vaaditaan kuitenkin, että II luokkaan luokiteltujen hedelmien pinnasta vähintään kymmenesosa on punajuovaista.

▼M8

OSA 2: *SITRUSHEDELMIEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I. TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ

Nämä vaatimukset koskevat seuraavia nimikkeellä ”sitrushedelmät” luokiteltuja hedelmiä, jotka on tarkoitettu toimitettavaksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja sitrushedelmiä lukuun ottamatta:

— *Citrus limon* (L.) Burm. f -lajin sitruunat,

— *Citrus reticulata* Blanco -lajin mandariinit, mukaan luettuina tämän lajin ja sen hybridien satsumat (*Citrus unshiu* Marcow.), klementiinit (*Citrus clementina* Hort. ex Tan.), välimerenmandariinit (*Citrus deliciosa* Ten.) ja tangeriinit (*Citrus tangerina* Hort. ex Tan.), jäljempänä ”mandariinit”,

— *Citrus sinensis* (L.) Osb. -lajin appelsiinit.

II. LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen sitrushedelmien laatu.

A. Vähimmäisvaatimukset

Ottaen huomioon kullekin luokalle annetut erityismääräykset ja sallitut poikkeamat sitrushedelmien on kaikissa luokissa oltava:

— eheitä,

— vailla vaurioita ja/tai laajoja arpeutuneita vioittumia,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten aiheuttamia vioittumia,

— vailla alkavaa sisäistä kuivumista,

— vailla alhaisen lämpötilan tai hallan aiheuttamia vaurioita,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Sitrushedelmien on oltava huolellisesti poimittuja, ja niiden kehitys- ja kypsyysasteen on oltava sopiva ottaen huomioon lajiketta koskevat edellytykset, korjuuajankohta ja tuotantoalue.

Sitrushedelmien kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn, sekä

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

Edellä määritellyn kypsyysvaatimuksen täyttävien sitrushedelmien kuoren vihreys voidaan poistaa. Tämä käsittely on sallittu vain, jos muut luontaiset aistinvaraiset ominaisuudet eivät muutu.

B. Kypsyysastetta koskevat vaatimukset

Sitrushedelmien kypsyysaste määritellään kunkin jäljempänä mainitun lajikkeen osalta seuraavia parametreja käyttäen:

1. vähimmäismehupitoisuus,

2. väri.

Värityksen on oltava sellainen, että tavanomaisen kehityksen päätyttyä sitrushedelmien väri on määräpaikassa lajikkeelle tyypillinen.

▼**M8**

i) *Sitruunat*

— Vähimmäismehupitoisuus:

— Verdelli- ja Primofiore-sitruunat:	20 %
— muut sitruunat:	25 %

— Väri: värin on oltava lajikkeelle tyypillinen. Väriltään vihreät (muttei tummanvihreät) hedelmät sallitaan, jos ne täyttävät vähimmäisvaatimukset mehupitoisuuden osalta.

ii) *Mandariinit*

— Vähimmäismehupitoisuus:

— Mandariinit, lukuun ottamatta klementiinejä:	33 %
— Klementiinit:	40 %

— Väri: värin on oltava lajikkeelle tyypillinen vähintään kolmanneksella hedelmän pinta-alasta.

iii) *Appelsiinit*

Värityksen on oltava lajikkeelle tyypillinen. Väritykseltään vaaleanvihreät hedelmät sallitaan, jos kyseinen väri ei ylitä viidennestä hedelmän kokonaispinta-alasta. Hedelmien vähimmäismehupitoisuuden on oltava seuraava:

— Veriappelsiinit:	30 %
— Navel-lajikkeiden ryhmä:	33 %
— Muut lajikkeet:	35 %

Kuitenkin alueilla, joilla ilman lämpötila ja kosteuspitoisuus on appelsiinien kehityskautena korkea, hedelmien kokonaispinta-alasta yli viidesosa voi olla vihreä sillä edellytyksellä, että niiden vähimmäismehupitoisuus on seuraava:

— Mosambi-, Sathgudi- ja Pacitan-lajikkeet:	33 %
— Muut lajikkeet:	45 %

C. **Luokittelu**

Sitrushedelmät luokitellaan kolmeen laatuluokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen sitrushedelmien on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden muodon, ulkonäön, kehityksen ja värin on oltava lajikkeelle ja/tai kaupalliselle tyypille tyypillisiä.

Niiden on oltava täysin virheettömiä, lukuun ottamatta hyvin vähäisiä pintavirheitä, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun.

(ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen sitrushedelmien on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle ja/tai kaupalliselle tyypille tyypillisiä.

Niissä voi kuitenkin olla seuraavanlaisia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— vähäisiä muotovirheitä,

▼M8

— vähäisiä värivirheitä,

— vähäisiä hedelmän muodostuessa ilmaantuvia pintavirheitä, kuten hopeanväriset ruvettumat, ruskistumat jne.,

— vähäisiä arpeutuneita virheitä, jotka on aiheuttanut jokin mekaaninen syy, kuten raesade, hankaus, käsittelyssä syntyneet vauriot jne.

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat sitrushedelmät, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin, mutta jotka vastaavat edellä määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia.

Sitrushedelmissä voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkonäköön liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muotovirheitä,

— värivirheitä,

— epätasainen kuori,

— pintavirheitä, jotka ilmaantuvat hedelmän muodostuessa, kuten hopeanväriset ruvettumat, ruskistumat jne.,

— vähäisiä arpeutuneita virheitä, jotka on aiheuttanut jokin mekaaninen syy, kuten raesade, hankaus, käsittelyssä aiheutuneet vauriot jne.,

— vähäisiä arpeutuneita pintavaurioita,

— appelsiinien kuori voi olla vähäisesti ja osittain irronnut hedelmänlihasta (tämä on sallittua mandariinien osalta).

III. **KOKOLAJITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Koko määritetään hedelmän poikkileikkauksen suurimman halkaisijan mukaan.

A. **Vähimmäiskoko**

Hedelmiä, jotka eivät täytä seuraavia vähimmäismittoja, ei sallita:

Sitruunat:	45 mm
Mandariinit, lukuun ottamatta klementiinejä:	45 mm
Klementiinit:	35 mm
Appelsiinit:	53 mm

B. **Kokoluokitteluasteikko**

Vahvistetaan seuraava kokoluokitteluasteikko:

Appelsiinit		Sitruunat		Mandariinit	
Kokoluokka	Halkaisija (mm)	Kokoluokka	Halkaisija (mm)	Kokoluokka	Halkaisija (mm)
0	92-110	0	79-90	1-XXX	78 ja enemmän
1	87-100	1	72-83	1-XX	67-78
2	84-96	2	68-78	1 tai 1-X	63-74
3	81-92	3	63-72	2	58-69
4	77-88	4	58-67	3	54-64
5	73-84	5	53-62	4	50-60

▼M8

Appelsiinit		Sitruunat		Mandariinit	
Kokoluokka	Halkaisija (mm)	Kokoluokka	Halkaisija (mm)	Kokoluokka	Halkaisija (mm)
6	70-80	6	48-57	5	46-56
7	67-76	7	45-52	6 ([1])	43-52
8	64-73			7	41-48
9	62-70			8	39-46
10	60-68			9	37-44
11	58-66			10	35-42
12	56-63				
13	53-60				

([1]) Alle 45 mm:n halkaisija koskee vain klementiinejä.

Sitrushedelmät voidaan luokitella hedelmien lukumäärän perusteella. Tällöin samassa pakkauksessa olevat hedelmät voivat sijoittua kahteen peräkkäiseen kokoluokkaan, edellyttäen että III osaston C kohdan mukaisia kokoluokittelun tasalaatuisuussääntöjä noudatetaan.

C. **Tasalaatuisuus**

Tasalaatuisuus varmistetaan edellä esitetyn kokoluokitteluasteikon noudattamisella, lukuun ottamatta seuraavia tapauksia:

i) pakkauksiin tai kuluttajalle myytäviksi tarkoitettuihin yksittäispakkauksiin kerroksittain aseteltujen hedelmien osalta pienimmän ja suurimman hedelmän ero samassa pakkauksessa ei saa ylittää seuraavia enimmäismääriä yhdessä kokoluokkakoodissa tai, jos hedelmät on luokiteltu hedelmien lukumäärän perusteella, kahdessa peräkkäisessä kokoluokassa:

	Kokoluokkakoodi	Samassa pakkauksessa olevien hedelmien suurin kokoero (mm)
Sitruunat	0–7	7
Mandariinit	1-XXX-4	9
	5–6	8
	7–10	7
Appelsiinit	0–2	11
	3–6	9
	7–13	7

ii) kun hedelmiä ei tarjota pakkauksissa eikä kuluttajalle myytäviksi tarkoitetuissa kovissa yksittäispakkauksissa aseteltuina kerroksiin, pienimmän ja suurimman hedelmän ero samassa pakkauksessa ei saa ylittää kyseisen kokoluokan vaihteluväliä tai, jos hedelmät on luokiteltu hedelmien lukumäärän perusteella, millimetrieroa yhdessä kyseisistä kahdesta peräkkäisestä kokoluokkakoodista;

iii) kun hedelmät tarjotaan irtotavarana suurissa laatikoissa tai kun kyseessä ovat kuluttajalle myytäväksi tarkoitetut muissa kuin kovissa yksittäispakkauksissa (verkot, pussit jne.) olevat hedelmät, pienimmän ja suurimman hedelmän suurin kokoero samassa pakkauksessa ei saa ylittää kokoluokitteluasteikon kolmen peräkkäisen koon muodostaman ryhmän vaihteluväliä.

IV. **SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kussakin pakkauksessa eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

▼M8

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia lukumäärästä tai painosta sitrushedelmiä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta jotka täyttävät I luokan vaatimukset tai jotka poikkeuksellisesti hyväksytään kyseisen luokan sallittujen poikkeamien rajoissa.

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta sitrushedelmiä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta jotka täyttävät II luokan vaatimukset tai jotka poikkeuksellisesti hyväksytään kyseisen luokan sallittujen poikkeamien rajoissa.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta sitrushedelmiä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia, lukuun ottamatta tuotteita, joissa on mätää tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi. Tämän poikkeaman osalta sallitaan enintään 5 prosenttia hedelmiä, joissa on vähäisiä arpeutumattomia pintavaurioita tai kuivia halkeamia, taikka pehmeitä tai nahistuneita hedelmiä.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikkien luokkien ja kauppakunnostustapojen osalta: Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta sitrushedelmiä, jotka kuuluvat välittömästi alempaan tai ylempään kokoluokkaan kuin pakkauksessa mainittu kokoluokka (tai mainitut kokoluokat, jos kyseessä on kolmen kokoluokan muodostama ryhmä).

Kaikissa tapauksissa kymmenen prosentin sallittu poikkeama koskee vain hedelmiä, joiden kokoluokka ei ole pienempi kuin seuraavat vähimmäismitat:

Sitruunat:	43 mm
Mandariinit, lukuun ottamatta klementiinejä:	43 mm
Klementiinit:	34 mm
Appelsiinit:	50 mm

V. **KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää, lajiketta tai kaupallista tyyppiä, laatu- ja kokoluokkaa sekä selvästi samaa kehitys- ja kypsyysastetta olevia sitrushedelmiä.

Lisäksi ekstraluokassa värin on oltava tasalaatuinen.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Sitrushedelmät on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava uusia, puhtaita ja sellaisia, ettei niistä aiheudu tuotteiden ulkoista eikä sisäistä pilaantumista. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Jos hedelmät kääritään paperiin, on käytettävä ohutta, kuivaa, uutta ja hajutonta ([1]) paperia.

On kiellettyä käyttää sellaisia aineita, jotka muuttavat sitrushedelmien luontaisia ominaisuuksia, ja erityisesti niiden makua tai hajua ([1]).

([1]) Sellaisten säilöntäaineiden tai muiden kemiallisten aineiden käyttäminen, joista voi jäädä hedelmän kuoreen vierasta hajua, sallitaan siltä osin kuin se on sovellettavien yhteisön säännösten mukaista.

▼M8

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita. Tarjontamuoto, jossa hedelmään kiinnittyy lyhyt, ei puumainen oksa muutamine vihreine lehtineen, kuitenkin sallitaan.

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien merkintöjen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuoren vaurioita.

C. **Kauppakunnostus**

Sitrushedelmät voidaan tarjota myytäviksi

a) kerroksittain pakkaukseen säännöllisesti aseteltuina;

b) pakkaukseen muulla tavoin kuin säännöllisesti kerroksittain aseteltuina tai irtotavarana konteissa. Tämä tarjontamuoto on sallittu vain I ja II luokkaan kuuluville hedelmille;

c) kuluttajalle suoraan myytäväksi tarkoitetuissa, alle 5 kilogramman yksittäispakkauksissa, jotka on pakattu

— joko hedelmien lukumäärän mukaan,

— tai pakkauksen nettopainon mukaan.

VI. **MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Kunkin pakkauksen samalla sivulla on oltava selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa esipakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai tunnustama pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jota edeltää maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan esipakkauksissa yhteisön alueella sijaitsevan myyjän nimi ja osoite, joita edeltää maininta ”pakattu… varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

B. **Tuote**

— Laji, jos tuote ei näy ulkopuolelle, paitsi mandariinien osalta, joista on (tapauksen mukaan) merkittävä laji tai lajike.

— appelsiinien osalta lajikkeen nimi,

— tyyppi:

— sitruunoiden osalta tarvittaessa maininnat ”Verdelli” ja ”Primofiore”,

— klementiinien osalta tarvittaessa maininnat ”siemenettömiä klementiinejä”, ”klementiinejä” (1–10 siementä), ”siemenellisiä klementiinejä” (yli 10 siementä).

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka,

— kokoluokitteluasteikon mukaan esitettyjen hedelmien kokoluokka tai, jos kyseessä on kokoluokitteluasteikon kolmen peräkkäisen kokoluokan muodostama ryhmä, kokoluokkakoodin ylä- ja alaraja,

— hedelmien kokoluokka (tai, jos hedelmät on luokiteltu hedelmien lukumäärän perusteella ja ne sijoittuvat kahteen peräkkäiseen kokoluokkaan, kokoluokat tai enimmäis- ja vähimmäishalkaisijat millimetreinä) ja lukumäärä, jos kyseessä ovat pakkaukseen kerroksittain asetellut hedelmät,

▼M8

— tarvittaessa merkintä korjuun jälkeisissä käsittelyissä käytetyistä säilöntäaineista tai muista kemiallisista aineista.

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos nämä pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

▼M8

OSA 3: *KIIVIEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I. TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ

Nämä vaatimukset koskevat *Actinidia chinensis* (Planch.)- ja *Actinidia deliciosa* (A. Chev., C. F. Liang ja A. R. Ferguson) -lajien kiivejä, jotka on tarkoitettu myytäviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja kiivejä lukuun ottamatta.

II. LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen kiivien laatu.

A. Laatua koskevat vähimmäisvaatimukset

Kullekin luokalle annetut erityissäännökset ja sallitut poikkeamat huomioon ottaen kiivien on oltava kaikissa luokissa:

— eheitä (mutta kannattomia),

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten aiheuttamia vioittumia,

— riittävän kiinteitä; ei pehmeitä, nahistuneita eikä vetisiä,

— hyvin muodostuneita; kaksoishedelmiä tai moninkertaisia hedelmiä ei sallita,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Kiivien kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne:

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn, sekä

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. Kypsyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset

Kiivien on oltava riittävän kehittyneitä ja kypsiä. Tämän säännöksen noudattamiseksi hedelmien on täytynyt saavuttaa seuraava kypsyysaste:

— pakkausvaiheessa tuotantoalueella, pakkaajan toteuttaman toimituksen aikana sekä vienti- ja tuontivaiheessa arvo Brixin asteikolla on vähintään 6,2 tai keskimääräinen kuiva-ainepitoisuus 15 prosenttia,

— kaikissa muissa kaupan pitämisen vaiheissa arvo Brixin asteikolla on vähintään 9,5.

C. Luokittelu

Kiivit luokitellaan kolmeen laatuluokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen kiivien on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava hyvin kehittyneitä, ja niillä on oltava kaikki lajikkeelle tyypilliset ominaisuudet ja väritys.

Niiden on oltava täysin virheettömiä, lukuun ottamatta hyvin vähäisiä pintavirheitä, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun.

Hedelmän suurimman poikkileikkauksen mukaisen vähimmäishalkaisijan ja enimmäishalkaisijan välisen suhdeluvun on oltava vähintään 0,8.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen kiivien on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisiä.

Niiden on oltava kiinteitä, ja mallon on oltava täysin terve.

▼M8

Niissä voi kuitenkin olla seuraavanlaisia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— vähäinen muotovirhe (muttei paisumia tai epämuodostumia),

— vähäinen värivirhe,

— kuoren pintavirheitä enintään 1 neliösenttimetriä hedelmän kokonaispinta-alasta,

— pieni pitkittäinen Hayward-merkki, joka ei ole kohonnut.

Hedelmän suurimman poikkileikkauksen mukaisen vähimmäishalkaisijan ja enimmäishalkaisijan välisen suhdeluvun on oltava vähintään 0,7.

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat kiivit, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin mutta jotka täyttävät edellä määritellyt vähimmäisvaatimukset.

Hedelmien on oltava kohtuullisen kiinteitä, eikä mallossa saa olla merkittäviä virheitä.

Kiiveissä voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkonäköön liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muotovirheitä,

— värivirheitä,

— kuoren virheitä, kuten pieniä arpeutuneita halkeamia tai naarmuuntunutta arpikudosta, jonka laajuus on enintään 2 neliösenttimetriä hedelmän kokonaispinta-alasta,

— useita lievästi kohonneita Hayward-merkkejä, jotka ovat selvempiä kuin I luokassa,

— vähäisiä kolhiutumia.

III. **KOKOLAJITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Koko määritetään hedelmien painon mukaan.

Vähimmäispaino on ekstraluokassa 90 grammaa, I luokassa 70 grammaa ja II luokassa 65 grammaa.

Kussakin pakkauksessa olevan suurimman ja pienimmän hedelmän painoero saa olla enintään:

— 10 grammaa hedelmillä, joiden paino on enintään 85 grammaa,

— 15 grammaa hedelmillä, joiden paino on 85–120 grammaa,

— 20 grammaa hedelmillä, joiden paino on 120–150 grammaa,

— 40 grammaa hedelmillä, joiden paino on vähintään 150 grammaa.

IV. **SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kussakin pakkauksessa eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia lukumäärästä tai painosta kiivejä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta jotka täyttävät I luokan vaatimukset tai jotka poikkeuksellisesti hyväksytään kyseisen luokan sallittujen poikkeamien rajoissa.

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta kiivejä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta jotka täyttävät II luokan vaatimukset tai jotka poikkeuksellisesti hyväksytään kyseisen luokan sallittujen poikkeamien rajoissa.

▼M8

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta kiivejä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta jotka täyttävät II luokan vaatimukset tai jotka poikkeuksellisesti hyväksytään kyseisen luokan sallittujen poikkeamien rajoissa.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikissa luokissa: Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta kiivejä, jotka eivät vastaa vähimmäispainoa ja/tai kokoa koskevia säännöksiä.

Hedelmien on kuitenkin kuuluttava ilmoitettua kokoa lähimpään alempaan tai ylempään kokoluokkaan, tai jos on kyse pienimmästä kokoluokasta, niiden on painettava vähintään 85 grammaa ekstraluokassa, 67 grammaa I luokassa ja 62 grammaa II luokassa.

V. KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää, lajiketta sekä laatu- ja kokoluokkaa olevia kiivejä.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Kiivit on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava uusia, puhtaita ja sellaisia, ettei niistä aiheudu tuotteiden ulkoista eikä sisäistä pilaantumista. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien merkintöjen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuoren vaurioita.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

C. **Kauppakunnostus**

Ekstraluokan hedelmät on tarjottava myyntiin toisistaan erotettuina ja yhteen kerrokseen säännöllisesti aseteltuina.

VI. MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kussakin pakkauksessa on oltava merkittynä sen yhdelle puolelle selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikkien pakkausten osalta esipakkauksia lukuun ottamatta pakkaajaa ja/tai lähettäjää vastaavalla, virallisen yksikön antamalla tai hyväksymällä koodilla, jota edeltää maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan esipakkausten osalta yhteisöön sijoittautuneen myyjän nimellä ja osoitteella, joita edeltää maininta ”pakattu …. varten” tai vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

B. **Tuote**

— ”Kiivejä” , ”Actinidia” tai muu vastaava nimitys, jos sisältö ei ole näkyvissä,

— lajikkeen nimi (vapaaehtoinen)

▼M8

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka,

— kokoluokka hedelmien vähimmäis- ja enimmäispainona ilmaistuna,

— kappalemäärä (vapaaehtoinen).

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos nämä pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

▼M15

OSA 4: *SALAATTIEN SEKÄ KÄHÄRÄ- JA SILOENDIIVIEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ

Nämä vaatimukset koskevat

— seuraavien lajikkeiden salaatteja:

  — *Lactuca sativa* L. var. capitata L. (keräsalaatit, myös rapea keräsalaatti ja jäävuorisalaatti),

  — *Lactuca sativa* L. var. longifolia Lam. (sidesalaatit),

  — *Lactuca sativa* L. var. crispa L. (lehtisalaatit),

— edellä mainittujen lajikkeiden risteytyksiä ja

  — *Cichorium endivia* L. var. crispa Lam. -lajin kähäräendiivejä, ja

  — *Cichorium endivia* L. var. latifolium Lam. -lajin siloendiivejä,

jotka on tarkoitettu toimitettaviksi kuluttajille tuoreina.

Näitä vaatimuksia ei sovelleta teolliseen jalostukseen tarkoitettuihin tuotteisiin, yksittäisten lehtien muodossa oleviin tuotteisiin, juuripaakullisiin salaatteihin eikä ruukkusalaatteihin.

II LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Vaatimusten tarkoituksena on määritellä tuotteiden laatu kauppakunnostuksen ja pakkaamisen jälkeen.

A. **Vähimmäisvaatimukset**

Ottaen huomioon kullekin luokalle annetut erityissäännökset ja sallitut poikkeamat tuotteiden on kaikissa luokissa oltava

— eheitä,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita ja kunnostettuja eli lähes vailla multaa tai muuta kasvualustaa ja lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— tuoreen näköisiä,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten aiheuttamia vioittumia,

— täydessä nestejännityksessä,

— vailla näkyvää kukkavartta,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Salaattien osalta sallitaan vähäinen punertavaan vivahtava värivirhe, joka johtuu alhaisesta lämpötilasta kasvatuksen aikana, ellei tämä muuta suuresti salaattien ulkonäköä.

Juuret on katkaistava siististi suoraan ulommaisten lehtien tasalta.

Tuotteiden on oltava normaalisti kehittyneitä. Tuotteiden kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn,

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. **Laatuluokittelu**

Tuotteet luokitellaan kahteen laatuluokkaan seuraavasti:

i) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen tuotteiden on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava lajikkeelle tai kaupalliselle tyypille tyypillisiä, erityisesti värityksen osalta.

▼M15

Tuotteiden on oltava myös

— hyvin muodostuneita,

— kiinteitä, ottaen huomioon viljelymenetelmä ja tuotteen tyyppi,

— vailla vaurioita ja laadun muuttumisia, jotka heikentävät niiden käyttöarvoa,

— vailla pakkasvaurioita.

Keräsalaattien on koostuttava yhdestä hyvin muodostuneesta kerästä. Kasvihuoneessa viljeltyjen keräsalaattien osalta sallitaan kuitenkin pienemmät kerät.

Sidesalaatilla on oltava sylinterimäinen kerä, joka voi olla pienikokoinen.

Kähärä- ja siloendiivien keskiosan on oltava väriltään keltainen.

ii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat tuotteet, joita ei voida luokitella I luokkaan, mutta jotka vastaavat edellä määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia.

Tuotteiden on oltava

— melko hyvin muodostuneita,

— vailla vaurioita ja laadun muuttumisia, jotka voivat heikentää vakavasti niiden käyttöarvoa.

Tuotteissa voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen ja ulkonäköön liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— vähäisiä värivirheitä,

— vähäisiä tuholaisten aiheuttamia vioittumia.

Keräsalaattien on koostuttava kerästä, joka voi olla pienikokoinen. Keriä ei kuitenkaan vaadita kasvihuoneessa viljeltyjen keräsalaattien osalta.

Sidesalaateilla ei tarvitse olla sylinterimäistä kerää.

III **KOKOLAJITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Koko määritetään yksikköpainon mukaan.

A. **Vähimmäispaino**

Vähimmäispainot ovat I ja II luokkien osalta seuraavat:

	Avomaalla viljellyt	Kasvihuoneessa viljellyt
Keräsalaatit (ei kuitenkaan rapea keräsalaatti ja jäävuorisalaatit) ja sidesalaatit (ei kuitenkaan ”little gem” -tyyppiset salaatit)	150 g	100 g
Rapeat keräsalaatit ja jäävuorisalaatit	300 g	200 g
Lehtisalaatit ja ”little gem” -tyyppiset salaatit	100 g	100 g
Kähärä- ja siloendiivit	200 g	150 g

B. **Tasalaatuisuus**

a) *Salaatit*

Kevyimmän ja painavimman kappaleen välinen painoero samassa pakkauksessa ei saa missään luokassa olla suurempi kuin:

— 40 grammaa, kun kevyin kappale on alle 150 gramman painoinen,

▼M15

— 100 grammaa, kun kevyin kappale on 150–300 gramman painoinen,

— 150 grammaa, kun kevyin kappale on 300–450 gramman painoinen,

— 300 grammaa, kun kevyin kappale on yli 450 gramman painoinen.

b) *Kähärä- ja siloendiivit*

Kevyimmän ja painavimman kappaleen välinen painoero samassa pakkauksessa ei saa missään luokassa olla suurempi kuin 300 grammaa.

IV SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kussakin erässä eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. Sallitut laatupoikkeamat

i) *I luokka*

Kappalemäärästä saa olla kymmenen prosenttia tuotteita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia, mutta jotka täyttävät II luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään yksi prosentti tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia. Tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita.

ii) *II luokka*

Kappalemäärästä saa olla kymmenen prosenttia tuotteita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä täytä vähimmäisvaatimuksia. Tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita.

B. Sallitut kokopoikkeamat

Kaikissa luokissa: Kappalemäärästä saa olla kymmenen prosenttia tuotteita, jotka eivät vastaa kokoluokittelua koskevia vaatimuksia mutta joiden paino on enintään kymmenen prosenttia kyseistä kokoluokkaa pienempi tai suurempi.

V KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. Tasalaatuisuus

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää ja lajiketta tai kaupallista tyyppiä sekä laatu- ja kokoluokkaa olevia tuotteita.

Myyntipakkaus ([1]) voi kuitenkin sisältää selvästi eriväristen ja eri lajiketta ja/tai kaupallista tyyppiä olevien tuotteiden sekoituksia, edellyttäen että tuotteet ovat laadultaan tasalaatuisia sekä kunkin värin ja lajikkeen ja/tai kaupallisen tyypin osalta samaa alkuperää.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. Pakkaaminen

Tuotteet on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla. Tuotteet on pakattava järkevästi ottaen huomioon pakkauksen koko ja tyyppi siten, ettei pakkaukseen jää tyhjää tilaa tai tuotteita pakata liian tiiviisti.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava puhtaita ja sellaisia, ettei niistä aiheudu tuotteiden ulkoista eikä sisäistä pilaantumista. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

([1]) Myyntipakkauksen on oltava sellainen, että se ostetaan kokonaisena.

▼M15

VI MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kussakin pakkauksessa ([1]) on oltava merkittynä sen yhdelle puolelle selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaaja ja/tai lähettäjä:

— Nimi ja fyysinen osoite (katuosoite, postinumero, paikkakunta, ja jos osoite ei ole alkuperämaassa, on merkittävä myös maa),

tai

— kansallisen viranomaisen tunnustama koodi ([2]).

B. **Tuote**

— Ilmaisu ”salaatteja”, ”pehmeälehtisiä keräsalaatteja”, ”bataviansalaatteja”, ”rapeakeräsalaatteja (jäävuorisalaatteja)”, ”sidesalaatteja”, ”lehtisalaatteja” (tai tarvittaessa esimerkiksi ”tammenlehtisalaatteja”, ”lollo bionda -salaatteja”, ”lollo rossa” -salaatteja), ”kähäräendiivejä”, ”siloendiivejä” tai näiden rinnakkaisilmaisut, jos sisältö ei ole näkyvissä,

— tarvittaessa ”little gem” tai muu rinnakkaisilmaisu,

— tarvittaessa maininta ”viljelty kasvihuoneessa” tai muu asianmukainen maininta,

— lajikkeen nimi (vapaaehtoinen),

— selvästi eri väriä ja lajiketta ja/tai kaupallista tyyppiä olevien tuotteiden sekoituksen sisältävien myyntipakkausten osalta merkintä ”Salaattisekoitus” tai vastaava ilmaisu. Jos tuote ei ole näkyvissä, on merkittävä myyntipakkauksen sisältämien tuotteiden väri ja lajike tai kaupallinen tyyppi.

C. **Tuotteen alkuperä**

— Alkuperämaa ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

— Jos on kyse eri alkuperää olevien selvästi eri väriä ja lajiketta ja/tai kaupallista tyyppiä olevien tuotteiden sekoituksen sisältävästä myyntipakkauksesta, väriä ja lajiketta ja/tai kaupallista tyyppiä koskevan merkinnän välittömässä läheisyydessä on mainittava alkuperämaat.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka,

— kokoluokka, ilmaistuna kappaleen vähimmäispainon tai kappalemäärän mukaan,

— nettopaino (vapaaehtoinen).

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos nämä pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

([1]) Kuluttajalle suoraan myytäväksi tarkoitettuihin yksikköpakkauksiin ei sovelleta näitä merkitsemistä koskevia säännöksiä, vaan kansallisia vaatimuksia. Tällaisia yksikköpakkauksia sisältävissä kuljetuspakkauksissa on kuitenkin oltava tässä tarkoitetut merkinnät.

([2]) Monien maiden kansallisessa lainsäädännössä edellytetään nimen ja osoitteen ilmoittamista. Jos kuitenkin käytetään koodia, koodin läheisyyteen on merkittävä ilmaisu ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaavat lyhenteet), ja koodin eteen on merkittävä koodin tunnustaneen maan ISO 3166 Alpha -maa-/aluekoodi.

▼M8

OSA 5: *PERSIKOIDEN JA NEKTARIINIEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I. TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ

Nämä vaatimukset koskevat *Prunus persica* Sieb. et Zucc. -lajin persikoita ja nektariineja ([1]), jotka on tarkoitettu myytäviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja persikoita ja nektariineja lukuun ottamatta.

II. LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen persikoiden ja nektariinien laatu.

A. Laatua koskevat vähimmäisvaatimukset

Kullekin luokalle säädetyt erityissäännökset ja sallitut poikkeamat huomioon ottaen persikoiden ja nektariinien on kaikissa luokissa oltava:

— eheitä,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten aiheuttamia vioittumia,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Persikoiden ja nektariinien on oltava huolellisesti poimittuja.

Persikoiden ja nektariinien kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne:

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn, sekä

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. Kypsyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset

Persikoiden ja nektariinien on oltava riittävän kehittyneitä ja kypsiä.

Persikoiden ja nektariinien kypsyysasteen on oltava sellainen, että niiden kypsymisprosessi voi jatkua ja ne voivat saavuttaa riittävän kypsyysasteen. Tämän säännöksen noudattamiseksi hedelmälihan refraktometriluvun on oltava vähintään 8 astetta Brixin asteikolla mitattuna mallosta keskeltä hedelmää sen poikittain leveimmästä kohdasta ja kiinteyden on oltava vähemmän kuin 6,5 kg mitattuna halkaisijaltaan 8 millimetrin (0,5 cm^2) kärjellä kahdesta kohdasta hedelmän poikittain leveimmästä kohdasta.

C. Luokittelu

Persikat ja nektariinit luokitellaan kolmeen laatuluokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen persikoiden ja nektariinien on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava muodoltaan, kehitysasteeltaan ja väriltään lajikkeelle ominaisia, kun otetaan huomioon niiden tuotantoalue. Niiden on oltava virheettömiä, lukuun ottamatta hyvin vähäisiä kuorivaurioita, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen persikoiden ja nektariinien on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisiä, kun otetaan huomioon niiden tuotantoalue. Vähäinen muodon, kehitysasteen tai värityksen vajavuus voidaan kuitenkin sallia.

([1]) Kaikki *Prunus persica* Sieb. et Zucc. -lajin persikat ja nektariinit tai vastaavat hedelmät (brugnole- ja pavie-lajikkeet), joiden kivi on irrallinen tai maltoon kiinnittynyt ja joiden kuori on nukkainen tai sileä.

▼M8

Mallon on oltava täysin vahingoittumaton.

Kannan kiinnityskohdasta haljenneita persikoita ja nektariineja ei sallita.

Vähäiset kuorivauriot, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen eivätkä pakkauksen ulkoasuun, voidaan kuitenkin sallia seuraavissa rajoissa:

— enintään yhden senttimetrin pituiset pitkänomaiset viat,

— kokonaispinta-alaltaan enintään 0,5 neliösenttimetrin suuruiset muut viat.

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat ne persikat ja nektariinit, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin mutta jotka täyttävät edellä määritellyt vähimmäisvaatimukset.

Mallossa ei saa olla merkittäviä virheitä. Lisäksi kannan liittymäkohdasta haljenneet hedelmät sallitaan ainoastaan sallittujen laatupoikkeamien rajoissa.

Persikoissa ja nektariineissa voi olla seuraavissa rajoissa vähäisiä kuorivaurioita, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkonäköön liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— enintään kahden senttimetrin pituiset pitkänomaiset viat,

— kokonaispinta-alaltaan enintään 1,5 neliösenttimetrin suuruiset muut viat.

III. KOKOLAJITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Koko määritetään

— joko ympärysmitan tai

— suurimman poikkileikkauksen halkaisijan mukaan.

Persikat ja nektariinit lajitellaan seuraavaa luokittelua noudattaen:

Halkaisija	Kokotunniste (koodi)	Ympärysmitta
Vähintään 90 mm	AAAA	Vähintään 28 cm
Vähintään 80 mm mutta pienempi kuin 90 mm	AAA	Vähintään 25 cm mutta pienempi kuin 28 cm
Vähintään 73 mm mutta pienempi kuin 80 mm	AA	Vähintään 23 cm mutta pienempi kuin 25 cm
Vähintään 67 mm mutta pienempi kuin 73 mm	A	Vähintään 21 cm mutta pienempi kuin 23 cm
Vähintään 61 mm mutta pienempi kuin 67 mm	B	Vähintään 19 cm mutta pienempi kuin 21 cm
Vähintään 56 mm mutta pienempi kuin 61 mm	C	Vähintään 17,5 cm mutta pienempi kuin 19 cm
Vähintään 51 mm mutta pienempi kuin 56 mm	D	Vähintään 16 cm mutta pienempi kuin 17,5 cm

Pienin sallittu koko ekstraluokassa on 17,5 cm (ympärysmitta) ja 56 mm (halkaisija).

Kokoluokka D (halkaisija vähintään 51 mm mutta pienempi kuin 56 mm ja ympärysmitta vähintään 16 cm mutta pienempi kuin 17,5 cm) ei ole hyväksytty 1 päivästä heinäkuuta 31 päivään lokakuuta.

Kokolajittelu on pakollinen kaikissa laatuluokissa.

IV. SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kussakin pakkauksessa eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

▼M8

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia lukumäärästä tai painosta persikoita tai nektariineja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta jotka täyttävät I luokan vaatimukset tai jotka poikkeuksellisesti hyväksytään kyseisen luokan sallittujen poikkeamien rajoissa.

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta persikoita tai nektariineja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta jotka täyttävät II luokan vaatimukset tai jotka poikkeuksellisesti hyväksytään kyseisen luokan sallittujen poikkeamien rajoissa.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta persikoita tai nektariineja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia, lukuun ottamatta hedelmiä, joissa on mätää tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikissa luokissa kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta persikoita tai nektariineja, joiden koko poikkeaa pakkauksessa ilmoitetusta kokoluokasta enintään yhdellä senttimetrillä, jos hedelmät on luokiteltu ympärysmitan mukaan, ja enintään kolmella millimetrillä, jos hedelmät on luokiteltu halkaisijan mukaan. Pienimmässä kokoluokassa tämä sallittu poikkeama koskee kuitenkin ainoastaan persikoita tai nektariineja, jotka ovat enintään kuusi millimetriä (ympärysmitta) tai kaksi millimetriä (halkaisija) pienempiä kuin määritetty vähimmäiskoko.

V. KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan persikoita tai nektariineja, jotka ovat samaa alkuperää, lajiketta, laatuluokkaa, kypsyysastetta ja kokoluokkaa; ekstraluokassa niiden on oltava myös samanvärisiä.

Pakkauksesta näkyvän osan on edustettava koko pakkauksen sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Persikat ja nektariinit on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava uusia, puhtaita ja sellaisia, ettei niistä aiheudu tuotteiden ulkoista eikä sisäistä pilaantumista. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien merkintöjen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuoren vaurioita.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

C. **Kauppakunnostus**

Persikoiden ja nektariinien on oltava

— pienissä pakkauksissa,

— ekstraluokassa pakattuina yhteen kerrokseen; tässä luokassa jokainen yksittäinen hedelmä on pidettävä erillään sen viereisistä hedelmistä,

I ja II luokissa:

— yhdessä tai kahdessa kerroksessa, tai

— enintään neljässä kerroksessa, jos hedelmät on sijoitettu kennoihin siten, että ylemmän kerroksen hedelmät eivät paina alemman kerroksen hedelmiä.

▼M8

VI. **MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Kunkin pakkauksen samalla sivulla on oltava selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa esipakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai tunnustama pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jota edeltää maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan esipakkauksissa yhteisön alueella sijaitsevan myyjän nimi ja osoite, joita edeltää maininta ”pakattu… varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

B. **Tuote**

— ”Persikoita” tai ”Nektariineja”, jos sisältö ei ole näkyvissä,

— mallon väri,

— lajikkeen nimi (vapaaehtoinen).

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

D. **Kaupalliset tiedot**

— luokka,

— kokoluokka ilmaistuna vähimmäis- tai enimmäishalkaisijalla taikka vähimmäis- ja enimmäisympärysmitalla tai III jaksossa ”Kokolajittelua koskevat säännökset” esitetyllä kokotunnisteella,

— kappalemäärä (vapaaehtoinen),

— refraktometrillä mitattu ja Brixin asteikolla ilmaistu sokerin vähimmäispitoisuus (vapaaehtoinen),

— penetrometrillä mitattu ja kilogrammoina 0,5 neliösenttimetriä kohti ilmaistu enimmäiskiinteys (vapaaehtoinen)

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos nämä pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

▼M15

OSA 6: *PÄÄRYNÖIDEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ

Nämä vaatimukset koskevat *Pyrus communis* L. -lajin päärynöitä, jotka on tarkoitettu myytäviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja päärynöitä lukuun ottamatta.

II LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen päärynöiden laatu.

A. **Vähimmäisvaatimukset**

Kullekin luokalle annetut erityissäännökset ja sallitut poikkeamat huomioon ottaen päärynöiden on oltava kaikissa luokissa:

— eheitä,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten mallolle aiheuttamia vaurioita,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Päärynöiden kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että

— kypsyminen voi jatkua ja hedelmät voivat saavuttaa lajikkeelle sopivan kypsyysasteen,

— ne kestävät kuljetuksen ja käsittelyn,

— ne saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. **Laatuluokittelu**

Päärynät luokitellaan kolmeen laatuluokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen päärynöiden on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava muodoltaan, kooltaan ja väriltään lajikkeelle tyypillisiä, ja niiden kannan on oltava vahingoittumaton.

Mallossa ei saa olla vaurioita eikä kuoressa karheita ruskeita laikkuja.

Niiden on oltava virheettömiä lukuun ottamatta hyvin vähäisiä pintavirheitä, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun.

Päärynät eivät saa olla rakeisia.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen päärynöiden on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava muodoltaan, kooltaan ja väriltään lajikkeelle tyypillisiä ([1]).

Mallossa ei saa olla vaurioita eikä kuoressa karheita ruskeita laikkuja.

Yksittäisessä hedelmässä voi kuitenkin olla seuraavanlaisia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— vähäinen muotovirhe,

— vähäinen kehitysvirhe,

— vähäisiä värivirheitä,

— vähäisiä kuoren virheitä, jotka eivät saa olla

([1]) Suurihedelmäisten lajikkeiden ja kesäpäärynöiden ohjeellinen lajikeluettelo on näiden vaatimusten liitteessä.

▼M15

— muodoltaan pitkänomaisten virheiden osalta yli kahden senttimetrin pituisia,

— muiden virheiden osalta yli yhtä neliösenttimetriä kokonaispinta-alaltaan, lukuun ottamatta hedelmärupea (*Venturia pirina* ja *V. inaequalis*), jonka kokonaispinta-ala saa olla enintään 0,25 neliösenttimetriä,

— lieviä vaurioita, joiden pinta-ala on enintään yksi neliösenttimetri.

Kanta voi olla hieman vahingoittunut.

Päärynät eivät saa olla rakeisia.

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat päärynät, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin, mutta jotka vastaavat edellä määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia.

Mallossa ei saa olla merkittäviä virheitä.

Tuotteissa voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen ja ulkonäköön liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muotovirheitä,

— kehitysvirheitä,

— värivirheitä,

— vähäisiä karheita ruskeita laikkuja,

— kuoren virheitä, jotka eivät saa olla

— muodoltaan pitkänomaisten virheiden osalta yli neljän senttimetrin pituisia,

— muiden virheiden osalta yli 2,5:tä neliösenttimetriä kokonaispinta-alaltaan, lukuun ottamatta hedelmärupea (*Venturia pirina* ja *V. inaequalis*), jonka kokonaispinta-ala saa olla enintään yksi neliösenttimetri,

— lieviä vaurioita, joiden pinta-ala on enintään kaksi neliösenttimetriä.

III **KOKOLAJITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Koko määritetään poikkileikkauksen suurimman halkaisijan mukaan.

Kussakin luokassa vaaditaan vähintään seuraavan suuruinen halkaisija:

	Ekstraluokka	I luokka	II luokka
Suurihedelmäiset lajikkeet	60 mm	55 mm	55 mm
Muut lajikkeet	55 mm	50 mm	45 mm

Liitteessä mainituilta kesäpäärynälajikkeilta ei vaadita vähimmäiskokoa.

Jotta taattaisiin tasakokoisuus kussakin pakkauksessa, saman pakkauksen hedelmien halkaisijoiden ero saa olla enintään

— viisi millimetriä ekstraluokan hedelmillä ja kerroksittain riveihin pakatuilla I ja II luokan hedelmillä,

— kymmenen millimetriä irtotavarana pakkauksessa tai kuluttajapakkauksessa tarjottavilla I luokan hedelmillä.

Irtotavarana pakkauksessa tai kuluttajapakkauksessa tarjottaville II luokan hedelmille ei ole vahvistettu yhtenäistä kokoa.

IV **SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kussakin erässä eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

▼M15

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla päärynöitä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia, mutta jotka täyttävät I luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään 0,5 prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan laatuvaatimuksia.

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla päärynöitä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia, mutta jotka täyttävät II luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään yksi prosentti tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia. Tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita. Tätä poikkeamaa ei sovelleta kannattomiin päärynöihin.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla päärynöitä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä täytä vähimmäisvaatimuksia. Tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita.

Tämän poikkeaman rajoissa voidaan hyväksyä enintään kaksi prosenttia lukumäärästä tai painosta hedelmiä, joissa on seuraavia virheitä:

— vähäisiä arpeutumattomia halkeamia tai repeytymiä,

— hyvin vähäistä pilaantumista,

— hedelmän sisällä olevia tuholaisia ja/tai tuholaisten mallolle aiheuttamia vaurioita.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikissa luokissa:

a) niiden hedelmien osalta, joita koskevat tasalaatuisuusvaatimukset, kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta saa olla hedelmiä, jotka kuuluvat välittömästi alempaan tai ylempään kokoluokkaan kuin pakkauksessa mainittu kokoluokka siten, että pienimpään sallittuun kokoluokkaan luokitellut hedelmät saavat olla enintään viisi millimetriä tätä vähimmäiskokoa pienempiä;

b) niiden hedelmien osalta, joita eivät koske tasalaatuisuusvaatimukset, kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta saa olla hedelmiä, jotka ovat enintään viisi millimetriä vähimmäiskokoa pienempiä.

V KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää, lajiketta, laatu- ja kokoluokkaa (jos tuotteet lajitellaan koon mukaan) sekä kypsyysastetta olevia päärynöitä.

Ekstraluokan hedelmien on oltava myös samanvärisiä.

Myyntipakkaus ([1]) voi kuitenkin sisältää selvästi eri lajiketta olevien päärynöiden sekoituksia, edellyttäen että tuotteet ovat laadultaan tasalaatuisia sekä kunkin lajikkeen osalta samaa alkuperää.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Päärynät on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava puhtaita ja sellaisia, ettei niistä aiheudu tuotteiden ulkoista eikä sisäistä pilaantumista. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai

([1]) Myyntipakkauksen on oltava sellainen, että se ostetaan kokonaisena.

▼M15

tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien merkintöjen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuoren vaurioita.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

VI MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kussakin pakkauksessa ([1]) on oltava merkittynä sen yhdelle puolelle selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaaja ja/tai lähettäjä:

— Nimi ja fyysinen osoite (katuosoite, postinumero, paikkakunta, ja jos osoite ei ole alkuperämaassa, on merkittävä myös maa),

tai

— kansallisen viranomaisen tunnustama koodi ([2]).

B. **Tuote**

— Ilmaisu ”päärynöitä”, jos sisältö ei ole näkyvissä,

— lajikkeen nimi. Jos kyseessä on eri päärynälajikkeiden sekoituksen sisältävä myyntipakkaus, maininta jokaisesta pakkauksessa olevasta lajikkeesta.

C. **Tuotteen alkuperä**

— Alkuperämaa ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi. Jos kyseessä on eri alkuperää olevien selvästi eri päärynälajikkeiden sekoituksen sisältävä myyntipakkaus, kunkin lajikkeen nimen välittömässä läheisyydessä on mainittava sen alkuperämaa.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka,

— kokoluokka tai kerroksittain riveihin pakatuista hedelmistä kappalemäärä. Jos tunnistusmerkinnät tehdään kokoluokan perusteella, kokoluokka on ilmoitettava

a) niiden hedelmien osalta, joita tasalaatuisuusvaatimukset koskevat, vähimmäis- ja enimmäishalkaisijoina;

b) niiden hedelmien osalta, joita tasalaatuisuusvaatimukset eivät koske, pakkauksen pienimmän hedelmän halkaisijana, jonka perään lisätään maininta ”ja enemmän” tai muu vastaava ilmaisu tai tarvittaessa maininta pakkauksen suurimman hedelmän halkaisijasta.

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos nämä pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

([1]) Kuluttajalle suoraan myytäväksi tarkoitettuihin yksikköpakkauksiin ei sovelleta näitä merkitsemistä koskevia säännöksiä, vaan kansallisia vaatimuksia. Tällaisia yksikköpakkauksia sisältävissä kuljetuspakkauksissa on kuitenkin oltava tässä tarkoitetut merkinnät.

([2]) Monien maiden kansallisessa lainsäädännössä edellytetään nimen ja osoitteen ilmoittamista. Jos kuitenkin käytetään koodia, ilmaisu ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaavat lyhenteet) on merkittävä koodin läheisyyteen, ja koodin eteen on merkittävä koodin tunnustaneen maan ISO 3166 Alpha -maa-/aluekoodeja.

▼M15

Lisäys

Päärynöiden kokolajittelukriteerit

L = Suurihedelmäiset lajikkeet

SP = Kesäpäärynät, joilta ei vaadita vähimmäiskokoa

Suurihedelmäisten päärynälajikkeiden ja kesäpäärynälajikkeiden ohjeellinen luettelo

Pienihedelmäisiä lajikkeita ja luettelossa mainitsemattomia lajikkeita voidaan pitää kaupan, jos ne ovat vaatimusten III jaksossa muille lajikkeille vahvistettujen kokoluokittelua koskevien säännösten mukaiset.

Eräitä jäljempänä olevaan luetteloon kuuluvia lajikkeita voidaan pitää nimillä, joille on haettu tavaramerkkisuojaa tai saatu tavaramerkkisuoja yhdessä tai useammassa maassa. Tällaisia tavaramerkkejä ei ole tarkoitus esittää taulukon ensimmäisessä ja toisessa sarakkeessa. Muutamia esimerkkejä tunnetuista tavaramerkeistä esitetään kolmannessa sarakkeessa.

Lajike	Rinnakkaisilmaisu	Tavaramerkki	Koko
Abbé Fétel	Abate Fetel		L
Abugo o Siete en Boca			SP
Aka			SP
Alka			L
Alsa			L
Amfora			L
Alexandrine Douillard			L
Bergamotten			SP
Beurré Alexandre Lucas	Lucas		L
Beurré Bosc	Bosc, Beurré d'Apremont, Empereur Alexandre, Kaiser Alexander		L
Beurré Clairgeau			L
Beurré	Hardenpont		L
Beurré Giffard			SP
Beurré précoce Morettini	Morettini		SP
Blanca de Aranjuez	Agua de Aranjuez, Espadona, Blanquilla		SP
Carusella			SP
Castell	Castell de Verano		SP
Colorée de Juillet	Bunte Juli		SP
Comice rouge			L
Concorde			L
Condoula			SP
Coscia	Ercolini		SP
Curé	Curato, Pastoren, Del cura de Ouro, Espadon de invierno, Bella de Berry, Lombardia de Rioja, Batall de Campana		L
D'Anjou			L
Dita			L
D. Joaquina	Doyenné de Juillet		SP
Doyenné d'hiver	Winterdechant		L

▼M15

Lajike	Rinnakkaisilmaisu	Tavaramerkki	Koko
Doyenné du Comice	Comice, Vereinsdechant		L
Erika			L
Etrusca			SP
Flamingo			L
Forelle			L
Général Leclerc		Amber Grace™	L
Gentile			SP
Golden Russet Bosc			L
Grand champion			L
Harrow Delight			L
Jeanne d'Arc			L
Joséphine			L
Kieffer			L
Klapa Mīlule			L
Leonardeta	Mosqueruela, Margallon, Colorada de Alcanadre, Leonarda de Magallon		SP
Lombacad		Cascade®	L
Moscatella			SP
Mramornaja			L
Mustafabey			SP
Packham's Triumph	Williams d'Automne		L
Passe Crassane	Passa Crassana		L
Perita de San Juan			SP
Pérola			SP
Pitmaston	Williams Duchesse		L
Précoce de Trévoux	Trévoux		SP
Président Drouard			L
Rosemarie			L
Suvenirs			L
Santa Maria	Santa Maria Morettini		SP
Spadoncina	Agua de Verano, Agua de Agosto		SP
Taylors Gold			L
Triomphe de Vienne			L
Vasarine Sviestine			L
Williams Bon Chrétien	Bon Chrétien, Bartlett, Williams, Summer Bartlett		L

▼M8

OSA 7: *MANSIKOIDEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I. TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ

Nämä vaatimukset koskevat *Fragaria* L. -suvun mansikoita, jotka on tarkoitettu myytäviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja mansikoita lukuun ottamatta.

II. LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen mansikoiden laatu.

A. Vähimmäisvaatimukset

Ottaen huomioon kullekin luokalle annetut erityismääräykset ja sallitut poikkeamat mansikoiden on oltava kaikissa luokissa:

— eheitä,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— tuoreennäköisiä mutta pesemättömiä,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten aiheuttamia vioittumia,

— verhiöllisiä (lukuun ottamatta metsämansikoita); verhiön ja kukkaperän, silloin kun se on mukana, on oltava tuoreita ja vihreitä,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Mansikoiden on oltava huolellisesti poimittuja.

Niiden on oltava riittävän kehittyneitä ja kypsiä. Mansikoiden kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn, sekä

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. Laatuluokittelu

Mansikat luokitellaan kolmeen laatuluokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen hedelmien on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisiä.

Niiden on oltava kiiltäviä, lajikkeen ominaisuudet huomioon ottaen.

Niissä ei saa olla multaa.

Niiden on oltava virheettömiä, lukuun ottamatta hyvin vähäisiä pintavirheitä, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen mansikoiden on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava väriltään ja muodoltaan lajikkeelle tyypillisiä.

Niissä voi kuitenkin olla seuraavanlaisia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— vähäisiä muotovirheitä,

— pieni vaalea alue, joka ei ole suurempi kuin kymmenesosa hedelmän pinta-alasta,

— vähäisiä pinnalla olevia painumia.

Niiden on oltava käytännössä mullattomia.

▼M8

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat mansikat, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin mutta jotka täyttävät edellä määritellyt vähimmäisvaatimukset.

Mansikoissa voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkoasuun liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muotovirheitä,

— vaalea alue, jonka pinta-ala ei ole suurempi kuin viidesosa hedelmän pinta-alasta,

— vähäisiä kuivia pintavirheitä, jotka todennäköisesti eivät laajene,

— vähäisiä mullan jäännöksiä.

III. **KOKOLAJITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Mansikat lajitellaan koon mukaan siten, että niiden koko määritetään poikkileikkauksen suurimman halkaisijan mukaan.

Mansikoiden on täytettävä seuraavat vähimmäiskoot:

— Ekstraluokka: 25 mm,

— I ja II luokat: 18 mm.

Metsämansikoilta ei vaadita vähimmäiskokoa.

IV. **SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kussakin pakkauksessa eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia lukumäärästä tai painosta mansikoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta jotka täyttävät I luokan vaatimukset tai jotka poikkeuksellisesti hyväksytään kyseisen luokan sallittujen poikkeamien rajoissa. Viallisia marjoja hyväksytään näiden poikkeamien rajoissa enintään kaksi prosenttia.

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta mansikoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta jotka täyttävät II luokan vaatimukset tai jotka poikkeuksellisesti hyväksytään kyseisen luokan sallittujen poikkeamien rajoissa. Viallisia marjoja hyväksytään näiden poikkeamien rajoissa enintään kaksi prosenttia.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta mansikoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia, lukuun ottamatta tuotteita, joissa on mätää, selviä vaurioita tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi. Viallisia marjoja hyväksytään näiden poikkeamien rajoissa enintään kaksi prosenttia.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikissa luokissa: Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta mansikoita, jotka eivät vastaa vaadittua vähimmäiskokoa.

V. **KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää, lajiketta ja laatuluokkaa olevia mansikoita.

▼M8

Ekstraluokassa mansikoiden on metsämansikoita lukuun ottamatta oltava kypsyydeltään, väriltään ja kooltaan erityisen tasalaatuisia ja yhdenmukaisia. I luokassa niiden ei tarvitse olla kooltaan yhtä tasalaatuisia.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Mansikat on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava uusia, puhtaita ja sellaisia, ettei niistä aiheudu tuotteiden ulkoista eikä sisäistä pilaantumista. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Ekstraluokan mansikoiden ulkoasun on oltava erityisen huoliteltu.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien merkintöjen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuoren vaurioita.

VI. MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kussakin pakkauksessa on oltava merkittynä sen yhdelle puolelle selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa esipakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai tunnustama pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jota edeltää maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan esipakkauksissa yhteisön alueella sijaitsevan myyjän nimi ja osoite, joita edeltää maininta ”pakattu… varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

B. **Tuote**

— ”Mansikoita”, jos pakkauksen sisältö ei ole näkyvissä,

— lajikkeen nimi (vapaaehtoinen).

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka.

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos nämä pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

▼M8

OSA 8: *PAPRIKOIDEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I. TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ

Nämä vaatimukset koskevat *Capsicum annuum* L. var. annuum -lajin paprikoita, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja paprikoita lukuun ottamatta.

Paprikoissa erotetaan muodon mukaan neljä kaupallista tyyppiä:

— pitkät, kapeat paprikat (suipot),

— kulmikkaat, tylppäkärkiset paprikat (tylpät),

— kulmikkaat, suppenevat paprikat (kartiomaiset),

— matalat paprikat (tomaattimaiset).

II. LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen paprikoiden laatu.

A. Vähimmäisvaatimukset

Ottaen huomioon kullekin luokalle annetut erityismääräykset ja sallitut poikkeamat paprikoiden on kaikissa luokissa oltava:

— eheitä,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— tuoreen näköisiä,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten aiheuttamia vioittumia,

— hyvin kehittyneitä,

— vailla pakkasvioituksia,

— vailla arpeutumattomia vaurioita,

— vailla auringonpaahteen jälkiä [lukuun ottamatta B kohdan (Luokittelu) ii alakohdassa määriteltyjä vaatimuksia],

— kannallisia,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Paprikoiden kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne:

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn, ja

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. Laatuluokittelu

Paprikat luokitellaan kahteen laatuluokkaan seuraavasti:

i) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen paprikoiden on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava kypsyysasteen mukaan kehitykseltään, muodoltaan ja väriltään lajikkeelle ja/tai kaupalliselle tyypille tyypillisiä.

Niiden on oltava:

— kiinteitä,

— lähes virheettömiä.

Kanta saa olla hiukan vioittunut tai katkaistu, mutta verhiön on oltava vahingoittumaton.

▼M8

ii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvia paprikoita ei voida luokitella I luokkaan, mutta ne täyttävät seuraavat vähimmäisvaatimukset:

Paprikoissa voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkonäköön liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muoto- tai kehitysvirheitä,

— auringonpaahteen jälkiä tai vähäisiä pitkänomaisia arpeutuneita pintavirheitä, joiden pituus on enintään kaksi senttimetriä, ja muita vaurioita, joiden kokonaispinta-ala on enintään yksi neliösenttimetri,

— vähäisiä kuivia pintahalkeamia, joiden kokonaispituus on enintään 3 senttimetriä.

Ne voivat olla pehmeämpiä, mutteivät nahistuneita.

Kanta voi olla vaurioitunut tai katkaistu.

III. KOKOLAJITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kokoluokka määritellään paprikan yläosan leveimmän kohdan halkaisijan mukaan. Matalan paprikan (tomaattimaisen) leveydellä tarkoitetaan sen keskikohdan suurinta halkaisijaa.

Kokoluokitelluissa paprikoissa suurimman ja pienimmän paprikan halkaisijan välinen erotus saa samassa pakkauksessa olla enintään 20 mm.

Paprikan leveyden on oltava vähintään:

— pitkät, kapeat (suipot) paprikat: 20 mm

— kulmikkaat paprikat (tylpät) ja kulmikkaat, suppenevat paprikat (kartiomaiset): 40 mm

— matalat paprikat (tomaattimaiset): 55 mm

Kokoluokittelu ei ole pakollinen II luokan tuotteilla, jos vähimmäiskokoja noudatetaan.

Kokolajittelua koskevia säännöksiä ei sovelleta minituotteisiin ([1]).

IV. SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kussakin pakkauksessa eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. Sallitut laatupoikkeamat

i) *I luokka*

Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta paprikoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia, mutta jotka täyttävät II luokan vaatimukset tai jotka poikkeuksellisesti hyväksytään kyseisen luokan sallittujen poikkeamien rajoissa.

ii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta paprikoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia, lukuun ottamatta tuotteita, joissa on mätää, tai kulutukseen muuten kelpaamattomiksi pilaantuneita tuotteita.

B. Sallitut kokopoikkeamat

i) *I luokka*

Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta paprikoita, jotka poikkeavat määritellystä kokoluokituksesta enintään 5 millimetriä ja joista enintään viisi prosenttia on kokoluokaltaan vähimmäisvaatimusta pienempi.

([1]) Minituotteella tarkoitetaan kasvien valintakeinoin ja/tai erityisillä viljelytekniikoilla saatua paprikalajiketta, lukuun ottamatta sellaisia paprikoita, jotka eivät ole minilajikkeita ja jotka eivät ole saavuttaneet riittävää kokoa. Kaikkien muiden vaatimuksiin liittyvien edellytysten on täytyttävä.

▼M8

ii) *II luokka*

— *Kokoluokitellut paprikat*

Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta paprikoita, jotka poikkeavat määritellystä kokoluokituksesta enintään 5 millimetriä ja joista enintään viisi prosenttia on kokoluokaltaan vähimmäisvaatimusta pienempi.

— *Kokoluokittelemattomat paprikat*

Viisi prosenttia lukumäärästä tai painosta paprikoita, jotka poikkeavat määritellystä kokoluokituksesta enintään 5 millimetriä.

V. KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. Tasalaatuisuus

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan paprikoita, jotka ovat samaa alkuperää, lajiketta tai kaupallista tyyppiä, laatu- ja kokoluokkaa (jos tuotteet lajitellaan koon mukaan); I luokassa niiden on oltava myös kypsyysasteeltaan ja väriltään yhdenmukaisia.

Pakkaus voi kuitenkin sisältää eriväristen paprikoiden sekoituksia edellyttäen, että paprikat ovat samaa alkuperää sekä laadultaan, kaupalliselta tyypiltään ja kokoluokaltaan (jos tuotteet lajitellaan koon mukaan) tasalaatuisia.

Nettopainoltaan enintään kilon painoiset kuluttajapakkaukset voivat sisältää eri väriä ja/tai kaupallista tyyppiä olevien paprikoiden sekoituksia edellyttäen, että paprikat ovat tasalaatuisia ja kunkin värin ja/tai kaupallisen tyypin osalta samaa alkuperää.

Kokoluokiteltujen pitkien, kapeiden paprikoiden on oltava riittävän samanpituisia.

Minipaprikoiden on oltava kohtuullisen tasakokoisia. Niitä voidaan sekoittaa muiden, erityyppisten ja eri alkuperää olevien minituotteiden kanssa.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. Pakkaaminen

Paprikat on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava uusia, puhtaita ja sellaisia, ettei niistä aiheudu tuotteiden ulkoista eikä sisäistä pilaantumista. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien merkintöjen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuoren vaurioita.

VI. MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kussakin pakkauksessa on oltava merkittynä sen yhdelle puolelle selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. Tunnistusmerkinnät

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikkien pakkausten osalta esipakkauksia lukuun ottamatta pakkaajaa ja/tai lähettäjää vastaavalla, virallisen yksikön antamalla tai hyväksymällä koodilla, jota edeltää maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan esipakkauksissa yhteisön alueella sijaitsevan myyjän nimi ja osoite, joita edeltää maininta ”pakattu… varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvon-

▼M8

tayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

B. **Tuote**

Jos sisältö ei ole näkyvissä:

— ”paprikoita”,

— väri,

— kaupallinen tyyppi (”pitkiä”, ”kulmikkaita tylppiä”, ”kulmikkaita kartiomaisia”, ”matalia”) tai lajikkeen nimi.

Eri väriä ja/tai kaupallista tyyppiä olevien paprikoiden sekoituksen sisältävien kuluttajapakkausten osalta:

— ”paprikalajitelma” tai vastaava maininta,

— jos sisältöä ei näe ulkopuolelta, paprikoiden väri ja/tai kaupallinen tyyppi sekä kutakin väriä ja/tai kaupallista tyyppiä olevien paprikoiden lukumäärä.

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

Jos on kyse eri alkuperää olevien eri väriä ja/tai kaupallista tyyppiä olevien paprikoiden sekoituksen sisältävästä kuluttajapakkauksesta, väriä ja/tai kaupallista tyyppiä koskevan merkinnän välittömässä läheisyydessä on mainittava alkuperämaat.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka,

— kokoluokka (jos tuotteet lajitellaan koon mukaan) ilmoitettuna pienimmän ja suurimman halkaisijan mukaan, tai tarvittaessa merkintä ”kokolajittelemattomia”,

— tarvittaessa ”minipaprikoita”, ”pikkupaprikoita” tai muu minituotteelle soveltuva nimitys. Jos samassa pakkauksessa on useita minituotetyyppejä, pakkauksessa on ilmoitettava kaikki mukana olevat tuotteet ja niiden alkuperä.

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos nämä pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

▼M8

OSA 9: *SYÖTÄVIKSI TARKOITETTUJEN VIINIRYPÄLEIDEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I. TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ

Nämä vaatimukset koskevat *Vitis vinifera* L. -lajin syötäviksi tarkoitettuja viinirypäleitä, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi kuluttajille tuoreina, lukuun ottamatta teolliseen jalostukseen tarkoitettuja viinirypäleitä.

II. LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen syötäväksi tarkoitettujen viinirypäleiden laatu.

A. **Vähimmäisvaatimukset**

Ottaen huomioon kullekin luokalle annetut erityismääräykset ja sallitut poikkeamat rypäleterttujen ja rypäleiden on kaikissa luokissa oltava:

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten aiheuttamia vioittumia,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Lisäksi rypäleiden on oltava:

— eheitä,

— hyvin muodostuneita,

— normaalisti kehittyneitä.

Auringon aiheuttama pintaväritys ei ole virhe.

Rypäleterttujen on oltava huolellisesti poimittuja.

Rypäleiden mehun refraktometriluvun on oltava vähintään

— 12 Brixin asteikolla lajikkeilla Alphonse Lavallée, Cardinal ja Victoria,

— 13 Brixin asteikolla kaikilla siemenellisillä lajikkeilla,

— 14 Brixin asteikolla kaikilla siemenettömillä lajikkeilla.

Lisäksi kaikkien lajikkeiden sokeri- ja happopitoisuuden suhteen on oltava tyydyttävä.

Syötäviksi tarkoitettujen rypäleiden kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne:

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn, sekä

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. **Laatuluokittelu**

Viinirypäleet luokitellaan kolmeen laatuluokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen viinirypäleiden on oltava erittäin hyvälaatuisia. Rypäleterttujen on oltava muodoltaan, kehitykseltään ja väriltään lajikkeelle tyypillisiä, kun otetaan huomioon viljelyalue, ja niiden on oltava täysin virheettömiä. Rypäleiden on oltava kiinteitä, hyvin kiinnittyneitä ja sijaittava tasaisesti varren ympärillä, ja rypäleiden on oltava lähes täysin vahakerroksen peitossa.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen viinirypäleiden on oltava hyvälaatuisia. Rypäleterttujen on oltava muodoltaan, kehitykseltään ja väriltään lajikkeelle tyypillisiä, kun otetaan huomioon viljelyalue. Rypäleiden on oltava kiinteitä, hyvin kiinnittyneitä ja mahdollisimman

▼M8

suuressa määrin vahakerroksen peitossa. Ne voivat kuitenkin olla vähemmän tasaisesti rangan ympärillä kuin ekstraluokassa.

Niissä voi kuitenkin olla seuraavia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen ulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— pieni muotovirhe,

— vähäisiä värivirheitä,

— erittäin vähäisiä auringonpaahteen jälkiä ainoastaan kuoressa.

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat viinirypäleet, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin mutta jotka täyttävät edellä määritellyt vähimmäisvaatimukset.

Rypäletertuissa voi kuitenkin olla vähäisiä muoto-, kehitys- ja värivirheitä, jos ne eivät muuta lajikkeiden tärkeimpiä lajikeominaisuuksia, kun otetaan huomioon viljelyalue.

Rypäleiden on oltava riittävän kiinteitä ja hyvin kiinnittyneitä ja mahdollisimman suuressa määrin vahakerroksen peitossa. Ne voivat kuitenkin olla vähemmän tasaisesti rangan ympärillä kuin I luokassa.

Niissä voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkonäköön liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muotovirheitä,

— värivirheitä,

— vähäisiä auringonpaahteen jälkiä kuoressa,

— vähäisiä pintavirheitä,

— vähäisiä muutoksia kuoressa.

III. KOKOLAJITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Koko määritetään rypäletertun painon perusteella.

Rypäletertun vähimmäispaino määrätään kasvihuoneessa kasvatetuille sekä avomaalla viljellyille suuri- ja pienirypäleisten lajikkeiden viinirypäleille seuraavasti:

	Kasvihuoneessa viljellyt syötäviksi tarkoitetut viinirypäleet (jos se mainitaan päällysmerkinnässä)	Avomaalla viljellyt syötäviksi tarkoitetut viinirypäleet	
		Kaikki lajikkeet lisäyksessä mainittuja pienirypäleisiä lajikkeita lukuun ottamatta	Lisäyksessä mainitut pienirypäleiset lajikkeet
Ekstraluokka	300 g	200 g	150 g
I luokka	250 g	150 g	100 g
II luokka	150 g	100 g	75 g

IV. SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kussakin pakkauksessa eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia painosta rypäleterttuja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta jotka täyttävät I luokan vaatimukset tai jotka poikkeuksellisesti hyväksytään kyseisen luokan sallittujen poikkeamien rajoissa.

▼M8

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia painosta rypäleterttuja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta jotka täyttävät II luokan vaatimukset tai jotka poikkeuksellisesti hyväksytään kyseisen luokan sallittujen poikkeamien rajoissa.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia painosta rypäleterttuja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia, lukuun ottamatta tuotteita, joissa on mätää, selviä vioittumia tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

i) *Ekstraluokka ja I luokka*

Kymmenen prosenttia painosta rypäleterttuja, jotka eivät vastaa tämän luokan vähimmäiskokovaatimuksia mutta jotka täyttävät välittömästi seuraavaksi alimman luokan vähimmäispainovaatimukset.

ii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia painosta rypäleterttuja, jotka eivät vastaa tämän luokan vähimmäiskokovaatimuksia mutta joiden paino on vähintään 75 grammaa.

iii) *Ekstraluokka sekä I ja II luokat*

Enintään yhden kilogramman painoisissa suoraan kuluttajille myytäviksi tarkoitetuissa pakkauksissa saa olla yksi 75:tä grammaa pienempi rypäleterttu painon saattamiseksi kohdalleen edellyttäen, että se on kaikkien muiden mainitun luokan vaatimusten mukainen.

V. KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää, lajiketta, laatuluokkaa ja kypsyysastetta olevia rypäleterttuja.

Pienissä, enintään yhden kilogramman painoisissa kuluttajille myytäviksi tarkoitetuissa pakkauksissa olevien rypäleiden ei edellytetä olevan samaa lajiketta tai alkuperää.

Ekstraluokan rypäleterttujen on oltava väriltään ja kooltaan lähes samanlaisia.

Chasselas-lajikkeen osalta kuhunkin pakkaukseen on sallittua pakata erivärisiä rypäleterttuja koristetarkoituksien vuoksi.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Viinirypäleet on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Ekstraluokan rypäletertut on pakattava yhteen kerrokseen.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava uusia, puhtaita ja sellaisia, ettei niistä aiheudu tuotteiden ulkoista eikä sisäistä pilaantumista. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita, paitsi erityisessä kauppakunnostusmuodossa voidaan jättää enintään 5 cm:n pituinen köynnöksen kappale rypäletertun varteen.

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien merkintöjen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuoren vaurioita.

VI. MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kunkin pakkauksen samalla sivulla on oltava selvin, pysyvin ja ulospäin näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

▼M8

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa esipakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai tunnustama pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jota edeltää maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan esipakkauksissa yhteisön alueella sijaitsevan myyjän nimi ja osoite, joita edeltää maininta ”pakattu… varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

B. **Tuote**

— ”Viinirypäleitä”, jos sisältö ei ole näkyvissä,

— lajikkeen nimi tai tarvittaessa lajikkeiden nimet,

— tarvittaessa ”kasvihuoneessa kasvatettuja”.

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka.

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (*vapaaehtoinen)***

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos nämä pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

▼M8

Lisäys

Pienirypäleisten lajikkeitten täydellinen luettelo

Lajike	Muita lajikkeesta käytettäviä nimiä
Admirable de Courtiller	Admirable, Csiri Csuri
Albillo	Acerba, Albuela, Blanco Ribera, Cagalon
Angelo Pirovano	I. Pirovano 2
Annamaria	I. Ubizzoni 4
Baltali	
Beba	Beba de los Santos, Eva
Catalanesca	Catalanesa, Catalana, Uva Catalana
Chasselas blanc	Chasselas doré, Fendant, Franceset, Franceseta, Gutedel, Krachgutedel, White van der Laan
Chasselas rouge	Roter Gutedel
Chelva	Chelva de Cebreros, Guareña, Mantuo, Villanueva
Ciminnita	Cipro bianco
Clairette	Blanquette, Malvoisie, Uva de Jijona
Colombana bianca	Verdea, Colombana de Peccioli
Dehlro	
Delizia di Vaprio	I. Pirovano 46 A
Exalta	
Flame Seedless	Red Flame
Gros Vert	Abbondanza, St Jeannet, Trionfo dell'Esposizione, Verdal, Trionfo di Gerusalemme
Jaoumet	Madeleine de St Jacques, Saint Jacques
Madeleine	Angevine, Angevine Oberlin, Madeleine Angevine Oberlin, Republicain
Mireille	
Molinera	Besgano, Castiza, Molinera gorda
Moscato d'Adda	Muscat d'Adda
Moscato d'Amburgo	Black Muscat, Hambro, Hamburg, Hamburski Misket, Muscat d'Hambourg, Moscato Preto
Moscato di Terracina	Moscato di Maccarese
Œillade	Black Malvoisie, Cinsaut, Cinsault, Ottavianello, Sinso
Panse precoce	Bianco di Foster, Foster's white, Sicilien
Perla di Csaba	Càbski Biser, Julski muskat, Muscat Julius, Perle de Csaba
Perlaut	
Perlette	
Pizzutello bianco	Aetonychi aspro, Coretto, Cornichon blanc, Rish Baba, Sperone di gallo, Teta di vacca
Precoce de Malingre	

▼**M8**

Lajike	Muita lajikkeesta käytettäviä nimiä
Primus	I. Pirovano 7
Prunesta	Bermestia nera, Pergola rossa, Pergolese di Tivoli
Regina dei Vigneti	Königin der Weingärten, Muskat Szölöskertek Kizalyneja, Szölöskertek Kizalyneh, Rasaki ourgarias, Regina Villoz, Reina de las Viñas, Reine des Vignes, I. Mathiasz 140, Queen of the Vineyards
Servant	Servan, Servant di Spagna
Sideritis	Sidiritis
Sultanines	Bidaneh, Kishmich, Kis Mis, Sultan, Sultana, Sultani, Cekirdesksiz, Sultanina bianca, Sultaniye, Thompson Seedless and mutations
Valenci blanc	Valensi, Valency, Panse blanche
Valenci noir	Planta Mula, Rucial de Mula, Valenci negro
Yapincak	

▼M15

OSA 10: *TOMAATTIEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ

Nämä vaatimukset koskevat *Lycopersicum esculentum* Mill -lajin tomaatteja, jotka on tarkoitettu myytäviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja tomaatteja lukuun ottamatta.

Tomaateissa erotetaan neljä kaupallista tyyppiä:

— pyöreät,

— uurteiset,

— soikeat tai pitkulaiset,

— kirsikkatomaatit (myös cocktailtomaatit).

II LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen tomaattien laatu.

A. Vähimmäisvaatimukset

Ottaen huomioon kullekin luokalle annetut erityissäännökset ja sallitut poikkeamat tomaattien on kaikissa luokissa oltava:

— eheitä,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— tuoreen näköisiä,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten mallolle aiheuttamia vaurioita,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Terttutomaattien varsien on oltava tuoreita, terveitä, puhtaita sekä täysin vailla lehtiä ja näkyviä vieraita aineita.

Tomaattien kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn,

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. Laatuluokittelu

Tomaatit luokitellaan kolmeen laatuluokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen tomaattien on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava kiinteämaltoisia sekä muodoltaan, ulkonääöltään ja kehitysasteeltaan lajikkeelle tyypillisiä.

Tomaattien värin suhteessa kypsyysasteeseen on oltava sellainen, että ne vastaavat edellä A kohdan viimeisen alakohdan vaatimuksia.

Viherkantaisia ja muuten viallisia tomaatteja ei sallita, lukuun ottamatta hyvin vähäisiä kuoren pintamuutoksia, joilla ei ole vaikutusta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen eikä pakkauksen ulkoasuun.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen tomaattien on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava kohtuullisen kiinteitä ja ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisiä.

Halkeamia ja näkyvästi viherkantaisia tomaatteja ei sallita. Niissä voi kuitenkin olla seuraavanlaisia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

▼M15

— vähäinen muotovirhe,

— vähäisiä värivirheitä,

— vähäisiä kuorivauroita,

— erittäin vähäisiä kolhiutumia.

Uurteisissa tomaateissa saa lisäksi olla:

— enintään 1 senttimetrin pituisia arpeutuneita halkeamia,

— kohtuullisia kohoumia,

— pieni napamainen syvennys, joka ei ole korkkiutunut,

— enintään 1 neliösenttimetrin kokoinen korkkiutunut alue luotin kohdalla,

— ohut pitkulainen (saumamainen) kanta-arpi, joka on pituudeltaan enintään kaksi kolmasosaa tomaatin enimmäishalkaisijasta.

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat tomaatit, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin, mutta jotka täyttävät edellä määritellyt vähimmäisvaatimukset.

Niiden on oltava riittävän kiinteitä (mutta ne voivat olla hyvin lievästi vähemmän kiinteitä kuin I luokan tomaatit) eikä niissä saa olla arpeutumattomia halkeamia.

Tomaateissa voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkoasuun liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muodon, kehityksen ja värityksen vajavuus,

— kuorivaurioita tai kolhiutumia, jolleivät ne vahingoita hedelmää merkittävästi,

— enintään kolmen cm:n pituisia arpeutuneita halkeamia, kun on kyse pyöreistä, uurteisista tai pitkulaisista tomaateista.

Uurteisissa tomaateissa saa lisäksi olla

— selvempiä kohoumia kuin I luokassa, mutta ei kuitenkaan epämuodostumia,

— napamainen syvennys,

— enintään kahden neliösenttimetrin kokoinen korkkiutunut alue luotin kohdalla,

— ohut pitkulainen (saumamainen) kanta-arpi.

III **KOKOLAJITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Koko määritetään joko poikkileikkauksen suurimman halkaisijan, painon tai lukumäärän mukaan.

Seuraavia säännöksiä ei sovelleta terttutomaatteihin, ja ne ovat II luokan osalta vapaaehtoisia.

Tasakokoisuuden varmistamiseksi

a) saman pakkauksen tomaattien halkaisijoiden ero saa olla enintään

— 10 mm, jos pienimmän tomaatin (pakkauksessa ilmoitettu) halkaisija on alle 50 mm,

— 15 mm, jos pienimmän tomaatin (pakkauksessa ilmoitettu) halkaisija on 50–70 mm,

— 20 mm, jos pienimmän tomaatin (pakkauksessa ilmoitettu) halkaisija on 70–100 mm,

— jos tomaatin halkaisija on vähintään 100 mm, halkaisijoiden erolla ei ole merkitystä.

Jos sovelletaan kokoluokkakoodeja, on noudatettava seuraavassa taulukossa esitettyjä koodeja ja asteikkoja.

▼M15

Kokoluokkakoodi	Halkaisija (mm)
0	≤ 20
1	> 20 ≤ 25
2	> 25 ≤ 30
3	> 30 ≤ 35
4	> 35 ≤ 40
5	> 40 ≤ 47
6	> 47 ≤ 57
7	> 57 ≤ 67
8	> 67 ≤ 82
9	> 82 ≤ 102
10	> 102

b) Painon tai lukumäärän mukaan kokoluokitelluissa tomaateissa kokoerojen on oltava a alakohdan mukaisia.

IV SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kussakin erässä eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. Sallitut laatupoikkeamat

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia määrästä tai painosta saa olla tomaatteja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia, mutta jotka täyttävät I luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään 0,5 prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan laatuvaatimuksia.

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla tomaatteja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia, mutta jotka täyttävät II luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään yksi prosentti tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia. Tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita. Terttutomaateista viisi prosenttia tomaattien lukumäärästä tai painosta saa olla varresta irrallaan.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla tomaatteja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä täytä vähimmäisvaatimuksia. Tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita. Terttutomaateista kymmenen prosenttia tomaattien lukumäärästä tai painosta saa olla varresta irrallaan.

B. Sallitut kokopoikkeamat

Kaikissa luokissa: Kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta saa olla tomaatteja, jotka kuuluvat mainittua kokoluokkaa välittömästi alempaan tai ylempään kokoluokkaan.

V KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. Tasalaatuisuus

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää, lajiketta tai kaupallista tyyppiä sekä laatu- tai kokoluokkaa (jos tuotteet lajitellaan koon mukaan) olevia tomaatteja.

▼M15

Ekstra- ja I luokkaan kuuluvien tomaattien on oltava kypsyysasteeltaan ja väriltään miltei yhdenmukaisia. Soikeiden tomaattien on lisäksi oltava pituudeltaan riittävän yhdenmukaisia.

Myyntipakkaus ([1]) voi kuitenkin sisältää ei selvästi eriväristen ja eri lajiketta ja/tai kaupallista tyyppiä olevien tomaattien sekoituksia, edellyttäen että tuotteet ovat laadultaan tasalaatuisia sekä kunkin värin ja lajikkeen ja/tai kaupallisen tyypin osalta samaa alkuperää.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Tomaatit on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava puhtaita ja sellaisia, ettei niistä aiheudu tuotteiden ulkoista eikä sisäistä pilaantumista. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

VI MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kussakin pakkauksessa ([2]) on oltava merkittynä sen yhdelle puolelle selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaaja ja/tai lähettäjä:

— Nimi ja fyysinen osoite (katuosoite, postinumero, paikkakunta, ja jos osoite ei ole alkuperämaassa, on merkittävä myös maa),

tai

— kansallisen viranomaisen tunnustama koodi ([3]).

B. **Tuote**

Ilmaisu ”Tomaatteja” tai ”terttutomaatteja” ja kaupallisen tyypin nimi, jos sisältö ei ole näkyvissä. Nämä merkinnät ovat pakollisia kaikille sekä tertussa oleville että muille kirsikkatomaateille (tai cocktailtomaateille).

— Selvästi eri väriä ja lajiketta ja/tai kaupallista tyyppiä olevien tomaattien sekoituksen sisältävien myyntipakkausten osalta merkintä ”Tomaattisekoitus” tai vastaava ilmaisu. Jos tuote ei ole näkyvissä, on merkittävä myyntipakkauksen sisältämien tuotteiden väri ja lajike tai kaupallinen tyyppi,

— lajikkeen nimi (vapaaehtoinen).

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

Jos on kyse eri alkuperää olevien selvästi eri väriä ja lajiketta ja/tai kaupallista tyyppiä olevien tomaattien sekoituksen sisältävästä myyntipakkauksesta, väriä ja lajiketta ja/tai kaupallista tyyppiä koskevan merkinnän välittömässä läheisyydessä on mainittava alkuperämaat.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka,

— kokoluokka (jos tuotteet lajitellaan koon mukaan) vähimmäis- ja enimmäishalkaisijoin ilmaistuna.

([1]) Myyntipakkauksen on oltava sellainen, että se ostetaan kokonaisena.

([2]) ”Kuluttajalle suoraan myytäväksi tarkoitettuihin yksikköpakkauksiin ei sovelleta näitä merkitsemistä koskevia säännöksiä, vaan kansallisia vaatimuksia. Tällaisia yksikköpakkauksia sisältävissä kuljetuspakkauksissa on kuitenkin oltava tässä tarkoitetut merkinnät.”

([3]) Monien maiden kansallisessa lainsäädännössä edellytetään nimen ja osoitteen ilmoittamista. Jos kuitenkin käytetään koodia, ilmaisu ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaavat lyhenteet) on merkittävä koodin läheisyyteen, ja koodin eteen on merkittävä koodin tunnustaneen maan ISO 3166 Alpha -maa-/aluekoodeja.

▼M15

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

— Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos nämä pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

▼**M8**

LIITE II

11 ARTIKLAN 1 KOHDASSA MAINITTU MALLI

	Hedelmiin ja vihanneksiin sovellettavat yhteisön kaupan pitämisen vaatimukset Nro (hyväksytyn toimijan) (Jäsenvaltio)

▼M8

LIITE III

TUOREIDEN HEDELMIEN JA VIHANNESTEN YHTEISÖN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSIA KOSKEVA 11, 12 JA 12 A ARTIKLASSA MAINITTU VAATIMUSTENMUKAISUUSTODISTUS

<table>
<tr><td>1. Toimija</td><td colspan="3">Tuoreiden hedelmien ja vihannesten yhteisön kaupan pitämisen vaatimuksia koskeva vaatimustenmukaisuustodistus

Nro .....

(Tämä todistus on tarkoitettu ainoastaan tarkastusviranomaisille)</td></tr>
<tr><td rowspan="2">2. Pakkauksessa mainittu pakkaaja (jos eri kuin toimija)</td><td colspan="3">3. Tarkastusviranomainen</td></tr>
<tr><td>4. Tarkastuspaikka/alkuperämaa (1)</td><td colspan="2">5. Määräalue tai -maa</td></tr>
<tr><td colspan="2">6. Kuljetusvälineen tunnistetiedot</td><td colspan="2">7.

☐ Sisäinen

☐ Tuonti

☐ Vienti</td></tr>
<tr><td>8. Pakkaukset (lukumäärä ja tyyppi)

-

-</td><td>9. Tuote (lajike, jos vaatimukset sitä edellyttävät)</td><td>10. Laatuluokka</td><td>11. Kokonaisnettopaino kilogrammoina</td></tr>
<tr><td colspan="4">12. Edellä kuvattu erä on voimassa olevien yhteisön kaupan pitämisen vaatimusten mukainen tämän todistuksen myöntämishetkellä.

.....

Aiottu tullitoimipaikka: ..... Myöntämispaikka ja -päivä: .....

Voimassa: .....saakka: .....

Allekirjoittaja (nimi suuraakkosin): .....

Allekirjoitus Toimivaltaisen viranomaisen sinetti</td></tr>
<tr><td colspan="4">13. Huomautukset</td></tr>
</table>

(1) Jälleenviennissä alkuperä merkitään kohtaan 9.

▼B

LIITE IV

MAAT, JOIDEN VAATIMUSTENMUKAISUUSTARKASTUKSET ON HYVÄKSYTTY 13 ARTIKLAN MUKAISESTI

▼M8

———————

▼B

Maa	Tuotteet
Sveitsi	Tuoreet hedelmät ja vihannekset sitrushedelmiä lukuun ottamatta
Marokko	Tuoreet hedelmät ja vihannekset
Etelä-Afrikka	Tuoreet hedelmät ja vihannekset
Israel	Tuoreet hedelmät ja vihannekset
Intia	Tuoreet hedelmät ja vihannekset
Uusi-Seelanti	Omenat, päärynät ja kiivit
Senegal	Tuoreet hedelmät ja vihannekset
Kenia	Tuoreet hedelmät ja vihannekset
Turkki	Tuoreet hedelmät ja vihannekset

▼M8

———————

———————

▼M8

LIITE VI

20 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tarkastusmenetelmät

Huomautus: Nämä tarkastusmenetelmät perustuvat hedelmien ja vihannesten kansainvälisten vaatimusten soveltamista koskevassa OECD:n järjestelmässä hyväksytyssä tuoreiden hedelmien ja vihannesten laadun valvontaa koskevassa oppaassa annettuihin sääntöihin.

1. **MÄÄRITELMÄT**

1.1 Pakkaus

Erään kuuluva pakkauspäällyksestä ja sisällöstä muodostuva yksittäinen pakkaus, jonka tarkoituksena on helpottaa tietyn myyntipakkaus- tai irtotavaramäärän käsittelyä ja kuljetusta fyysisestä käsittelystä ja kuljetuksesta johtuvien vaurioiden välttämiseksi. Maantie-, rautatie-, meri- ja ilmakuljetuksessa käytettävät kontit eivät ole pakkauksia.

1.2 Myyntipakkaus

Erään kuuluva pakkauspäällyksestä ja sisällöstä muodostuva yksittäinen pakkaus, joka muodostaa myyntipaikassa loppukäyttäjälle tai kuluttajalle myytävän yksikön.

1.2a Esipakkaus

Esipakkaukset ovat myyntipakkauksia, joissa pakkaus peittää elintarvikkeen kokonaan tai osittain, mutta kuitenkin aina siten, että sisältöä ei voi muuttaa pakkausta avaamatta tai vaihtamatta. Yhden tuotteen suojakalvoja ei pidetä esipakkauksina.

1.3 Lähetys

Tietyn toimijan myytäväksi tarkoitettu tuotemäärä, sellaisena kuin se on tarkastushetkellä ja asiakirjassa määriteltynä. Lähetys voi muodostua yhden tai useamman tyyppisistä tuotteista, ja siihen voi sisältyä yksi tai useampi erä tuoreita tai kuivattuja hedelmiä ja vihanneksia.

1.4 Erä

Tuotemäärä, jolla on tarkastushetkellä seuraavat samat ominaisuudet:

— pakkaaja ja/tai lähettäjä,

— alkuperämaa,

— tuotteen laatu,

— tuoteluokka,

— kokoluokka (jos tuotteeseen sovelletaan kokolajittelua),

— lajike tai kaupallinen tyyppi (vastaavien vaatimusten säännösten mukaisesti),

— pakkauksen tyyppi ja ulkoasu.

Jos kuitenkin lähetyksen (sellaisena kuin se on määriteltynä kohdassa 1.3) vaatimustenmukaisuustarkastuksen aikana eriä on vaikea erottaa toisistaan ja/tai yksittäisiä eriä ei ole mahdollista esittää erillään, lähetyksen kaikkien erien voidaan katsoa muodostavan yhden erän, jos niiden tuotetyyppiä, lähettäjää, alkuperämaata, luokkaa sekä lajiketta ja kaupallista tyyppiä — mikäli niistä on asianomaisessa kaupan pitämisen vaatimuksessa säädetty — koskevat ominaisuudet ovat yhdenmukaiset.

1.5 Näytteenotto

Erästä väliaikaisesti vaatimustenmukaisuustarkastuksen aikana otettavat näytteet

1.6 Perusnäyte

Kun kyseessä on pakattu tuote, erästä sattumanvaraisesti otettu pakkaus tai irtotavaran (suora lastaus kuljetusvälineeseen tai sen osastoon) yhdestä kohtaa erää sattumanvaraisesti otettu määrä.

▼M8

1.7 Kokoomanäyte

Useita erästä otettuja edustavia perusnäytteitä, joiden kokonaismäärä on riittävä erän arvioimiseen kaikkien perusteiden osalta.

1.8 Kakkosnäyte

Perusnäytteestä sattumanvaraisesti otettu sama määrä tuotetta.

Pakatuista pähkinöistä otettavan kakkosnäytteen on painettava 300–1 000 grammaa. Jos perusnäyte muodostuu myyntipakkauksia sisältävistä pakkauksista, kakkosnäytteenä pidetään yhtä tai useampaa myyntipakkausta, joiden yhteispaino on vähintään 300 grammaa.

30 yksikköä, jos pakkauksen nettopaino on enintään 25 kilogrammaa eikä siinä ole myyntipakkauksia. Joissakin tapauksissa tämä tarkoittaa, että pakkauksen koko sisältö on tarkastettava, jos perusnäytteessä on enintään 30 yksikköä.

1.9 Yhdistetty näyte (vain kuivatut tuotteet)

Yhdistetty näyte on kokoomanäytteen kaikkien kakkosnäytteiden vähintään kolmen kilogramman painoinen yhdistelmä. Yhdistettyyn näytteeseen kuuluvat tuotteet on sekoitettava tasaisesti.

1.10 Supistettu näyte

Kokoomanäytteestä tai yhdistetystä näytteestä sattumanvaraisesti otettu tuotemäärä, joka on mahdollisimman pieni mutta kuitenkin riittävä eräiden yksittäisten perusteiden arvioimiseen.

Jos tuote tuhoutuisi tarkastusmenetelmän vuoksi, supistetun näytteen koko voi olla enintään 10 prosenttia kokoomanäytteestä tai kuorellisten pähkinöiden osalta 100 yhdistetystä näytteestä otettua pähkinää. Jos kyseessä ovat pienet kuivatut tuotteet (esim. yli 100 yksikköä 100 grammassa), supistetun näytteen koko voi olla enintään 300 grammaa.

Kehitys- ja/tai kypsyysasteeseen liittyvien perusteiden arviointia varten näyte on otettava hedelmien, vihannesten ja kuivattujen tuotteiden laadun määrittämiseksi vahvistettuja objektiivisia testejä koskevissa ohjeissa (Guidance on Objective Tests to Determine Quality of Fruit and Vegetables and Dry and Dried Produce) kuvattujen objektiivisten menetelmien mukaisesti (http://www.oecd.org/agr/fv).

Kokoomanäytteestä tai yhdistetystä näytteestä voidaan ottaa useita supistettuja näytteitä erän vaatimustenmukaisuuden tarkastamiseksi eri perusteita käyttäen.

2. VAATIMUSTENMUKAISUUSTARKASTUKSEN TOTEUTTAMINEN

2.1 Yleisiä huomioita

Vaatimustenmukaisuustarkastus tehdään arvioimalla näytteet, jotka on otettu tarkastettavan erän eri kohdista sattumanvaraisesti. Näytteiden laadun oletetaan periaatteessa edustavan koko erän laatua.

2.2 Tarkastuspaikka

Vaatimustenmukaisuustarkastus voidaan tehdä pakkaustoimen aikana, lähetyspaikassa, kuljetuksen aikana, vastaanottopaikassa, tukkumyyntitasolla ja vähittäismyyntitasolla.

Jos tarkastusviranomainen ei tee vaatimustenmukaisuustarkastusta omissa tiloissaan, tuotteiden hallussapitäjän on järjestettävä mahdollisuudet vaatimustenmukaisuustarkastuksen tekemiseksi.

2.3 Erien tunnistaminen ja/tai lähetystä koskeva yleisvaikutelma

Erien tunnistaminen tapahtuu niiden merkintöjen perusteella tai muiden tekijöiden, kuten neuvoston direktiivin 89/396/ETY ([1]) mukaisesti tehtyjen merkintöjen perusteella. Kun on kysymys useista eristä koostuvasta lähetyksestä, tarkastajan on saatava lähetyksestä kokonaisvaikutelma saateasiakirjojen tai ilmoitusten avulla. Tarkastajan on määriteltävä tarkastuksensa perusteella erien yhdenmukaisuus mainituissa asiakirjoissa olevien tietojen kanssa.

([1]) EYVL L 186, 30.6.1989, s. 21.

▼M8

Jos tuotteet on määrä lastata tai ne on lastattu kuljetusvälineeseen, sen rekisterinumeroa on käytettävä lähetyksen tunnistamiseen.

2.4 Tuotteiden esittäminen

Tarkastaja osoittaa pakkaukset, jotka hän haluaa tarkastaa. Toimijan on näytettävä pakkaukset, esitettävä kokoomanäyte ja annettava kaikki lähetyksen tai erän tunnistamiseen tarvittavat tiedot.

Jos on tarpeen ottaa supistettuja näytteitä tai kakkosnäytteitä, tarkastaja valitsee ne kokoomanäytteestä.

2.5 Fyysinen tarkastus

— Pakkauksen sekä tuotteen esillepanon arviointi

Pakkaukset, niiden soveltuvuus ja siisteys sekä pakkaamiseen käytetyt materiaalit on tarkastettava pitäen silmällä niiden kaupan pitämisen vaatimusten mukaisuutta. Kun kyseessä ovat pakatut tuotteet, tarkastus tehdään perusnäytteen perusteella. Kaikissa muissa tapauksissa se tehdään kuljetusvälineen perusteella. Jos ainoastaan jotkin pakkaustavat tai tarjontamuodot ovat sallittuja, tarkastajan on tarkastettava, ovatko käytetyt tavat juuri niitä.

— Merkintöjen tarkistaminen

Tarkastajan on tarkastettava, onko tuotteiden merkintä asianomaisten kaupan pitämisen vaatimusten mukainen. Tältä osin on tarkastettava, ovatko merkinnät asianmukaisia ja/tai onko niitä muutettava.

Kun kyseessä ovat pakatut tuotteet, tarkastus tehdään perusnäytteen perusteella. Kaikissa muissa tapauksissa se tehdään kuormalavaan kiinnitettyjen asiakirjojen tai kuljetusvälineen perusteella.

Muovikalvoon yksittäispakattuja hedelmiä ja vihanneksia ei pidetä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY tarkoitettuina valmiiksi pakattuina elintarvikkeina, eikä niitä ole välttämätöntä merkitä kaupan pitämisen vaatimusten mukaisesti. Tällöin muovikalvoa voidaan pitää arkojen tuotteiden suojana.

— Tuotteiden vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen

Tarkastaja päättää, minkä suuruisen kokoomanäytteen hän tarvitsee erän arviointiin. Tarkastajan on sattumanvaraisesti valittava tarkastettavat pakkaukset, tai jos on kyse irtotuotteista, ne kohdat eristä, joista perusnäytteet on otettava.

On varmistettava, että näytteidenotto ei heikennä tuotteen laatua.

Vaurioituneita pakkauksia ei voida käyttää kokoomanäytteisiin. Ne on pantava sivuun, ja ne voidaan tarvittaessa tutkia erikseen ja laatia niistä erillinen raportti.

Silloin kun erä katsotaan epätyydyttäväksi tai kun on arvioitava riskiä, että tuote ei ole kaupan pitämisen vaatimusten mukainen, kokoomanäytteessä on oltava vähintään seuraavassa esitetyt määrät:

Pakatut tuotteet	
Pakkausten lukumäärä erässä	Otettavien pakkausten lukumäärä (perusnäytteet)
enintään 100	5
101–300	7
301–500	9
501–1 000	10
yli 1 000	15 (vähintään)

▼M8

Irtotavara (suora lastaus kuljetusvälineeseen tai sen osastoon)	
Erän koko kilogrammoina tai siihen kuuluvien yksikköjen lukumääränä	Perusnäytteiden koko kilogrammoina tai näytteisiin sisällytettävien yksikköjen lukumääränä
enintään 200	10
201– 500	20
501– 1 000	30
1 001– 5 000	60
yli 5 000	100 (vähintään)

Suurikokoisten (yli 2 kg / kappale) irtotavarana olevien hedelmien ja vihannesten osalta perusnäytteiden on koostuttava vähintään viidestä kappaleesta. Jos kyseessä on alle viidestä pakkauksesta koostuva tai alle 10 kg:n painoinen erä, tarkastetaan koko erä.

Jos tarkastaja toteaa tarkastuksen jälkeen, ettei hän pysty tekemään päätöstä, on tehtävä uusi fyysinen tarkastus ja kokonaistulos on ilmoitettava näiden kahden tarkastuksen kokonaiskeskiarvona.

2.6 Tuotteen tarkastaminen

Kun kyseessä ovat pakatut tuotteet, perusnäytteitä on käytettävä tuotteen yleisulkonäön, tarjontamuodon, pakkausten puhtauden ja merkintöjen tarkastamiseksi. Muissa tapauksissa nämä tarkastukset on tehtävä erän tai kuljetusvälineen perusteella.

Tuote on vaatimustenmukaisuustarkastusta varten poistettava pakkauksesta kokonaisuudessaan. Tarkastaja voi jättää tämän tekemättä vain, jos näyte perustuu yhdistettyihin näytteisiin.

Tasalaatuisuuden, vähimmäisvaatimusten sekä laatu- ja kokoluokkien tarkastaminen on tehtävä kokoomanäytteen perusteella tai yhdistetyn näytteen perusteella ottaen huomioon hedelmien ja vihannesten kansainvälisten vaatimusten soveltamista koskevassa OECD:n järjestelmässä julkaistut ohjekirjaset (http://www.oecd.org/agr/fv).

Kun tuotteessa on virheitä, tarkastaja määrittää niiden prosenttiosuuden vaatimustenvastaisten tuotteiden lukumäärän tai painon perusteella.

Ulkoiset virheet on tarkastettava kokoomanäytteen tai yhdistetyn näytteen perusteella. Vaatimustenmukaisuus sellaisten perusteiden osalta, jotka liittyvät kehitys- ja/tai kypsyysasteeseen tai joihin liittyy sisäisten virheiden olemassaolo tai puuttuminen, voidaan tarkastaa supistettujen näytteiden perusteella. Tarkastukset tehdään supistetun näytteen perusteella erityisesti silloin, kun tarkastustoimet tuhoavat tuotteen arvon.

Kehitys- ja/tai kypsyysasteeseen liittyvien perusteiden arviointi on tehtävä tätä varten asianomaisessa kaupan pitämisen vaatimuksessa vahvistettuja välineitä ja menetelmiä käyttäen tai hedelmien, vihannesten ja kuivattujen tuotteiden laadun määrittämiseksi vahvistettuja objektiivisia testejä koskevien ohjeiden (Guidance on Objective Tests to Determine Quality of Fruit and Vegetables and Dry and Dried Produce) mukaisesti (http://www.oecd.org/agr/fv).

2.7 Tarkastusraportit

Tarvittaessa annetaan 12 a artiklassa säädetyt asiakirjat.

Jos havaitaan virheitä, joiden perusteella tuotteet katsotaan vaatimustenvastaisiksi, toimijalle tai tämän edustajalle on ilmoitettava kirjallisesti näistä virheistä, havaituista prosenttiosuuksista ja vaatimustenvastaisuuden syistä. Jos tuote on mahdollista saattaa vaatimustenmukaiseksi sen merkintöjä muuttamalla, siitä on ilmoitettava toimijalle tai tämän edustajalle.

Jos tuotteessa on virheitä, vaatimustenvastaiseksi arvioitu prosenttiosuus on täsmennettävä.

▼**M8**

2.8 Tuotteen arvon aleneminen vaatimustenmukaisuustarkastuksen seurauksena

Vaatimustenmukaisuustarkastuksen jälkeen kokoomanäyte / yhdistetty näyte annetaan toimijan tai tämän edustajan saataville.

Tarkastusviranomaisen ei tarvitse korvata niitä kokoomanäytteen / yhdistetyn näytteen osia, jotka ovat tuhoutuneet vaatimustenmukaisuustarkastuksessa.

▼B

LIITE VII

KESTÄVIEN TOIMINTAOHJELMIEN KANSALLISEN STRATEGIAN RAKENNE JA SISÄLTÖ (57 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETTU)

1. Kansallisen strategian kesto

   Jäsenvaltio ilmoittaa.

2. Tilanneanalyysi vahvuuksien ja heikkouksien osalta sekä kehitysmahdollisuuksista, strategia niiden saavuttamiseksi ja perusteet valituille ensisijaisille toimille.

   (Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 12 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta)

2.1 *Tilanneanalyysi*

   Kuvailkaa määrällisten tietojen avulla nykytilannetta hedelmä- ja vihannesalalla korostaen vahvuuksia ja heikkouksia, kehityseroja, tarpeita ja puutteita sekä kehittämismahdollisuuksia liitteessä XIV määriteltyjen asiaankuuluvien perusindikaattorien ja muiden asiaankuuluvien lisäindikaattorien perusteella. Kuvauksen tulee sisältää ainakin seuraavat seikat:

   — hedelmä- ja vihannesalan suorituskyky tärkeimmät suuntaukset mukaan luettuina; alan vahvuudet ja heikkoudet muun muassa kilpailukyvyn ja tuottajaorganisaatioiden kehityspotentiaalin kannalta;

   — hedelmä- ja vihannestuotannon ympäristövaikutukset (vaikutukset/-paineet ja hyödyt), tärkeimmät suuntaukset mukaan luettuina.

2.2 *Vahvuuksien ja heikkouksien perusteella valittu strategia*

   Kuvatkaa tärkeimpiä aloja, joilla toiminnan odotetaan synnyttävän eniten lisäarvoa:

   — toimintaohjelman tavoitteiden ja odotettujen tulosten asianmukaisuus sekä määritellyt (ensisijaisiin) tarpeisiin liittyvät päämäärät, kuten myös se, missä määrin ne voidaan realistisesti saavuttaa;

   — strategian sisäinen johdonmukaisuus, toisiaan tukevien vuorovaikutussuhteiden olemassaolo ja se, että eri toimille asetettujen toiminnallisten tavoitteiden välillä ei ole ristiriitaisuuksia;

   — valittujen toimien ja muiden kansallisten/alueellisten toimien keskinäinen täydentävyys ja johdonmukaisuus erityisesti Euroopan yhteisön rahastoista tuettavien toimien ja varsinkin maaseudun kehittämistoimenpiteiden kanssa;

   — odotetut tulokset ja vaikutukset suhteessa alkutilanteeseen ja se, miten ne edistävät yhteisön tavoitteita.

2.3 *Aiempien toimintaohjelmien vaikutus (jos käytettävissä)*

   Kuvatkaa mahdollisten aiempien hiljattaisten toimintaohjelmien vaikutusta ja esittäkää yhteenveto niiden käytettävissä olevista tuloksista.

3. Toimintaohjelmien tavoitteet sekä välineet ja suoritusindikaattorit

   (Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 12 artiklan 2 kohdan c alakohta)

   Kuvatkaa valittuja tukikelpoisia toimia (viitteellinen luettelo) ja ilmoittakaa tavoitteet, todennettavissa olevat päämäärät ja indikaattorit, joiden perusteella voidaan arvioida tavoitteiden saavuttamisen edistymistä, tehokkuutta ja vaikuttavuutta.

3.1 *Kaikkia tai useita toimityyppejä koskevat vaatimukset*

   Valitut perusteet ja hallinnolliset säännöt sen varmistamiseksi, että tietyille tukikelpoisiksi valituille toimille ei myönnetä tukea myös yhteisen maatalouspolitiikan muista välineistä ja erityisesti maaseudun kehittämistukea.

   Tehokkaat järjestelyt, jotka on otettu käyttöön asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti ympäristön suojaamiseksi ympäristöpaineilta, joita toimintaohjelmassa rahoitettavat investoinnit mahdollisesti lisäävät, sekä kyseisen asetuksen 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetut perusteet, joilla varmistetaan, että toimintaohjelmista rahoitettavat yksittäisten tilojen investoinnit ovat perustamissopi-

▼B

muksen 174 artiklassa ja kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa vahvistettujen tavoitteiden mukaisia.

3.2 *Toimityyppien osalta esitettävät erityistiedot (täytetään vain valittujen toimien osalta)*

Suunniteltujen toimien osalta on esitettävä seuraavat erityistiedot:

3.2.1 *Tuotannonsuunnittelutoimet (viitteellinen luettelo)*

3.2.1.1 Käyttöomaisuuden hankinta

— tukikelpoiset investointityypit (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— muut tukikelpoiset hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.1.2 Muut toimet

— tukikelpoisten toimityyppien kuvaus,

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.2 *Tuotteiden laadun parantamiseksi tai säilyttämiseksi tarkoitetut toimet (viitteellinen luettelo)*

3.2.2.1 Käyttöomaisuuden hankinta

— tukikelpoiset investointityypit (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— muut tukikelpoiset hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.2.2 Muut toimet

— tukikelpoisten toimityyppien kuvaus,

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.3 *Kaupan pitämisen parantamistoimet (viitteellinen luettelo)*

3.2.3.1 Käyttöomaisuuden hankinta

— tukikelpoiset investointityypit (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— muut tukikelpoiset hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.3.2 Muut toimityypit, muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät menekinedistämis- ja tiedotustoimet mukaan luettuina

— tukikelpoisten toimityyppien kuvaus,

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.4 *Tutkimus ja koetuotanto (viitteellinen luettelo)*

3.2.4.1 Käyttöomaisuuden hankinta

— tukikelpoiset investointityypit (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— muut tukikelpoiset hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.4.2 Muut toimityypit

— tukikelpoisten toimityyppien kuvaus,

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

▼B

3.2.5 *Koulutustyyppiset toimet (muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät) ja neuvontapalvelujen käytön lisäämistoimet (viitteellinen luettelo)*

— tukikelpoisten toimityyppien kuvaus (mukaan luettuina koulutustyypit ja/tai neuvontapalvelun kattamat kysymykset),

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.6 *Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet*

— tukikelpoisten toimityyppien kuvaus,

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.7 *Ympäristötyyppiset toimet (viitteellinen luettelo)*

— vakuutus siitä, että tukikelpoiseksi valittu ympäristötoimi on asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen.

— vakuutus siitä, että tukikelpoisille ympäristötoimille myönnettävä tuki on asetuksen (EY) N:o 1182/2007 9 artiklan 3 kohdan neljännessä alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen.

3.2.7.1 Käyttöomaisuuden hankinta

— tukikelpoiset investointityypit (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— muut tukikelpoiset hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.7.2 Muut toimityypit

— tukikelpoisten ympäristötoimien luettelo,

— tukikelpoisten toimityyppien kuvaus, mukaan luettuina niihin liittyvät erityissitoumukset sekä perustelut ympäristötarpeisiin ja -prioriteetteihin liittyvien odotettujen ympäristövaikutusten pohjalta,

— tarvittaessa tuen määrät,

— tukitasojen laskemiseen sovellettavat perusteet.

3.2.8 *Muuntyyppiset toimet (viitteellinen luettelo)*

3.2.8.1 Käyttöomaisuuden hankinta

— tukikelpoiset investointityypit (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— muut tukikelpoiset hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.8.2 Muut toimet

— muiden tukikelpoisten toimityyppien kuvaus,

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

4. Toimivaltaisten viranomaisten ja vastuuelinten nimeäminen

Jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen, joka on vastuussa kansallisen strategian hallinnosta, seurannasta ja arvioinnista

5. Seuranta- ja arviointijärjestelmien kuvaus

Nämä on laadittava liitteessä XIV esitettyjen yhteisten suoritusindikaattoreiden perusteella. Kansallisessa strategiassa on tarvittaessa määriteltävä lisäindikaattoreita, jotka vastaavat kansallisten toimintaohjelmiin liittyviä kansallisia ja/tai alueellisia tarpeita, olosuhteita ja tavoitteita.

5.1 *Toimintaohjelmien arviointi ja tuottajaorganisaatioiden raportointivelvoitteet*

(Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 12 artiklan 2 kohdan d ja e alakohta)

Kuvatkaa toimintaohjelmien seurantaan ja arviointiin liittyviä vaatimuksia ja menettelyjä, tuottajaorganisaatioiden raportointivelvollisuudet mukaan luettuina.

▼B

5.2 *Kansallisen strategian seuranta ja arviointi*

Kuvatkaa kansallisen strategian seurantaan ja arviointiin liittyviä vaatimuksia ja menettelyjä.

▼B

LIITE VIII

LUETTELO TOIMISTA JA MENOISTA, JOTKA EIVÄT OLE TUKIKELPOISIA 61 ARTIKLASSA MAINITUISSA TOIMINTAOHJELMISSA

1. Yleiset tuotantokustannukset ja erityisesti seuraavat: kasvinsuojelutuotteet, myös integroituun torjuntaan käytettävä materiaali, lannoitteet ja muut panokset; pakkaamis- ja varastointikustannukset myös osana uusia prosesseja sekä pakkauksista aiheutuvat kustannukset; keräys- ja kuljetuskustannukset (sisäiset ja ulkoiset); toimintakustannukset (erityisesti sähkö, polttoaine ja huolto), lukuun ottamatta seuraavia:

   — laadunparantamistoimenpiteisiin liittyvät erityiskustannukset. Tukikelpoisia eivät ole milloinkaan (edes varmennetut) sienirihmastot, siemenet ja ei-monivuotiset kasvit,

   — luonnonmukaiseen kasvinsuojeluaineistoon (kuten feromonit ja saalistajat) liittyvät erityiskustannukset riippumatta siitä, käytetäänkö sitä luonnonmukaisessa, integroidussa vai tavanomaisessa tuotannossa,

   — ympäristötoimiin liittyvät erityiskustannukset, pakkausten ympäristönhoidollisesta käsittelystä aiheutuvat kustannukset mukaan luettuina. Pakkausten ympäristönhoidollinen käsittely on perusteltava asianmukaisesti ja sen on oltava pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10) liitteen II perusteiden mukaista,

   — luonnonmukaisesta, integroidusta tai kokeellisesta tuotannosta aiheutuvat erityiskustannukset, Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava perusteet kokeellisen tuotannon tukikelpoisuudelle ottaen huomioon menettelyn tai konseptin uutuus ja asiaan sisältyvä riski,

   — tämän asetuksen II osastossa tarkoitettujen vaatimusten, kasvien terveyttä koskevien sääntöjen ja jäämien enimmäistasojen noudattamisen varmistamiseen liittyvät erityiskustannukset.

   Erityiskustannukset ovat lisäkustannuksia, jotka lasketaan perinteisten kustannusten ja tosiasiallisesti aiheutuneiden kustannusten välisenä erotuksena.

   Jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustellen vahvistaa jokaiselle edellä mainitulle tukikelpoisten erityiskustannusten luokalle kiinteämääräisen kertasumman lisäkustannusten laskemiseksi suhteessa perinteisiin kustannuksiin.

2. Hallinto- ja henkilöstökustannukset, lukuun ottamatta toimintarahastojen ja -ohjelmien täytäntöönpanoon liittyviä menoja, joihin kuuluvat seuraavat:

   a) toimintarahastoihin tai -ohjelmiin liittyvät yleiskustannukset, mukaan luettuina hallinto- ja henkilöstökustannukset, raportteihin, arviointitutkimuksiin, kirjanpitoon ja tilienhoitoon liittyvät kustannukset, jotka katetaan kahta prosenttia hyväksytystä toimintarahastosta vastaavalla kiinteämääräisellä kertasummalla enintään 180 000 euroon saakka. Tästä kahdesta prosentista yksi prosentti on yhteisön tukea ja yksi prosentti tulee tuottajaorganisaatiolta.

      Kun kyseessä on hyväksytty tuottajaorganisaatioiden liitto, kiinteämääräinen kertasumma voidaan kertoa liiton jäseninä olevien tuottajaorganisaatioiden lukumäärällä; enimmäismäärä on kuitenkin 1 250 000 euroa.

      Jäsenvaltiot voivat rajoittaa rahoituksen todellisiin kustannuksiin, jolloin niiden on määriteltävä tukikelpoiset kustannukset;

   b) henkilöstökustannukset (mukaan luettuina palkkakulut, jos tuottajaorganisaatio vastaa niistä), jos ne johtuvat toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on:

      i) laadun parantaminen tai säilyttäminen tai ympäristön suojeleminen,

      ii) kaupan pitämisen tason parantaminen.

      Kyseisten toimenpiteiden toteuttaminen vaatii erityisesti pätevää henkilöstöä. Jos tuottajaorganisaatio käyttää tällaisissa tapauksissa omaa henkilöstöään tai jäseninä olevia tuottajia, työhön käytetty aika on todistettava oikeaksi asiakirjoin.

      Jos jäsenvaltio haluaa tarjota vaihtoehdon sille, että rahoitus rajoitettaisiin todellisiin kustannuksiin, sen on vahvistettava kaikkien edellä tarkoitettujen tukikelpoisten kustannusten osalta ennakolta ja asianmukaisesti perusteltuina kiinteämääräiset kertasummat, joiden enimmäismäärä on 20 pro-

▼B

senttia hyväksytystä toimintarahastosta. Tätä prosenttiosuutta voidaan korottaa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

Kyseisten kiinteämääräisten kertasummien hakemiseksi tuottajaorganisaatioiden on esitettävä todisteet toimen toteuttamisesta jäsenvaltiota tyydyttävällä tavalla;

c) tuottajaorganisaatioiden yhteensulautumisesta tai hankinnasta aiheutuvat oikeudelliset ja hallintokustannukset sekä ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden ylikansallisten liittojen perustamisesta aiheutuvat oikeudelliset ja hallintokustannukset; tuottajaorganisaatioiden tämän seikan osalta teettämät toteutettavuustutkimukset ja pyytämät ehdotukset.

3. Muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät tulo- tai hintalisät.

4. Muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät vakuutuskustannukset.

5. Ennen toimintaohjelman käynnistämistä toteutettuja toimia varten otettujen, muiden kuin 75 artiklassa tarkoitettujen lainojen takaisinmaksu.

6. Rakentamattoman maan hankinta, paitsi jos hankinta on tarpeen toimintaohjelmaan kuulumattoman investoinnin suorittamiseksi, siltä osin kuin se ylittää 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa prosenttiosuus voi olla suurempi ympäristönsuojeluun liittyvien toimien osalta.

7. Kokouksista ja koulutusohjelmista aiheutuvat, eivät kuitenkaan toimintaohjelmaan liittyvät kustannukset, osallistujien päivärahat sekä matka- ja majoituskulut mukaan luettuina (tapauksen mukaan kiinteämääräisesti).

8. Tuottajaorganisaation jäsenten yhteisön ulkopuolella tuottamiin määriin liittyvät toimet tai kustannukset.

9. Toimet, jotka voivat vääristää kilpailua tuottajaorganisaation muun taloudellisen toiminnan kannalta.

10. Käytetyt laitteet ja välineet, jotka on ostettu yhteisön tai kansallisella tuella seitsemän viime vuoden kuluessa.

11. Investoinnit kuljetusvälineisiin, joita tuottajaorganisaatio käyttää kaupan pitämiseen tai jakeluun, kylmäkuljetus- tai säätöilmakuljetuslaitteeseen liittyviä ajoneuvojen lisälaitteita lukuun ottamatta.

▼C1

12. Vuokraus ostamisen vaihtoehtona, lukuun ottamatta taloudellisesti perusteltuja tapauksia, kun asiasta esitetään jäsenvaltiota tyydyttävät todisteet.

▼B

13. Vuokrattujen hyödykkeiden käyttökustannukset.

14. Leasing-sopimuksiin liittyvät menot (verot, korko, vakuutusmaksut jne.) ja käyttökustannukset, varsinaista leasingia lukuun ottamatta, tavaran nettomarkkina-arvon rajoissa ja komission asetuksen (EY) N:o 1974/2006 ([1]) 55 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyin edellytyksin.

15. Yksittäisten kaupallisten merkkien ja maantieteellisiä viitteitä sisältävien merkkien edistäminen lukuun ottamatta seuraavia:

— tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden liiton ja 52 artiklan 7 kohdassa säädetyn tytäryrityksen tuote-/tavaramerkit,

— yleisluonteiset menekinedistämistoimet ja laatumerkkien edistämistoimet. Maantieteelliset maininnat sallitaan ainoastaan,

a) jos ne ovat neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 ([2]) soveltamisalaan kuuluvia suojattuja alkuperänimityksiä tai suojattuja maantieteellisiä merkintöjä; tai

b) jos kaikissa niissä tapauksissa, joissa a alakohdan säännöstä ei sovelleta, nämä maantieteelliset nimitykset ovat toissijaisia suhteessa pääasialliseen viestiin.

▼M10

Yleisluonteisiin menekinedistämistoimiin ja laatumerkkien edistämistoimiin liittyvässä menekinedistämisaineistossa on oltava Euroopan yhteisön tunnus (ainoastaan, jos kyseessä on visuaalinen media), ja siihen on sisällyttävä

([1]) EUVL L 368, 23.12.2006, s. 15. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 434/2007 (EUVL L 104, 21.4.2007, s. 8).

([2]) EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

▼M10

seuraava kuvateksti: ”Euroopan yhteisön tuella rahoitettu kampanja”. Tuottajaorganisaatiot, tuottajaorganisaatioiden liitot ja 52 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut tytäryritykset eivät saa käyttää Euroopan yhteisön tunnusta niiden tuote-/tavaramerkkien menekinedistämisessä.

▼B

16. Tässä luettelossa tukeen kelpaamattomiksi mainittuihin toimiin tai menoihin liittyvät aliurakka- tai ulkoistamissopimukset.

17. Arvonlisävero, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 1698/2005 71 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua arvonlisäveroa, jota ei palauteta.

18. Lainojen korot, paitsi jos suoritus tapahtuu muuna kuin takaisinmaksettava suorana tukena.

19. Sellaisten kiinteistöjen hankinta, jotka on ostettu yhteisön tai kansallisella tuella kymmenen viime vuoden kuluessa.

20. Investoinnit yhtiöiden osakkeisiin, jos investointi on taloudellinen investointi, lukuun ottamatta investointeja, jotka vaikuttavat myönteisesti toimintaohjelman tavoitteiden toteutumiseen.

21. Muiden osapuolten kuin tuottajaorganisaation tai sen jäsenten aiheuttamat kustannukset.

22. Investoinnit tai senkaltaiset toimet, jotka toteutetaan muualla kuin tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden liiton, 52 artiklan 7 kohdassa säädetyn tytäryrityksen tai näiden jäsenten tiloilla.

23. Tuottajaorganisaation yhteisön ulkopuolelle ulkoistamat toimenpiteet.

▼B

LIITE IX

77 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT MARKKINOILTAPOISTETTUJEN TUOTTEIDEN VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1. Tuotteiden on oltava:

   — eheitä,

   — terveitä; tuotteita, joissa on mätää tai jotka ovat muuten pilaantuneet ravinnoksi kelpaamattomiksi, ei sallita,

   — puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

   — lähes vailla tuholaisten aiheuttamia vioittumia,

   — vailla epätavallista pintakosteutta,

   — vailla vierasta hajua ja/tai makua.

2. Tuotteiden on oltava riittävän kehittyneitä ja riittävän kypsiä, niiden luonne huomioon ottaen.

3. Niiden on oltava lajikkeelle ja/tai kauppamuodolle ominaisia.

▼B

LIITE X

80 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MARKKINOILTAPOISTOILLE MYÖNNETTÄVÄN TUEN ENIMMÄISMÄÄRÄT

Tuote	Enimmäistuki (EUR/100 kg)
Kukkakaalit	10,52
Tomaatit	7,25
Omenat	13,22
Viinirypäleet	12,03
Aprikoosit	21,26
Nektariinit	19,56
Persikat	16,49
Päärynät	12,59
Munakoisot	5,96
Melonit	6,00
Vesimelonit	6,00
Appelsiinit	21,00
Mandariinit	19,50
Klementiinit	19,50
Satsumat	19,50
Sitruunat	19,50

▼B

LIITE XI

82 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT ILMAISJAKELUSTA AIHEUTUVAT KULJETUSKUSTANNUKSET

Markkinoiltapoistopaikan ja toimituspaikan välinen etäisyys	Kuljetuskustannukset (EUR/t)
Alle 25 km	15,5
25–200 km	32,3
200–350 km	45,2
350–500 km	64,5
500–750 km	83,9
Vähintään 750 km	102

Kylmäkuljetuslisä: 7,7 EUR/t.

▼B

LIITE XII

83 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT ILMAISJAKELUUN TARKOITETTUJEN TUOTTEIDEN PAKKAUKSEEN TEHTÄVÄT MERKINNÄT

— Продукт, предназначен за безплатна дистрибуция (Регламент (ЕО) № 1580/2007)

— Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento (CE) nº 1580/2007]

— Produkt určený k bezplatné distribuci [nařízení (ES) č. 1580/2007]

— Produkt til gratis uddeling (forordning (EF) nr. 1580/2007)

— Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (Verordnung (EG) Nr. 1580/2007)

— Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [määrus (EÜ) nr 1580/2007]

— Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1580/2007]

— Product for free distribution (Regulation (EC) No 1580/2007)

— Produit destiné à la distribution gratuite [règlement (CE) nº 1580/2007]

— Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento (CE) n. 1580/2007]

— Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Regula (EK) Nr. 1580/2007]

— Produktas skirtas nemokamai distribucijai [Reglamentas (EB) Nr. 1580/2007]

— Térítésmentes terjesztésre szánt termék (1580/2007. sz. EK rendelet)

— Prodott destinat għad-distribuzzjoni bla ħlas [Regolament (KE) nru. 1580/2007]

— Voor gratis uitreiking bestemd product (Verordening (EG) nr. 1580/2007)

— Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [rozporzadzenie (WE) nr 1580/2007]

— Produto destinado a distribuição gratuita [Regulamento (CE) n.º 1580/2007]

— Produs destinat distribuției gratuite [Regulamentul (CE) nr. 1580/2007]

— Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [nariadenie (ES) č. 1580/2007]

— Proizvod, namenjen za prosto razdelitev [Uredba (ES) št. 1580/2007]

— Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (asetus (EY) N:o 1580/2007)

— Produkt för gratisutdelning (förordning (EG) nr 1580/2007)

▼B

LIITE XIII

99 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETTUUN JÄSENVALTION VUOSIKERTOMUKSEEN SISÄLLYTETTÄVÄT TIEDOT

Kaikki tiedot ovat raportointivuoden tietoja. Raportissa on annettava tiedot raportointivuoden jälkeen maksetuista menoista. Siihen on sisällyttävä tehtyjä tarkastuksia ja sovellettuja seuraamuksia koskevat tiedot kyseiseltä vuodelta, kuten myös sen jälkeen tehdyistä tarkastuksista ja sovelletuista seuraamuksista. Tiedot (jotka vaihtelevat vuoden mittaan) ovat raportointivuoden 31 päivänä joulukuuta voimassaolevia tietoja.

A OSA – MARKKINOIDEN HALLINTAA KOSKEVAT TIEDOT

1. Hallinnolliset tiedot

▼M10

a) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 I osaston IV luvun IV a jakson ja II osan II osaston II luvun I A jakson täytäntöönpanemiseksi annettu kansallinen lainsäädäntö, mukaan luettuna kestävien toimintaohjelmien kansallinen strategia, jota sovelletaan raportointivuonna toteutettaviin toimintaohjelmiin;

▼B

b) jäsenvaltion yhteystaho tiedonantoja varten;

c) tuottajaorganisaatioita, tuottajaorganisaatioiden liittoja ja tuottajaryhmittymiä koskevat tiedot:

— koodinumero,

— nimi ja yhteystiedot,

— hyväksymispäivämäärä (tuottajaryhmittymien osalta esihyväksynnän päivämäärä),

— kaikki asianomaiset oikeussubjektit tai oikeussubjektien tarkoin määritellyt osat ja tuensaajat,

— jäsenten lukumäärä (eriteltynä tuottajiin ja ei-tuottajiin); jäsenyyksien muutokset vuoden aikana,

— asianomaiset tuotteet ja myytyjen lopputuotteiden kuvaus,

— muutokset rakenteissa vuoden aikana ja erityisesti: vastikään hyväksytyt tai muodostetut kokonaisuudet, hyväksynnän peruuttamiset ja keskeyttämiset sekä yhteensulautumat päivämäärineen;

d) Toimialakohtaisia organisaatioita koskevat tiedot:

— organisaation nimi ja yhteystiedot,

— hyväksymispäivä,

— asianomaiset tuotteet.

2. Menoihin liittyvät tiedot

a) Tuottajaorganisaatiot. Tuensaajakohtaiset taloudelliset tiedot (tuottajaorganisaatiot tai tuottajaorganisaatioiden liitot):

— toimintarahasto: kokonaismäärä, yhteisön, jäsenvaltion (kansallinen tuki) sekä tuottajaorganisaatioiden ja sen jäsenten maksuosuudet,

— asetuksen (EY) N:o 1182/2007 10 artiklan mukaisen yhteisön taloudellisen tuen tason kuvaus,

— toimintaohjelman taloudelliset tiedot jaoteltuina tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden liittojen tietoihin,

— kaupan pidetyn tuotannon arvo: kokonaisuudessaan ja tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton muodostavien eri oikeussubjektien mukaan eriteltynä,

— toimintaohjelman menot tukikelpoisiksi katsottujen toimenpiteiden ja toimityyppien mukaan eriteltyinä,

▼M10

— markkinoilta poistettujen tuotteiden määrä tuotteittain ja kuukausittain sekä markkinoilta poistettuihin kokonaismääriin ja ilmaisjakeluun toimitettuihin määriin (ilmaistuna tonneina) eriteltynä,

▼B

— asetuksen (EY) N:o 1182/2007 10 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan soveltamiseksi hyväksyttyjen tahojen luettelo.

b) Tuottajaryhmittymät. Tuensaajakohtaiset taloudelliset tiedot:

— kokonaismäärä, yhteisön, jäsenvaltion sekä tuottajaryhmittymän ja sen jäsenten maksuosuudet,

— asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 5 kohdan mukaisen yhteisön taloudellisen tuen ja jäsenvaltion maksuosuuden kuvaus, josta ilmenevät tuottajaryhmittymien välisummat siirtymäkauden ensimmäisenä, toisena, kolmantena, neljäntenä ja viidentenä vuonna,

— menot investointeihin, jotka ovat tarpeen asetuksen (EY) N:o 1182/2007 7 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti hyväksymistä varten, eriteltyinä yhteisön, jäsenvaltion ja tuottajaryhmittymän maksuosuuksien mukaan,

— kaupan pidetyn tuotannon arvo ja tuottajaryhmittymien välisummat siirtymäkauden ensimmäisenä, toisena, kolmantena, neljäntenä ja viidentenä vuonna.

3. Kansallisen strategian täytäntöönpanoa koskevat tiedot:

— lyhyt kuvaus toimintaohjelmien täytäntöönpanon edistymisestä eriteltynä kunkin 21 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun toimenpidetyypin mukaan. Kuvauksen on perustuttava taloudellisiin ja yhteisiin tuotos- ja tulosindikaattoreihin, ja siinä on esitettävä yhteenveto tuottajaorganisaatioiden toimittamiin toimintaohjelmien edistymistä koskeviin vuosiraportteihin sisältyvistä tiedoista,

— valtiontuen kuvaus, jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EY) N:o 1182/2007 43 artiklan toisen alakohdan c alakohtaa,

— yhteenveto tuottajaorganisaatioiden toimittamien toimintaohjelmia koskevien väliarviointien tuloksista, mukaan luettuna mahdollinen laatuarviointi tuloksista ja vaikutuksista, jotka liittyvät ympäristötoimiin, joilla pyritään torjumaan maaperän eroosioriskiä, vähentämään kasvinsuojeluaineiden käyttöä ja/tai parantamaan niiden hallintaa, suojelemaan elinympäristöjä ja/tai luonnon monimuotoisuutta tai maisemia,

— tiivistelmä kansallisen strategian täytäntöönpanossa ja hallinnossa esiintyneistä merkittävistä ongelmista ja mahdollisesti toteutetuista toimenpiteistä; on myös mainittava kansallisen strategian mahdollisesta päivittämisestä ja sen syistä. Vuosikertomukseen on liitettävä päivitetyn strategian jäljennös,

— yhteenveto 112 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tehdyistä analyyseistä.

Vuonna 2012 vuosiraportin on sisällettävä myös 128 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu arviointiraportti.

4. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b tai 143 b c artiklan mukaisia siirtymäjärjestelyjä soveltavien jäsenvaltioiden osalta luettelo hyväksytyistä ensimmäisistä jalostajista ja kerääjistä tuotteittain eriteltyinä.

B OSA – TILIEN TARKASTAMISTA JA HYVÄKSYMISTÄ KOSKEVAT TIEDOT

5. Tarkastuksia ja seuraamuksia koskevat tiedot:

— jäsenvaltion tekemät tarkastukset: tiedot tarkastetuista tahoista ja tarkastuspäivistä,

— tarkastusasteet,

— tarkastusten tulokset,

— sovelletut seuraamukset.

LIITE XIV

LUETTELO 126 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUISTA YHTEISISTÄ SUORITUSINDIKAATTOREISTA

Tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden liittojen sekä niiden jäsenten toteuttamiin toimiin liittyvien yhteisten suoritusindikaattoreiden järjestelmä ei välttämättä kata kaikkia esiintyviä tekijöitä, jotka voivat vaikuttaa toimintaohjelman tuotoksiin, tuloksiin ja vaikutuksiin. Sen vuoksi suoritusindikaattoreiden avulla saatavia tietoja olisi tulkittava niiden määrällisten ja laadullisten tietojen perusteella, jotka liittyvät muihin ohjelman täytäntöönpanon onnistumiseen tai epäonnistumiseen vaikuttaviin avaintekijöihin.

1. TALOUDELLISEEN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT YHTEISET INDIKAATTORIT (PANOSINDIKAATTORIT) (VUOTUINEN)

Toimenpide	Toimityyppi	Panosindikaattori (vuotuinen)
Tuotannonsuunnittelutoimet	a) Käyttöomaisuuden hankinta b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing c) Muut toimet	Menot *(euroa)*
Tuotteiden laadun parantamiseksi tai säilyttämiseksi tarkoitetut toimet	a) Käyttöomaisuuden hankinta b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing c) Muut toimet	Menot *(euroa)*
Kaupan pitämisen parantamistoimet	a) Käyttöomaisuuden hankinta b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing c) Muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät menekinedistämis- ja tiedotustoimet d) Muut toimet	Menot *(euroa)*
Tutkimus ja koetuotanto	a) Käyttöomaisuuden hankinta b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing c) Muut toimet	Menot *(euroa)*
Koulutustoimet (muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät) ja neuvontapalvelujen käytön lisäämistoimet	Käsiteltävän pääaiheen mukaan: a) Luonnonmukainen tuotanto b) Integroitu tuotanto tai integroitu tuholaistorjunta c) Muut ympäristökysymykset d) Tuotteen laatu, torjunta-ainejäämät ja jäljitettävyys mukaan luettuina e) Muut kysymykset	Menot *(euroa)*

▼B

Toimenpide	Toimityyppi	Panosindikaattori (vuotuinen)
Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet	a) Markkinoiltapoisto b) Hedelmien ja vihannesten korjaaminen raakana tai korjaamatta jättäminen c) Menekinedistäminen ja tiedotus d) Koulutustoimenpiteet e) Satovakuutus f) Sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen	Menot *(euroa)*
Ympäristötoimet	a) Käyttöomaisuuden hankinta b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing c) Muut toimet 1) Tuotanto i) Luonnonmukainen tuotanto ii) Integroitu tuotanto iii) Vesivarojen parempi käyttö ja/tai hoito, veden säästäminen ja viemäröinti mukaan luettuina iv) Maaperän säilyttämistoimet (esim. työtekniikat maaperän eroosion estämiseksi/vähentämiseksi, viherpeite, säilyttävät viljelymenetelmät, maan kattaminen) v) Toimet luonnon monimuotoisuutta edistävien elinympäristöjen säilyttämiseksi (esim. kosteikot) tai maiseman säilyttämiseksi, historiallisten maisematekijöiden (kuten kiviaitojen, pengerrysten tai metsiköiden) säilyttäminen mukaan luettuna vi) Energian säästötoimet vii) Toimet jätteiden syntymisen vähentämiseksi ja jätehuollon parantamiseksi viii) Muut toimet 2) Kuljetus 3) Kaupan pitäminen	Menot *(euroa)*
Muut toimet	a) Käyttöomaisuuden hankinta b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing c) Muut toimet	Menot *(euroa)*

▼B

2. YHTEISET TUOTOSINDIKAATTORIT (VUOTUINEN)

Toimenpide	Toimityyppi	Tuotosindikaattori (vuotuinen)
Tuotannonsuunnittelutoimet	a) Käyttöomaisuuden hankinta	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä (1) Toteutettujen toimien lukumäärä Investointien kokonaisarvo *(euroa)* (2)
	b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä (1) Toteutettujen toimien lukumäärä
	c) Muut toimet	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä Toteutettujen toimien lukumäärä
Tuotteiden laadun parantamiseksi tai säilyttämiseksi tarkoitetut toimet	a) Käyttöomaisuuden hankinta	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä (1) Toteutettujen toimien lukumäärä Investointien kokonaisarvo *(euroa)* (2)
	b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä (1) Toteutettujen toimien lukumäärä
	c) Muut toimet	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä Toteutettujen toimien lukumäärä

▼B

Toimenpide	Toimityyppi	Tuotosindikaattori (vuotuinen)
Kaupan pitämisen parantamistoimet	a) Käyttöomaisuuden hankinta	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä (1) Toteutettujen toimien lukumäärä Investointien kokonaisarvo *(euroa)* (2)
	b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä (1) Toteutettujen toimien lukumäärä
	c) Muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät menekinedistämis- ja tiedotustoimet	Toteutettujen toimien lukumäärä (3)
	d) Muut toimet	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä Toteutettujen toimien lukumäärä
Tutkimus ja koetuotanto	a) Käyttöomaisuuden hankinta	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä (1) Toteutettujen toimien lukumäärä Investointien kokonaisarvo *(euroa)* (2)
	b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä (1) Toteutettujen toimien lukumäärä
	c) Muut toimet	Toteutettujen toimien lukumäärä Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä (4) Asianomaisten hehtaarien määrä (5)

▼B

Toimenpide	Toimityyppi	Tuotosindikaattori (vuotuinen)
Koulutustoimet (muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät) ja neuvontapalvelujen käytön lisäämistoimet	Käsiteltävän pääaiheen mukaan: a) Luonnonmukainen tuotanto b) Integroitu tuotanto tai integroitu tuholaistorjunta c) Muut ympäristökysymykset d) Jäljitettävyys e) Tuotteen laatu, torjunta-ainejäämät mukaan luettuina f) Muut kysymykset	Toteutettujen toimien lukumäärä ([6]) ([7]) Osallistujille annettujen koulutuspäivien lukumäärä
Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet	a) Markkinoiltapoisto b) Hedelmien ja vihannesten korjaaminen raakana tai korjaamatta jättäminen c) Menekinedistäminen ja tiedotus d) Koulutustoimenpiteet e) Satovakuutus f) Sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen	Toteutettujen toimien lukumäärä ([3]) ([6]) ([8]) ([9])
Ympäristötoimet	a) Käyttöomaisuuden hankinta ([10])	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä ([1]) Toteutettujen toimien lukumäärä Investointien kokonaisarvo *(euroa)* ([2])
	b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing ([11])	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä ([1]) Toteutettujen toimien lukumäärä
	c) Muut toimet 1) Tuotanto i) Luonnonmukainen tuotanto ii) Integroitu tuotanto iii) Vesivarojen parempi käyttö ja/tai hoito, veden säästäminen ja viemäröinti mukaan luettuina iv) Maaperän säilyttämistoimet (esim. työtekniikat maaperän eroosion estämiseksi/vähentämiseksi, viherpeite, säilyttävät viljelymenetelmät, maan kattaminen) v) Toimet luonnon monimuotoisuutta edistävien elinympäristöjen säilyttämiseksi (esim. kosteikot) tai maiseman	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä Toteutettujen toimien lukumäärä Asianomaisten hehtaarien määrä

▼B

Toimenpide	Toimityyppi	Tuotosindikaattori (vuotuinen)
	säilyttämiseksi, historiallisten maisematekijöiden (kuten kiviaitojen, pengerrysten tai metsiköiden) säilyttäminen mukaan luettuna vi) Energian säästötoimet vii) Toimet jätteiden syntymisen vähentämiseksi ja jätehuollon parantamiseksi viii) Muut toimet	
	2) Kuljetus 3) Kaupan pitäminen	Toteutettujen toimien lukumäärä
Muut toimet	a) Käyttöomaisuuden hankinta	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä (1) Toteutettujen toimien lukumäärä Investointien kokonaisarvo *(euroa)* (2)
	b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä (1) Toteutettujen toimien lukumäärä
	c) Muut toimet	Toteutettujen toimien lukumäärä

(1) Vain, jos käyttöomaisuus hankitaan tuottajaorganisaation jäsenen omalla tilalla.
(2) Ilmoitetaan vain investointivuoden osalta.
(3) Jokainen menekinedistämiskampanjan päivä on yksi toimi.
(4) Vain, jos toimet liittyvät jäsenten tiloihin kuuluvilla lohkoilla toteutettuun koetuotantoon.
(5) Vain, jos toimet liittyvät jäsenten ja/tai tuottajaorganisaation tiloihin kuuluvilla lohkoilla toteutettuun koetuotantoon.
(6) Jokainen koulutustoiminta on yksi toimi riippumatta sisällöstä ja osallistujille annettujen koulutuspäivien määrästä.
(7) Jokainen toimi, jolla pyritään lisäämään tuottajaorganisaation jäsenten neuvontapalvelujen käyttöä, on yksi toimi riippumatta siitä, kuka neuvontaa antaa (esim. tuottajaorganisaation tai ulkoisen tahon järjestämä neuvontapalvelu), mikä neuvonnan aihe on ja montako tilaa neuvontaa hyödyntää.
(8) Saman tuotteen poistaminen markkinoilta vuoden eri aikoina ja eri tuotteiden markkinoilta poistaminen ovat erillisiä toimia. Jokainen tietyn tuotteen markkinoiltapoisto on yksi toimi.
(9) Eri tuotteiden raakana korjaaminen ja korjaamatta jättäminen ovat erillisiä toimia.
(10) Mukaan luettuina tuottamattomat investoinnit, jotka liittyvät muiden ympäristötoimien yhteydessä tehtyjen sitoumusten noudattamiseen.
(11) Mukaan luettuina muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, jotka liittyvät muiden ympäristötoimien yhteydessä tehtyjen sitoumusten noudattamiseen.

▼B

3. YHTEISET TULOSINDIKAATTORIT

Huom.: Tulosindikaattorit toimitetaan vasta tulosten arvioinnin jälkeen.

Toimenpide	Tulosindikaattorit *(mittari)*
Tuotannonsuunnittelutoimet	Muutos kaupan pidetyn tuotannon määrässä *(tonnia)* Muutos kaupan pidetyn tuotannon kokonaisarvossa *(euroa ja %)*
Tuotteiden laadun parantamiseksi tai säilyttämiseksi tarkoitetut toimet	Muutos sellaisen kaupan pidetyn tuotannon määrässä, joka on tietyn laatujärjestelmän laatuvaatimusten mukainen *(tonnia)* ([1]) Muutos kaupan pidetyn tuotannon kokonaisarvossa *(euroa ja %)* Arvioitu vaikutus tuotantokustannuksiin *(euroa/kg)*
Kaupan pitämisen parantamistoimet	Muutos kaupan pidetyn tuotannon määrässä *(tonnia)* Muutos kaupan pidetyn tuotannon kokonaisarvossa *(euroa ja %)*
Tutkimus ja koetuotanto	Niiden uusien tekniikoiden, prosessien ja/tai tuotteiden lukumäärä, jotka on otettu käyttöön toimintaohjelman alettua
Koulutustoimet (muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät) ja neuvontapalvelujen käytön lisäämistoimet	Niiden henkilöiden lukumäärä, jotka suorittivat koko koulutustoimen/-ohjelman Neuvontapalveluja käyttävien tilojen lukumäärä
Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet	
a) markkinoiltapoisto	Markkinoiltapoistetun tuotannon kokonaismäärä *(tonnia)*
b) hedelmien ja vihannesten korjaaminen raakana tai korjaamatta jättäminen	Kokonaisala, jolta tuotteet on korjattu raakoina tai jätetty korjaamatta *(ha)*
c) menekinedistäminen ja tiedotus	Arvioitu muutos menekinedistämis-/tiedotustoimien kohteena olevien tuotteiden kaupan pidetyn tuotannon määrässä *(tonnia)*
d) koulutustoimenpiteet	Niiden henkilöiden lukumäärä, jotka suorittivat koko koulutustoimen/-ohjelman
e) satovakuutus	Vakuutetun riskin kokonaisarvo *(euroa)*
f) sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen	Perustetun sijoitusrahaston kokonaisarvo *(euroa)*
Ympäristötoimet	
a) Käyttöomaisuuden hankinta ([2]) b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing ([3]) c) Muut toimet	Arvioitu muutos mineraalilannoitteiden vuotuisessa kokonaiskulutuksessa hehtaaria kohden lannoitetyypin mukaan (N ja P_2O_3) *(tonnia)* Arvioitu muutos veden vuosikäytössä hehtaaria kohden *(m^3/ha)* Arvioitu muutos energian vuosikäytössä energia- tai polttoainetyypin mukaan *(litraa/m^3/kWh kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden)*

▼B

Toimenpide	Tulosindikaattorit *(mittari)*
1) Tuotanto	Arvioitu muutos syntyneen jätteen vuosimäärässä *(tonnia kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden)* Arvioitu muutos pakkausten vuosikäytössä *(tonnia kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden)*
2) Kuljetus	Arvioitu muutos energian vuosikäytössä energia- tai polttoainetyypin mukaan *(litraa/m^3/kWh kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden)*
3) Kaupan pitäminen	Arvioitu muutos syntyneen jätteen vuosimäärässä *(tonnia kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden)* Arvioitu muutos pakkausten vuosikäytössä *(tonnia kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden)*
Muut toimet	Muutos kaupan pidetyn tuotannon määrässä *(tonnia)* Muutos kaupan pidetyn tuotannon kokonaisarvossa *(euroa ja %)* Arvioitu vaikutus tuotantokustannuksiin *(euroa/kg)*

Huom.: Muutosta verrataan tilanteeseen, joka vallitsi ohjelman alkaessa.

([1]) Tässä tarkoitetut laatuvaatimukset sisältävät joukon yksityiskohtaisia tuotantomenetelmiin liittyviä velvollisuuksia, (a) joiden noudattamisen tarkastaa riippumaton taho ja (b) joiden tuloksena lopputuotteen laatu (i) on merkittävästi kansanterveyttä, kasvien terveyttä tai ympäristöä koskevia tavanomaisia kaupallisia standardeja korkeampi ja (ii) vastaa nykyisiä ja ennakoituja markkinamahdollisuuksia. Tärkeimmät laatujärjestelmät ovat seuraavat: a) varmennettu luonnonmukainen tuotanto; b) suojatut maantieteelliset merkinnät ja suojatut alkuperänimitykset; b) varmennettu integroitu tuotanto; d) tuotteiden laatua koskevat yksityiset varmennusjärjestelmät.

([2]) Mukaan luettuina tuottamattomat investoinnit, jotka liittyvät muiden ympäristötoimien yhteydessä tehtyjen sitoumusten noudattamiseen.

([3]) Mukaan luettuina muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, jotka liittyvät muiden ympäristötoimien yhteydessä tehtyjen sitoumusten noudattamiseen.

4. YHTEISET VAIKUTUSINDIKAATTORIT

Huom.: Vaikutusindikaattorit toimitetaan vaikutusten arvioinnin jälkeen.

Toimenpide	Yleiset tavoitteet	Vaikutusindikaattorit *(mittari)*
Tuotannonsuunnittelutoimet	Kilpailukyvyn parantaminen Tuottajaorganisaation jäsenyyden houkuttavuuden lisääminen	Arvioitu muutos kaupan pidetyn tuotannon arvossa *(euroa)* Muutos niiden hedelmä- ja vihannestuottajien kokonaismäärässä, jotka ovat asianomaisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaation liiton aktiivijäseniä *(lukumäärä)* ([1]) Muutos sellaisen hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisalassa, jonka sadon korjaavat asianomaisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaation liiton jäsenet *(ha)*
Tuotteiden laadun parantamiseksi tai säilyttämiseksi tarkoitetut toimet		
Kaupan pitämisen parantamistoimet		
Tutkimus ja koetuotanto		
Koulutustoimet (muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät) ja neuvontapalvelujen käytön lisäämistoimet		
Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet		

▼B

Toimenpide	Yleiset tavoitteet	Vaikutusindikaattorit *(mittari)*
Ympäristötoimet	Ympäristön säilyttäminen ja suojelu:	
	— maaperä	Ei määritelty
	— veden laatu	Arvioitu muutos mineraalilannoitteiden kokonaiskulutuksessa lannoitetyypin mukaan (N ja P_2O_3) *(tonnia)*
	— vesivarojen kestävä käyttö	Arvioitu muutos veden kokonaiskäytössä *(m^3)*
	— elinympäristö ja luonnon monimuotoisuus	Ei määritelty
	— maisema	Ei määritelty
	— ilmastonmuutoksen hillitseminen	Arvioitu muutos energian kokonaiskäytössä energia- tai polttoainetyypin mukaan *(litraa/m^3/kWh)*
	— jätteiden vähentäminen	Arvioitu muutos syntyneen jätteen kokonaismäärässä *(tonnia)* Arvioitu muutos pakkausten käytössä *(tonnia)*
Muut toimet	Kilpailukyvyn parantaminen Tuottajaorganisaation jäsenyyden houkuttavuuden lisääminen	Arvioitu muutos kaupan pidetyn tuotannon arvossa *(euroa)* Muutos niiden hedelmä- ja vihannestuottajien kokonaismäärässä, jotka ovat asianomaisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaation liiton aktiivijäseniä *(lukumäärä)* (1) Muutos sellaisen hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisalassa, jonka sadon korjaavat asianomaisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaation liiton jäsenet *(ha)*

Huom.: Muutosta verrataan tilanteeseen, joka vallitsi ohjelman alkaessa.
(1) Aktiivijäseniä ovat jäsenet, jotka toimittavat tuotteita tuottajaorganisaatiolle/tuottajaorganisaatioiden liitolle.

▼B

5. YHTEISET PERUSINDIKAATTORIT

Huom.: Perusindikaattoreita tarvitaan tilanteen analysoimiseksi ohjelmakauden alussa. Eräitä perusindikaattoreita voidaan soveltaa yksittäisiin toimintaohjelmiin vain tuottajaorganisaation tasolla (esim. tuotannon määrä, joka on pidetty kaupan hinnalla, joka on alle 80 prosenttia tuottajaorganisaation/tuottajaorganisaatioiden liiton saamasta keskihinnasta). Muita yhteisiä perusindikaattoreita voidaan soveltaa myös kansallisiin strategioihin jäsenvaltioiden tasolla (esim. kaupan pidetyn tuotannon arvo).

Yleisesti ottaen perusindikaattorit lasketaan kolmen vuoden keskiarvona. Jos tietoja ei ole saatavilla, ne tulee laskea vähintään yhden vuoden tietojen perusteella.

Tavoitteet	Tavoitteisiin liittyvät perusindikaattorit	
	Indikaattori	Määritelmä *(ja mittari)*
Yleiset tavoitteet		
Kilpailukyvyn parantaminen	Kaupan pidetyn tuotannon arvo	Tuottajaorganisaation/tuottajaorganisaatioiden liiton kaupan pitämän tuotannon arvo *(euroa)*
Tuottajaorganisaation jäsenyyden houkuttavuuden lisääminen	Niiden hedelmä- ja vihannestuottajien lukumäärä, jotka ovat asianomaisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton aktiivijäseniä	Niiden hedelmä- ja vihannestuottajien lukumäärä, jotka ovat tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton aktiivijäseniä ([1])
	Sellaisen hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisala, jonka sadon korjaavat tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaation liiton jäsenet	Sellaisen hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisala, jonka sadon korjaavat tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaation liiton jäsenet *(ha)*
Ympäristön säilyttäminen ja suojelu	Ei määritelty	
Erityistavoitteet		
Tarjonnan keskittymisen edistäminen	Kaupan pidetyn tuotannon määrä	Kaupan pidetyn tuotannon kokonaismäärä *(tonnia)*
Jäsenten tuottamien tuotteiden markkinoille saattamisen edistäminen		
Tuotannon mukauttaminen kysyntää vastaavaksi erityisesti määrän ja laadun osalta		Kaupan pidetyn tuotannon määrä, joka on tietyn laatujärjestelmän ([2]) laatuvaatimusten mukainen, tärkeimpien asianomaisten laatujärjestelmien mukaan *(tonnia)*
Tuotantokustannusten optimointi	Ei määritelty	
Tuotteen kaupallisen arvon lisääminen	Kaupan pidetyn tuotannon keskimääräinen yksikköarvo	Kaupan pidetyn tuotannon arvo/kaupan pidetyn tuotannon määrä *(euroa/kg)*

▼B

Tavoitteet	Tavoitteisiin liittyvät perusindikaattorit	
	Indikaattori	Määritelmä *(ja mittari)*
Tuottajahintojen vakauttaminen	Markkinahintojen vaihtelu	Sen tuotannon määrä, joka on pidetty kaupan hinnalla, joka on alle 80 % tuottajaorganisaation/tuottajaorganisaatioiden liiton saamasta keskihinnasta *(tonnia)* ([3])
Tietämyksen edistäminen ja inhimillisten voimavarojen parantaminen	Koulutustoimiin osallistuneiden ihmisten lukumäärä	Niiden ihmisten lukumäärä, jotka ovat suorittaneet koko koulutustoimen/-ohjelman kolmen viime vuoden aikana *(lukumäärä)*
	Neuvontapalveluja käyttävien tilojen lukumäärä	Neuvontapalveluja käyttävien, tuottajaorganisaatioon/ tuottajaorganisaatioiden liittoon kuuluvien tilojen lukumäärä *(lukumäärä)*
Teknisen ja taloudellisen suorituskyvyn parantaminen sekä innovaation edistäminen	Ei määritelty	
Ympäristöön liittyvät erityistavoitteet		
Maaperän suojelun edistäminen	Ala, jolla esiintyy maaperän eroosioriski ja jolla toteutetaan eroosiontorjuntatoimenpiteitä	Hedelmien ja vihannesten tuotantoala, jolla esiintyy maaperän eroosioriski ([4]) ja jolla toteutetaan eroosiontorjuntatoimenpiteitä *(ha)*
Veden laadun säilyttämisen ja parantamisen edistäminen	Ala, jolla vähennetään/hallinnoidaan paremmin lannoitteiden käyttöä	Hedelmien ja vihannesten tuotantoala, jolla on vähennetty/hallinnoidaan paremmin lannoitteiden käyttöä *(ha)*
Vesivarojen kestävän käytön edistäminen	Ala, jolla toteutetaan vedensäästötoimenpiteitä	Hedelmien ja vihannesten tuotantoala, jolla toteutetaan vedensäästötoimenpiteitä *(ha)*
Elinympäristön ja luonnon monimuotoisuuden suojelemisen edistäminen	Luonnonmukainen tuotanto	Luonnonmukaisessa hedelmä- ja/tai vihannestuotannossa oleva ala *(ha)*
	Integroitu tuotanto	Integroidussa hedelmä- ja/tai vihannestuotannossa oleva ala *(ha)*
	Muut toimet elinympäristön ja luonnon monimuotoisuuden suojelemisen edistämiseksi	Ala, jolla toteutetaan muita toimia elinympäristön ja luonnon monimuotoisuuden suojelemisen edistämiseksi *(ha)*
Maisemansuojelun edistäminen	Ei määritelty	
Ilmastonmuutoksen hillitsemisen edistäminen – tuotanto	Kasvihuoneiden lämmittäminen – energiatehokkuus	Arvio kasvihuoneen lämmitykseen käytetyn energian vuotuisesta kokonaiskulutuksesta energialähteen mukaan *(tonnia/litraa/m3/kWh kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden)*

▼B

Tavoitteet	Tavoitteisiin liittyvät perusindikaattorit	
	Indikaattori	Määritelmä *(ja mittari)*
Ilmastonmuutoksen hillitsemisen edistäminen – kuljetus Ilman laadun säilyttämisen ja parantamisen edistäminen – kuljetus	Kuljetus – energiatehokkuus	Arvio sisäiseen kuljetukseen ([5]) käytetyn energian vuotuisesta kokonaiskulutuksesta polttoainetyypin mukaan *(litraa/m^3/kWh kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden)*
Syntyneen jätteen määrän vähentäminen	Ei määritelty	

Huom.: Ilmaisulla KMM tarkoitetaan käytössä olevaa maatalousmaata.

([1]) Aktiivijäseniä ovat jäsenet, jotka toimittavat tuotteita tuottajaorganisaatiolle/tuottajaorganisaatioiden liitolle.

([2]) Tässä tarkoitetut laatuvaatimukset sisältävät joukon yksityiskohtaisia tuotantomenetelmiin liittyviä velvollisuuksia, (a) joiden noudattamisen tarkastaa riippumaton taho ja (b) joiden tuloksena lopputuotteen laatu (i) on merkittävästi kansanterveyttä, kasvien terveyttä tai ympäristöä koskevia tavanomaisia kaupallisia standardeja korkeampi ja (ii) vastaa nykyisiä ja ennakoituja markkinamahdollisuuksia. Tärkeimmät laatujärjestelmät ovat seuraavat: a) varmennettu luonnonmukainen tuotanto; b) suojatut maantieteelliset merkinnät ja suojatut alkuperänimitykset; b) varmennettu integroitu tuotanto; d) tuotteiden laatua koskevat yksityiset varmennusjärjestelmät.

([3]) Lasketaan vuosittain tärkeimpien tuotteiden osalta (kaupan pidetyn tuotannon arvona).

([4]) Ilmaisulla ”jolla esiintyy maaperän eroosioriski” tarkoitetaan lohkoa, jonka kallistuma on yli 10 %, riippumatta siitä, onko sillä toteutettu eroosiontorjuntatoimenpiteitä (esim. maapeite, viljelykierto, jne.). Jäsenvaltio voi käytettävissään olevien tietojen perusteella käyttää sen sijasta seuraavaa määritelmää: Ilmaisulla ”jolla esiintyy maaperän eroosioriski” tarkoitetaan lohkoa, jolla maaperän häviämisen ennustetaan olevan suurempaa kuin maaperän luonnollisen muodostumisen, riippumatta siitä, onko sillä toteutettu eroosiontorjuntatoimenpiteitä (esim. maapeite, viljelykierto, jne.).

([5]) Sisäisellä kuljetuksella tarkoitetaan tuotteiden kuljetusta jäsentiloilta tuottajaorganisaatioille/tuottajaorganisaatioiden liitolle.

▼B

LIITE XV

IV OSASTON II LUVUN 1 JAKSOSSA TARKOITETTU TULOHINTAJÄRJESTELMÄ

Tavaran kuvauksen sanamuotoa on pidettävä ainoastaan ohjeellisena, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdistetyn nimikkeistön tulkintasääntöjen soveltamista. IV osaston II luvun 1 jaksossa säädettyjen järjestelyjen soveltamisala määräytyy tässä liitteessä CN-koodien merkityksen mukaan, sellaisina kuin ne ovat tämän asetuksen viimeisimmän muutoksen hyväksymishetkellä. Jos CN-koodin edessä on ex-etuliite, lisätullien soveltamisala määräytyy CN-koodin ja tavaran kuvauksen sekä vastaavan soveltamisjakson perusteella.

A OSA

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Soveltamisjakso
ex 0702 00 00	Tomaatit	1. tammikuuta–31. joulukuuta
ex 0707 00 05	Kurkut ([1])	1. tammikuuta–31. joulukuuta
ex 0709 90 80	Artisokat	1. marraskuuta–30. kesäkuuta
0709 90 70	Kesäkurpitsat	1. tammikuuta–31. joulukuuta
ex 0805 10 20	Makeat appelsiinit, tuoreet	1. joulukuuta–31. toukokuuta
ex 0805 20 10	Klementiinit	1. marraskuuta alkaen helmikuun loppuun
ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandariinit (myös tangeriinit ja satsumat); wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit	1. marraskuuta alkaen helmikuun loppuun
ex 0805 50 10	Sitruunat (*Citrus limon, Citrus limonum*)	1. kesäkuuta–31. toukokuuta
ex 0806 10 10	Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	21. heinäkuuta–20. marraskuuta
ex 0808 10 80	Omenat	1. heinäkuuta–30. kesäkuuta
ex 0808 20 50	Päärynät	1. heinäkuuta–30. huhtikuuta
ex 0809 10 00	Aprikoosit	1. kesäkuuta–31. heinäkuuta
ex 0809 20 95	Kirsikat (muut kuin hapankirsikat)	21. toukokuuta–10. elokuuta
ex 0809 30 10 ex 0809 30 90	Persikat, myös nektariinit	11. kesäkuuta–30. syyskuuta
ex 0809 40 05	Luumut	11. kesäkuuta–30. syyskuuta

([1]) Muut kuin tämän liitteen B osassa tarkoitetut kurkut.

B OSA

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Soveltamisjakso
ex 0707 00 05	Jalostukseen tarkoitetut kurkut	1. toukokuuta–31. lokakuuta
ex 0809 20 05	Tuoreet hapankirsikat (*Prunus cerasus*)	21. toukokuuta–10. elokuuta

▼B

LIITE XVI

137 ARTIKLASSA TARKOITETUT EDUSTAVAT MARKKINAT

Jäsenvaltio	Edustavat markkinat
Belgia ja Luxemburg	Bryssel
Bulgaria	Sofia
Tšekki	Praha
Tanska	Kööpenhamina
Saksa	Hampuri, München, Frankfurt, Köln, Berliini
Viro	Tallinna
Irlanti	Dublin
Kreikka	Ateena, Thessaloniki
Espanja	Madrid, Barcelona, Sevilla, Bilbao, Zaragoza, Valencia
Ranska	Paris-Rungis, Marseille, Rouen, Dieppe, Perpignan, Nantes, Bordeaux, Lyon, Toulouse
Italia	Milano
Kypros	Nicosia
Latvia	Riika
Liettua	Vilna
Unkari	Budapest
Malta	Attard
Alankomaat	Rotterdam
Itävalta	Wien-Inzersdorf
Puola	Ozarów Mazowiecki-Bronisze, Poznan
Portugali	Lissabon, Porto
Romania	Bukarest, Constanța
Slovenia	Ljubljana
Slovakia	Bratislava
Suomi	Helsinki
Ruotsi	Helsingborg, Tukholma
Yhdistynyt kuningaskunta	Lontoo

▼M18

LIITE XVII

LISÄTUONTITULLIT: IV OSASTON II LUVUN 2 JAKSO

Tavaran kuvauksen sanamuotoa on pidettävä ainoastaan ohjeellisena, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdistetyn nimikkeistön tulkintasääntöjen soveltamista. Lisätullien soveltamisala määräytyy tässä liitteessä CN-koodien sisällön mukaan, sellaisena kuin ne ovat tämän asetuksen antamishetkellä.

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus	Soveltamisaika	Kynnystaso (tonnia)
78.0015	0702 00 00	Tomaatit	1. lokakuuta – 31. toukokuuta	415 907
78.0020			1. kesäkuuta – 30. syyskuuta	40 107
78.0065	0707 00 05	Kurkut	1. toukokuuta – 31. lokakuuta	32 831
78.0075			1. marraskuuta – 30. huhtikuuta	22 427
78.0085	0709 90 80	Latva-artisokat	1. marraskuuta – 30. kesäkuuta	8 866
78.0100	0709 90 70	Kesäkurpitsat	1. tammikuuta – 31. joulukuuta	55 369
78.0110	0805 10 20	Appelsiinit	1. joulukuuta – 31. toukokuuta	355 386
78.0120	0805 20 10	Klementiinit	1. marraskuuta alkaen helmikuun loppuun	529 006
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandariinit (myös tangeriinit ja satsumat); wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit	1. marraskuuta alkaen helmikuun loppuun	96 377
78.0155	0805 50 10	Sitruunat	1. kesäkuuta – 31. joulukuuta	334 680
78.0160			1. tammikuuta – 31. toukokuuta	62 311
78.0170	0806 10 10	Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	21. heinäkuuta – 20. marraskuuta	89 140
78.0175	0808 10 80	Omenat	1. tammikuuta – 31. elokuuta	829 840
78.0180			1. syyskuuta – 31. joulukuuta	884 648
78.0220	0808 20 50	Päärynät	1. tammikuuta – 30. huhtikuuta	224 927
78.0235			1. heinäkuuta – 31. joulukuuta	38 957
78.0250	0809 10 00	Aprikoosit	1. kesäkuuta – 31. heinäkuuta	5 785
78.0265	0809 20 95	Kirsikat (muut kuin hapankirsikat)	21. toukokuuta – 10. elokuuta	133 425
78.0270	0809 30	Persikat (myös nektariinit)	11. kesäkuuta – 30. syyskuuta	131 459
78.0280	0809 40 05	Luumut	11. kesäkuuta – 30. syyskuuta	129 925

▼B

LIITE XVIII

152 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT ASETUKSET

Tuotantotukeen oikeutettujen tomaatista peräisin olevien tuotteiden vähimmäislaatuvaatimuksista 27 päivänä toukokuuta 1986 annettu komission asetus (ETY) N:o 1764/86 ([1])

Tuotantotukijärjestelmään kuuluvien sokeriliemeen ja omaan liemeen säilöttyjen persikoiden vähimmäislaatuvaatimuksista 28 päivänä heinäkuuta 1989 annettu komission asetus (ETY) N:o 2320/89 ([2])

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kuivattujen luumujen tukijärjestelmän osalta 3 päivänä maaliskuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 464/1999 ([3]) 2 artikla ja liitteessä I oleva A ja B osa

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tuotantotukeen oikeutettujen kuivattujen viikunoiden ominaisuuksien osalta 19 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1573/1999 ([4]) 1 artiklan 1 ja 2 kohta sekä liitteet II ja III

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kuivattujen viinirypälelajikkeiden tuotantoon tarkoitettujen viinirypäleiden viljelyyn myönnettävän tuen osalta 22 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1621/1999 ([5]) liitteet I ja II

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kuivattujen viinirypälelajikkeiden kaupan pitämisen vähimmäisvaatimusten osalta 28 päivänä heinäkuuta 1999 annettu komission asetus (EY) N:o 1666/1999 ([6])

Tuotantotukijärjestelmään kuuluvien hedelmäsekoitusten vähimmäislaatuvaatimuksista 23 päivänä toukokuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 1010/2001 ([7])

Raaka-aineiden tukikelpoisuusperusteista asetuksessa (EY) N:o 2201/96 säädetyssä tuotantotukijärjestelmässä 5 päivänä helmikuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 217/2002 ([8]) 3 artikla

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesjalostealan tukijärjestelmän osalta 29 päivänä elokuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1535/2003 ([9]) 2 artikla

Tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2202/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2111/2003 ([10]) 16 artikla ja liite I

Tuotantotukijärjestelmään kuuluvien sokeriliemeen ja/tai omaan liemeen säilöttyjen Williams- ja Rocha-päärynöiden vähimmäislaatuvaatimuksista 18 päivänä lokakuuta 2006 annettu komission asetus (EY) N:o 1559/2006 ([11])

([1]) EYVL L 153, 7.6.1986, s. 1.
([2]) EYVL L 220, 29.7.1989, s. 54.
([3]) EYVL L 56, 4.3.1999, s. 8.
([4]) EYVL L 187, 20.7.1999, s. 27.
([5]) EYVL L 192, 24.7.1999, s. 21.
([6]) EYVL L 197, 29.7.1999, s. 32.
([7]) EYVL L 140, 24.5.2001, s. 31.
([8]) EYVL L 35, 6.2.2002, s. 11.
([9]) EUVL L 218, 30.8.2003, s. 14.
([10]) EUVL L 317, 2.12.2003, s. 5.
([11]) EUVL L 288, 19.10.2006, s. 22.